

KŘEŠŤANSKÁ SLUŽBA

Ellen G. Whiteová

Obsah

Úvod.....	4
1. Boží výzva k službě.....	5
2. Výzva k mládeži.....	15
3. Podmínky mezi Božím lidem.....	18
4. Stav světa a křesťanský pracovník.....	25
5. Církev jako výchovné středisko.....	29
6. Žáci by měli už za doby svého studia misijně pracovat.....	32
7. Spolupráce kazatelů a laických pracovníků.....	34
8. Organizované křesťanské úsilí.....	36
9. Probuzení.....	38
10. Metody.....	54
11. Zdravotně misijní práce.....	63
12. Biblická evangelizace.....	67
13. Služba tištěného slova.....	69
14. Náboženská svoboda.....	74
15. Dožínky.....	80
16. Hnutí církevního rozmachu.....	85
17. Křesťanská pomocná služba.....	89
18. Stanové shromáždění jako pomoc v křesťanské službě.....	93
19. Domácí a zahraniční pole.....	95
20. Přístup k majetným a vlivným.....	97
21. Domov jako misijně výchovné středisko.....	99
22. Modlitební a misijní shromáždění.....	102
23. Různá odvětví misijní práce.....	104
24. Předpoklady úspěšné křesťanské služby.....	108
25. Duch svatý.....	121
26. Jistota úspěchu.....	124
27. Odměna a služba.....	128

(PO ÚPRAVÁCH BEZ KONTROLY)

Název anglického originálu: *CHRISTIAN SERVICE (1925)* – ChS

Úvod

Snaha poučit všechny křesťanské spolupracovníky hlavně o naléhavosti, důležitosti, metodách a významu opravdové, posvěcené misijní služby vedla k pozornému průzkumu inspirovaných spisů a k přípravě tohoto díla, které by se dalo výstižně nadepsat: Encyklopedie výroků o křesťanské službě. *ChS 3.1*

Nikterak netvrdíme, že následující stránky vyčerpávají vše, co se o křesťanské službě nachází ve spisech Ducha prorockého. Chtějí však spolehlivě zpřístupnit přebohaté zdroje, z kterých křesťanský pracovník může vždy čerpat poučení o záchraně lidí. *ChS 3.2*

Při vybírání citátů z různých informačních pramenů snažili jsme se svědomitě zachovat myšlenkové celky podle záměru autorky. Doufáme, že výběr bude významnou pomůckou pro kazatele a vedoucí všech odvětví díla a že ho ocení hlavně ti, kterých srdce se dotkl duch božského Misionáře, Ježíše Krista, a kteří „rozumějí časům, vědouce, co má činit Izrael“. *ChS 3.3*

Vyjadřujeme zde dík sekretariátu Vnitřně misijního oddělení Generální konference jako též ostatním křesťanským pomocníkům za jejich vzácnou pomoc při čtení určených knih a při volbě citátů pro tento výběr. Jejich podnětné návrhy znamenaly mnoho pro úplnost a dokončení díla. *ChS 3.4*

VNITŘNĚ MISIJNÍ ODDĚLENÍ GENERÁLNÍ KONFERENCE

1. Boží výzva k službě

Význam ochoty

Za své zástupce mezi lidmi nevolí Bůh nepadlé anděly, nýbrž lidské bytosti, které trpí stejnými vášněmi jako ti, jež usilují spasit. Kristus vzal na sebe lidskou podobu, aby se mohl přiblížit člověku. Bylo třeba, aby přišel božský Spasitel jako člověk, aby přinesl světu spásu. A mužům a ženám je svěřován svatý úkol, aby hlásali „*o nevystižitelném bohatství Kristově*“ (Ef 3,8). – AA 134 ChS 7.1

Jak dojemný to výjev! Hle, majestát nebes – a kolem něho dvanáct učedníků, které si vyvolil! Chystá se určit je k jejich dílu. Těmito chabými nástroji hodlá svým slovem a svým duchem nabídnout spasení všem. – AA 18 ChS 7.2

„Pošli někoho do Joppy a pozvi Šimona.“ Tím dal Bůh důkaz, že dbá služby evangelia a své organizované církve. Andělu nebylo uloženo, aby sám vyprávěl Korneliovi o ukřižování. Tím, jenž mu bude vyprávět o ukřižovaném a vzkříšeném Spasiteli, bude člověk, který stejně jako sám setník podléhá lidským slabostem a pokušením. – AA 134 ChS 7.3

Anděl, který byl vyslán za Filipem, mohl sám prokázat službu dvořanovi, avšak to neodpovídá Božímu způsobu působení. Podle Božího plánu mají lidé sami působit na své bližní. – AA 109 ChS 7.4

„*Tento poklad*“, psal apoštol dále, „*máme v hliněných nádobách, aby bylo patrné, že nesmírná moc je původu Božího a ne z nás.*“ (2 K 4,7) Bůh mohl svou pravdu zvěstovat skrze nevinné anděly, to však neodpovídá jeho plánu. Bůh vybírá za nástroje, jež provádějí jeho úmysly, nedokonalé lidské bytosti. Poklad nesmírné ceny vkládá do hliněných nádob. Skrze lidi jsou požehnání Boží sdělována světu. Skrze ně osvětluje sláva Boží tmou hříchu. S láskou slouží hříšným a potřebným a provádějí je ke kříži. A při vši své práci připisují slávu, čest a chválu tomu, jenž je nad vším a nad všemi. – AA 330 ChS 7.5

Bylo Spasitelovým úmyslem, aby po svém nanebevstoupení stal se prostředníkem člověka. Jeho následovníci by měli pokračovat v díle, které On započal. Neprojeví lidé zvláštní zájem při šíření světla evangelia poselství těm, kteří sedí v temnotě? Někteří jsou ochotni jít do dalekých končin země, aby přinesli lidem světlo pravdy. Bůh však žádá, aby každá duše, která pozná pravdu, snažila se získat jiné, aby milovali tuto pravdu. Nejsme-li ochotni přinášet zvláštní oběti pro záchranu hynoucích, jak se můžeme počítat za hodné vstoupit do města Božího? – 9T 103 ChS 8.1

Ve své moudrosti přivádí Pán ty, kdož hledají pravdu, do styku s jejich bližními, kteří pravdu znají. Je v záměru nebes, aby ti, jimž se dostává světla, sdělovali toto světlo těm, kdož jsou ve tmě. Lidský prvek, čerpající svou sílu z velkého Zdroje moudrosti, se stává nástrojem, prostředkem, skrze nějž působí evangelium svou přetvářející mocí na mysl a na srdce. – AA 134 ChS 8.2

Bůh by mohl dosáhnout svého cíle a spasit hříšníky bez naší pomoci; abychom však mohli rozvíjet svou povahu k podobě Kristově, musíme se na Kristově díle podílet. Abychom mohli sdílet jeho radost – radost z duší vykoupených jeho obětí – musíme se účastnit jeho díla pro jejich vykoupení. – DA 142 ChS 8.3

Za své zástupce mezi lidmi si Kristus nevybral nepadlé anděly, nýbrž lidské bytosti, lidi s týmiž slabostmi, jaké mají ti, jimž budou pomáhat ke spáse. Kristus vzal na sebe lidskou podobu, aby se mohl přiblížit lidem. Božství se muselo projevit v lidské podobě, neboť spása světa vyžadovala spojení božského a lidského. Božství muselo přijmout lidskou podobu, aby vytvořilo možnost obcování mezi Bohem a člověkem. – DA 296 ChS 8.4

Netrpělivě a dychtivě čekají andělé na naši spolupráci, neboť člověk musí být prostředníkem obcování s člověkem. A odevzdáme-li se Kristu celým svým srdcem, andělé jásají, že mohou skrze nás zvěstovat lásku Boží. – DA 297 ChS 9.1

Musíme být Božími dělníky, protože Bůh nechce dokonat dílo bez lidské účasti. – RH March 1, 1887 ChS 9.2

Výzva k jednotlivcům

Každý křesťan má vykonat určené dílo. – Southern Watchman, Aug. 2, 1904 *ChS 9.3*

Bůh volá každého jednotlivce k práci na vinici. Máš se pustit do díla, které ti bylo svěřeno a konat ho věrně. – Bible Echo, June 10, 1901 *ChS 9.4*

Kdyby každý jednotlivec z vás byl živým misionářem, pak by se poselství pro tuto dobu zvěstovalo brzy všem národům, pokolením a jazykům na celém světě. – 6T 438 *ChS 9.5*

Každý pravý učedník se rodí do Božího království jako misionář. Ten, kdo pije živou vodu, stává se studnicí života. Příjemce stává se dárce. Kristova milost v duši je jako pramen v poušti, který vyvěrá, aby poskytl občerstvení všem a aby těm, kdož zmírají, uspokojil jejich toužebné přání napít se vody života. – DA 195 *ChS 9.6*

Bůh očekává osobní službu od každého, jemuž svěřil poznání přítomné pravdy. Všichni nemohou jít jako misionáři do cizích zemí, ale všichni mohou konat misijní práci ve svých rodinách a mezi sousedy. – 9T 30 *ChS 9.7*

Kristus nebyl daleko od svého nebeského trůnu, když poslal do světa své učedníky. Pokládaje za misionáře všechny, kteří uvěří v jeho jméno, řekl: „*Jdouce po všem světě, kaďte evangelium všemu stvoření.*“ (Mk 16,15) Měla je provázet Boží moc. – Southern Watchman, Sep. 20, 1904 *ChS 9.8*

Záchrana duší by měla být životním dílem každého, kdo vyznává Krista. Světu dlužíme milost, která nám byla dána od Boha; i světlo, které na nás září a odhalenou krásu a sílu pravdy. – 4T 53 *ChS 10.1*

Všude panuje snaha nahradit osobní námahu prací společnou. Lidská moudrost kloní se ke spolčování, soustřeďování velkých společností a ústavů. Konání dobročinnosti přenechává většina lidí spolkům a ústavům; omlouvají se zaneprázdněním a jejich srdce zůstávají chladná. Soustřeďují se jen na sebe a stávají se lhostejnými. Láska k Bohu i k bližním se ztrácí. Kristus přenesl na své následovníky osobní úkol, který nemůže být vykonán zastupováním. Služba nemocným a nuzným, hlásání evangelia hynoucím nemůže se přenechat spolkům nebo organizované dobročinnosti. Osobní zodpovědnost, osobní úsilí, osobní obětování jsou požadavky evangelia. – MH 147 *ChS 10.2*

Každý, kdo přijal božské osvícení, má osvěcovat cestu těch, kdož ještě neznají světlo života. – DA 152 *ChS 10.3*

Každému byl svěřen určitý úkol a nikdo nemůže nikoho zastoupit. Každý má obdivuhodně důležité poslání, které nemůže zanedbat anebo přehlédnout, protože od něho může záviset blaho některé duše a nedbalost může znamenat utrpení někoho, za koho Kristus zemřel. – RH Dec. 12, 1893 *ChS 10.4*

Všichni bychom měli být Božími spolupracovníky. Mezi služebníky Páně nemohou být lenoši. Každý člen by si měl uvědomit, že život a prospěch církevního společenství do jisté míry závisí od něj. – RH Feb. 15, 1887 *ChS 10.5*

Každý člověk, kterého Kristus zachránil, je povolán, aby v jeho jménu zachraňoval další ztracené. Izraelité toto dílo zanedbali. Nezanedbávají je Kristovi následovníci i dnes? – COL 191 *ChS 10.6*

Každý tu může něco udělat. Každá duše, která věří pravdě, má být na svém místě a říci: „*Aj já, pošli mne.*“ (Iz 6,8) – 6T 49 *ChS 10.7*

Každý křesťan má přednost nejen očekávat, ale i urychlit příchod svého Pána. – COL 69 *ChS 11.1*

Kdo se stal dítětem Božím, má se neustále pokládat za článek řetězu spuštěné na záchranu světa, má být jedno s Kristem v jeho plánu milosti a spolu s ním má jít hledat a zachraňovat hynoucí. – MH 105 *ChS 11.2*

Všichni si mohou najít určitou práci. Žádný si nemá myslet, že pro něj není místa, kde by mohl pro Krista pracovat. Spasitel se ztotožňuje s každým člověkem. – MH 104 *ChS 11.3*

Ti, kteří se spojili s Pánem smlouvou služby, jsou zavázáni spojit se s Ním v slavném velikém díle záchrany duší. – 7T 19 *ChS 11.4*

Pole je tak velké, plán tak obsáhlý, že každé posvěcené srdce bude puženo k službě jako nástroj božské moci. – 9T 47 *ChS 11.5*

Lidé jsou nástroji v rukou Božích a Bůh jich používá k tomu, aby uskutečňovali jeho milostivé záměry. Každý hraje úlohu, jež je mu svěřena; každému je poskytnuto tolik světla, kolik je ho třeba v jeho době, právě tolik, aby mohl provést dílo. – GC 343 *ChS 11.6*

Bůh již dávno čeká, že duch služby ovládne církev a že každý bude pro něho pracovat podle svých schopností. – AA 111 *ChS 11.7*

Když vyslal dvanáct učedníků a později sedmdesát, aby hlásali království Boží, učil je, že je jejich povinností, aby sdělovali druhým to, co je učil. Celým svým dílem je vychovával, aby pracovali jako jednotlivci a jejich působení se rozšíří, jak poroste jejich počet, až dosáhne nejzazších končin země. – AA 32 *ChS 11.8*

Odpovědnost za plnění tohoto příkazu spočívá na toliko na posvěceném kazateli. Každý, kdo přijímá Krista, je povolán, aby pracoval pro spásu svého bližního. – AA 110 *ChS 11.9*

Skutečný charakter církve se neměří jejím vznešeným vyznáváním ani seznamem členů napsaných v církevní knize, ale tím, co skutečně pro Mistra koná a počtem jejich vytrvalých, věrných pracovníků. Osobní zájem a pohotové úsilí každého jednotlivce vykoná více pro dílo Kristovo, než mohou dosáhnout kázání anebo věroučné články. – RH Sep. 6, 1881 *ChS 12.1*

Kdekoliv je zřízen sbor, všichni členové by se měli aktivně zapojit do misijní práce. Měli by navštívit každou blízkou rodinu a dovědět se o jejím duchovním stavu. – 6T 296 *ChS 12.2*

Ne všichni členové církve jsou povoláni k práci v cizích krajích, ale všichni mohou přiložit ruku k velkému dílu šíření světla ve světě. Kristovo evangelium útočí a šíří se. V den Hospodinův se nikdo nebude moci vymlouvat, že se musel věnovat jen vlastním zájmům. Každá mysl a každá ruka má co činit. Rozmanité dílo čeká na lidi rozličných duchovních schopností. – HS 290, 291 *ChS 12.3*

Svěřil vám svatou pravdu: Kristus přebývající v jednotlivých členech církve je pramenem vody tekoucí k věčnému životu. Bohu budete zodpovědní, nevynaložíte-li všechno úsilí, a nebudete tuto živou vodu přinášet jiným. – HS 291 *ChS 12.4*

Jako křesťané nečiníme ani dvacetinu toho, co bychom mohli konat při získávání lidí pro Krista. Je třeba varovat svět a každý upřímný křesťan bude průvodcem a příkladem jiným ve spolehlivosti, v nesení kříže, v pohotovém a mužném jednání, v neúchylné věrnosti pravdě, v obětech a úsilí šířit dílo Boží. – RH Aug. 23, 1881 *ChS 12.5*

Každý, kdo přijal světlo pravdy, má pokud sahají jeho příležitosti, tutéž odpovědnost jako prorok Izraelský, když mu bylo řečeno: „Tebe pak synu člověčí, tebe jsem strážným ustanovil nad domem Izraelským, abys slyšel z úst mých slovo, napomínal jich ode mne.“ – 9T 19, 20 *ChS 12.6*

Pán určil každému, kdož byl účastníkem Jeho milosti, úkol, jež měl vykonat pro jiné. Každý z nás by měl státi u svého díla a na svém místě a říkati: „*Aj já, pošli mne.*“ (Iz 6,8) Na kazateli slova, na křesťanském ošetřovateli nemocných, na křesťanském lékaři, na každém křesťanu, ať jest kupec nebo sedlák, učenec nebo řemeslník – na všech spočívá zodpovědnost. Naším úkolem je zvěstovat lidem evangelium spasení. Vše, co konáme, mělo by směřovat k tomu cíli. – MH 148 *ChS 13.1*

Když pán domu povolal své služebníky, každému určil jeho práci. Celá rodina je zodpovědná za používání darů Páně. Každý jedinec od nejnižšího a nejnepatrnějšího až po největšího a nejvznešenějšího je mravním nástrojem vybaveným schopnostmi, za které Bohu zodpovídá. – Bible Echo, June 10, 1901 *ChS 13.2*

Společné křesťanské úsilí

Bratři a sestry ve víře, neozývá se ve vašem srdci otázka: „Jsem strážným svého bratra?“ Jestliže tvrdíte, že jste dítkami Božími, pak jste strážnými svého bratra. Pán volá svoji církev k zodpovědnosti za ty, kterým mohla pomoci ke spasení. – HS 291 *ChS 13.3*

Spasitel obětoval svůj drahocenný život, aby založil církev schopnou sloužit trpícím, zarmouceným a pokoušeným. Skupina věřících může být chudá, nevzdělaná a neznámá, však v rodině, ve společnosti a zvláště v dalekých zemích může plnit v Kristu dílo, jehož následky jsou nekonečné, jako věčnost. – MH 106 *ChS 13.4*

I když se může zdát slabá a nedokonalá, je církev jedinou věcí, již Bůh věnuje ve zvláštním smyslu svou největší pozornost. Církev je jevištěm milosti Boží, na němž Bůh s radostí zjevuje svou moc, aby přetvářel srdce. – AA 12 *ChS 13.5*

Někdo musí splnit Kristovo poslání; někdo musí konat dílo, které On začal konat na zemi; a tuto přednost dostala církev. Pro tento úkol byla zorganizována. Proč tedy členové církve nepřijali tuto zodpovědnost? – 6T 295 *ChS 14.1*

On vyzývá církev, aby jí udělenou úlohu převzala, když korouhev pravé reformy vysoko drží na vlastním poli a vycvičeným pracovníkům přenechá, aby se chopili práce na nových polích. – 6T 292 *ChS 14.2*

Věřící v Tessalonice byli opravdovými misionáři. ... Pravdy, jež zvěštovali, získávaly srdce lidí a počet věřících se množil. – AA 256 *ChS 14.3*

Bylo to v ordinaci dvanácti, že byl učiněn první krok v organizaci církve, která po Kristově odchodu měla pokračovat ve své práci na zemi. – AA 18 *ChS 14.4*

Církev Boží je místem svatého života, je naplněna rozmanitými dary a nadána Duchem svatým. Její členové mají nacházet své štěstí v blahu těch, jimž pomáhají a jež oblažují. Podivuhodné je dílo, jež chce Pán vykonat skrze svou církev, aby jeho jméno mohlo být oslaveno. – AA 12, 3 *ChS 14.5*

Boží slovo jasně vyznačuje náš úkol. Křesťan se má spojit s křesťanem, sbor se sborem, člověk má spolupracovat s Boží mocí pod vedením Ducha svatého a všichni mají světu přinášet radostnou zvěst o Boží milosti. – GCB Feb. 28, 1893, p. 421 *ChS 14.6*

Naše sbory mají spolupracovat na duchovním poli v naději, že časem budou také žít. ... Půda je tvrdá, úhor musí být zorán a símě spravedlnosti zaseto. Nezastavujte se, Bohem milovaní učitelé, i kdyby se zdálo pochybným, zda pokračovat v díle, které poroste, když bylo uděláno. – 6T 420 *ChS 14.7*

Církev je nástroj, který Bůh ustanovil ke spáse lidstva. Byla zřízena ke službě a jejím posláním je přinášet světu evangelium. Od počátku bylo v plánu Božím, aby jeho církev obrazy světa jeho plnost a výtečnost. Členové církve, jež Bůh povolal ze tmy do svého podivuhodného světla, mají zvěstovat jeho slávu. – AA 9 *ChS 15.1*

Žádný sbor by si neměl myslet, že je malý na to, aby mohl šířit požehnaný vliv a konat službu ve velkém díle dneška. *ChS 15.2*

Jděte pracovat, bratři. Zvláštní Boží přízeň se neprojevuje jen ve velkých stanových shromážděních, sjezdech či poradách; i nejskromnější úsilí nesobecké lásky bude korunováno jeho požehnaním a dostane velkou odměnu. Konejte, co můžete a Bůh rozhojní vaše schopnosti. – RH March 13, 1888 *ChS 15.3*

Svědectví

Jsme Kristovými svědky a nemáme připustit, aby světské zájmy a plány zabíraly náš čas a naši pozornost. – 9T 53, 54 *ChS 15.4*

*„Vy svědkové moji jste, praví Hospodin, ... Já oznamuji, i vysvobozuji, jakž předpovídám, a ne někdo mezi vámi z cizích bohů, a vy mi toho svědkové jste.“ (Iz 42,10-12) „Já Hospodin povolal jsem tě v spravedlnosti, a ujal jsem tě za ruku tvou; protož ostříhati tě budu, a dám tě v smlouvu lidu, a za světlo národům, abys otvíral oči slepé, a vyvodil z žaláře vězně, a z vězení ty, kteříž sedí ve tmách.“ (Iz 43,12) – COL 299 *ChS 15.5**

Většina lidí slouží falešným bohům. Neměli bychom je odvracet od jejich klamných bohoslužeb odsuzováním model, ale tím, že jim ukážeme něco lepšího. Máme je seznámit s Boží dobrotou a láskou. *„Jste moji svědkové, je výrok Hospodinův, a já jsem Bůh!“ (Iz 43,12) – COL 299 *ChS 15.6**

Všichni, kteří chtějí vstoupit do Božího města, musí po čas svého pozemského života ve svém jednání zjevnout Krista. Toto z nich dělá Kristovy posly, Jeho svědky. Mají vést jasné rozhodné svědectví proti všem zlým skutkům a hříšníkům ukazovat na Beránka Božího, který snímá hříchy světa. – 9T 23 *ChS 15.7*

Učedníci se měli vydat do světa jako svědkové Kristovi, aby hlásali všem lidem, co viděli a co o Kristu slyšeli. Jejich poslání bylo největším posláním, k jakému kdy byli lidé povoláni, pouze poslání samého Krista bylo důležitější. Měli se stát spolupracovníky Božími na díle spásy lidstva. – AA 19 *ChS 16.1*

Božský Učitel říká: „Pouze můj duch může poučit a přesvědčit o hříchu. Vnějšík může pouze dočasně zaujat mysl. Já pravdou zasáhnu svědomí a lidé budou mými svědky po celém světě; budou upozorňovat na nároky na čas, prostředky a schopnosti člověka. – 7T 159 *ChS 16.2*

Naše svědectví o Kristově věrnosti je nebem zvolený způsob, jak zjevnout Krista světu. Musíme uznávat jeho milost, kterou ohlásili svatí mužové ve starých dobách; nejúčinnější je však svě-

dectví, které pochází z naší vlastní zkušenosti. Jsme svědky Božími, když v sobě objevujeme působení božské moci. Jeden každý člověk žije životem, naprosto odlišným od života ostatních lidí, jeho zkušenost je zcela jiná než zkušenost druhých. Bůh si přeje, aby k němu stoupala naše chvála, vyplývající z naší vlastní zkušenosti. Tato uznání a chvála slávy milosti Boží, potvrzené křesťanským životem, mají neodolatelnou moc, jež působí ke spáse duší. – DA 347 ChS 16.3

Bůh nemůže rozšířit poznání své vůle a divy své milosti mezi nevěřícím světem, dokud se jeho svědectví nerozšíří po celé zemi. Je jeho záměrem, aby ti, kdož jsou účastníky této velké spásy skrze Ježíše Krista, byli jeho misionáři, světlem celému světu, aby byli jako ukazatelé lidem, žijícími epistolami, uznanými a čtenými všemi lidmi, jejichž víra a práce dosvědčuje blízký návrat přicházejícího Spasitele, a ukazující, že neobdrželi milost Boží nadarmo. Lidé musí být varováni, aby se připravili pro přicházející soud. – 2T 631, 632 ChS 16.4

Když (učedníci) přemítali o jeho čistém, svatém životě, cítili, že žádná námaha nebude příliš těžká, žádná oběť příliš velká, jen když budou moci za svého života podat svědectví o kráse Kristovy povahy. Ach, kdyby jen mohli znovu prožít poslední tři roky, pomysleli si, jak jinak by jednali! Kdyby jen mohli znovu spatřit Mistra, jak by se snažili mu ukázat, jak hluboce ho milují a jak upřímně litují, že ho kdy zarmoutili slovem nebo skutkem nevěry! Utěšovalo je však pomyšlení, že jim bylo odpuštěno. A rozhodli se, že svou nevěru pokud jen lze, odpykají tím, že se budou před světem ke Kristu statečně hlásit. – AA 36 ChS 17.1

Tito dva uzdravení šílenci byli první misionáři, které Kristus poslal zvěstovat evangelium do kraje Desetiměstí. Jen několik okamžiků mohli tito mužové poslouchat učení Kristovo. Na vlastní uši neslyšeli z úst Kristových žádné kázání. Nemohli proto učit lid tak, jako to mohli dělat učedníci, kteří byli ustavičně s Kristem. Byli však sami živým důkazem, že Ježíš je Mesiáš. Mohli vyprávět o tom, co věděli, co sami viděli a slyšeli a co sami pocítili z moci Kristovy. Právě to může činit každý, jehož srdce se dotkla milost Boží. Jan, milovaný učedník, napsal: „*Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme vlastněma očima viděli, nač jsme popatřili a čeho se naše ruce dotkly, o Slovu života ... co jsme viděli a slyšeli zvěstujeme vám.*“ (1 J 1,1-3) Jako Kristovi svědkové máme hlásat to, co známe, co jsme sami viděli, slyšeli nebo cítili. Sledujeme-li Krista krok za krokem, budeme mít co říci o cestě, po které nás vede. Můžeme hlásat, jak zkoušíme jeho zaslíbení, a dosvědčovat, že jsou pravdivá. Můžeme podávat svědectví o tom, co známe o milosti Kristově. Právě po takovém svědectví volá náš Pán a pro nedostatek takových svědectví svět hyne. – DA 340 ChS 17.2

Proud světla a požehnání

Máme být lidmi posvěcenými, skrze něž proudí nebeský život k jiným. Svatý Duch má obživovat a pronikat celou církev a má očišťovat a spojovat srdce. – 9T 20 ChS 18.1

Každý Ježíšův následovník musí vykonat dílo jako misionář Kristův v rodině, sousedství i ve městě a v městečku, kde žije. Všichni, kdož jsou zasvěceni Bohu, jsou šířiteli světla. Bůh je činí svým nástrojem spravedlnosti, aby předávali jiným světlo pravdy. – 2T 632 ChS 18.2

Tento skutek, vyhladovělého a unaveného Ježíše u studnice, byl korunován dalekosáhlým úspěchem. Ona jediná duše, které pomohl, stala se nástrojem ku spasení pro mnohé. Takovýmto způsobem Boží dílo vždycky pokračovalo. Buďte sami světlem, aby se i jiná světla od vás rozsvítila. – GW 195 ChS 18.3

Mnozí si myslí, že za své světlo a poznání vděčí jen Kristu a nikoliv jeho uznávaným následovníkům na zemi. Ježíš je přítel hříšníků a jejich bída se dotýká jeho srdce. Má všechnu moc, jak na nebi, tak na zemi; dbá všech prostředků, jež ustanovil pro osvětlení a spásu lidí, a odkazuje hříšníky na církev, kterou učinil prostředníkem, jež přináší světlo světu. – AA 122 ChS 18.4

První církvi bylo svěřeno dílo, že se stále rozrůstalo, a to zakládat střediska světla a požehnání všude tam, kde byli poctiví lidé ochotní oddat se službě Boží. – AA 90 ChS 18.5

Jako paprsky slunce pronikají až do nejdlehlších koutů zeměkoule, tak podle Božího přání má světlo evangelia ozářit každého člověka na zemi. Kdyby Kristova církev plnila úkol, který jí Pán svěřil, uskutečnila by se slova Písma: „*Lid bydlící v temnotách uvidí veliké světlo; světlo vzejde těm, kdo seděli v krajině stínu smrti.*“ (Mt 4,16) – MB 42 ChS 18.6

Každý člověk má možnost stát se živým prostředníkem, skrze něhož Bůh může předávat světu bohatství své milosti, nevyčerpatelné bohatství Ježíše Krista. Kristus chce mnoho prostředníků, kteří by světu ukazovali jeho povahu. Náš svět nepotřebuje nic tak naléhavě, jako projevy Spasitelovy lásky prostřednictvím lidí. Celé nebe vyhlíží prostředníky, kteří by lidem zprostředkovali olej Ducha svatého, aby se pro ně stal zdrojem radosti a požehnání. – COL 419 *ChS 19.1*

Sláva Boží církve je ve zbožnosti jejích členů; tam je skryše Kristovy moci. Vliv upřímných dítek Božích může být nedoceněný, časem však se ukáže a plně se zjeví v den odplaty. Světlo pravého křesťana, zářící neochvějnou zbožností a neúchylnou vírou, zjeví světu moc živého Spasitele. Kristus se projeví ve svých následovnicích jako pramen vody tekoucí k životu věčnému. Snad málo známí světu, přece jsou uznáni za zvláštní Boží lid, vyvolené nádoby spasení, jako poslové šíří světlo ve světě. – RH March 24, 1891 *ChS 19.2*

Členové sborů, nechte své světlo svítit. Nechť hlasy vaše pozdvihují se v pokorných modlitbách proti nestřídmosti, bláznovství a radovánkách tohoto světa i ve zvěstování pravdy pro tuto dobu. Váš hlas, váš vliv i čas jsou dary Boží a má jich býti použito k získávání duší pro Ježíše Krista. – 9T 38 *ChS 19.3*

Bylo mi zjeveno, že Kristovi učedníci jsou jeho zástupci na zemi a Bůh chce, aby byli světlem v mravní temnotě tohoto světa, rozdělení všude po zemi, ve všech městech, vesnicích a městečkách, „*divadlo tomuto světu, i andělům i lidem*“ (1 K 4,9). – 2T 631 *ChS 19.4*

Následovníci Kristovi mají být světlem na zemi. Nebeský Otec náš však nenařizuje jim námahu, aby svítili. Neschvaluje úsilí spokojené se sebou samým, které by budilo zdání, že jsou dobrotivější, nežli jiní. Přeje si, aby jejich duše byly naplněny nebeskými zásadami; když pak přijdou do styku se světem, budou vydávat světlo, které v nich jest. Jejich vytrvalá věrnost v každém životním počínání bude prostředkem osvícení. – MH 36 *ChS 19.5*

Když se Saulovi, zbloudilému a slepě zaujatému, zjevil Kristus, kterého pronásledoval, dostalo se mu hned přímého spojení s církví, jež je světlem světa. Ananiáš představuje v tomto případě Krista a představuje také Kristovy učedníky na zemi, kteří jsou ustanovení, aby jednali na místě Krista. Namísto Krista dotýká se Ananiáš očí Saulových, aby mohly opět prohlédnout. Namísto Krista vkládá na něho ruce a když se modlí v Kristově jménu, dostává se Saulovi Ducha svatého. Vše se děje ve jménu a v moci Kristově. Kristus je zdroj; církev je prostředníkem obcování. – AA 122 *ChS 20.1*

Všude vládne blud. Velký nepřítel duší sbírá svoje síly. Používá každý nápad, aby zvláštními bludy zmátl smýšlení lidí a tak zničil duše. Ti, kterým Bůh svěřil poklady své pravdy, mají šířit světlo uprostřed mravní temnoty. – HS 290 *ChS 20.2*

Bůh chce, aby Jeho lid zářil jako světlo světa. Svítit nemají jen kazatelé, ale každý učedník Kristův. Jejich rozmluvy by měly být zaměřeny jen na nebeské věci. A zatímco budou stále spojeni s Bohem, budou si přát spojení i se svými bližními, aby vyjádřili svými slovy a skutky velikou lásku k Bohu, která oživuje jejich srdce. Tímto způsobem se stanou světly světa a světlo, přinášené skrze ně, jim nemůže býti odebráno. – 2T 122, 123 *ChS 20.3*

Kristovi následovníci by měli být nástrojem spravedlnosti, pracovníky, živými kameny, vyzařujícími světlo, aby mohli poutat přítomnost nebeských andělů. Mají být zprostředkovateli ducha pravdy a spravedlnosti. – 2T 126, 127 *ChS 20.4*

Pán povolává svoji církev, aby byla zásobárnou božského vlivu. Nebeský vesmír očekává, že členové se stanou zprostředkovateli života, aby se mnozí obrátili a stali se šířiteli Kristovy milosti na pustých místech vinice Páně. – Bible Echo, Aug. 12, 1901 *ChS 21.1*

Každý, kdo je spojen s Bohem, bude šířit světlo jiným. Nemá-li někdo žádné světlo, které by mohl dát, pak je to proto, že nemá spojení se Zdrojem světla. – HS 291 *ChS 21.2*

Bůh povolal věřící, aby přinášeli světlo jiným. Jestliže však pro jejich neochotu lidé zůstávají ve tmě a v bludu, přestože by jim mohli věřící pod vlivem Ducha svatého pomoci, budou za to zodpovědní Bohu. Byli jsme povoláni ze tmy do jeho předivného světla, abychom zvěstovali Kristovy ctnosti. – RH Dec. 12, 1893 *ChS 21.3*

Všichni, kdož jsou zasvěcení Bohu, jsou šířiteli světla. Bůh z nich činí své služebníky, aby sdělovali druhým bohatství jeho milosti. Jeho zaslíbení zní: „*Obdařím je i okolí pahrbku svého požeh-*

náním.“ (Ez 34,26) ... Náš vliv na druhé nezáleží ani tak na tom, co říkáme, jako spíše na tom, co jsme. Lidé se mohou přit s našimi vývody, mohou je odmítat, mohou odolávat našim výzvám, avšak život plný nezištné lásky je důkazem, jenž nemohou popřít. Důsledný život vyznačující se pokorou Kristovou, představuje na světě ohromnou sílu. – DA 141, 142 *ChS 21.4*

Ti, co mají být světlem světa, šířili jen slabé světlo a mdlé paprsky. Co je světlo? Je to zbožnost, dobrota, milosrdenství, pravda, láska; je to zjevení pravdy v povaze a v celém životě. Evangelium čerpá svoji útočnou moc z osobní zbožnosti věřících a Bůh se postaral smrtí svého Syna, aby každý člověk mohl být důkladně připravený pro každý dobrý skutek. Každá duše má být jasným a zářivým světlem zjevujícím ctnosti Toho, který nás povolal ze tmy v předivné světlo své. Jsme Božími pracovníky. Ano, pracovníky, tj. máme s celou vážností sloužit na vinici Páně. Jsou duše, které je třeba zachránit, duše v našich sborech, v našich sobotních školách i v našem okolí. – RH March 24, 1891 *ChS 21.5*

Sami (věřící) budou jen tehdy duchovně žít, jestliže budou pracovat pro jiné. Budou-li spolupracovat s Ježíšem, budou z našich sborů pronikat stále jasnější paprsky světla, které proniknou okolní tmu. – HS 291 *ChS 22.1*

„Vy jste světlo světa.“ (Mt 5,14) Židé si mysleli, že dobrodiní spásy je vyhrazeno toliko pro ně; Kristus jim však ukázal, že spasení je jako sluneční svit. Patří celému světu. – DA 306, 307 *ChS 22.2*

Ti, kdož přijímají vliv Ducha svatého, jsou prostředníky, skrze něž přichází požehnání Boží. Kdyby ti, kdož slouží Bohu, byli ze světa vyhlazeni a kdyby Duch svatý byl lidem odňat, byl by tento svět ponechán zpuštění a zkáze jako plodům satanovy nadvlády. Ačkoliv si to bezbožníci neuvědomují, vděčí i za požehnání tohoto života tomu, že na světě je lid Boží, jímž pohrdají a jež utiskují. Jsou-li však křesťané lidem Božím jen podle jména, jsou pak jako sůl, která ztratila svou příchut'. Takoví nemají vliv na šíření dobra na světě. Zkresleným podáním Boha způsobují větší zlo než nevěřící. – DA 306 *ChS 22.3*

Boží poslání

Také my máme konati dílo, jež konali učedníci. Každý křesťan má býti misionářem. S účastí a soucitem máme sloužiti těm, kteří pomoci potřebují a s nesobeckou horlivostí snažit se zmírnit bídu a bolesti trpícího lidstva. – MH 104 *ChS 22.4*

Dříve, než vystoupil na nebesa, dal Kristus svým učedníkům tento úkol. Řekl jim, že mají být vykonavateli vůle, v níž odkazuje světu poklady věčného života. – AA 27 *ChS 22.5*

V plnění úkolu, který byl uložen prvním učedníkům, se podílejí věřící v každé době. Každému, kdo přijímá evangelium, se dostává svaté pravdy, aby ji oznamoval světu. Věrné dítky Boží jsou vždy činnými misionáři, kteří věnují své možnosti slávě jména Božího a moudře užívají svých schopností pro službu Boží. – AA 109 *ChS 22.6*

Příkaz hlásat evangelium je založením misie Kristova království. Učedníci měli opravdově usilovat o duše, pozvání milosti měli odevzdat všem. Neměli čekat, až lidé přijdou za nimi, měli sami jít se svým poselstvím k lidem. *ChS 23.1*

Boží pracovníci jsou pověřeni pokračovat v díle, které Kristus konal na zemi. Mají se věnovat té službě, kterou On zde konal. S opravdovostí a upřímností mají říci lidem o nevýstižném bohatství a nehynoucím pokladu nebes. – 9T 130 *ChS 23.2*

Rozkaz, který dostali učedníci, platí i pro nás. Dnes právě tak, jako tehdy, musí být ukřižovaný a zmrtvýchvstalý Spasitel vyvýšen před těmi, kteří jsou na světě bez Boha a bez naděje. Pán potřebuje pastýře, učitele a evangelisty. Jeho služebníci musí ode dveří ke dveřím zvěstovat spasitelné poselství. Všem národům, pokolením a jazykům a nářečím musí být pronesena zpráva o odpuštění hříchů skrze Krista. Toto poselství nemá být vyjádřeno vlažnými a lhostejnými slovy, nýbrž slovy jasnými, určitými a uchvacujícími. Stovky lidí očekávají výstrahu, aby mohli zachránit svůj život. V křesťanech musí svět vidět důkaz síly křesťanství. Nejenom na některých místech, ale všude na zemi je zapotřebí hlasatelů Božího milosrdenství. – GW 29 *ChS 23.3*

Když Ježíš vstoupil na nebesa, svěřil své pozemské dílo těm, kteří přijali světlo evangelia. Oni měli šířit světlo a dílo a vést ho k dokončení. Pro šíření své pravdy neurčil jiný nástroj. *„Jdouce po všem světě, kažte evangelium všemu stvoření.“* (Mk 16,15) *„A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až*

do skonání světa.“ (Mt 28,20) Toto slavnostní pověření se týká dnes i nás. Za jeho přijetí anebo zavržení je církev zodpovědná Bohu. – HS 288 *ChS 23.4*

Nám jest svěřena svatá povinnost. Dostali jsme rozkaz: „*Jdouce učte všechny národy, křtíce je ve jménu Otce a Syna i Ducha svatého, učíce je zachovávat všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.*“ (Mt 28,19.20) Vy jste oddělení, abyste oznamovali evangelium spasení. Dokonalost nebes má být vaší mocí. – 9T 20, 21 *ChS 24.1*

Povolání z nižších vrstev

Z obyčejných lidí se mají stát pracovníci. Tím, že se budou podílet o žal svých spolubližních, jako se Spasitel podílel o zármutky lidstva, prostřednictvím víry postřehnou, že On sám s nimi spolupracuje. – GW 38 *ChS 24.2*

Ve všech polích, v blízkou i dále, budou lidé povoláni od pluhů a také od nejběžnějších obchodních povolání, které velkou měrou zaměstnávají mysl, a budou vycvičeni spolu se zkušenými lidmi. Naučí-li se úspěšně pracovat, budou zvěstovat pravdu mocně. Nejobdivuhodnějším působením Boží prozřetelnosti budou odstraněny hory těžkostí, a uvrženy do moře. Poselství s tak důležitým významem pro obyvatele země tito uslyší a pochopí. Lidé poznají co je pravda. Vpřed, stále vpřed půjde dílo, až celá země bude varována a pak přijde konec. – 9T 96 *ChS 24.3*

Bůh může a chce použít ty, jimž se nedostalo dokonalého vzdělání ve světských školách. Pochybnost o Jeho moci vykonat toto, je projevem nedůvěry. Je to omezování všemohoucí moci Toho, kterému není nic nemožné. Kéž by bylo méně této nepatřičné nedůvěřivé opatrnosti! Tato nechává v církvi příliš mnoho nevyužitých sil. Zavírá cesty, takže Svatý Duch nemůže použít lidi. Drží v nečinnosti ty, kteří jsou ochotní a rádi by pracovali Kristovým způsobem. Ona znechucuje před vstupem do díla mnohé, kteří by se chtěli stát užitečnými spolupracovníky Božími, kdyby jim byla dána příležitost. – GW 488, 489 *ChS 24.4*

Každý musí činit pokroky. Ti, kteří jsou spojeni s Kristem, budou růsti v milosti a v známosti Syna Božího až do plné zralosti mužů a žen. Kdyby všichni, kteří předstírají, že věří pravdě, použili svých schopností a příležitostí k učení a působení, pak by se byli stali silnými v Kristu. Ať mají jakékoliv zaměstnání – ať jsou rolníky, řemeslníky, učiteli nebo kazateli – s plnou oddaností Bohu byli by se stali zdatnými spolupracovníky Ježíše Krista. – 6T 423 *ChS 25.1*

Ti v církvi, kteří měli dostatek hřiven pro kterékoliv životní povolání, jako je budování, řemeslo či obdělávání půdy všeobecně, by měli být připraveni pro budovatelskou práci v církvi, kde by mohli sloužit ve výborech anebo v sobotních školách jako učitelé v misijní práci a v dalších odvětvích sborové práce. – RH May 15, 1887 *ChS 25.2*

K provedení svého díla si Kristus nezvolil ani učenost nebo výřečnost židovské velerady, ani moc Říma. Mistr si nevybral židovské učitele, pyšné a samolibé, nýbrž skromné, neučené muže, aby hlásali pravdy, jež měly pohnout světem. Tyto muže chtěl vycvičit a vychovat, aby z nich byli vůdci jeho církve. Oni pak měli vychovávat druhé a vysílat je s poselstvím evangelia. Aby se jejich dílo mohlo setkat s úspěchem, dostane se jim moci Ducha svatého. Evangelium mělo být hlášáno mocí Boží a ne za pomoci lidské síly nebo moudrosti. – AA 17 *ChS 25.3*

Mezi těmi, kterým Spasitel přikázal: „*Jděte tedy, získávejte všechny národy za učedníky*“ (Mt 28,19), bylo mnoho takových, kteří vyšli ze skromných poměrů, muži a ženy, kteří se naučili milovat svého Pána a kteří se rozhodli následovat jeho příkladu nesobecké služby. Těmto prostým lidem byl svěřen vzácný úkol, též úkol jako učedníkům, kteří bývali se Spasitelem za jeho působení na zemi. Měli přinášet světu radostnou zvěst o spase skrze Krista. – AA 105, 106 *ChS 25.4*

Vítězný život

Pouhé zvěstování pravdy, nebo rozšiřování spisů nečiní z nás ještě svědky Boží. Musíme pamatovat na to, že život podobný životu Kristovu je nejpádnějším důkazem ve prospěch křesťanství a že špatná povaha křesťana může ve světě způsobit více škody než povaha člověka světského. – 9T 21 *ChS 26.1*

Všechny psané knihy nevyrovnají se službě svatého života. Lidé nevěří tomu, co kazatel mluví, ale tomu, co církev činí. Vliv kázání je velmi často zmařen životem těch, kteří se vydávají za zastupce pravdy. – 9T 21 *ChS 26.2*

Kristův život dalekosáhlým vlivem spojil celou lidskou rodinu s Bohem. Bůh nás prostřednictvím Krista ovlivnil natolik, že už nemůžeme žít jen pro sebe. Jako jednotlivci jsme spojeni se členy velké Boží rodiny. Váží nás vzájemné povinnosti. Nikdo nemůže žít naprosto nezávisle na svých bližních, vzájemně se ovlivňujeme. Podle Božího plánu si má každý uvědomit, že má přispívat k dobru druhých a že má usilovat o jejich štěstí. – COL 339 *ChS 26.3*

Náboženství bible nemá být ohrazeno deskami knihy nebo zdmi chrámu. Nemá se ho používat jen příležitostně pro vlastní prospěch, aby se pak opět pečlivě odložilo. Má posvěcovat každodenní život, projevovat se v každém počínu a ve všech našich společenských vztazích. – DA 306, 307 *ChS 26.4*

Božím úmyslem je, oslavit se ve svých dítkách před světem. On chce, aby všichni, kteří nesou jméno Kristovo, zjevovali jej v myšlenkách, slovech a činech. Aby své okolí přivedli blíže k Spasiteli, musí být jejich myšlenky čisté, jejich slova ušlechtilá a povznášející. Náboženství Kristovo má proniknout jejich skutky i slova. Každá obchodní činnost má vydávat vůni přítomnosti Boží. – 9T 21 *ChS 26.5*

Obchodník má tak vést svůj obchod, aby svojí věrností oslavil svého Mistra, má vnášet své náboženství do všeho, co koná a zjevovat lidem Kristova Ducha. Mechanik má být pilným a věrným představitelem Toho, který pracoval mezi nízkými vrstvami v judských městech. Každý, kdo vyzývá jméno Kristovo, měl by tak pracovat, aby lidé, spatřující jeho dobré skutky, oslavovali jeho Spasitele a Vykupitele. – Bible Echo, June 10, 1901 *ChS 27.1*

Ženy jako misionářky

Ženy jakož i mužové mohou se zabývat průzkumem, kde by se pravda mohla zvěstovat a působit. V této kritické chvíli mohou zaujmout své místo v díle a Pán bude skrze ně pracovat. Jestliže jsou proniknuti smyslem pravé povinnosti a pracují pod vlivem Ducha Božího, budou skutečně sebezapíraví, což je dnes velice žádoucí. Spasitel obrátí na tyto sebeobětavé ženy světlo své tváře a dá jim moc, která přesáhne i moc mužů. V rodinách mohou vykonat dílo, které nemohou konat mužové, dílo, které zasahuje vnitřní život. Mohou proniknout k srdcím, k nimž se mužové nemohou dostat. Jejich dílo je potřebné. Zdrženlivé, pokorné ženy mohou vykonat dobrou práci při vysvětlování pravdy lidu v jejich domovech. Slovo Boží takto vysvětleno uplatní svojí kvasnou působnost a jeho vlivem budou obráceny celé rodiny. – 9T 128, 129 *ChS 27.2*

Kdo pracuje pro Pána, měl by v sobě spojovat vlastnosti Marty a Marie a být ochoten sloužit a upřímně milovat pravdu. Sobectví musí zmizet. Bůh vyzývá vážné spolupracovníky, rozumné, srdečné, jemnocitné a věrné zásadám. Volá vytrvalé, usilovné ženy, jež pomíjejí vlastní „já“ a osobní pohodlí, upínají se na Krista, hlásají pravdu, modlí se s lidmi, k nimž mohou dosáhnout přístupem, a pracují pro obrácení duší. – 6T 118 *ChS 27.3*

Sestry mohou úspěšně získávat předplatitele pro naše časopisy a tak přinášet světlo mnohým. – RH June 10, 1880 *ChS 28.1*

Mnohé šlechtné ženy s mravní odvahou se rozhodly pro pravdu ve světle důkazů. Upřímně přijali pravdu. Jsou taktní, vnímavé a rozvážné; budou úspěšnými pracovníci pro svého Mistra. Křesťanské ženy jsou vyhledávané. – RH Dec. 19, 1878 *ChS 28.2*

Naše sestry mohou pohotově posloužit tím, že opíší a vyličí pravé pocity přátel, kteří přijali naše spisy a traktáty. ... Potřebujeme ženy pevných zásad a rozhodného charakteru, ženy, které věří, že skutečně žijeme v posledních dnech a že máme poslední vážné poselství výstrahy, které je třeba zvěstovat světu. ... Právě je může Pán použít v traktátní a misijní práci. ... Ony mohou vzácným způsobem konat dílo pro Pána při šíření spisů a uvážlivě šířit časopis *Znamení doby*. – RH Dec. 19, 1878 *ChS 28.3*

Neradím, aby žena usilovala získat nějaký úřad ve sboru; mnoho však může vykonat jako misionářka zvěstující pravdu psáním listů, šířením traktátů a vyhledáváním předplatitelů pro časopisy obsahující slavnou pravdu pro přítomný čas. – RH Dec. 19, 1878 *ChS 28.4*

Kdyby bylo dvacet žen tam, kde je nyní jen jedna a rozhodly by se trvale a radostně sloužit v tomto odvětví, v řadách vyznavačů pravdy bychom viděli mnohem více lidí. – RH Jan. 2, 1879 *ChS 28.5*

Potřebujeme ženy, které dovedou pracovat, ženy, které si nezakládají na vlastním já, ale tiše a pokorně chtějí pracovat podle Mistrova vzoru, kdekoliv se vyskytne příležitost konat spásné dílo. – RH Jan. 2, 1879 *ChS 28.6*

Stovky našich sester by mohly pracovat dnes, kdyby chtěly. Sebe i své děti by měly odívat jednoduše, čistě a úsporně bez ozdob a svůj čas, který věnovaly okázalosti, by mohly posvětit misijní práci. Mohou psát listy vzdáleným přátelům. Naše sestry se mohou sejít a společně uvažovat o nejlepší pracovní metodě. Mohou ušetřit peníze a přinést je jako oběť Pánu na spisy pro přátele. Ty, které dnes nic nekonají, měly by jít do práce. Každá sestra, která tvrdí, že je dítkem Božím měla by si uvědomit svoji zodpovědnost a pomáhat všem okolo. – RH Dec. 12, 1878 *ChS 28.7*

Naše sestry se příliš ochotně vymlouvaly a zříkaly zodpovědností, které vyžadují rozvahu a důkladné přemýšlení, a právě takovou kázeň potřebují na zdokonalení křesťanského charakteru. Mohou pracovat v misijním poli a mít osobní zájem o šíření spisů a listů, které správně představují naše vyznání. – RH Dec. 12, 1878 *ChS 29.1*

Sestry, nedejte se znechutit od bdělé misijní práce. Toto dílo můžete konat úspěšně, budete-li spojeny s Bohem. Dříve, než napíšete nějaké dotazníky, vždy se modlitebně obraťte k Bohu, abyste měly úspěch při sbírání některých suchých ratolestí, které je jistě možno zaštepovat do pravého Vinného kmene a zúrodnit k slávě Boží. Všichni, kteří se s pokorným srdcem zúčastní tohoto díla, budou se ustavičně vzdělávat jako pracovníci na vinici Páně. – RH June 10, 1880 *ChS 29.2*

2. Výzva k mládeži

Boží rozhodnutí

Pán chce, aby mladí lidé byly Jeho pomocnou rukou. – 7T 64 *ChS 30.1*

Jak brzo by mohlo poselství o ukřižovaném, zmrtvýchvstalém a přicházejícím Spasiteli proniknout celý svět, s takovou armádou pracovníků, jakou je naše mládež, řádně vycvičená a mocně vyzbrojená! – Ed 271 *ChS 30.2*

Dnes máme celý zástup mladých, kteří mohou mnoho vykonat, jsou-li správně usměrněni a povzbuzeni. Chceme, aby naše děti věřily pravdě. Chceme, aby je Pán požehnal. Chceme, aby se zúčastnily dobře zorganizovaných plánů na pomoc jiným mladým lidem. Všichni by měli být tak vycvičení, aby mohli správně zvěstovat pravdu, vydávat počet z naděje, která je v nich a uctívat Boha v kterémkoliv pracovním odvětví, pro které jsou připraveni. – GCB vol. 5, no. 2, p. 24, Jan. 30, 1893) *ChS 30.3*

Mládež ve sborové práci

Naše sbory potřebují mladé, ukázněné a nadané talenty. Mládež chce něčemu věnovat svou přebytkovou sílu. Nebude-li tato správně podchycena, bude jí použito takovým způsobem, že poruší vlastní duchovní život a uškodí svému okolí. – GW 211 *ChS 30.4*

Naše zodpovědnost za mládež nekončí v žádném případě tím, že své srdce odevzdá Bohu. Musí se svou účastí podílet na díle Božím a vědět, že i pro ní má Bůh úkol, ve svém království. Nestačí mladým lidem ukázat co všechno má být vykonáno, ale vybídnout je, aby si úsek práce převzali. Musí být poučení o tom, jak pro Pána pracovat; musí se vychovávat, vést a cvičit, jak nejlepším způsobem získávat duše pro Krista. Učte je tiše a nenápadně pomoci jejich mladým přátelům. Plánovitě rozdělte různá odvětví misijní práce, které se mohou účastnit, poučte je pomozte jim. Tak se naučíte pracovat pro Pána. – GW 210 *ChS 30.5*

V mladých letech

Laskavost a něha necht' zřejmě zdobí kazatelův vztah k dětem. Vždy by měl pamatovat, že to jsou malí, ale skuteční mužové a ženy a mladší členové Boží rodiny. Děti mohou být Božímu srdci velmi blízké a drahé; jsou-li náležitě vychované a ukázněné, mohou Mu sloužit i ve své mladosti. – 4T 397, 398 *ChS 31.1*

Všimněte si mládeže; ať se podílí na práci a odpovědnosti. Ať pocítuje, že se má podílet na pomoci bližním a býti jim ku požehnání. I dětem ukažme, jak mohou jiným prokázat malé služby lásky a milosrdenství. – 6T 435 *ChS 31.2*

Rodiče, učte své děti, jakou cenu má čas a jak je správně využít. Učte je, že stojí za námahu konat to, co oslaví Boha a prospěje lidem. Již v mládí mohou děti pracovat pro Boha jako misionáři. – COL 345 *ChS 31.3*

Budoucnost patří mladým

I mnohý dnešní jinoch, který vyrůstá jako Daniel ve svém judském domově, sleduje Boží slovo a jeho skutky a učí se úloze věrné služby, bude jednou také stát v zákonodárných shromážděních, v soudních síních nebo při dvorech královských, jako svědek Krále Králů. – Ed 262 *ChS 31.4*

Timoteus povoláný v mladosti

Pavel poznal, že Timoteus je věrný, vytrvalý a upřímný a zvolil si ho za druhá v práci a na cesty. Ti, kdož Timotea vychovávali v jeho dětství, byli za to odměněni tím, že viděli, jak se jejich milované dítě stalo blízkým druhem velkého apoštola. Timoteus byl ještě mládencem, když ho Bůh

vyvolil za učitele, ale jeho zásady byly díky jeho rané výchově tak pevné, že mohl zaujmout místo Pavlova pomocníka. A ač mlád, nesl svou odpovědnost s křesťanskou pokorou. – AA 203, 204 ChS 31.5

Nadějní pracovníci

Ti mezi námi, na nichž spočívá břemeno, končí smrtí. Mnozí z těch, kteří byli nejpřednější při provádění reforem, námi stanovených, minuli nyní vrcholný bod svého života a jejich fyzická i duševní síla upadá. S nehlubším zájmem se můžeme tázat: Kdo zaplní jejich místa? Komu mají být svěřeny životní zájmy církve, zhroutí-li se nynější praporečníci? Můžeme pohlížet pouze s úzkostí na dnešní mladé lidi jako na ty, kteří musí převzít toto břímě, tam kde ji jiní opustí a jejich postup rozhodne o tom, zda bude převládati mravnost, náboženství a živá zbožnost, nebo zda nemravnost a nevíra zkazí a zmaří vše, co je hodnotné. – GW 68 ChS 32.1

Námaha a oběť průkopníků

Musíme projevit důvěru k našim mladým lidem. Měli by být průkopníky v každém podniku, který zahrnuje dřinu a obětování, zatímco přetížených služebníků Kristových bychom si měli vážit jako rádců, kteří by povzbuzovali a žehnali těm, kteří nejvíce vynakládají úsilí v díle Pána. – CT 516, 517 ChS 32.2

Je zapotřebí mladých lidí. Bůh je povolává k misijní službě. Jsouce poměrně volní od péče a zodpovědností, jsou příznivěji situováni, aby se zúčastnili díla, nežli ti, kteří se musí starat o výchovu a vydržování veliké rodiny. Kromě toho se mohou mladí lidé snadněji přizpůsobit novému podnebí a nové společnosti, a mohou lépe snášet nepohodu a námahu. S taktem a vytrvalostí mohou vyhovět lidu, kde se nacházejí. – CT 517 ChS 32.3

Mnozí mladí mužové, jimž se dostalo správné výchovy doma, mají být vzděláni k službě a povzbuzeni, pozvednout prapor pravdy na nových místech dobře plánovaným a věrným úsilím. Spoluprací s našimi kazateli, jakož i pracovníky ve městech, získají nejlepší vzdělání. Prací pod Božím vedením a podporovaní modlitbami svých nejzkušenějších spolupracovníků, mohou vykonat dobré a požehnané dílo. Když své snažení spojí s úsilím starších pracovníků a své síly použijí k tomu nejlepšímu, budou se těšit z obecenství nebeských andělů; a jako Boží spolupracovníci zpívat, modlit se, věřit a pracovat odvážně a svobodně. Důvěra a jistota, že sami a také jejich spolupracovníci budou posílení s nebes, povede je k modlitbě, oslavování Pána a k prostotě víry. – 9T 119 ChS 32.4

Pracovní odvětví

Je mnoho oborů, v nichž může mládež nalézt příležitost pro užitečné úsilí. Měly by být organizovány družiny a důkladně vzdělávány, aby pracovaly jako ošetřovatelé, návštěvní evangelisté a bibliční pracovníci, jako kolportéři, duchovní a zdravotně misijní evangelisté. – CT 546 ChS 33.1

Měli bychom naši mládež vychovávat k tomu, aby jiným mladým pomáhala; a v tomto svém úsilí budou získávat zkušenosti, jež je uschopní stát se posvěcenými pracovníky ve větším poli. Ti-síce duší možno zasáhnout nejprostším a nejskromnějším způsobem. – 6T 115 ChS 33.2

Mladí mužové a ženy měli by být usměrněni stát se pracovníky ve svém okolí i na jiných místech. Všichni ať připraví svá srdce i mysl k rozumnému postřehu práce pro tento čas a připraví se k vykonání toho, k čemu se nejlépe hodí. – 9T 118, 119 ChS 33.3

Tajemství úspěchu

Mladí lidé, pokračujte v poznávání Pána a poznáte, že: „*Jako jitřní svítání jest vycházení jeho.*“ (Oz 6,3) Ustavičně se snažte o zdokonalení. Usilujte se vši opravdovostí o ztotožnění se svým Vykupitelem. Žijte z víry v Krista. Konejte dílo, které On konal. Žijte z víry v Krista. Žijte pro záchranu duší, pro které On položil svůj život. Snažte se každým způsobem pomoci těm, s nimiž přicházíte do styku. Ustavičně usilujte o zlepšení. ... Mluvte se svým Starším Bratrem, který doplní vaše vzdělání, řádek za řádkem, příkaz za příkazem, tu trochu a tam trochu. Úzké obecenstvo s tím,

který se sám obětoval, aby zachránil hynoucí svět, učiní vás přijatelnými pracovníky, když se chopíte pravdy a přijmete ji. – 6T 416 *ChS 33.4*

Organizováním k službě

Mladí lidé, nemohli byste vytvořit skupiny, jako Kristovi vojáci pustit se do práce a vložit všechn svůj takt, moudrost a schopnosti do Mistrovy služby, abyste mohli zachraňovat hynoucí? Pro toto dílo by měly být v každém sboru zorganizované skupiny. ... Nemohou se mladí lidé, kteří skutečně milují Ježíše pracovně zorganizovat nejen v zájmu těch, kteří vyznávají, že jsou světiteli soboty, ale i těch, kteří nepatří do našeho společenství? – ST May 29, 1893 *ChS 34.1*

Mládež i děti by měly pracovat v Ježíšově jménu. Měly by se shodnout na určitém pracovním plánu a programu. Nemůžete utvořit pracovní skupinu, stanovit si určité modlitební chvíle a prosit Pána, aby vás obdařil svoji milostí a pomohl vám společně pracovat? – YI Aug. 9, 1894 *ChS 34.2*

3. Podmínky mezi Božím lidem

Nedostatek misijního ducha

Mezi adventisty zachovávajícími sobotu bylo jen málo misijního ducha. Kdyby kazatelé a lid byli dostatečně probuzeni, neodpočívali by tak lhostejně, zatímco je Bůh poctil službou strážců svého zákona, tím že jim ho vtiskl do jejich myslí a napsal jej na jejich srdce. – 3T 202 *ChS 35.1*

Pravý misijní duch opustil sbory, které tak vznešeně vyznávají; srdce jejich členů už nehoří láskou k duším a touhou přivádět jiné do Kristova stáda. Chybí nám skuteční pracovníci. Nikdo snad neodpoví na volání, které přichází ze všech stran: „Přijď, pomoz nám“? – 4T 156 *ChS 35.2*

Bylo mi ukázáno, že jako lid jsme nedostateční. Naše skutky neodpovídají našemu vyznání. Naše vyznání svědčí o tom, že žijeme v čase zvěstování nejslavnějšího a nejdůležitějšího poselství, jaké kdy smrtelníci dostali. A právě se zřetelem na tuto skutečnost naše úsilí, naše horlivost a sebeobětavost se nesrovnávají s povahou díla. Měli bychom se probrat z mrtvol a Kristus by nás oživil. – 2T 114 *ChS 35.3*

Bolí mne srdce při pomyšlení, jak málo našich sborů si uvědomuje svoji vznešenou zodpovědnost před Bohem. Vojáky nemají být jen kazatelé, ale každý muž a žena, kteří se připojili ke Kristově armádě. Jsou ochotni snášet úděl bojovníků, jak jim k tomu dal Kristus příklad svým sebezapíravým životem? Jaké sebezapření projevily celkově naše sbory? Snad daly peněžité dary, ale nedali sebe. – GCB 1893, p. 131 *ChS 35.4*

Mnozí z vyznavačů Krista a jeho následovníků necítí za lidstvo více zodpovědnosti než svět. Žádost očí, pýcha života a okázalost a pohodlnost, to všechno odlučuje křesťanské vyznavače od Boha a misijní duch žije vlastně jen v některých. Co třeba učinit, aby se otevřely oči těchto hříšníků a aby se pokrytci zachvěli? – GCB 132 *ChS 35.5*

Jsou takoví, které výstižně symbolizuje Meroz. Misijní duch nikdy neovládl jejich duši. Výzvy zahraničních misí je nikdy nepodnítily k činnosti. Jaký počet vydají Bohu ti, kteří nekonají nic v jeho díle? Nic, aby získali duše pro Krista? Ti budou muset slyšet slova: „*Služebníče zlý a lenivý.*“ (Mt 25,26) – HS 290 *ChS 36.1*

V souvislosti s naším zklamáním v Božím díle, kde jsme měli jedinečnou příležitost, byla jsem odkázána na slova: „*Zlořečte Merozu, praví anděl Hospodinův, zlořečte velice obyvatelům jeho, nebo nepřišli na pomoc Hospodinu, ku pomoci Hospodinu proti silným.*“ (Sd 5,23) – 2T 247 *ChS 36.2*

Třída milující sebe

Viděla jsem určitou třídu těch, kteří si uvědomují, že mají štědré podněty, zbožné pocity ba i lásku konat dobro, a přece nic nečiní. Podléhají sobectví a namlouvají si, že kdyby měli příležitost anebo žili v příznivějších podmínkách, mohli by činit a konali by velké a dobré dílo. Stále čekají na příležitost. Pohrdají omezeností skoupého člověka, který neochotně dává almužnu trpícím. Vidí, že žijí jen pro sebe, že sám se nerozhodne konat dobro jiným, že hřívnami vlivu a prostředků, které mu byly svěřeny na používání, ne na zneužívání, nebude lidem k požehnání, ale že je znehodnotí a zakope do země. Ti, kteří podléhají svému lakomství a sobectví, jsou zodpovědní za svoji neochotu i za hřívný, které zneužívají. Ještě větší zodpovědnost nesou však ti, kteří mají velkorysé podněty a přirozeně rychle rozpoznávají duchovní věci, ale zůstávají nečinní a čekají na příležitost, která podle jejich názoru ještě nepřišla; přitom však porovnávají svoji pohotovost s ochotou lakomce v sebejistém domnění, že přece jen nejednají tak, jako jejich méně laskaví přátelé. Takoví lidé klamou sami sebe. Samo vlastnění schopností, které nepoužívají, jen zvyšuje jejich zodpovědnost. Jestliže nevyužívají a nezúročují hřívný, které dostali od svého Mistra, nejednají o nic lépe, než ti, kterými pohrdají. Oni budou slyšet slova: „Znali jste vůli Pána mého a nekonali jste ji.“ – 2T 250, 251 *ChS 36.3*

Smrtné strnutí

Boží lid musí přijímat varování a rozeznávat znamení časů. Znamení Kristova příchodu jsou příliš jasná, aby o nich mohlo být pochybováno, a právě se zřetelem na tyto věci má být každý vyznavač pravdy živým kazatelem. Bůh vyzývá všechny, kazatele i lid, aby se vzbudili. Celá nebesa jsou vzhůru. Události dějin zemských se rychle uzavírají. Nacházíme se uprostřed nebezpečí posledních dnů. Ještě větší nebezpečí však jsou před námi a my si to neuvědomujeme. Tento nedostatek činnosti a horlivosti ve věci Boží je strašlivý. Toto smrtelné strnutí pochází od satana. – 1T 260, 261 *ChS 37.1*

Nevěra jako příkrov doléhá na naše sbory, protože nepoužívají hřivny, které jim Pán dal, aby šířili světlo mezi těmi, kteří neznají vzácné pravdy. Pán vyzývá ty, kterým odpustil, těm, co se těší ve světle, aby oznámili pravdu jiným. – GCB 1893, p. 133 *ChS 37.2*

Satan se nyní pokouší udržovat lid Boží v nečinnosti, pokouší se ho zdržovat od toho, aby se podílel na šíření pravdy tak, aby nakonec jsa zvažén, byl nalezen lehkým. – 1T 260 *ChS 37.3*

Lidem hrozí nebezpečí. Velké zástupy hynou. Jak málo těch, kteří se vydávají za Kristovy následovníky, pocítují odpovědnost za hynoucí. Rozhoduje se o věčném údělu světa, to však sotva pohne i těmi, kteří tvrdí, že věří nejvýznamnějším pravdám, jaké kdy lidé poznali. Nedostává se jim lásky, která vedla Krista, aby opustil svůj nebeský domov a vzal na sebe lidskou přirozenost, aby se jako člověk mohl přiblížit k člověku a přivést člověka k Bohu. Boží děti postihla ztrnulost a ochromení, které jim brání v tom, aby poznali, jaký mají v této době úkol. – COL 303 *ChS 37.4*

Satan využívá lhostejnost, ospalost a netečnost těch, kteří se vydávají za křesťany, aby posílil svou moc a získal další na svou stranu. Mnozí lidé si myslí, že jsou na straně Krista, i když pro něho právě teď nic nedělají. Umožňují vlastně nepříteli, aby získal nová území a nové výhody. Tím, že nepracují pilně pro Mistra, že neplní své povinnosti a nemluví, co mají mluvit, dovolují satanu, aby ovládl jiné, kteří mohli být získáni pro Krista. – COL 280 *ChS 38.1*

Když zkoumám v Písmu, jsem zneklidněna a podešena nad Izraelem v těchto posledních dnech. Je napomínán, aby opustil modlářství. Obávám se, že spí, a že je tak přizpůsoben světu, že by bylo obtížným rozeznat, kdo z něho slouží Bohu a kdo nikoliv. Vzdálenost mezi Kristem a jeho lidem se zvětšuje zmenšuje mezi ním a světem. Rozlišovací znamení mezi vyznávajícím lidem Kristovým a světem se téměř ztratila. Jako starý Izrael následují ohavnosti národů kolem sebe. – 1T 277 *ChS 38.2*

Duchovní postřeh zastíněn

A nejen ve světě vidíme důsledky nedbalosti církve konat dílo Kristovým způsobem. Touto nedbalostí nastala v církvi taková situace, která zastínila vznešené a svaté zájmy díla Božího. Ducho kriticismu a trpkosti přišel do církve a duchovní postřeh mnohých byl zastřen. Dílo Kristovo tím utrpělo velikou ztrátu. – 6T 297 *ChS 38.3*

Jsem zarmoucena, přemýšlím-li o našem postavení jako lidu. Pán nám nezavřel nebe, nýbrž naše ustavičná neposlušnost nás odloučila od Boha. Pýcha, žádostivost a milování světa žily v našem srdci bez bázně, že budeme zavrženi a odsouzeni. Vážné a troufalé hříchy byly mezi námi. A přece všeobecně se má za to, že církev vzkvétá, žije v pokoji a duchovním blahu. Církev se odvrátila od následování Krista, svého Vůdce a neochvějně se vrací do Egypta. Jen málokdo si uvědomuje vlastní nedostatek duchovní moci a děsí se toho. Pochybnosti, ale i nevěra ve svědectví Ducha Božího všude nakvašují naše sbory. – 5T 217 *ChS 38.4*

Duchovní slabost

Mocné světlo osvětlovalo lid Boží, mnozí ho však nenásledovali a proto jsou duchovně velmi slabí. Boží lid dnes netrpí nedostatkem poznání. Věřící nebudou odsouzeni proto, že neznali cestu, pravdu a život. Pravda, která oslovila jejich rozum, světlo, které osvítilo jejich duši a které oni zanedbali a odmítli, je odsoudí. Ti, kteří nikdy nebyli osvíceni a nemohli zavrhnout světlo, nebudou odsouzeni. Co více mohlo býti učiněno pro Boží vinici, než se učinilo? Světlo, převzácné světlo

osvěcuje Boží lid, ale nezachrání věřící, když nebudou chtít být jím spaseni, cele žít v jeho jase a dokud nebudou ochotní osvěcovat jím ty, jež jsou ve tmě. – 2T 123 *ChS 39.1*

Potřeba oční masti

Členové našich sborů potřebují nebeskou oční mast, aby viděli ty přemnohé příležitosti k službě pro Pána všude kolem nich. Bůh opětovně vyzýval svůj lid, aby šel na cesty a mezi ploty a nutil vejít, aby Jeho dům byl plný; a přece přímo u prahu našich dveří jsou rodiny, o něž jsme neprojevili patřičný zájem, abychom je přesvědčili, že nám jde o jejich záchranu. Pán vyzývá, aby se církev pustila právě do této nejbližší práce. Nemáme stát a říkat: „Kdo je můj bližní?“ Máme pamatovat, že náš bližní je ten, kdo nejvíc potřebuje náš soucit a pomoc. Naším bližním je každá duše raněná a zkroušená nepřitelem. Náš bližní je každý, kdo je Božím vlastnictvím. Kristus nezná židovskou otázku: „*Kdo jest můj bližní.*“ V něm není žádných územních hranic, žádného povrchního rozdílu ani aristokracie. – 6T 294 *ChS 39.2*

Fanatismus a chladný formalismus

Satan se nyní všemožně snaží, aby lidi nepozorovaně a svůdně odvracel od díla třetího andělského poselství, které je třeba mocně zvěstovat. Když nepřítel vidí, že Pán žehná a upozorňuje své na jeho svody, podmanivě bude svádět do fanatismu na jedné straně a do chladného formalismu na straně druhé, aby měl žeň duší. Nyní je v církvi čas, abychom vytrvale bděli. Dávejme pozor na první krok, kterým se může k nám satan přiblížit. – RH Jan. 24, 1893 *ChS 40.1*

V našich sborech jsou mravní ledovce. Máme zde plno formálních lidí, kteří dokážou udělat dobrý dojem, ale nejsou schopni zářit jako světlo světu. *ChS 40.2*

Sobectví omezuje

Bylo mi ukázáno, že důvod, proč náš lid nesmýšlí duchovněji a nemá více víry, spočívá v tom, že věřící omezuje sobectví. ... Bůh nehledí na množství vašich shromáždění. Nejde o mnoho modliteb, ale o správné jednání, o pravý čin v pravý čas. – 2T 36 *ChS 40.3*

Lakomství

Někteří odmítli se obrátit. Nebyli ochotni kráčet po Boží cestě a když kvůli pokroku díla Božího odezněly výzvy k dobrovolným obětem, někteří sobecky lpěli na svých pozemských statcích. Tito ziskuchtiví jednotlivci byli odloučeni od zástupů věřících. – 9T 126 *ChS 40.4*

Ani jeden z dvaceti

Slavnostně prohlašuji církvi, že ani jeden z dvaceti, kterých jména jsou zapsána v církevních knihách, nejsou připraveni vydat počet ze svého života, aby přitom nezůstal bez Boha a bez naděje na světě jako obyčejný hříšník. Formálně sice slouží Bohu, ale celým srdcem slouží mamonu. Tato polovičatá práce je spíše stálým zapíráním než vyznáváním Krista. Přemnozí přinesli do církve svého nepoddajného a neočištěného ducha. Jejich duchovní chuť je zvrácena jejich vlastními nemravnými, ponižujícími zvyklostmi, které svědčí o světském duchu, srdci a záměrech, které je utvrzují v neřestných činech, takže jejich celý formálně křesťanský život je v otroctví svodu. Žijí jako hříšníci a pokládají se za křesťany. Ti, co tvrdí, že jsou křesťany a chtějí vyznávat Krista, měli by vyjít z prostředku jich, nedotýkat se nečistého a oddělit se. ... *ChS 41.1*

Odkládám pero a prosím Pána, aby svým dechem oživil kulhající lid podobný vyschlým kostem. Konec je blízko. Přichází k nám tak pokradmu, nepozorovaně a potichu jako maskovaná hrozba zloděje v noci, aby překvapil spící a nepřipravenou stráž. Kéž dá Pán, aby Jeho svatý duch oslovil naše zpohodlněná srdce, abychom už nespali jako jiní, ale bděli a byli střízliví. – GCB 1893, pp. 132, 133 *ChS 41.2*

Potřeba oživení a nápravy

Křesťané by měli být připraveni na to, co překvapivě brzy přijde na svět. Tato příprava by měla spočívat v pilném zkoumání slova Božího a v úsilí žít ve shodě s jeho předpisy. ... Bůh volá po oživení a nápravě. – PK 626 *ChS 41.3*

Oživení pravé zbožnosti mezi námi je největší a nejnaléhavější ze všech našich potřeb. Úsilí o to, mělo by být naší prvořadou úlohou. – RH March 22, 1887 *ChS 41.4*

Nadešel čas, aby nastala skutečná reformace. Když tato reformace započne, duch modlitby pronikne každého věřícího a z církve vypudí ducha neshody a hádky. – 8T 251 *ChS 42.1*

Probuzení a reformace se musí uskutečnit pod vedením Ducha Svatého. Probuzení a reformace jsou dvě odlišné věci. Probuzení znamená obnovu duchovního života, oživení myšlenkových a citových schopností, vzkříšení z duchovní smrti. Reformace znamená reorganizaci, změnu smýšlení a teorií, zvyků a praktik. Reformace nepřinese dobré ovoce spravedlnosti, jestliže nebude spojeno s probuzením Ducha. Probuzení a reformace mají vykonat určité dílo, musí však působit spolu. – RH Feb. 25, 1902 *ChS 42.2*

Zda Písmo nevolá po čistší a světlejší práci, než jakou jsme viděli doposud? ... Bůh vyzývá ty, jež jsou ochotni dát se vést Duchem svatým, aby sami usměřovali dílo k důkladné reformaci. Vidím krizi před námi a Pán vyzývá svoje pracovníky, aby vstoupili do řad. Každá duše by měla dnes usilovat o hlubší a věrnější posvěcení Bohu, než jaké bylo v minulých letech. ... Byla jsem hluboce dojata scénami, které jsem nedávno směla vidět v nočním vidění. Jakoby šlo o velké hnutí, oživení, šířící se na mnohých místech. Náš lid se seřazoval a odpovídal na Boží výzvu. – GCB May 19, 1913, p. 34 *ChS 42.3*

V nočních viděních probíhaly přede mnou obrazy velikého reformačního hnutí mezi Božím lidem. Mnozí chválili Boha. Nemocní byli uzdravováni a konaly se i jiné divy. Bylo možno pozorovat ducha přimluvy, jak se projevil před velikým dnem velikonoc. Bylo vidět, jak stovky a tisíce navštěvují rodiny a otvírají jim Boží slovo. Srdce byla přesvědčena o moci Svatého Ducha a působil duch pravého obrácení. Na každé straně byly dveře otevřené pro zvěstování pravdy. Svět zdál se být osvícen nebeským vlivem. Veliká požehnání přišla skrze pravý a pokorný lid Boží. – 9T 126 *ChS 42.4*

Mezi lidem Božím je nutná velká reformace. Nynější stav církve klade otázku: Je toto právě představení Toho, který za nás dal svůj život? – 3T 474 *ChS 43.1*

Až církev bude očistěna od výtky lenosti a nedbalosti, pak Duch Páně se osvědčí v milosti. Zjeví se Božská moc. Církev uvidí pečlivě řízené paprsky a jako za dnů apoštolů, mnohé duše obrátí se k pravdě. Země bude osvícena slávou Boží. – 9T 46 *ChS 43.2*

Odkládání je nebezpečné

Bylo mi ukázáno, že lid Boží čeká na nějakou změnu – na pohánějící sílu, která by se jich zmocnila. Ale budou zklamáni, neboť jsou na nesprávné cestě. Musí jednat; musí se sami chopit díla a upřímně volat k Bohu o pravé poznání sama sebe. Události, probíhající před námi, jsou dostatečné velikosti, aby nás přiměly k probuzení a daly vniknout pravdě do srdcí všech, kdo chtějí naslouchat. Žeň země je téměř zralá. – 1T 261 *ChS 43.3*

Naproti tomu jsou lidé, kteří místo aby moudře užívali současných možností, čekají nečinně, až přijde nějaký zvláštní okamžik duchovního hnutí, který značně posílí jejich schopnost osvěcovat druhé. Zanedbávají současné povinnosti a výsady a nechávají své světlo hořet matně, a přitom čekají na okamžik, kdy bez jakéhokoliv vlastního přičinění budou obdařeni zvláštním požehnáním, které je promění a vybaví schopnostmi pro službu. – AA 54 *ChS 43.4*

Přijímá, ale nedává

Vyznavači Ježíše Krista procházejí zkouškou před zraky celého vesmíru. Nedostatek horlivosti a liknavost, s jakou pracují v Boží službě, prozrazují, že se jedná o nevěrné služebníky. Kdyby vykonali to nejlepší, čeho jsou schopni, nebyli by odsouzeni. Kdyby vložili do díla své srdce, mohli by vykonat mnohem víc. Sami si uvědomují, že už téměř nejsou ochotni se zapřít nebo nést kříž. Ví to o nich i svět. U mnoha jmen je v nebeských knihách napsáno: Přijímá, ale nedává. Mnozí nositelé

Kristova jména zatemňují Kristovu slávu, zastírají jeho krásu a nevzdávají mu patřičnou čest. V církevních matrikách je zaznamenáno mnoho jmen lidí, kteří se nepodřizují vládě Ježíše Krista. Nezájemají se o jeho učení a nekonají jeho dílo. Proto je ovládá nepřítel. Nekonají nic dobrého, a proto způsobují nevyčíslitelnou škodu. Jejich vliv není „životodárnou vůní vedoucí k životu, ale smrtelnou vůní vedoucí k záhubě“. – COL 303, 304 *ChS 43.5*

Maska hříchu

Stejně nebezpečí existuje i dnes mezi lidmi, kteří vyznávají, že zachovávají Boží zákon. Žijí ve velkém nebezpečí, že si budou lichotit, že úcta, se kterou zachovávají přikázání, je zachráněním před mocí božské spravedlnosti. Odmítají pokárání za zlo a obviňují Boží služebníky, že příliš horlivě odstraňují hřích z tábora. Bůh, jenž si oškliví hřích, volá ty, kdož chtějí zachovávat jeho zákon, aby odstoupili od vši nepravosti. Neochota činit pokání a uposlechnout Boží slovo přivodí i dnes na Boží lid tak vážné následky, jaké postihly starý Izrael. Zde je mez, za níž Boží soudy již nemohou být odloženy. – 4T 166, 167 *ChS 44.1*

Mrtví v přestoupeních a v hříších

Velká část těch, kteří navštěvují naše shromáždění, jsou mrtví v přestoupeních a v hříších. Přijdou a odejdou jako dveře ve svých stěžích se otvírají a zavírají. Po léta naslouchali slavným a srdce uchvacujícím pravdám, které ale ve svém životě neuskutečňovali. Proto stávají se čím dále tím méně citlivými pro hodnotu pravdy. ... Budí zdání zbožnosti, ale Boží sílu zapírají. Setrvávají-li v tomto stavu, Bůh je zvrhne. Sami se činí neschopnými stát se členy nebeské rodiny. – 6T 426, 427 *ChS 44.2*

Pouhými moralisty

Mnozí z těch, kteří si říkají křesťané, jsou pouhými moralisty. Pouze dar Kristovy spravedlnosti je může uschopnit, aby Krista představili světu, a tím ho vyvýšili. Oni však tento dar odmítají přijmout. Působení Ducha svatého je jim cizí. Nejednají podle Božího slova. Pravé Kristovy následovníky je možné poznat podle nebeských zásad. Zdánliví následovníci Krista se spojují se světem a není možno je od světa odlišit. Nejsou od něj odděleni, nejsou zvláštním lidem. Dělicí čáru není možno rozeznat. Přizpůsobují se světu, jeho způsobům, zvyklostem, sobectví. Církev se přibližila ke světu tím, že přestupuje zákon, zatímco svět by se měl přiblížit církvi a zachovávat zákon. Křesťané se stále více přiklánějí ke světu. – COL 315, 316 *ChS 45.1*

Poskvrněný záznam

Mnozí mají formu pobožnosti, jejich jména v církevních záznamech jsou, ale jejich nebeský záznam je poskvrněný. Bdělý anděl věrně zachytil jejich skutky. Každý sobecký čin, každé nesprávné slovo, každá nesplněná povinnost a tajný hřích s chytráckou přetvářkou je věrně zapsán v nebeských knihách pod dohledem zaznamenávajícího anděla. – 2T 442 *ChS 45.2*

Nosiči břemen jsou unavení

Protože někteří nenesou břemena, která by nést mohli a nekonají dílo, které by konat mohli, práce je mnoho pro těch málo pracovníků, kteří se chtějí do ní pustit. Při pohledu na nával naléhavé práce přepínají své síly a jsou už skoro zcela vyčerpaní. – 2T 645 *ChS 45.3*

Neschopni vydat počet z víry

Mnozí vyznavači přítomné pravdy při zvážení budou lehcí. Zanedbali důležité věci. Jejich obřecí je povrchní, není pronikavé, opravdové a důkladné. Neznají proč věří pravdě. Zdá se, že tu rozhodl vliv jiných a ten pokládají za spolehlivý důkaz pravdy. Nedovedou uvést žádný rozumný důvod své víry. ... Jejich vlastní zkušenost a poznání, které uměli získat, nikoho neosvětluje a nebuduje. Sílu a stálost mají jen upřímní vyznavači. – 2T 634 *ChS 45.4*

Mnozí sledují prorocký svitek

Bůh má na zemi svůj lid, který ve víře a svaté naději sleduje svitek rychle se splňujícího proroctví a usiluje o čistotu srdce poslušností pravdě, aby při Kristově příchodu nikdo nebyl bez svatebního roucha. – 4T 307 *ChS 46.1*

Dojímavý sen

Ve snu dne 29. září 1886 šla jsem spolu s mnoha jinými, mezi nimiž bylo několik mladých mužů a dívek, sbírat borůvky. Zdálo se, že jsme ve městě, neboť bylo vidět pouze málo nezastavené půdy, ale za městem prostíralo se pole, krásné háje a dobře upravené zahrady. Před námi jel vůz naplněný potravinami. *ChS 46.2*

Když se vůz zastavil, rozprchla se společnost všemi směry, hledali plody. Kolem vozu bylo mnoho vysokých i nízkých, krásnými plody obtěžkaných keřů borůvek, ale ti lidé hleděli všichni daleko přes ně a nemohli je spatřit. Počala jsem sbírat ty blízké plody, musela jsem však být velmi opatrná, abych také netrhala nezralé; neboť byly velmi promíšeny s nezralými, takže jsem mohla sbírat pouze po jedné nebo po dvou. *ChS 46.3*

Některé krásné plody byly opadané a ležely od červů a hmyzu napolo sežrané na zemi. Pomyslela jsem „ó, kéž by toto místo bylo dříve prohledáno, potom by ty překrásné borůvky mohly být použity. Nyní však je již pozdě. Seberu však, přece ty opadané a zjistím, je-li na nich ještě něco dobrého. A i když jsou zcela zkažené, mohu bratřím a sestrám ukázat, co mohli nalézt, kdyby nebyli přišli pozdě.“ *ChS 46.4*

Právě v té chvíli přišli ke mně dva, nebo tři z naší společnosti. Byli zabrání do horlivého hovoru, který zaujal celou jejich pozornost. Když mne spatřili, pravili: „Všude jsme hledali, ale nemůžeme žádné borůvky nalézt.“ S úžasem pozorovali to množství, které jsem měla. „Zde je jich ještě mnoho“, pravila jsem, „Ty keřiky jsou plné zralých borůvek.“ Začali sbírat, brzo však přestali a pravili: „Není to správné, abychom zde sbírali, ty jsi to místo nalezla, a právem náleží borůvky tobě.“ Odpověděla jsem: „Nezáleží na tom, jen trhejte, kde co naleznete. Je to Boží pole, a ty borůvky jsou Jeho; je to vaší předností, že je můžete sbírat.“ *ChS 47.1*

Brzo však byla jsem opět sama. Tu a tam zaslechla jsem u vozu smích a žertování. Zvolala jsem: „Co zde děláte?“ Odpověděli: „nemohli jsme nalézt žádné borůvky a poněvadž jsme unavení a hladoví, přišli jsme sem, abychom se osvěžili. Až si odpočineme, budeme hledat dále.“ *ChS 47.2*

„Avšak“, řekla jsem: „nic jste nenasbírali. Sníte naše zásoby a nové nám nedáte. Nemám kdy k jídlu; je zde velmi mnoho borůvek, jež musí být otrhány. Žádné jste nenalezli proto, že jste nehledali pozorně. Nevisí na keřích z vnější strany, musíte je hledat. Ovšem, po hrsti je nemůžete trhat, když však je budete trhat pozorně, mezi zelenými, naleznete jich mnoho.“ *ChS 47.3*

Moje malá nádoba byla brzo plná a přinesla jsem ji k vozu. Přitom jsem pravila: „To jsou nejkrásnější borůvky, jaké jsem kdy sbírala a nalezla jsem je zcela nablízku, zatímco vy jste se unavili marným hledáním daleko.“ *ChS 47.4*

Všichni mne obklopili obdivující mé borůvky a pravili: „To jsou borůvky z těch vysokých keřů, jsou tvrdé a chutné. Nemysleli jsme, že bychom na nich něco našli. Proto jsme hledali na těch nízkých a našli jsme pouze málo.“ *ChS 47.5*

Na to jsem odpověděla: „Nechtěli byste odložit tyto borůvky a jít se mnou, abyste na těch vysokých keřích ještě více nasbírali?“ Neměli se však k tomu, aby uložili ty nasbírané plody. Měli jsme s sebou mnoho mís a hrnků, ale jich použito pro pokrmy. Byla jsem unavená čekáním a pravila jsem konečně: „Což jste nepřišli sbírat borůvky? Proč nejste ochotní je uschovat?“ *ChS 47.6*

Jeden z nich odpověděl: „Nečekali jsme opravdu, že bychom zde, kde jsou domy tak blízko a chodí kolem tolik lidí, našli borůvky; poněvadž jsi si to však přála, rozhodli jsme se jít s tebou. Zásobili jsme se hojně občerstvením a chtěli jsme se trochu osvěžit, kdybychom nenašli i žádné borůvky.“ *ChS 48.1*

Moje odpověď byla: „Nedovedu pochopit takovou práci. Přijdu ještě jednou k těm velikým keřům. Den brzo končí, bude tma a potom nebudeme moci sbírat.“ Někteří šli se mnou, jiní však zůstali u vozu, aby jedli. *ChS 48.2*

Na jednom místě utvořila se malá skupinka, která velmi živě, zdánlivě něco velmi zajímavého vyprávěla. Šla jsem k ní a pozorovala, že malé dítě v náručí jedné ženy upoutalo pozornost všech. „Nemáte již dlouho čas, pracujte přece, pokud můžete“, pravila jsem. *ChS 48.3*

Jiní pozorovali mladého muže a dívku, kteří o závod běželi k vozu. Když tam doběhli, byli tak unavení, že museli usednout, aby si odpočinuli. Jiní opět odpočívali v trávě. *ChS 48.4*

Pak uplynul den a pouze málo bylo vykonáno. Konečně jsem pravila: „Toto jistě nazýváte dobrým výletem. Pracujete-li vždy takto, nedivím se, že nemáte úspěch. Úspěch, či neúspěch, spočívá většinou v tom, jak se chopíme práce. Zde jsou borůvky, protože jsem je našla. Někteří z vás marně hledali na nízkých keřích, jiní našli nějaké, ale přešli jste ty vysoké keře, poněvadž jste se domnívali, že na nich žádné nenaleznete. Vidíte, že ty plody, jež jsem našla, jsou velké a zralé; brzo bude ještě více zralých a můžete ty keře opět prohledat. Tím způsobem jsem se učila hledat borůvky. Kdyby jste byli hned začali hledat blízko vozu, našli byste borůvky rovněž tak, jako já. *ChS 48.5*

To naučení, které jste dali dnes začátečníkům v této práci, vstoupí se jim v paměť. Pán nechá růsti tyto plodné rostliny zcela blízko hustě obydleného místa a očekává, že je naleznete. Zaměstnávali jste se však příliš jídlem a zábavou, nepřišli jste sem s plným rozhodnutím sbírat borůvky. *ChS 48.6*

Musíte pracovat příliš s větší vážností a horlivostí, musíte si vytyčit zcela jiný cíl, jinak nebude vaše srdce korunováno úspěchem. Budete-li pracovat správným způsobem, budete učit mladší pracovníky, že jídlo a zotavení je malé důležitosti. Bylo to těžké, přivést sem vás s potravinami, vy jste však mysleli více na osvěžení, nežli na plody, jež jste měli přinést domů jako odměnu vaší práce. Musíte být pilní, a nejdříve sebrat ty plody, jež jsou vám nejbližší, a potom hledat dále, později můžete hledat opět blízko a tímto způsobem budete mít úspěch. – GW 136-139 *ChS 49.1*

Přicházející zkouška

V posledním slavném díle bude jen několik slavných mužů. Oni jsou soběstační, na Bohu nezávislí, a On je nemůže použít. Pán má věrné služebníky, kteří ve zkušební době tříbení budou zjeveni. Existují vzácní jednotlivci, nyní skrytí, kteří nesklonili svých kolenou před bálem. Oni neměli světlo, které by vás oslňovalo. Avšak může se stát, že pod drsným a nepůvabným zevnějškem bude zjeven čistý lesk pravého křesťanského charakteru. Ve dne můžeme hledět k nebi, avšak nevidíme hvězdy. Ony však mají své pevné místo na obloze, i když je oko nemůže postřehnout. Teprve v noci můžeme vidět jejich skutečný lesk. *ChS 49.2*

Není daleko doba, kdy bude zkoušena každá duše. ... V této době bude v církvi zlato odděleno od strusky. Pravá zbožnost bude se jasně lišit od přetvářky a okázalosti. Mnohá hvězda, kterou jsme pro její lesk obdivovali, zapadne v temnosti. Plevy budou jako mračno odváty větrem i z těch míst, kde nyní vidíme jen humno naplněné bohatou pšenicí. Všichni, kteří berou na sebe roucho svatyně, avšak nejsou oděni Kristovou spravedlností, ukáží se v hanbě své nahoty. – 5T 80, 81 *ChS 49.3*

4. Stav světa a křesťanský pracovník

Světové drama

Svět je divadlem, herci, jeho obyvatelé, se připravují na poslední veliké drama. Veliké mapy lidstva nejsou sjednoceny, leč v tom, aby provedli své sobecké záměry. Bůh na to hledí. Jeho úmysly s těmito odbojnými lidmi budou splněny. Svět nebyl vydán lidem na pospas i když Bůh dovoluje, aby zde působily živly zmatku a nepořádku. Jistá moc zdola připravuje poslední velikou scénu tohoto dramatu – satan přicházející jako Kristus a působící se vším svodem nepravosti při těch, kteří se sdružili v tajná společenstva. Ti, kteří povolují vášni po sdružování, uskutečňují plány nepřitele. Po příčině přijde následek. – 8T 27, 28 *ChS 50.1*

Poslední děj dramatu

Toto poselství nemělo nikdy větší platnost než dnes. Čím dál, tím víc svět znevažuje Boží požadavky. Lidé se přímo chlubí jejich přestupováním. Bezbožnost obyvatel světa téměř doplnila míru nepravosti. Tato země téměř dosáhla stupně, kdy Bůh dovolí ničiteli provést své dílo na něm. Nahrazení Božího zákona zákony lidskými, vyvýšenost neděle pouhou lidskou autoritou místo biblické soboty je posledním aktem tohoto dramatu. Když se tato náhrada stane všeobecnou, Bůh sám se zjeví. Povstane ve svém majestátu, aby mocně zatřásl zemí. Vyjde ze svého místa, aby potrestal obyvatele světa pro jejich nepravost a zem odhalí svou krev a nebude více přikrývat své zabité. – 7T 141 *ChS 50.2*

Krize věků

Stojíme na prahu rozhodné chvíle věků. Soudy Boží přijdou v rychlém sledu jeden za druhým – požáry a záplavy a zemětřesení, spolu s válkami a krveprolitím. Nebudme překvapeni, že v té době dojde k velkým a rozhodujícím událostem, neboť anděl milosti nebude moci déle zůstat, aby zastítil zatvrzelé. – PK 278 *ChS 51.1*

Postupně nás zachvacuje krize. Slunce svítí na obloze, koná svoji obvyklou dráhu a nebesa dosud zvěstují slávu Boží. Lidé jedí, pijí, sázejí a budují, žení se a vdávají se. Obchodníci dosud kupují a prodávají. Jedni na druhé nevraží a usilují o nejvyšší místa. Milovníci zábav naplňují divadla, dostihové tribuny a karetní pelechy. Vládne vrcholné vzrušení; čas milosti však přece brzo skončí a každý případ bude rozhodnut s věčnou platností. Satan vidí, že má krátký čas. Všechny své společníky nahnal do práce, aby sváděli, klamali, zaměstnávali a okouzlovali lidi, dokud neskončí čas zkoušky a dokud se dveře milosti provždy neuzavřou. – Southern Watchman, Oct. 3, 1905 *ChS 51.2*

Přestoupení již dosáhlo svých hranic. Zmatek naplňuje svět a rychle překvapí lidi veliká hrůza. Konec je velice blízko. My, kteří známe pravdu, měli bychom se připravit na to, co brzy přijde na svět jako strašné překvapení. – 8T 28 *ChS 51.3*

Podle vzrůstu nepravosti ve světě poznáváme, že se blíží velká krize. Až lidé téměř úplně odmítnou Boží zákon, až budou utlačovat a sužovat Boží lid, Pán zasáhne. – COL 178 *ChS 51.4*

Stojíme na prahu velkých a slavných událostí. Proroctví se naplňuje. Zvláštní, událostmi bohatý průběh dějin jest napsán v nebeských knihách. V tomto světě jest všechno vzrušené. Války a válečná vřava jsou tu. Národy se rozhněvaly a přišel čas mrtvých, aby byli souzeni. Události se překotně řítí a přibližují den Hospodinův, jenž velmi chvátá. Zbývá nám takřka jen okamžik času, ale ačkoliv se zvedá říše proti říši a národ proti národu, všeobecná válka ještě nevypukla. Ještě jsou drženy čtyři větry, než budou služebníci Boží zapečetěni na svých čelech, tehdy mocností země napnou své síly k poslednímu velkému sporu. – 6T 14 *ChS 51.5*

Ochraňující Duch Boží se vzdaluje

Ochraňující Duch Boží již nyní víc a více se vzdaluje od světa. Vichřice, bouře, nepohoda, požáry, povodně, velké nehody na moři a na zemi následují rychle za sebou. Věda se pokouší všechno toto vysvětlit. Avšak znamení kolem nás, jichž neustále přibývá a ohlašují brzký opětý příchod Syna Božího, jsou připisována všemu možnému, jen ne té skutečné příčině. Lidé nemohou poznat anděly, kteří drží ty čtyři větry, aby se nerozpoutaly, dokud nejsou zapečetěni služebníci Boží. Když ale Bůh rozkáže svým andělům, aby větry uvolnili, pak bude válečná vřava, kterou nedovede popsat žádné pero. – 6T 408 *ChS 52.1*

Žijeme v slavnostních a významných dnech. Pomalu, ale jistě je Duch Boží odnímán z této země. Rány i soudy již přicházejí na ty, kteří pohrdli milostí Boží. Neštěstí na zemi i na moři, nejistý stav lidské společnosti, jakož i pověsti o válce, oznamují zkázu. Jsou to předzvěsti blížících se událostí největšího významu. Nástroje zla spojují své síly a snaží se je upevnit. Posilují se pro poslední velkou krizi. Brzy nastanou na světě veliké změny a spád posledních událostí bude rychlý. – 9T 11

ChS 52.2

Je blízko doba, kdy nastane žalost na světě, již nevyhlídí žádný balzám. Duch Boží přestane působit. Pohromy na moři i na souši budou stíhat jedna druhou. Jak často slýcháme o zemětřeseních a vichřicích, o zkázách způsobených požáry a zátopami, při nichž dochází k velkým ztrátám na životech a na majetku! Tyto pohromy jsou jen zdánlivě způsobovány náhodným uvolněním neuspořádaných a neovládaných přírodních sil; ve všem tom však můžeme spatřovat záměr Boží. Pohromy patří k prostředkům, jimiž se snaží vyburcovat lidi, aby si uvědomili, že jim hrozí nebezpečí. – PK

277 *ChS 52.3*

Ovzduší morového domu

Lidé ve své slepotě se honosí svým podivuhodným pokrokem a svou vzdělaností, avšak nebeští strážníci vidí zemi plnou zkaženosti a násilí. Pro hřích se ovzduší našeho světa stalo ovzduším morového domu. – 6T 10, 11 *ChS 53.1*

Šíří se zločiny

Zločiny šíří se vůkol tak strašlivě, že myslící bohobojní mužové jsou z toho všeho vyděšeni. Lidské pero není sto popsat zhoubu. Každý den přináší nová odhalení politických zápasů, úplatkářství a podvodů. Každé „denní zprávy“ skličují srdce vypočítáváním znásilňování a nezákonností, lhostejností k lidskému utrpení a surových nelidských utrácení životů. Každý den svědčí o přibývání šílenství, vražd a sebevražd. Kdo může ještě pochybovat, že satanské síly s rozmnoženou činností účinkují mezi lidmi, aby rozrušily a zmátly rozum a poskvrnily a zničily tělo? – MH 142, 143 *ChS 53.2*

Duch bezvládní zachvátil všechny národy a jeho záchvaty, které čas od času vyvolávají ve světě hrůzu, jsou jen projevem nahromaděných vášní a nezákonností, které přinášejí zemi hoře a žal, vymknou-li se někdy kontrole. Obraz světa před potopou, jak jej podává Písmo svaté, znázorňuje velmi věrně stav, do něhož se rychle řítí moderní společnost. I nyní, v tomto století, a to i v zemích tradičně křesťanských, páchají se denně zločiny, tak hanebné a strašné, že se vyrovnají zločinům, za něž byli zhubeni hříšníci z doby před potopou světa. Před potopou vyslal Bůh Noema, aby upozornil svět, že lid je třeba vést k pokání, aby tak unikl hrozící záhubě. Protože se blíží doba druhého příchodu Kristova, posílá Bůh světu své služebníky s upozorněním, aby se přichystal na tuto velkou událost. Mnoho lidí žije v přestoupení zákona Božího a Bůh teď ve své milosti je volá k poslušnosti svatých zákonů. Všem, kteří odloží své hříchy, budou se kát Bohu a uvěří v Krista, nabízí odpuštění. – PP 102 *ChS 53.3*

Okolnosti na tomto světě prozrazují, že doba soužení je těsně před námi. Noviny ustavičně ukazují na strašný boj v nejbližší budoucnosti. Odvážné loupeže jsou častým zjevem. Stávky jsou na denním pořádku. Všude se páchají krádeže a vraždy. Lidé posedlí zlými duchy berou životy mužům, ženám i dětem. Mnohého omámila neřest a zlo se projevuje nejrozličnějším způsobem. – 9T 11 *ChS 54.1*

Dílo arcipodvodníka

V naší době, kdy se rychle blíží konec všech věcí na zemi, vynakládá satan zoufalé úsilí, aby dostal svět do svých tenat. Vymýšlí si mnohé věci, aby jimi zaujal mysl lidí a odvrátil jejich pozornost od pravdy, jež jsou podstatné pro spásu. V každém městě pracují jeho nástroje a horlivě zakládají skupiny, jež jsou proti zákonu Božímu. Arcipodvodník zasívá prvky zmatku a vzpoury a rozdmychává v lidech horlivost pro falešné cíle. – AA 219 *ChS 54.2*

Satan je pilný student Bible. On ví, že jeho čas je krátký a v každé době se snaží působit proti věci Boží na této zemi. – 9T 16 *ChS 54.3*

Satan se nyní pokouší udržovat lid Boží v nečinnosti, pokouší se ho zdržovat od toho, aby se podílel na šíření pravdy tak, aby na konec jsa vážen, byl nalezen lehkým. – 1T 260 *ChS 54.4*

Svět je pod vlivem odbojného ducha ChS 54

Svět je podněcován válečným duchem. Prorocství v jedenácté kapitole proroka Daniele došlo téměř svého splnění. Brzy nastanou dny soužení o nichž je řeč v prorocstvích. – 9T 14 *ChS 54.5*

Viděla jsem obyvatele země v krajním zmatku. Válka, krveprolévání, odříkání, nouze, hlad a mor byly po celé zemi. ... Moje pozornost byla nyní odvrácena od těchto událostí. Zdálo se, že je kráská doba míru. Ještě jednou mi byli ukázáni obyvatelé země; a opět bylo vše v krajním zmatku. Rozbroje, válka, krveprolévání s hladem a morem řádily všude. Válka vyvolala hlad. Nedostatek a krveprolití způsobilo mor. A tehdy srdce lidská klesala strachem a hleděním na tyto věci, které přicházejí na svět. – 1T 268 *ChS 55.1*

Duchovní temnota

Dnešní doba je dobou duchovní temnoty v zesvětštělých církvích. Neznalost Božích věcí zatemnila Boží zjevení a pravdu. Síla zla se stále zvěštuje. Satan se chvástá svým spolupracovníkům, že vyvine úsilí, jimž se zmocní celého světa. Zatímco částečná nečinnost přišla na církve, satan a jeho zástupy jsou neustále činní. Vyznávající křesťanské církve neobracejí svět; neboť jsou samy proniknuty sobectvím a pýchou a je jim samotným třeba, aby pocítily moc Božího obrácení dříve, než by mohly vést druhé k čistější a vyšší úrovni. – 9T 65 *ChS 55.2*

I v dnešní době, jako kdysi, jsou živé pravdy Božího slova nahrazovány lidskými názory a výmysly. Mnozí se vydávají za hlasatele evangelia, nepřijímají však celou bibli jako slovo inspirované Bohem. Jeden teolog zavrhuje jednu část, druhý zpochybňuje jinou. Svůj úsudek vyzdvihuje nad Boží slovo. Vlastní výklad Písma zakládají na lidské autoritě a popírají tak božský původ Písma. Všude zasévají semeno nevíry. Lidé jsou zmateni a nevědí, čemu věřit. Přijímají učení, které nemá žádný podklad. – COL 39 *ChS 55.3*

Bezbožnost se rozmohla do takového stupně, jaký dosud nebyl zaznamenán; přesto mnozí hlasatelé evangelia volají: „Jen klid nehrozí žádné nebezpečí.“ Věrní poslové Boží by však měli vytrvale pokračovat ve svém díle. Oděni nebeskou zbrojí měli by nebojácně a vítězně postupovat vpřed a neustávat ve svém boji, dokud všechny duše v jejich dosahu nepřijmou poselství pravdy pro tuto dobu. – AA 220 *ChS 55.4*

Stav dnešního náboženského světa vzbuzuje obavy. Pohrdá se Boží milostí. Příliš mnoho lidí neuznává zákon Hospodinův, „*učíte učení přikázání lidských*“ (Mt 15,9). V mnoha církvích v naší zemi nabývá vrchu nevěra ve svém nejširším smyslu, totiž otevřené popírání bible, ale nevěra, která se halí pláštěm křesťanství a přitom podkopává víru v Bibli jako zjevení Boží. Vroucí pobožnost a pravou zbožnost nahradil prázdný formalismus. V důsledku toho šíří se odpadlictví a smyslnost. Kristus prohlásil: „*Jakž se dalo ve dnech Lotových, ... takť nápodobně bude v ten den, když se Syn člověka zjeví.*“ (L 17,28.30) Svědectví o tom, že tato slova se naplňují, poskytují každodenně zprávy o událostech, které se přihodily. Svět rychle uzrává k záhubě. Brzy vylijí se soudy Boží a hříchy i hříšníci budou stráveni. – PP 166 *ChS 56.1*

Oddělování pšenice od koukolu

Čas Božích ničivých soudů je časem milosti pro ty, kteří neměli příležitost poznat, co je pravda. Pán na ně milostivě pohlédne. Jeho milosrdné srdce je dotčeno, Jeho ruka je stále vystřena k záchráně, zatímco dveře jsou zavřeny před těmi, kteří nechtěli vstoupit. – 9T 97 *ChS 56.2*

Brzy se rozpoutá prudký boj mezi těmi, kteří Bohu slouží, a těmi, kteří Mu neslouží. Brzy bude pohnuto vším, čím pohnuto může být, aby zůstalo to, čím se pohnout nedá. – 9T 15, 16 *ChS 56.3*

V čase soužení a zmatku národů budou mnozí, kteří se zcela nepoddají zkázonosnému vlivu světa a službě satanově, kteří se pokoří před Bohem a obrátí se k Němu celým srdcem svým a ti dojdou přijetí a odpuštění. – 1T 269 *ChS 56.4*

Je mnoho takových, kteří čtou v Písmu a nemohou porozumět, je jeho správnému smyslu. Na celém světě vzhlížejí muži a ženy toužebně k nebi. Modlitby, slzy a přání vycházejí z duší toužících po světle, po milosti, po Duchu svatém. Mnozí stojí již na prahu království a čekají jen, aby byli uvedeni. – AA 109 *ChS 57.1*

Poučení z Eliášovy zkušenosti

Z toho, co prožil Eliáš v oněch dobách sklíčenosti a zdánlivé porážky, je možno čerpat mnohá poučení, poučení neocenitelná pro služebníky Boží v dnešní době, jež se vyznačuje všeobecným odklonem od spravedlnosti. Odpadnutí, které dnes existuje, je podobné tomu, jež za dnů prorokových zachvátilo Izrael. Tím, že stavějí lidské nad božské, že velebí vůdce lidu, klanějí se mamonu a kladou učení vědy nad pravdy zjevení, následují zástupy Bála. Pochybnosti a nevěra vykonávají svůj zhoubný vliv na mysl a srdce a mnozí pak nahrazují slovo Boží lidskými výmysly. Veřejně se hlásá, že žijeme v době, kdy lidský rozum by měl být nadřazen učení slova Božího. Zákon Boží, božské pravidlo spravedlnosti, se prohlašuje za neúčinný. Nepřítel vši pravdy působí klamnou mocí na muže a ženy, aby Boha nahrazovali lidskými zařízeními a aby zapomněli na to, co bylo ustanoveno k štěstí a spáse lidstva. Toto odpadnutí, jakkoliv se stalo rozšířeným, však není všeobecné. Ne všichni na světě jsou hříšní a bez zákona, ne všichni stojí na straně nepřítele. Bůh má mnoho tisíc takových, kteří nesklonili svá kolena před Bálem, má mnoho takových, kteří touží lépe a plněji porozumět Kristu a zákonu a doufají v naději, že Ježíš přijde brzy, aby učinil konec vládě hříchu a smrti. A jsou také mnozí, kteří uctívají Bála nevědomky a o které Duch Boží nepřestává usilovat. – PP 170-1 *ChS 57.2*

5. Církev jako výchovné středisko

Potřeba chvíle

Pro vybudování našich sborů nyní potřebujeme ušlechtilé snažení moudrých pracovníků na odhalování a rozmáhání sborové hřivny – hřivny, která může být vzdělána k užitku Mistra. Měli bychom mít dobře zorganizovaný plán pro zapojení pracovníků, kteří by šli do všech našich sborů, malých i velkých a poučovali členy, jak pracovat pro budování církve a také pro nevěřící. Potřebujeme vzdělání a výchovu. Ti, kteří navštěvují sbory, měli by dát bratřím a sestrám poučení v praktických metodách konání misijní práce. – 9T 117 *ChS 58.1*

Bůh očekává od své církve, že vychová své členy pro osvětlení světa. Měli bychom vyučovat tak, že se podníti stovky členů, aby své cenné schopnosti dali do služby Boží. Použitím těchto schopností byli by mužové tak vzdělaní, že by mohli přijmout vlivná odpovědná postavení a zachovávat zásady jasně, nepodplatitelně. Takto by se vykonalo mnoho dobrého pro Mistra. – 6T 431, 432 *ChS 58.2*

Každý pracovník by měl být rozumně činný. Pak v plném smyslu může představovat pravdu zjevenou v Ježíši Kristu. – 7T 70 *ChS 58.3*

S tímto dobře plánovaným úsilím výchovy sborových členů neměli bychom nikterak odkládat. – 9T 119 *ChS 58.4*

Největší pomoc našemu lidu poskytneme, když je naučíme pracovat pro Pána a záviset na NĚm a ne na kazatelích. – 7T 19 *ChS 58.5*

Jest nezvratné, že všechna ta mnohá kázání nevychovala velký zástup sebezapírajících pracovníků. Tuto skutečnost a její následky třeba důkladně uvážit. Jde o naši budoucnost a o věčnost. Sbory chřadnou, protože nerozvíjely své schopnosti ku šíření světla. Měli bychom pečlivě poučovat, jakoby Mistr sám učil, abychom prakticky uvážili všeho svého poznání. Vedoucí církve by mohli na schopné členy vložit odpovědnost. – 6T 431 *ChS 58.6*

Lidé už slyšeli mnoho kázání; je-li však naváděna, jak může získat duše, pro které Kristus zemřel? Je způsob práce takový, že každý pozná nutnost spolupráce? – 6T 431 *ChS 59.1*

Výchovou a prací mají být lidé připraveni pro každou tísnivou situaci, která může vzniknout. Při moudrém plánování může každý zastávat to místo, které mu patří, aby nabyl zkušenost, která jej uschopní nést zodpovědnost. – 9T 221 *ChS 59.2*

Sborový studijní program

Mnozí byli by ochotni pracovat, kdyby je někdo poučil, kterak začít. Potřebují návod a povzbuzení. Každý sbor měl by být výchovnou školou křesťanských dělníků. Jeho členové měli by se naučit číst Bibli, vést a vyučovat v sobotní škole, měli by se učit, kterak se musí nejlépe pomáhat chudým, pečovat o nemocné a pracovat s nepolepšitelnými. Měli by býti zdravotnické školy, kuchařské školy a také třídy pro různá odvětví křesťanské pomoci. Mělo by se nejen vyučovat, nýbrž pod vedením zkušených prakticky cvičit. Učitelé by měli sami předcházet a s lidem pracovat, pak by s jejich příkladem učili ti, kteří se k nim přidali. Příklad jest cennější, nežli mnoho předpisů. – MH 149 *ChS 59.3*

Zvláštní výchova

Na výchovu lidu v zásadách zdravotní reformy měli bychom vynakládat větší úsilí. Měli by být zřízeny kuchařské školy a dům od domu bychom měli poučovat lid, jak si má připravovat zdravé pokrmy. Staří i mladí by se měli učit vařit prostěji. Kdekoliv se zvěstuje pravda, lid má být poučen, jak se má připravovat jednoduchým a přece chutným způsobem pokrm. Má být všem poukázáno, že výživnou stravu mohou si připravit i bez masitých pokrmů. – 9T 161 *ChS 59.4*

Avšak na každém místě, kde je sbor, měli bychom poučovat lid o přípravě jednoduchých zdravotních pokrmů k užitku těch, kteří si přejí žít podle zásad zdravotní reformy. Členové církve by měli mezi lidem svého okolí šířit světlo, které o tom přijímají. – GW 362 *ChS 60.1*

Vyučování přizpůsobit

Kolik užitečných a vážených služebníků v díle Božím získalo svojí výchovu právě uprostřed nejnižšího životního postavení a při svých jednoduchých povinnostech. Mojžíš byl sice budoucím vládcem Egypta, ale Bůh jej nemohl vzít ze dvora královského a postavit do práce, kterou mu určil. Teprve potom, když se po čtyřiceti letech osvědčil jako věrný pastýř, byl povolán za osvoboditele lidu izraelského. Gedeon byl povolán z humna, aby se stal nástrojem v rukou Božích k vysvobození lidu z útisku Filištínských. Elizeus musel opustit pluh, aby mohl splnit výzvu Boží. Amos, prve nežli mu Bůh svěřil poselství k zvěstování, byl rolníkem. Všichni, kteří se stanou Kristovými spolupracovníky, mají mnoho těžké a nepříjemné práce k vykonání. Jejich poučování má se proto konat moudře, odpovídající jejich povaze a zaměstnání. – GW 332, 333 *ChS 60.2*

Zodpovědnost za vzdělání členů

Když obrátili na víru muže slibné a schopné, jakým byl například Timoteus, snažili se jim Pavel a Barnabáš ukázat, jak je nutná práce na vinici. A když pak apoštolé odešli na jiné působiště, víra těchto mužů neochabla, nýbrž se spíše upevnila. Byli správně vychováni v duchu Páně a dostalo se jim poučení o tom, jak pracovat nezištně, opravdově a vytrvale pro spásu svých bližních. Tato svědomitá výchova nově obrácených byla důležitou složkou podivuhodného úspěchu, jenž provázel Pavla a Barnabáše, když kázali evangelium v pohanských zemích. – AA 186, 187 *ChS 60.3*

Při zakládání sborů nutno upozornit, že z nich vyjdou lidé, kteří musí přinášet pravdu jiným a zakládat nové sbory; proto musí pracovat všichni, do krajnosti využít hřivny, které jim dal Pán a cvičit své schopnosti v službě svého Mistra. – 3T 205 *ChS 61.1*

Misijní činnost je stále brzděna následkem nedostatku správně smýšlejících pracovníků, kteří jsou zbožní a odevzdáni dílu, aby správně představovali naši víru. Jsou mnozí, kteří by se měli stát misionáři, kteří však nikdy nevstoupí na toto pracoviště, protože ti, kteří jsou s nimi spokojeni ve sborové práci nebo v našich kolejích nepocítují povinnost pracovat s nimi, objasňovat jim Boží nárok na všechny jejich síly a nemodlí se s nimi a za ně. – CT 500, 501 *ChS 61.2*

Vedoucí bratři v církvi by měli vyhlédnout způsoby a prostředky, jimiž by bylo každému členu církve umožněno napojení se nějak do Božího díla. V minulosti příliš často toto bylo zanedbáno. Nebylo zde jasné plánování a také ani přesného plnění, čímž by všechny hřivny všech mohli být použity v aktivní službě. Pouze málo je těch, kteří si uvědomují, jak mnoho bylo proto ztraceno. – 9T 116 *ChS 61.3*

V každém sboru měli by členové býti vychováváni tak, že určitý čas věnují získávání duší pro Krista. Jak možno říci o sboru: „*Vy jste světlo světa*“ (Mt 5,14), když členové nešíří žádné světlo? Vy, pastýři Kristova stáda, chopte se povinnosti a přimějte mnohé ku práci. – 6T 436 *ChS 61.4*

Výběr kvalifikovaných vychovatelů

V nových sborech bychom měli pečlivě vybírat své úředníky. Měli by to být skutečně obrácení mužové a ženy. Volit bychom měli ty, kteří jsou nejlépe připraveni poučovat a sloužit slovem i skutkem. V každém odvětví je třeba mnoho vykonat. – 6T 85 *ChS 61.5*

Starší sboru a zodpovědní představitelé církve by měli při usměrňování díla věnovat více pozornosti svým plánům. Měli by dbát o to, aby se do díla mohl zapojit každý člen církve a aby nežil bezúčelně, ale aby všichni činili, co jen mohou podle svých rozmanitých schopností. ... Ze členů církve je třeba vychovat nesobecké, dílu oddané a užitečné pracovníky Boží; jen tak církev překoná neplodnost a smrti. ... Z každého člena církve by se měl stát aktivní pracovník – živý kámen – vyzařující světlo v Božím chrámu. – RH Sep. 2, 1890 *ChS 62.1*

Členové církve se musí sami vychovávat

Členové církve musí pracovat; musí se vychovávat a usilovat dosáhnout vysokou úroveň, která je před nimi. Toto jim Pán pomůže dosáhnout, jestliže budou spolupracovat s Ním. – 9T 140 *ChS 62.2*

Využijme každou příležitost, abychom rozvinuli své rozumové schopnosti k lepší službě v Božím díle. – COL 334 *ChS 62.3*

Boží cíl

Podle Boží vůle máme získat co nejvyšší možné vzdělání, abychom jím mohli sloužit druhým. Nevíme, kdy a kde nás Bůh povolá, abychom pro něho pracovali, nebo o něm mluvili. Náš nebeský otec ví, k čemu nás může použít. Naše slabá víra nerozpoznává možnosti, které máme. Rozvíjejme své rozumové schopnosti, abychom v případě potřeby mohli i nejvyšším světským autoritám představit pravdy Božího slova, a oslavili tak Boží jméno. – COL 333, 334 *ChS 62.4*

Kdo se připravil na dílo v jeho vinici? Bůh nemá zálibu v nedostatečně připravených lidech; chce, abychom vynaložili všechno úsilí a co nejlépe využili hřivny, které nám dal. – RH April 2, 1889 *ChS 62.5*

Příklad

Ve snu jsem viděla člověka, který mi přinesl kotouč bílé látky s příkazem, abychom ji rozstříhali na šaty pro lidi různé velikosti, povahově odlišných a z rozmanitého prostředí. Dostala jsem příkaz látku rozstříhat a vystřížené šaty pověsit, aby se daly v čas potřeby dokončit. Myslela jsem si, že pro mnohé stříhám z poslední látky, ale dověděla jsem se, že tomu tak není, že jen co rozstříhám tento kotouč, čekají mne další. *ChS 63.1*

Protože mne množství připravené práce znechucovalo, řekla jsem, že na šaty už stříhám více než dvacet let a moje práce nejen že nebyla oceněna, ale že jsem nepozorovala ani jednu zvláštní užitečnost. Toho, kdo mi látku přinesl, jsem upozornila, zvláště na jednu ženu, které jsem měla přistříhnout na šaty. Poznamenala jsem, že si darovaný oděv neocení a že to bude ztráta času i materiálu. Byla velmi bídná, rozumově značně zaostalá a nečistotná, takže šaty mohla brzy znehodnotit. Můj představený mi řekl: „Stříhej na šaty. To je tvoje povinnost. Nedoplatíš ty, ale já.“ Bůh nehledí jako člověk. Povolává k dílu, které je třeba vykonat, a ty nevíš, zda bude užitek z toho, anebo z onoho. Nakonec se ukáže, že mnohé takové ubohé duše vejdou do království, zatímco lidé všelijak v životě upřednostňování do něj nevkočí. – 2T 10-11 *ChS 63.2*

Vojáci se po celé hodiny cvičí v odkládání svých třeb a v opětném rychlém nasazování jich na sebe. Učí se stavět své zbraně do hromady (pyramidy) a rychle je zase vzít. Cvičí se střílet proti nepříteli a učí se všem možným rozkazům. Tímto způsobem budou vojíní připraveni pro případnou potřebu. Měli by ti, kdož táhnou do boje pro knížete Emanuele méně vážní, méně pečliví být ve své přípravě pro duchovní boj? – GW 75 *ChS 63.3*

6. Žáci by měli už za doby svého studia misijně pracovat

Cíl výchovy

Pravá výchova jest vzdělání k misionářské službě. Každý syn a každá dcera Boží jest povolán, aby pracoval pro Pána; a cílem našeho vzdělání by mělo být, učinit sebe v této úloze dovedným. – MH 395 *ChS 64.1*

Abychom upevnili mládež proti pokušením nepřítele, založili jsme školy, kde se mohou mladí kvalifikovat, aby byli užiteční jak pro tento život tak pro službu Bohu po celou věčnost. *ChS 64.2*

Ten, kdo se snaží získat vědomosti za tím účelem, aby mohl pracovat pro nevědomého a hynoucího, koná svůj podíl při splňování velkého Božího záměru s lidstvem. V nesobecké službě ve prospěch jiných splňuje vysoký ideál křesťanské výchovy. – CT 545 *ChS 64.3*

Pán požaduje odvážné, oddané, sebeobětavé mladé muže a ženy, kteří se budou tlačit do popředí a kteří po krátké době strávené ve škole budou odcházet, aby světu přinesli poselství. – CT 549 *ChS 64.4*

Práce vzdělává

Aby bylo dovršeno jejich vzdělání, je zapotřebí poskytnout studentům čas na konání misijního díla, – čas k tomu, aby se obeznámili s duchovními potřebami rodin v obci kolem nich. Neměli by být tak zatíženi studiem, že by neměli čas použít vědomostí, kterých získali. Měli by být povzbuzováni k tomu, aby vyvinuli upřímné misijní úsilí ve prospěch těch, kteří jsou na scestí, seznamující se s nimi a nesouce jim pravdu. V pokorné práci, úsilí a dosažení moudrosti od Krista, a vytrvalé modlitbě, mohou předat jiným vědomost, která obohatila jejich život. – CT 545, 546 *ChS 64.5*

Kdekoliv je to možné, měli by se studenti zúčastnit během školního roku misijní práce ve městech. Měli by konat misijní práci v okolních městech a vesnicích. Sami mohou vytvářet družiny za účelem konání křesťanské pomocné práce. Studenti by měli brát široký zřetel na své nynější závazky vůči Bohu. Nemají se těšit na dobu, kdy se skončí doba přednášek, chtějí-li konat nějakou velkou práci pro Pána, avšak měli by přemýšlet, jak se spojit během svého studentského života s Kristem, za účelem nesobecké služby pro jiné. – CT 547 *ChS 65.1*

Nepostačí upoutat mládež důležitými naukami; musí se učit rozdělit se s tím, co obdržela. – CT 545 *ChS 65.2*

Z našich kolejí a učitelských ústavů mají být odesíláni misionáři do vzdálených zemí. Necht' studenti využijí, pokud jsou ve škole, každé příležitosti, aby se připravili pro tuto práci. Zde mají být zkoušeni a prověřeni, aby bylo patrné, jaká je jejich přizpůsobivost. – CT 549 *ChS 65.3*

Povzbuzení misijního ducha

Učitelé a studenti v našich školách potřebují božského doteku. Bůh může pro ně učinit mnohem více, nežli učinil, neboť v minulosti jsme mu všelijak překáželi. Je-li povzbuzen misijní duch, i když to zabere několik hodin pravidelného studia, mnoho z nebeského požehnání bude jim uděleno, za předpokladu, že je zde více víry a duchovní horlivosti a lepší představa o tom, co si Bůh přeje činit. – CT 546 *ChS 65.4*

Konec školního roku

Po ukončení školního roku, mnozí mají příležitost pracovat jako kolportéři. Poctivý kolportér najde svou cestu do mnohých domovů, kde zanechá četbu, obsahující přítomnou pravdu. Naši studenti by se měli učit, jak mají prodávat naše knihy. Je zapotřebí lidí s hlubokou křesťanskou zkušeností, lidí dobře vyrovnané mysli, silných, dobře vychovaných lidí, aby se zúčastnili tohoto pracovního odvětví. Někteří mají nadání, vzdělání i zkušenost, které by je činily schopnými vychovávat mládež pro úspěšnou práci takovým způsobem, že by bylo uskutečněno mnohem více,

nežli bylo nyní vykonáno. Ti, kteří mají tuto zkušenost, musí též plnit zvláštní povinnost, a tomu učít jiné. – CT 546, 547 *ChS 65.5*

Služba zpěvu

Studenti, kteří se naučili zpívat líbezně písně evangelia, melodicky a zřetelně, mohou vykonat mnoho dobrého jako zpívající hlasatelé evangelia. Najdou mnoho příležitostí k využití nadání, které jim poskytl Bůh, pro vnášení melodie a slunečního světla na mnohá osamělá místa, ztemňovaná starostí a zármutkem, zpívající těm, kdož požívají málokdy přednosti sborových shromáždění. *ChS 66.1*

Studenti, vyjděte na cesty a mezi ploty. Snažte se dosáhnout jak vyšších tak i nižších tříd. Vstupujte do domovů jak bohatých tak chudých a jakmile k tomu máte příležitost, tažte se: „Nechtěli byste, abychom zazpívali nějaký chvalo zpěv evangelia?“ Potom, když jsou srdce obměkčena, může se vám otevřít cesta nabídnutí několika slov modlitby za požehnání Boží. Nebude jich mnoho, kteří odmítnou naslouchat. Taková služba je tou pravou misijní prací. – CT 547, 548 *ChS 66.2*

7. Spolupráce kazatelů a laických pracovníků

Jednota v službě

V dozrávajících polích by měli kazatelé spolupracovat s laickými pracovníky. Kdekoliv zvěstují zapomenuté pravdy Písma, všude je bude doprovázet žeň. Najdou ty, kteří přijmou pravdu a celý svůj život posvěť získávání lidí pro Krista. – ST Aug. 3, 1903 *ChS 67.1*

Není Pánovým záměrem, aby kazatelé konali největší dílo práce rozsévání semene pravdy. Mužové, kteří nejsou povoláni do kazatelské služby, mají být povzbuzeni k práci pro Mistra podle svého různého obdarování. Stovky mužů a žen dnes ještě nečinných, mohly by konat platnou službu. Tím, že by přinášeli pravdu do domácností svých přátel, sousedům, mohli by vykonat veliké dílo pro Krista. – 7T 21 *ChS 67.2*

Bůh uložil svým kazatelům hlásání pravdy. Sborny mají pravdu přijmout a vším možným způsobem ji podávat dále tak, že světelné paprsky zachytí a šíří. – 6T 425 *ChS 67.3*

Lid má zdvíhat břemeno tam, kde jej zdvíhá kazatel, má podpořit jeho snahy a pomáhat mu v těžkostech; jen tehdy nebude Boží služebník přepracovaný a nebude ochabovat. Nižádný vliv nepřivede sbor k trvalé činnosti, jestliže jeho členové nebudou jednat rozvážně, zásadně a jestliže nebudou všemožně šířit dílo vpřed. – RH Aug. 23, 1881 *ChS 67.4*

Přesvědčivé spojení

Svět bude přesvědčen ne tím, co se z kazatelny zvěstuje, nýbrž tím, čím církev žije. Kazatel na pódiu zvěstuje teorii evangelia; praktická zbožnost církve zjevuje její moc. – 7T 16 *ChS 67.5*

Dílo Boží na této zemi nikdy nebude ukončeno dokud mužové a ženy představující naše církevní členstvo se nezapojí do díla a nespojí své úsilí se snahami kazatelů a sborových činovníků. – GW 352 *ChS 68.1*

Kázání je jen malou částkou díla, které je třeba vykonat pro spásu duší. Boží Duch přesvědčuje hříšníky o pravdě a přivádí je do církve. Kazatelé mohou vykonat všechno, co závisí od nich, ale nikdy nemohou vykonat to, co má vykonat církev. – 4T 69 *ChS 68.2*

Šíření Boží pravdy nedostali za úkol jen někteří vysvěcení kazatelé. Pravdu musí šířit všichni Kristovi učedníci. Je ji třeba rozsévat při všech vodách. – RH Aug. 22, 1899 *ChS 68.3*

Kazatelé mohou příjemně a působivě kázat a všemožně usilovat o blaho sboru, ale jestliže jeho jednotliví členové nebudou jednat jako služebníci Ježíše Krista, bude sbor vždy ve tmě a bez moci. Necht' je svět jakkoliv zatvrzelý a zatemněný, vliv skutečně důsledného příkladu bude mít blahodárnou moc. – 4T 285, 286 *ChS 68.4*

Velká chyba

Ve velkou chybou se domnívat, že práce na záchraně duší je úkolem toliko kazatele. Prostému věřícímu, kterému Pán vinice svěřuje úkol, by se mělo dostat povzbuzení od těch, jimž Pán ukládá větší zodpovědnost. Ti, kdož v čele církve Boží stojí, by si měli uvědomit, že Spasitelův příkaz je určen všem, kteří věří v jeho jméno. Bůh posílá na svou vinici mnohé, kteří nejsou ustanoveni kazateli vkládáním rukou. – AA 110 *ChS 68.5*

Jest to chybné pojetí, že kazatel musí nést všechna břemena a všechnu práci. Přepracuje-li se, zhroutí se a zemře; mohl být ještě živ, kdyby dle vůle Boží byla břemena rozdělena. Aby břemena mohla být správně rozdělena, musí být sbor poučován od takových, kteří dovedou naučit následování Krista a způsobu jeho práce. – 6T 435 *ChS 68.6*

Kazatel si nesmí přivlastnit všechna kázání, činnost a modlení jako svou povinnost; v každém sboru mají být vyučeny ještě pomocné síly. Různí členové se mohou střídát ve vedení shromáždění nebo v kázání. Tak jsou využity schopnosti dané od Boha a zároveň získají zkušenost ve službě evangelia. – GW 197 *ChS 69.1*

Kazatelé nemají činit to, co má vykonat církev, vyčerpají se a brání jiným vykonat to, co jsou povinni. Měli by poučit členy jak pracovat ve sboru a na veřejnosti. – HS 291 *ChS 69.2*

Je-li zapotřebí potvrdit naši víru před nevěřícími, zůstávají členové sboru často v pozadí jako kdyby na věci neměli žádný podíl a nechávají všechnu tíhu kazateli. Z toho důvodu byla namnoze práce našich nejúspěšnějších kazatelů málo úspěšná. – GW 196 *ChS 69.3*

Povinnost kazatele

Nejlepší pomoc, kterou kazatelé mohou dát členům sborů není kázání, nýbrž pracovní plán pro ně. Dejte každému jednotlivci něco konat pro jiné. Pomozte jim vidět, že jako příjemci milosti Kristovy jsou povinni pracovat pro Něj. Ať jsou všichni poučeni jak mají pracovat. Obzvláště bychom měli nové členy poučit, jak by mohli spolupracovat s Pánem. – 9T 82 *ChS 69.4*

Kazatelé, zvěstujte pravdu, která povede k osobnímu úsilí v prospěch těch, kdo nejsou v Kristu. Všechno povzbuzujte osobní snaživost. – 9T 124 *ChS 69.5*

Kazatelé musí příslušníky církve učit duchovně růst překonávat potíže, které na ně Pán dopouští a přivádět duše ke Kristu. Všichni, kteří tomuto úkolu neučiní zadost mají být navštěvováni, a na modlitbách s nimi máme o ně prosit. Nepřipustíte, aby na vás jako na kazatele spoléhali; uče je spíše tomu, aby svých schopností použili k zvěstování pravdy svému okolí. V této snaze jim budou nápomocní nebeští andělé a získané zkušenosti prohloubí jejich víru a posílí jejich spoléhání na Boha. – GW 200 *ChS 69.6*

Pracuje-li kazatel na místě, kde jsou již duše věřící, neměl by usilovat v prvé řadě a hlavně o obrácení nevěřících jako spíše přimět členy ke spolupráci. Musí na ně působit svým osobním vlivem a toužit po hlubším poznání v této práci pro jiné. Bude-li přitom podporován modlitbami a pomocí, bude jeho námaha mnohem úspěšnější. – GW 196 *ChS 70.1*

V jistém směru můžeme funkci kazatele přirovnat s dozorem nad oddílem pracujících, nebo kapitánem nad námořníky na lodi. Musí dbát toho, aby jejich mužstvo vykonávalo správně v čas svěřené práce a jen v nejnutnějších případech mají sami zasáhnout. Majitel velkého mlýna našel jednoho dne svého mistra dole u hlavního soukolí, kde opravoval jednoduchou závadu, přičemž šest dělníků stálo a dívalo se na něj. Majitel se nejprve přesvědčil o skutečném stavu věci, aby snad neučinil něco nespravedlivého, nechal si mistra zavolat a vyplatil mu plnou mzdu, okamžitě ho propustil. Když si překvapený mistr žádal vysvětlení, dostalo se mu odpovědi: „Ustanovil jsem vás, aby jste dohlíželi na šest lidí. Těchto šest jsem právě našel nezaměstnaných, zatímco vy jste konal práci, kterou mohl tak dobře učinit kterýkoliv z nich. Nemohu platit sedm lidí, když vy těch šest učíte zahálet.“ *ChS 70.2*

Tuto zkušenost lze v některých případech použít a v některých ne. Mnozí kazatelé však neumí, nebo se nepokouší zapojit členy církve v různých odvětvích k činné spolupráci ve sboru. Kdyby se snažil udržovat své stádo v práci, zaslouží se o jeho dobro, sám získá více času ke studiu, k misijním návštěvám a zamezí mnohé příčiny ke třenicím. – GW 197, 198 *ChS 70.3*

Druhý příklad

Apoštol (Pavel) cítil, že je do značné míry odpovědný za duchovní blaho těch, kteří byli obráceni jeho působením. Přál si, aby směli poznat jediného pravého Boha a Ježíše Krista, jehož poslal na zemi. Za svého působení se často setkal se skupinkami mužů a žen, kteří milovali Ježíše, a skláněl se s nimi v modlitbě a prosil Boha, aby je naučil, jak s ním zůstat v živém spojení. Často se s nimi radil o nejučinnějších způsobech, jak sdělit druhým světlo pravdy evangelia. A často, když byl odloučen od těch, pro něž takto pracoval, prosil úpěnlivě Boha, aby je ochránil před zlem a pomohl jim, aby se stali opravdovými, čínorodými misionáři. – AA 262 *ChS 71.1*

8. Organizované křesťanské úsilí

Potřeba organizace

Čas je krátký a naše síly musí být tak uspořádány, aby vykonaly větší dílo. – 9T 27 *ChS 72.1*

Vytváření malých skupin jako základ křesťanského úsilí, mi předložil Ten, který se nemůže mýlit. – 7T 21, 22 *ChS 72.2*

V každém sboru by měly být dobře zorganizované skupiny pracovníků pohotových k misijní službě v okolí. – RH Sep. 29, 1891 *ChS 72.3*

V každém městě by měly být zorganizované skupiny ukázněných pracovníků; nejde o jednoho či dva, ale o celé desítky. – GCB 1893, p. 37 *ChS 72.4*

V našich sborech by měly být zřízeny skupiny připravené k službě, různí jednotlivci by se měli pracovně spojit jako rybáři lidí. Měli by se usilovat vydávat duše z porušenosti světa a přivést je k spásné čistotě Kristovy lásky. – 7T 21 *ChS 72.5*

Kristova církev na zemi byla zorganizována k misijnímu záměru a Pán chce vidět, jak celá církev nachází cesty a prostředky, jimiž vysoce postavení i ponížení, bohatí i chudí mohou uslyšet poselství pravdy. – 6T 29 *ChS 72.6*

Jestliže v některém sboru je veliký počet členů, tito by měli vytvořit malé skupinky, které by pracovaly nejen pro členy církve, nýbrž i pro nevěřící. Jestliže na jednom místě jsou pouze dva nebo tři, kteří poznají pravdu, měli by vytvořit skupinu pracovníků. – 7T 22 *ChS 72.7*

Jsou-li disciplína a pořádek potřebný pro úspěšnou akci na poli válečném, tím potřebnější jsou v boji, který my vedeme, jelikož předmět, který má být získán, má mnohem větší cenu a je vznešenějšího charakteru než ten, za který bojují nepřátelské síly na bojišti. Ve sporu, který my vedeme, jsou v sázce zájmy věčné. – 1T 649 *ChS 72.8*

Bůh je Bohem pořádku. Vše, co se týká nebe, je v dokonalém pořádku. Jednání andělských zástupů se vyznačuje poslušností a přísnou kázní. Úspěch je podmíněn jen pořádkem a souladem. Bůh vyžaduje i nyní, aby byl v jeho díle zachováván pořádek a řád právě tak jako za dnů Izraele. Všichni, kdo pro něho pracují, musejí si počínat s rozumem a s rozvahou, nikoliv nedbale a nesoustavně. Bůh žádá, aby jeho dílo bylo konáno věrně a přesně, aby mu mohl vtisknout pečeť své libosti. – PP 376 *ChS 73.1*

Dobře organizovaná práce musí se vykonávat v církvi, aby se členové učili, jak mají světlo dále šířit na druhé a tím se sami ve víře posilovat a jak jim může přibývat poznání. Tou měrou, jako dále šíří přijaté od Boha, upevňuje se jejich víra. Pracující sbor jest živý sbor. Jsme jako živé kameny vpravení do stavby a každý kámen má vyzařovat světlo. Každý křesťan jest přirovnán ke drahokamu, který slávu Boží přijímá a vyzařuje. – 6T 435 *ChS 73.2*

Příklad dokonalé organizace

Pán přikazuje, abychom se učili lekci pořádku a organizace z dokonalého pořádku zavedeného ve dnech Mojžíšových pro dobro dítek Izraele. – 1T 653 *ChS 73.3*

První krok k ustavení církve

Pověření dvanácti úředníků bylo prvním krokem k ustavení církve, která po Kristově odchodu měla pokračovat v jeho díle na zemi. – AA 18 *ChS 73.4*

Vzor pro organizaci církve

Organizace církve v Jeruzalémě měla být vzorem pro organizaci církve všude, kde poslové pravdy obrátí duše k evangeliu. ... Když se později v různých částech světa mnohé skupiny věřících začaly sdružovat v církev, byla její organizace dále zdokonalována, aby zůstal zachován pořádek a soulad. Každý člen byl vyzván, aby pracoval podle svých sil a schopností. – AA 91, 92 *ChS 73.5*

Každý člen má svou povinnost

Každému kdo vstupuje do řad při obrácení, má být určena jeho povinnost. Každý by měl ochotně být nebo konat něco v tomto zápase. – 7T 30 *ChS 74.1*

Bůh nepotřebuje četné ústavy, velké budovy a velký náklad, nýbrž svorné jednání zvláštního lidu, který si vyvolil a který je drahý v jeho očích. Každý člověk má stát na svém stanovišti a na svém místě a v souladu s Duchem Božím myslet, mluvit a jednat. Teprve potom bude dílo úplný souměrný celek. – 6T 293 *ChS 74.2*

Síla armády se měří většinou podle údernosti prvních řad. Moudrý generál poučuje své velitele, aby vycvičili každého vojáka pro aktivní službu. U všech se snaží rozvinout největší úsilí. Kdyby měl spoléhat pouze na své velitele, nemusel by nikdy očekávat, že provedou úspěšný útok. On počítá s věrnou a neúnavnou službou každého vojáka své armády. Zodpovědnost spočívá velkou měrou na řadových vojínech. – 9T 116 *ChS 74.3*

Mistr volá služebníky evangelia. Kdo se chce přihlásit? Ne všichni, kdož vstoupí k vojsku, mohou být generály, hejtmani a rotmistři, nebo také pouze svobodníky. Ne všichni nesou odpovědnost, a starost jako vůdcové. Je těžká práce k vykonání jiného druhu. Zákopy musí být vyházeny, pevnosti vystavěny, stráže postaveny a rozkazy dále podány. Kdežto důstojníků je zapotřebí pouze málo, vojinů zato mnoho, aby tvořili řady a členy vojska a přece úspěch spočívá na věrnosti každého jednotlivce. Zbabělost nebo zrada jednotlivce může způsobit zlo v celém vojsku. – GW 84, 85 *ChS 74.4*

Tajemství úspěchu

Tajemství našeho úspěchu v díle Božím závisí od souladné spolupráce našeho lidu. Každý úd Kristova těla musí v Božím díle splnit svoje poslání podle Bohem mu svěřených schopností. Překážky a těžkosti musíme překonávat společně, ruka v ruce a srdce k srdci. – RH Dec. 2, 1890 *ChS 75.1*

Jestliže by křesťané souladně spolupracovali a šli kupředu, jako jeden muž pod vedením jedné moci za uskutečněním jednoho cíle, pohnuli by světem. – 9T 221 *ChS 75.2*

Andělé pracují v souladu. Všechny jejich pohyby charakterizuje dokonalý pořádek. Čím těsněji napodobujeme pořádek a harmonii andělských zástupů, tím úspěšnější bude námaha těchto nebeských nástrojů pro naše dobro. Nevidíme-li však potřeby svorného působení a jsme-li nepořádní, nedisciplinovaní a dezorganizovaní ve svém jednání, nemohou andělé, kteří jsou dokonale organizováni a postupují v dokonalém pořádku, pro nás s úspěchem pracovat. V zármutku se od nás odvracejí, neboť zmocnění žehnat zmatku, neklidu, roztržitosti a dezorganizaci. Všichni, kdo si přejí spolupráci s nebeskými posly, musí pracovat v souladu s nimi. Ti, kdo mají pomazání shůry, budou ve svém úsilí podporovat pořádek, disciplínu a soulad v postupování a teprve tehdy budou andělé Boží moci s nimi spolupracovat. Avšak nikdy, nikdy nepotvrdí tito nebeští poslové ani neschválí nesprávnost, nepravdivost, dezorganizaci nebo nepořádek. – 1T 649, 650 *ChS 75.3*

Časové varování

Je třeba pracovat systematicky; jestliže však někteří z vás příliš dlouho přemýšlejí, plánují a připravují se k práci, satan šíří svoje svody a pozornost lidí poutají lži tohoto mistrovského svodu. – 13. 3. 1888 *ChS 75.4*

Ó, jak by satan jásal, kdyby se mu podařilo dostat se mezi tento lid a uvést v nepořádek dílo právě v době, kdy dokonalá organizace je vrcholně důležitá a bude vši silou bojovat proti falešným hnutím a odmítat nároky neověřené Božím Slovem! Musíme udržet rovné řady, aby se nezhroutil organizační systém a pořádek, který byl moudře a starostlivě budován. Nesmíme povolovat nepořádným živlům, toužícím v této době ovládnout dílo. – GW 487 *ChS 75.5*

9. Probuzení

Výzvy

Evangelijní poselství by mělo zaznívat v našich sborech a vyzývat je k všeobecné činnosti. Členové sboru by měli mít více víry a horlivost by měli čerpat od svých nebeských neviditelných spojenců, z vědomí svých nevyčerpatelných zdrojů, z velikosti podniku, do něhož jsou zapojeni a z moci svého Vůdce. Ti, kdo se odevzdají Bohu a nechají se Jím vést a usměrňovat, postřehnou pevný chod událostí, které dal život svůj za život světa, nebudou déle stát nečinně a ukazovat co konat nemohou. Oděni v celou výzbroj Boží, půjdou vpřed do boje, ochotni pracovat a pouštět se do díla pro Něho s vědomím, že Jeho všemohoucnost nahradí jejich mdlobu. – 7T 14 *ChS 77.1*

Probudme se! Boj zuří. Blíží se konečné střetnutí pravdy a bludu. Jdeme v před pod korouhví, kterou Immanuel posvětil svojí krví a bojujme dobrý boj víry, abychom získali věčnou poctu, neboť pravda zvítězí a skrze Toho, který si nás zamiloval i my určitě zvítězíme. Vzácné chvíle času minulosti končí. Především konejme dílo pro věčný život, k slávě nebeského Otce a zachraňme ty, za které Kristus zemřel. – RH March 13, 1888 *ChS 77.2*

Rozkaz k pochodu

Vévoda z Wellingtonu byl jednou přítomen poradě, v níž se vykládalo, jak křesťanští mužové mohou být úspěšnými pracovníky mezi pohany. Byl požádán aby o tom vyjádřil svoje mínění, zda určité úsilí vynese vhodný úspěch, rovnající se výdajům. Ten starý voják odpověděl: „Moji pánové, jaký je váš rozkaz k pochodu? Úspěch není ta otázka, kterou máte vyložit. Čtu-li váš rozkaz správně, tedy zní: „Jdouce po všem světě, kaďte evangelium všemu světu.“ Moji pánové, jste poslušní vašeho rozkazu?“ – GW 115 *ChS 77.3*

Krátký čas

„Blízký jest den Hospodinův veliký, blízký jest a rychlý velmi.“ (Sf 1,14) Buďte hotovi jít vpřed na každý pokyn, obuti jsouce v obuv evangelia. – 9T 48 *ChS 78.1*

Členové církve... musí být hotovi poslušně jít do díla na rozkaz Kristův. Kdekoliv vidíme práci, jež musí být vykonána, měli bychom se jí chopit a konat, ustavičně pohlížeje na Pána Ježíše. ... Kdyby každý člen sboru byl živým misionářem, pak by evangelium bylo zvěstováno s velikou rychlostí ve všech zemích, všem národům, pokolením, jazykům i lidu. – 9T 32 *ChS 78.2*

Blížíme se ke konci pozemských dějin. Čeká nás veliká práce – závěrečné dílo zvěstování posledního varovného poselství hříšnému světu. Jsou lidé, kteří budou vzati od pluhu, z vinice, z různých jiných pracovních oborů, a Pán je vyšle zvěstovat toto poselství světu. – 7T 270 *ChS 78.3*

Nechť po celé zemi zazní varovné volání. Řekněte lidem, že den Hospodinův jest blízko a velmi chvátá. Nechť nikdo nezůstane nevarován. My bychom se mohli nacházet ve stejném postavení, jako ony ubohé, do bludů zapletené duše nebo jako divoši. Čím více poznání jsme obdrželi než jiní, tím více jsme povinni jim je sdělovat. – 6T 22 *ChS 78.4*

Bratři a sestry, je příliš pozdě na to, abychom svým časem a svojí silou sloužili sami sobě. Ať vás poslední den nezastihne, aniž byste neměli v nebesích uložen svůj poklad. Snažte se zvěstovat vítězství kříže, snažte se lidem přinášet světlo, pracujte pro záchranu svých spolubližních a vaše dílo obстоjí i v ohnivě zkoušce. – 9T 56 *ChS 78.5*

Toto poselství musíme přinést rychle, řádek za řádkem, poučení za poučením, příkaz za příkazem. Lidé se brzo budou muset rozhodnout – a je naší povinností vidět, že jim byla dána příležitost pochopit pravdu, aby mohli zaujmout rozumné stanovisko na straně pravdy. Pán vyzývá svůj lid k práci – pracovat vážně a moudřel – dokud čas zkoušky ještě trvá. – 9T 126, 127 *ChS 79.1*

Nesmíme ztrácet čas. Konec je blízko. Cesta zvěstování pravdy z místa na místo bude brzy vpravo vlevo ohrazena. Všechny možné překážky budou kladeny do cesty poslům Božím, že již ne-

budou moci konat to, co mohou ještě dnes. Musíme si být vědomi své úlohy a splnit ji co možná tak rychle, jako v útočné válce. Dle Bohem mi daného poznání vím, že moci tmy z propasti pracují s obrovským úsilím. Tichým krokem se satan plíží k těm, kteří nyní spí, aby je lapil, jako vlk svou kořist. Nyní máme varovat svět; ještě dnes můžeme vykonat určité dílo. Zakrátko to bude obtížnější, že si to nemůžeme představit. Kéž by nám Bůh pomohl, abychom zůstali na cestě světla a s pohledem pevně upřeným na Ježíše, našeho Vůdce, pracovali a trpělivě, vytrvale chvátali vpřed až k vítězství. – 6T 22 *ChS 79.2*

Existuje nebezpečí z prodlení duše, kterou jste mohli najít nebo vyhledat, a otevřít ji Písmu, odchází do nenávratna. Satan připravil pro její nohy léčku a zítra může plnit plány Božího arcinepřítele. Proč odkládat na zítřek? Proč nepracovat hned? – 6T 443 *ChS 79.3*

Bdělost a věrnost byly v každé době očekávány od Kristových následovníků; avšak nyní, kdy stojíme těsně u prahu věčnosti, kdy jest nám dáno jasné chápání pravdy a přeneseno na náš tak důležitý dílo, musíme svou píli zdvojnásobit. Každý musí spolupracovat až po nejkrajnější hranici své možnosti. Bratře, ty ohrožuješ svou vlastní blaženost, jestliže se nyní zdržuješ. Bůh tě požene k odpovědnosti, jestliže jím na tě vloženou úlohu nesplníš. – 5T 461 *ChS 79.4*

Důležité otázky

Před námi se rozprostírá věčnost. Zálona bude odhrnuta. Čím se zabývají naše myšlenky, že se dosud přidržujeme sobecké lásky k pohodlí, když okolo nás duše hynou? *ChS 80.1*

Což jsou naše srdce úplně zatvrzelá? *ChS 80.2*

Zdali nemůžeme vidět a rozumět, že máme konat dílo pro druhé? *ChS 80.3*

Moji bratři a sestry, náležíte snad k těm, kteří mají oči a nevidí, uši mají a neslyší? *ChS 80.4*

Což vám Bůh nadarmo dal poznání své vůle? *ChS 80.5*

Posílá-li vám nadarmo výstrahu za výstrahu o blízkosti konce? *ChS 80.6*

Věříte tomu, co Jeho slovo prohlašuje o věcech, které mají přijít na tuto zemi? *ChS 80.7*

Věříte, že soudy Boží postihují obyvatele této země? *ChS 80.8*

Jak tedy můžete zůstat ve svém pohodlí, bezstarostnosti a lhostejnosti? – 9T 26, 27 *ChS 80.9*

Výzva k probuzení

Dílo bude brzy ukončeno a všude se rozmáhá bezbožnost. Naše pracovní možnosti jsou jen krátkodobé. Proberme se z duchovního spánku a všechno co máme a čím jsme, posvěťme Pánu. Jeho Duch bude provázet pravé misionáře. – SW April 9, 1903 *ChS 80.10*

Probud'te se, bratři a sestry, probud'te se! Nespěte už. „Co tu stojíte zahálejíce celý den?“ Ježíš praví: „Jdi dnes pracovat na mou vinici!“ Kdo přijal Ducha Svatého, projeví to, neboť všechny svoje síly uplatní v nejužitečnější službě. Kdo skutečně vírou přijímá Krista, pracuje. Uvědomuje si zodpovědnost za lidi. Bůh nyní volá každého, kdo zná pravdu a stal se strážným svaté pravdy, aby se probudil a nebeské světlo přinášel jiným. – RH Dec. 6, 1893 *ChS 80.11*

Probud'te se, bratři; ve vlastním zájmu se probud'te. Bez Kristovy milosti nic nevykonáte. Pracujte, dokud můžete. – RH July 17, 1906 *ChS 80.12*

Kdyby naše oči viděly padlé anděly při práci u těch, kteří se cítí spokojenými a mají za to, že se nalézají v bezpečí, necítili bychom se tak jistými. Padlí andělé jsou nám každým okamžikem na stopě. – 1T 302 *ChS 81.1*

Bůh vyzývá všechny, kazatele i lid, aby se vzbudili. Celá nebesa jsou vzhůru. Události dějin zemských se rychle uzavírají. Nacházíme se uprostřed nebezpečí posledních dnů. Ještě větší nebezpečí však jsou před námi a přece nebdíme. Tento nedostatek činnosti a horlivosti ve věci Boží je strašlivý. Toto smrtelné strnutí pochází od satana. – 1T 260, 261 *ChS 81.2*

Co mám říci, abych vyburcovala ostatky lidu Božího? Bylo mi ukázáno, že nás očekávají strašlivé události. Satan a jeho andělé sbírají všechnu svoji moc, aby utlačili lid Boží. Vědí, že jsou jím jisti, budete-li jen trochu déle spáti, neboť tehdy je jejich zkáza jistá. – 1T 263 *ChS 81.3*

V těchto posledních hodinách zkoušky, určené pro lidské syny, kdy se má již tak brzy rozhodnout navždy o osudu každé duše, očekává Pán nebe a země, že se jeho církve vzbudí k činu ja-

ko nikdy před tím. Ty, kdož jsou v Kristu svobodni, protože znají vzácnou pravdu, považuje Pán Ježíš za své vyvolené, jimž se dostává přízně přede vším ostatním lidem na tváři země; a Kristus s nimi počítá, že budou velebit slávu toho, jenž je povolal ze tmy do podivuhodného světla. Požehnaní, jež jim jsou tak štědře udělována, mají být udílena druhým. Blažené zprávy o spáse se musí dostat lidem všech národů, jazyků a plemen. – PK 716 *ChS 81.4*

Ani jeden ze sta mezi námi nekoná nic nad to, že se zapojuje do obecních, světských podniků. Nejsme ani z poloviny probuzeni, abychom pochopili cenu duší, za které Kristus zemřel. – 8T 148 *ChS 81.5*

Kdyby si následovníci Kristovi uvědomili tuto svou povinnost, pak by v pohanských zemích, kde je dnes jen jeden šířitel evangelia, hlásalo evangelium tisíce lidí. A všichni, kdo toto dílo nemohou osobně konat, by je podporovali svými prostředky, svým porozuměním a svými modlitbami. Bylo by také mnohem více opravdové práce pro spásu lidí v křesťanských zemích. – SC 81 *ChS 81.6*

Tisíce se těší z velkého světla a vzácných příležitostí, přesto však pro rozšíření světla nejsou ochotni přispět hřivnou svého vlivu ani obětovat svoje prostředky. Ba ani k sobě se nechovají zodpovědně a nezůstávají v Boží lásce, aby nemuseli být přítěží církvi; takoví by však i v nebi byli jen břemenem a překážkou. Pro Krista, v zájmu pravdy i samých sebe měli by se probudit a pilně pracovat pro věčnost. – RH March 1, 1887 *ChS 82.1*

Kristovu církev lze vhodně přirovnat k armádě. Život každého vojína je namáhavý, těžký a nebezpečný. Na každé straně jsou bdělí nepřátelé vedeni knížetem mocnosti temna, který nikdy nedřímá a nikdy neopouští své místo. Kdykoliv křesťan nebdí, tento mocný protivník zasahuje náhlý a prudký úder. Nebudou-li členové církve činní a bdělí, budou přemoženi jeho svody. *ChS 82.2*

Co kdyby polovina vojáků v armádě byla líná a spala při své povinnosti; výsledkem by byla porážka, zajetí nebo smrt. Kdyby někteří unikli z rukou nepřítele, byli by pokládáni za hodné odvahy? Nikoliv jistě by byl okamžitě odsouzen k smrti. A je-li Kristova církev lhostejná a nevěrná, musí počítat z mnohem významnějšími důsledky. Spící armáda křesťanských vojáků – co může být hroznějšího! Jaký pokrok udělají ve světě ti, které vede kníže temnosti, ti, kdo zůstávají lhostejní v boji, jako kdyby neměli žádného zájmu a necítili žádnou zodpovědnost za výsledek boje. Raději necht' změnit svůj směr a okamžitě opustit řady. – 5T 394 *ChS 82.3*

Musí to být akce

Bylo mi ukázáno, že lid Boží čeká na nějakou změnu – na pohánějící sílu, která by se jich zmocnila. Ale budou zklamáni, neboť jsou na nesprávné cestě. Musí jednat; musí se sami chopit díla a upřímně volat k Bohu o pravé poznání sama sebe. Události, probíhající před námi, jsou dostatečné velikosti, aby nás přiměly k probuzení a daly vyniknout pravdě do srdcí všech, kdo chtějí naslouchat. Žeň země je téměř zralá. – 1T 261 *ChS 82.4*

Celý vesmír vybízí ty, jež znají pravdu, aby se bez výhrady zasvětili zvěstování pravdy, jak je oznámena v poselství třetího anděla. Všechno, co vidíme a slyšíme, volá nás k naší povinnosti. Působení d'ábelských sil vybízí každého křesťana, aby stál na svém místě. – 9T 25, 26 *ChS 83.1*

Poselství o brzkém příchodu Kristově je třeba zvěstovat všem národům země. Na překonání nepřátelských sil je třeba bdělé, neúnavné úsilí. Nejsme povoláni k tomu, abychom tiše seděli, plakali a lomili rukama, ale vzpomatovali se a pracovali pro věčnost. – Southern Watchman, May 29, 1902 *ChS 83.2*

„Dělej něco, čiň to hned, a konej to ze všech sil; Dlouhou nečinností klesá i křídlo anděla; A Bůh by v nečinnosti blažen nemohl být.“ – 5T

308 *ChS 83.3*

Necht' si nikdo nemyslí, že si nezodpovědně může založit ruce a nemusí nic dělat. Je celkem nemožné, aby někdo byl zachráněný v lenivosti a nečinnosti. Pomysleme, co všechno Kristus vykonal v čase své pozemské služby. Nepřipustil, aby ho něco odvrátilo do jeho díla. Následujeme ho? – CE 38 *ChS 83.4*

Ve spásném díle záchrany duší spolupracují božské i lidské síly. Bůh vykonal všechno a nyní je potřebné úsilí křesťanů. Pán to žádá, očekává, že Jeho lid bude v celém světě šířit světlo pravdy. Kdo se připojí k Pánu, Ježíši Kristu? – RH March 1, 1887 *ChS 83.5*

Jestliže církev chce žít, musí pracovat. Nesmí se spokojit s pouhou odolností vůči silám hříchu a bludu; nesmí jí stačit pozvolný postup, měla by nést břímě Kristovo, držet krok se svým Průvodcem a cestou získávat nové stoupence. – RH Aug. 4, 1891 *ChS 83.6*

Zůstává nám k boji jen krátký čas; potom přijde Kristus a zápas pomine. Skončí i naše poslední snaha o spolupráci s Kristem a rozšíření Jeho království. Mnozí, jež stáli v bojové linii a statečně odolávali zlu, padají v boji, jiní smutně hledí na padlé hrdiny, avšak nemají čas přerušit dílo. Musí semknout řady, převzít korouhev z rukou umírajících a znovu neochvějně obhajovat pravdu a čest Kristovu. Nebývalým způsobem je třeba odolávat hříchu a mocnostem temnosti. Čas vyžaduje ráznou a rozhodnou činnost těch, jež uvěřili přítomné pravdě. Tuto pravdu by měli zvěstovat slovem i příkladem. – RH Oct. 25, 1881 *ChS 84.1*

Pán nyní vybízí adventisty s. d. na každém místě, aby se zasvětili Jemu a vykonali, co jen mohou podle svých možností a přispěli na Jeho dílo. – 9T 132 *ChS 84.2*

Lenivost a náboženství se neslučují; příčinou naší velké mdloby v křesťanském životě je nečinnost v Božím díle. Jestliže svoje tělesné svaly nebudeme stále cvičit, ochabnou a zeslábnou. Podobně je tomu i v duchovním životě. Chceme-li být silní, musíme uplatnit svoje schopnosti. – RH March 13, 1888 *ChS 84.3*

Máme být pilnými pracovníky; lenivý člověk je ubohý tvor. Čím však ospravedlnit lenivost ve velkém díle, pro které Kristus obětoval svůj život? Jestliže duchovní schopnosti zůstávají nečinné, slábnou a satan chce, aby úplně odumřely. Celé nebe se připravuje a usiluje připravit lid pro druhý příchod Kristův na svět, a my „jsme Boží pomocníci“. Blízky je konec všeho. Nyní ještě máme příležitost pracovat. – RH Jan. 24, 1893 *ChS 84.4*

Potřebujeme misijní práci, která vychází ze srdce. Křečovitě úsilí vykoná málo. Musíme soustředit pozornost, musíme to brát se vši vážností. – 9T 45 *ChS 85.1*

Jsou někteří mezi námi, kteří by poznali svou nečinnost jako břímě zanedbávání Bohem daných schopností, kdyby si dali čas k uvažování. – 6T 425 *ChS 85.2*

Jaké je naše postavení na světě? Žijeme v čekací době. Tuto dobu nemáme však promarnit v abstraktním odevzdání. Nutno spojit očekávání, bdění a bdělou práci. Svůj život nemáme věnovat jen shonu a plánování o věcech tohoto světa, a zanedbávat osobní zbožnost a službu, kterou požaduje Bůh. I když nemáme být líní v zaměstnání, měli bychom být duchem vroucí, Pánu sloužící. Lampu duše musíme pozvednout a musíme mít olej milosti ve svých nádobách a lampách. Musíme ve vši opatrnosti zamezit duchovnímu úpadku, aby nás den Hospodinův nezastihl jako zloděj. – 5T 276 *ChS 85.3*

Žijeme v době, kdy by se neměla vyskytovat žádná duchovní lenost. Každá duše je pověřena nebeským poselstvím života. – 8T 169 *ChS 85.4*

Shromáždíte tolik dobrých skutků v tomto životě, kolik jen můžete. – 5T 488 *ChS 85.5*

Ježíš chce, aby všichni, kteří vyznávají Jeho jméno, stali se opravdovými dělníky. Je nutné, aby každý jednotlivý člen budoval na skále Ježíše Krista. Bouře se zvedá, která zkouší a ověří duchovní základ každého jednotlivce do krajnosti. Vyhněme se proto pískovému základu; a ztroskotání o skálu. Kopejte hlouběji; budujte pevný základ. Budujte, ó budujte pro věčnost! Budujte v slzách a srdcervoucích modlitbách. Necht' každý z vás od nynějška okrášlí svůj život dobrými činy. V těchto posledních dnech potřebujeme muže typu Kalefova. – 5T 129, 130 *ChS 85.6*

Boží měření

Charakter člověka je pod stálým dohledem. Boží andělé zvažují vaši mravní hodnotu, pozorují vaše potřeby a přenechávají vás Bohu. – RH April 2, 1889 *ChS 85.7*

Každý z nás se bude osobně zodpovídat za to, že udělal třeba jen o málo méně, než k čemu běl schopnosti. Pán posuzuje každou možnost k službě, která se nám naskýtá. Poneseme odpovědnost za to, že jsme nechali své schopnosti nevyužity, stejně jako se nám budou počítat i ty schopnosti, které jsme zdokonalili. Pán nás bude posuzovat podle toho, co jsme měli vykonat a nevykonali, pro-

tože jsme nevyužili své síly a schopnosti k oslavě Boha. I když neztratíme věčný život, uvědomíme si v Božím království důsledky nevyužití svých hřiven. Pochopíme, jaká je to škoda, že jsme nezískali všechny vědomosti a schopnosti, které jsme mohli získat. – COL 363 *ChS 86.1*

Co mohlo být

Kdyby byl každý bojovník Kristův vykonal svou povinnost, byl by svět již dříve slyšel poselství výstrahy. Dílo však zůstalo velmi pozadu. Když lidé spali, využil satan příležitost, aby nás předešel. – 9T 29 *ChS 86.2*

Chopme se nyní nám svěřené práce a zvěstujme poselství, které má probudit muže i ženy k uvědomění si svého nebezpečí. Kdyby každý adventista s. d. vykonal dílo jemu svěřené, byl by počet věřících nyní mnohem větší. Ve všech našich městech byli by ti, kteří by byli vedeni k uvěření poselství o poslušnosti k zákonu Božímu. – 9T 25 *ChS 86.3*

Kdyby Boží plán, zvěstování milostivého poselství celému světu, byl prováděn jeho lidem, byl by Kristus přišel již, a svatí byli by již uvítáni ve městě Božím. – 6T 450 *ChS 86.4*

Nebeské záznamy

Svět potřebuje misionáře, posvěcených domácích misionářů; v nebeských knihách nebude zapsán totiž nikdo, kdo nemá misijního ducha. – RH Aug. 23, 1892 *ChS 86.5*

Nechopí-li se každý jednotlivý člen církve této práce, jeví se v tom nedostatek společenství živého s Bohem. Jejich jména jsou pak zaznamenána jako lenivých služebníků. – 5T 462, 463 *ChS 87.1*

V každém náboženském hnutí jsou lidé, kteří sice nemohou popřít, že jde o věc Boží, přesto však se drží stranou a odmítají vynaložit jakékoliv úsilí, aby pomohli. Bylo by pro ně dobře, kdyby si připomněli knihy vedené v nebi, ony knihy, v nichž není omylů ani opomenutí a podle nichž budou souzeni. V nich je zaznamenána každá nevyužitá příležitost, v níž mohli vykonat službu pro Boha; je v nich však také zapsán na věčnou paměť každý skutek víry a lásky. – PK 639 *ChS 87.2*

Asi o druhé hodině ráno 23. října 1879 spočinul na mně Duch Boží a viděla jsem události přicházejícího soudu. ... Deset tisíckrát deseti tisíce se shromáždily okolo velkého trůnu, na kterém seděla osobnost vznešeného zevnějšku. Otevřely se před ní rozličné knihy a na obalu každé z nich bylo napsáno zlatými, jakoby ohnivými písmeny: „Nebeský deník.“ Potom byla otevřena kniha, kde byla napsána jména těch, jež vyznávali, že věří pravdě. Hned jsem ztratila z očí ty nespočetné milióny lidí, kteří stáli okolo trůnu a moji pozornost upoutali jen ti, co vyznávali, že jsou syny světla a pravdy... *ChS 87.3*

Potom byla otevřena jiná kniha, kde byly napsány hříchy vyznavačů pravdy. Pod všeobecným nadpisem „Sobectví“ byly zaznamenány všechny ostatní hříchy. ... Jistá třída lidí byla označena za břemeno země. Když se na nich upřel pronikavý pohled Soudce, jasně se ukázaly hříchy jejich nedbalost. Vybledlými, chvějícími se rty přiznali, že byli nevěrnými šafáři. Byli varováni a měli příležitost, ale je zanedbali a nevyučili. nyní mohli poznat, že příliš opovážlivě spoléhali na Boží milosrdenství. Nemuseli, pravda, vyznávat takové nepravosti, jako jiní, hříšné a ohavné porušení, byli však jako fíkovník zlořečení, protože nepřinášeli ovoce a nerozmnožili svěřené hřivny. Tato třída myslela především na sebe a usilovala jen o svoje sobecké zájmy. Nebyli to lidé bohatí v Bohu, a neplnili to, co od nich požadoval. Přestože vyznávali, že jsou Kristovými služebníky, nepřivedli k němu žádné duše. Kdyby Boží dílo záviselo od jejich úsilí, jistě by bylo zaniklo, neboť oni nezadržovali jen prostředky, které jim světil Bůh, ale i sami se odtahovali od práce. ... Jiné nechali pracovat na vinici Páně a nést nejtěžší zodpovědnost, zatímco sami sloužili jen vlastním sobeckým zájmům... *ChS 87.4*

Soudce řekl: „Všichni budou ospravedlněni podle své víry a souzeni podle svých skutků.“ Jaká zřejmá byla tehdy jejich nedbalost a jaké moudré bylo to Boží rozhodnutí, že každému člověku dal možnost šířit jeho dílo a pomáhat při záchraně bližních. Každý měl zjevovat živou víru ve své rodině a okolí tím, že by se laskavě skláněl k nuzným, soucítit s trpícími, horlivě konal misijní práci a svými prostředky podporoval dílo Páně. Avšak Boží zlořečení spočine na nich jako na Merozu, neboť nevykonali to, co vykonat měli. Nejraději činili to, co jim v životě nejvíce vynášelo, avšak v ne-

beském deníku oproti jejich jménu, na místě vyhrazeném pro dobré skutky, byla jen žalostná prázdnota. – 4T 384-386 *ChS 88.1*

Větší zodpovědnost

Nás osvětluje větší světlo než naše otce. Nemůžeme být přijati a ctěni Bohem, prokazující tytéž služby a činíce totéž dílo, jak činili otcové. Abychom byli přijati a požehnáni Bohem, jako oni byli, musíme projevovat jejich věrnost a horlivost – zušlechťovat své světlo, jako oni zdokonalovali své a činit tak, jak by oni činili, kdyby čili v našich dnech. Musíme chodit ve světle, které na nás svítí, jinak se stane toto světlo temnotou. – 1T 262 *ChS 88.2*

Výzva lenivé církvi

Je to tajemství, že tam, kde nyní pracuje jenom jeden, nepracuje jich sto. Celá nebesa žasnou nad netečností, chladností a lenivostí těch, kteří vyznávají, že jsou synové a dcery Boží. Pravda obsahuje v sobě živou moc. Napředujte u víře a zvěstujte pravdu tak, aby bylo na vás možno poznat, že jí věříte. – 9T 42 *ChS 88.3*

Nemůžeme být spaseni, jsme-li neteční a nečinní. Skutečně obrácený člověk nemůže vést neplodný a neužitečný život. Není možné nechat se do nebe pohodlně dopravit. Do nebe nemá přístup žádný lenoch. ... Lidé, kteří nechtějí spolupracovat s Bohem na zemi, by s ním nespolupracovali ani v nebi. Bylo by nebezpečné, vzít je do Božího království. – COL 280 *ChS 89.1*

Celé nebe pozorně sleduje, co jednotliví členové církve činí pro rozšíření světla ve světě tmy. – RH Feb. 27, 1894 *ChS 89.2*

Měl by sis s celou vážností uvědomit, že jednáš se Všemohoucím Bohem a stále bys měl pamtovat, že si s Ním nemůžeš zahrávat. Do jeho služby nemůžeš nastoupit, jak se ti zachce, a nemůžeš z ní ani vrtošivě odejít. – 2T 221 *ChS 89.3*

Nebeské bytosti chtěly spolupracovat s lidmi, my jsme však nepostřehli jejich přítomnost. – 6T 297 *ChS 89.4*

Andělé nebesť již dlouho čekají na lidské nástroje, členy sborů, aby s nimi spolupůsobili v tomto velkém díle, které musí být vykonáno. – 9T 46, 47 *ChS 89.5*

Mnozí, přemnozí jdou v ústřety Božímu dni zahálčivě a nezodpovědně; jaký div, že duchovně neprospívají. V záznamu svého života nevykazují nižádnou práci pro Pána. Rostou sice jako stromy v Boží zahradě, ale jsou jí jen přítěží; svými neplodnými kořeny zabírají místo plodným stromům. – RH May 22, 1888 *ChS 89.6*

Ti, kteří konají pro Krista jen málo, anebo vůbec nic, jsou v nebezpečí. Boží milost nebude dlouho provázet člověka, který při všech velkých přednostech a příležitostech stále jen mlčí. – RH Aug. 22, 1899 *ChS 89.7*

Nyní není času na spasení, není času ani na neplodnou lítost. Kdo nyní dřímá, promarní vzácné příležitosti konat dobro. Máme požehnanou přednost, že smíme sbírat snopy při slavné žni. A každá zachráněná duše bude další hvězdou v koruně Pána Ježíše, našeho chvályhodného Spasitele. Kdo by chtěl skládat zbraň, když zanedlouho může dosáhnout nové vítězství a získat další trofeje pro věčnost. – RH Oct. 25, 1881 *ChS 90.1*

Nebeští poslové konají svou práci; co však konáme my? Bratři a sestry, Bůh vás napomíná, abyste vykupovali čas. Přiblížte se k Bohu. Rozněcujte dar, který je ve vás. Ti, co měli příležitost poznat důvody naší víry, měli by toto poznání nyní použít pro určitý záměr. – HS 288 *ChS 90.2*

Jak můžete vysedávat doma bez zájmu pomoci světlem pravdy jiným a přitom opakovat slova modlitby Páně: „Přijď království Tvé! Buď vůle Tvá, jako v nebi, tak i na zemi!“ Jak můžete spínat ruce před Pánem a prosit Ho o požehnání pro sebe i pro rodinu, když jen málo pomáháte jiným? – HS 288 *ChS 90.3*

Jsou někteří mezi námi, kteří by poznali svou nečinnost jako břímě zanedbávání Bohem daných schopností, kdyby si dali čas k uvažování. Bratři a sestry, váš Spasitel a všichni svatí andělé jsou hluboce zarmoucení tvrdostí vašeho srdce. Kristus dal svůj život na záchranu duší a přece vy, kteří jste poznali jeho lásku, tak málo usilujete, abyste sdělovali požehnání jeho milosti těm, pro

kteří zemřel. Takovéto lhostejnosti a zapominání povinností udivuje anděly. Na soudu musíte stanout před lidmi, které jste zanedbali. V onen den budete se sami usvědčovat a odsuzovat. Kéž by vás Bůh nyní přivedl ku pokání! Kéž by odpustil svému lidu zanedbávání práce na jeho vinici. – 6T 425, 426 *ChS 90.4*

Co můžete říci lenivým členům církve, že je nutno, aby své hřivny vykopali a zanesli je směnárníkům? V nebi není místa pro zaháleče nebo nedbalce. Kéž by Bůh spícím sborům postavil před oči tuto věc v celém jejím významu! Kéž by se Sion probudil, oděl se skvostným rouchem a svítil. – 6T 434 *ChS 90.5*

Pro ty, kteří neznají pravdu, je třeba vykonat to, co bylo třeba učinit, abyste byli vy sami vyvedeni z temnoty. Je pozdě na spánek, pozdě na lenošivé nicnedělání. Správce určil každému určitou práci. Jděme tedy vpřed a nezůstávejme pozadu. Dennodenně potřebujeme nové obrácení. V srdci musíme pocítit záchvěvy Ježíšovy lásky, abychom se mohli stát nástroji při záchraně pro mnohé lidi. – RH June 10, 1880 *ChS 91.1*

Pán Ježíš nežádá jen to, aby se každý, kdo se pokládá za dítě Boží, zřekl vši nepravosti, ale aby se rozhovořil ve skutečích lásky, sebezapření a pokory. Pán Ježíš upozornil na působení určité souvislosti mezi duševním životem a činností, která nás má v práci varovat. Praví: „Kdo nemá i to, což domnívá se mít, bude odňato od něho.“ Kdo nevyužívá svoje příležitosti a nezúročí Bohem poskytnutou milost, svoji slabou vůli to nepřekoná a smrtelný spánek ho nakonec připraví i o to, co kdysi měl. Takoví lidé nemyslí na to, aby pro čas potřeby získali bohatou zkušenost a zásobili se důkladným poznáním božských věcí, aby obstáli v čase soužení a pokušení. V pronásledování a pokušení ztrácejí obvykle odvalu a víru a jejich základ se boří, protože nevidí potřebu zabezpečit ho. Duševně nezakotvili ve věčné spáse. – RH March 27, 1894 *ChS 91.2*

Jak strašné bude v onen velký den poznání, že ti, s kterými jsme žili v tak úzkém společenství, jsou provždy od nás odloučeni; poznání, že členové našich rodin, snad i naše vlastní děti, nejsou mezi zachráněnými a zjištění, že ti, kteří nás navštěvovali a s kterými jsme i jídávali, zahynou. Sami sebe se potom zeptáme, nezapříčinila to moje netrpělivost, moje nekřesťanské chování, znechutil jsem jim Kristovo náboženství svým nezvládnutým sobectvím? *ChS 91.3*

Svět je třeba varovně upozorňovat na blízký příchod Pána. Na práci nám zůstává jen krátký čas. Do věčnosti se vnořily roky, které se měly zužitkovat přednostním hledáním Božího království, jeho spravedlnosti a šířením Světla jiným. Bůh dnes vyzývá svůj lid, obdařený slavným světlem a mnohou námahou utvrzený v pravdě, aby pracoval jako nikdy před tím nejen ve vlastním zájmu, ale i pro blaho jiných. Zužitkujte každou schopnost, napojte do práce všechny své síly a každou svěšenou hřivnu; použijte všechno světlo, které vám Bůh dal, abyste mohli pracovat pro dobro bližních. Nesnažte se býti kazateli, ale Božími služebníky. – Southern Watchman, June 20, 1905 *ChS 92.1*

Působivé příklady

Boží láska se pro dobro člověka projevila ve svých nevýstižných hloubkách a andělé žasnou, když patří na tak povrchní vděčnost těch, jimž se jí dostalo v tak hojné míře. Andělé žasnou nad tím, jak si člověk málo cení lásky Boží. Uvědomujeme si, jak se na to dívá Kristus? Co by cítil otec a matka, kdyby věděli, že kolem jejich dítěte, ztraceného v zimě a ve sněhu, přešli lidé, kteří je mohli zachránit, a nechali je zahynout? Nebyli by tím k smrti zarmoucení, nebyli by tím bezmezně rozhořčení? Nestíhali by tyto vrahy hněvem, šířavým jako jejich slzy, silným jako jejich láska? Utrpení každého člověka je utrpením dítěte Božího a ti, kdož nevztáhnou ruku, aby pomohli svému hynoucímu spolubližnímu, vzbuzují spravedlivý hněv Boží. – DA 825 *ChS 92.2*

Četla jsem o jistém člověku, který se jednoho zimního dne brodil hlubokým zavátým sněhem a skoro byl zkřehlý od zimy, která mu ubírala sílu. Na smrt promrzlý se už chtěl vzdát boje proti neúprosnému mrazu, když uslyšel sténání nějakého poutníka, který trpěl zimou jako on. Ozval se v něm soucit a snaha pomoci trpícímu. Začal tomuto nešťastnému člověku třít zkřehlé údy a po namáhavém úsilí ho postavil na nohy; když však promrzlý člověk nemohl na nich stát, nesl ho soucitně na ruku závějemí, které ho předtím zbavovaly odvahy. Když konečně donesl svého spolupoutníka do bezpečí, uvědomil si, že záchranou bližního zachránil sám sebe. Upřímná snaha pomoci druhému rozproudila v jeho žilách už tuhnoucí krev a vyvinula životodárné teplo v celém těle. Toto nau-

čení je třeba stále připomínat mladým lidem, a to nejen slovem, ale i příkladem, aby si ve svém křesťanském životě uvědomili podobné následky. – 4T 319, 320 *ChS 92.3*

Nesmíme se uzavírat a uspokojit poznáním pravdy. Kdo nás obeznámil s pravdou? Kdo vám ukázal světlo Božího slova? Bůh vám ho nedal na to, abyste ho přikryli nádobou. Četla jsem o výpravě, která měla vyhledat Johna Franklina. Stateční mužové opustili domovy a kdesi v severních mořích trpěli nedostatkem, hladem, zimou a únavou. A proč to všechno? Jen pro poctu, kterou by získali objevením mrtvých těl cestovatelů, anebo snad proto, aby zachránili někoho z oné skupiny před strašnou smrtí, která je určitě stihne, jestliže pomoc nepřijde včas. Kdyby zachránili jen jediného člověka, pokládali by to za skvělou odměnu prožitého utrpení. Proto obětovali všechno svoje pohodlí a štěstí. *ChS 93.1*

Mysleme na to a považme, jak málo jsme ochotni obětovat pro spásu hynoucích duší okolo sebe. Nikdo nás nenutí jít pryč z domu na dlouhou a únavnou cestu, abychom zachránili nějakého hynoucího smrtelníka. Vždyť v nejbližším okolí jsou duše, které je třeba zachránit, hynoucí mužové a ženy, kteří zmírají bez naděje, bez Boha a přece jakoby se nás to vůbec netýkalo. Ne-li slovy, pak svými skutky vlastně pravíme: „*Zdaliž jsem já strážným bratrá svého?*“ Muže, kteří ztratili své životy pro záchranu jiných, uctívá jako hrdiny a mučedníky. Co bude s naší odměnou věčného života, jestliže nepřineseme ty nepatrné oběti, které Bůh od nás pro spásu lidí žádá? – RH Aug. 14, 1888 *ChS 93.2*

V jednom městě New England kopali studnu. Když bylo dílo téměř skončeno, sesula se na jedné straně zem, a pohřbila muže, který dole ještě pracoval. Ihned bylo slyšet volání o pomoc a dělníci, měšťané, obchodníci a úředníci pohotově přispěchali na pomoc. „Zachraňte ho, zachraňte ho!“, znělo jednohlasně. *ChS 94.1*

Muži pracovali s vypětím všech sil, až se jim na čelech perlil pot a paže se chvěly námahou. Konečně se jim podařilo prorazit otvor, jímž zavolali na onoho muže, aby si ověřili, zda ještě žije. Ozval se ihned: „Žije, ale pracujte rychle, je zde hrozně.“ S radostným výkřikem a s novým vypětím sil bylo dále pokračováno v záchranné práci. Konečně se dostali až k zasypanému a zachránili ho. A zdálo se, že hlasité radostné volání pronikne až do nebes. „Je zachráněn!“, znělo všemi ulicemi města. *ChS 94.2*

Byla toto vážná, příliš vážná horlivost, příliš velká spoluúčast a příliš hlasitá radost, když se jednalo o život jediného muže? Jistěže nikoliv; avšak co znamená ztráta časného života, ve srovnání se ztrátou duše, se ztrátou života věčného. Dovede-li nebezpečí ztráty jen jediného života vzbudit v lidském srdci tak veliký ohlas a soucit, nemělo by pomýšlení na ztrátu duše vyvolat mnohem hlubší soucit v lidech, kteří dávají najevo, že znají nebezpečí, v němž lpí duše odloučené od Krista. Neměli by služebníci Boží projevit ve své práci stejně usilovnou horlivost, jaká se projevila zde, když se jednalo o život jen jediného muže, jenž byl zasypán ve studni? – GW 31, 32 *ChS 94.3*

Vyznání a život

Každá významná pravda, kterou člověk přijímá do srdce, musí se projevit v životě. Čím více přijmou lidé Kristovy lásky, tím více touží zvěstovat její moc jiným; zvěstování samo přináší ještě hojnější užitek vlastní duši. – RH Feb. 19, 1889 *ChS 94.4*

Naše víra by měla přinášet dobré skutky, protože víra bez skutků je mrtvá. – 4T 145 *ChS 95.1*

Všichni, kdo přijímají do srdce poselství evangelia, chtějí o něm hovořit druhým. Kristova láska v člověku se snaží projevit. – COL 125 *ChS 95.2*

Boha máme chválit praktickou službou a tím, že uděláme pro oslavu jeho jména všechno, co je v našich silách. – COL 300 *ChS 95.3*

Naše víra v této době nesmí zůstat jen na souhlasu nebo ve víře v teorii třetího andělského poselství. Musíme mít olej milosti Kristovy, který zásobí lampy, aby světlo života svítilo na cestu těm, kdo jsou ve tmě. – 9T 155 *ChS 95.4*

Vaše duchovní síla a požehnání bude úměrná úsilí lásky a dobrých skutků, jež konáte. – 3T 526 *ChS 95.5*

Pro Ježíše by mohlo být mnohem více vykonáno, kdyby všichni ti, kteří mají světlo pravdy, podle ní také žili. – 9T 40 *ChS 95.6*

Bylo mi ukázáno, že jsme nedostatečný lid. Naše skutky neodpovídají našemu vyznání. Naše víra svědčí, že žijeme v čase zvěstování nejslavnějšího a nejdůležitějšího poselství, jaké kdy smrtelníci dostali. Přesto, že jsme si vědomi této skutečnosti, naše úsilí, horlivost a duch sebeobětování neodpovídá charakteru díla. Měli bychom se probudit se spánku a Kristus nám dá život. – 2T 114
ChS 95.7

Jděte vpřed u víře a zvěstujte pravdu tak, aby bylo na vás možno poznat, že ji věříte. Ať všichni, pro něž pracujete, poznají, že pravda je vám opravdu živou skutečností. – 9T 42 *ChS 95.8*

Život podobný životu Kristovu je nejpádňším důkazem ve prospěch křesťanství. – 9T 21 *ChS 95.9*

Mnozí sice vyznávají jméno Kristovo, ale jejich srdce není v Jeho službě. Mají jen způsob zbožnosti, to však jen na přísnější vlastní odsouzení, neboť se stali svůdnějšími a úspěšnějšími pomocníky satanovými při ničení lidí. – RH March 27, 1888 *ChS 95.10*

Ti, kdož bdí a očekávají Pána, očisťují své duše poslušností pravdy. Své bdění a očekávání spojují s opravdovou činností. Protože vědí, že Pán je přede dveřmi, stupňuje se v nich horlivost spolupracovat s božskými bytostmi v díle pro spásu duší. Věrní a moudří služebníci jsou ti, kteří dávají domu Páně „v čas vyměřený pokrmu“ (L 12,42). Zvěstují pravdu, která se týká zvláště dneška. Jako Enoch, Noe, Abrahám a Mojžíš hlásali pravdu každý pro svoji dobu, tak Kristovi služebníci budou nyní šířit zvláštní upozornění svému pokolení. – DA 634 *ChS 96.1*

Naše postavení před Bohem nezávisí na množství světla, jehož se nám dostalo, nýbrž na tom, jak přijatého světla využíváme. Z toho důvodu jsou na tom mnohem lépe třeba pohané, jednají-li spravedlivě, pokud jsou jen sto rozlišit mezi správným a nesprávným, než ti, jimž se dostalo velkého světla a slouží Bohu z povolání, avšak neřídí se světlem a jejich každodenní život neodpovídá jejich vyznání. – DA 239 *ChS 96.2*

Každý křesťan má přednost nejen očekávat, ale i urychlit příchod svého Pána. Kdyby všichni vyznavači Ježíše Krista přinášeli ovoce k jeho slávě, semeno evangelia by bylo brzy rozseto po celém světě. Poslední velká žeň by rychle dozrála a Pán Ježíš by přišel, aby sklídl drahocennou úrodu. – COL 69 *ChS 96.3*

Křesťané by se měli probudit a chopit se svých zanedbaných povinností, protože jejich osobní úsilí má spásný dosah. – RH Aug. 23, 1881 *ChS 96.4*

Pravá bohoslužba spočívá ve spolupráci s Kristem. Modlitby, napomínání a řeči mohou být jen laciným a krátkodobým ovocem, ale plody projevené v dobrých skutcích, jako je péče o trpící, sirotky a vdovy, jsou tím pravým ovocem, které přirozeně roste na dobrém stromě. – RH Aug. 16, 1881 *ChS 96.5*

Jednotliví členové církve by se měli chopit svěřeného jim díla, které spočívá v šíření a přijímání světla. Žádného lenivého na vinici Páně není možno ospravedlnit. – RH Feb. 19, 1889 *ChS 96.6*

Onou hlavní zásadou je ovoce, které Kristus od nás požaduje: dobročinné skutky, laskavá slova a projev něžného soucitu vůči ubohým chudým a trpícím. – RH Aug. 16, 1881 *ChS 97.1*

Samaritánka, která hovořila s Ježíškem u Jákobovy studny poznala Spasitele, přiváděla k Němu své známe. Ona získala větších misionářských úspěchů, nežli učedníci. V Samaři neshledali učedníci ničeho, co by poukazovalo na ty, již pole je připraveno. Jejich myšlenky k velikému dílu, jež se mělo v budoucnu uskutečnit. Oni neviděli, že právě kolem nich všude úroda, která čekala již jenom na sklizeň. Jími opovrhovaná žena dokázala, že celé město slyšelo Ježíše. Ona to byla, která přinesla světlo svým krajanům. Tato žena představuje účinek praktické víry v Krista. – MH 102 *ChS 97.2*

Adventisté s. d. jdou vpřed, znásobují počet svých členů, zřizují misie a korouhev pravdy vztyčují v temných končinách země; a přece dílo jde vpřed mnohem pomaleji, než jak si to přeje Bůh. (Proč?) Členové církve nejsou jednotlivě probuzeni, aby vynaložili všechno upřímné úsilí, jakého jsou schopni a každé odvětví díla je ochromeno nedostatkem vroucí zbožnosti a posvěcených, pokorných, bohabojných pracovníků. Kde jsou bojovníci Kristova kříže? Bohabojní, čestní, upřímní vyznavači, kterým výsostně záleží na Boží slávě, měli by se připravit na boj proti bludu. V přítomné chvíli duchovního zápasu je mnoho ochablých srdcí. Kéž by se probrali ze slabosti a zesílili, aby mohli statečně bojovat a zahnat na útěk armády nepřátel. – HS 290 *ChS 97.3*

Je všeobecný zákon, že kdykoliv kdo neužije sil, jichž se mu dostalo od Boha, ztratí je; tyto síly upadají a zmizí. Pravda, kterou se nežije, která není dále sdělována, ztrácí svou životodárnou sílu, svou léčivou moc. – AA 206 *ChS 97.4*

Nic tak neupevní a neposílí vaši zbožnost jako práce pro rozmach díla, které podle vyznání milujete a které byste neměli omezovat. – 4T 236 *ChS 98.1*

Věřící, kteří se snaží udržet svůj křesťanský život tím, že jen přijímají požehnání, jež jim přináší milost, aniž co dělají pro Krista, se prostě snaží být jako ti, kteří jedí, aniž pracují. A v duchovní oblasti, právě tak jako v hmotné, vede nečinnost k degeneraci a rozpadu. – SC 80 *ChS 98.2*

Nebezpečí misijní činnosti

Nezapomínejme, že větší aktivita a dosažené úspěchy v práci hrozí nám nebezpečím, že budeme příliš spoléhat na lidské plány a metody. Bude snaha méně se modlit a méně věřit. Budeme v nebezpečí ztratit vědomí závislosti na Bohu, který jediný může úspěchem korunovat naše úsilí; avšak naproti tomu nikdo by se neměl domnívat, že člověk má konat méně. Ne, nemá konat méně, ale více pod podmínkou, že přijde nebeský dar Ducha svatého. – RH July 4, 1893 *ChS 98.3*

Přijde čas, kdy Božská moc probudí církev a výsledkem bude vážné úsilí, protože životodárná moc Ducha svatého podnítí členy, aby šli a přiváděli lidi ke Kristu. Když se však tato aktivita projeví, nejoprávdovější pracovníci budou bezpečni jen tehdy, budou-li závislí na Bohu stálou modlitbou – opravdovou. Budou muset s celou upřímností prosit, aby skrze milost Boží byli zachráněni od pýchy ve svém díle a aby spásu neviděli ve své činnosti. Stále musí hledět na Ježíše, aby si uvědomili, že Jeho moc koná dílo, a aby mohli všechnu slávu připsat Bohu. Budeme povoláni vynaložit nejrozhodnější úsilí pro rozmach díla Božího a modlitba k našemu nebeskému Otci bude tím nejhlavnějším. Bude se třeba modlit v komůrce, v rodině i ve sboru. – RH July 4, 1893 *ChS 98.4*

Podle názorů rabínů spočívala náplň náboženství v ustavičné činnosti. Takové veřejné předvádění potřebovali k tomu, aby ukázali svou zbožnost. Tím se duši odloučili od Boha a vyžívali se ve vlastní samolibosti. Takové nebezpečí hrozí i dnes. Když lidé vystupňují svou činnost a daří se jim v díle Božím, jsou v nebezpečí, že začnou věřit v plány a metody vymyšlené člověkem. Jsou v nebezpečí, že se budou méně modlit a že budou ztrácet víru. Tak jako učedníci, jsme i my v nebezpečí, že zapomeneme na svou závislost na Bohu a že budeme hledat spasení ve vlastní činnosti. Musíme stále vzhlížet k Ježíši a mít na paměti, že je to jeho moc, která koná dílo. Máme pracovat opravdově pro spásu ztracených, musíme však najít čas také pro rozjímání, pro modlitbu a pro poznávání slova Božího. Jen dílo, uskutečněné s mnohými modlitbami a posvěcené zásluhou Kristovou, se ukáže jako prospěšné. – DA 362 *ChS 98.5*

Povzbuzení začátečníků

Nejúspěšnější pracovníci jsou ti, kteří radostně vykonávají dílo služby Bohu v malých věcech. Každý člověk má svou nit vetkat do tkaniny života a tak pomáhat dokončit vzorek. – 6T 115 *ChS 99.1*

Máme vykonat každodenní povinnost, a ustavičně být užiteční, neboť své dílo vidíme ve světle věčnosti. – 9T 150 *ChS 99.2*

Ve svém velikém plánu má Pán místo pro každého. Dary, jichž není zapotřebí, nejsou udíleny. – 9T 37 *ChS 99.3*

Každý má své místo v Božím plánu. Každý má spolupracovat s Kristem pro záchranu dalších. Tak jako je jisté, že máme připravení místo v nebeských příbytcích, tak je také jisté, že nám Bůh na zemi určil místo, kde máme pro něj pracovat. – COL 326-327 *ChS 99.4*

Okno Boží spočívá na každém Jeho dítku, pro každého má svůj plán. – 6T 12 *ChS 99.5*

Všichni mohou něco udělat v tomto díle. Nikdo nebude před Bohem bez viny, nebude-li pracovat se vši opravdovostí a nesobecky pro záchranu lidí. – 5T 395 *ChS 100.1*

Svou povinnost nemůžete svalit na jiné. Vaši práci nemůže vykonat nikdo jiný. Zadržíte-li své světlo, musí někdo vaši nedbalostí zůstat ve tmě. – 5T 464 *ChS 100.2*

Pokorný následovník, který odpověděl na Boží volání, může spoléhat na Boží pomoc. Jestliže přijmeme od Boha odpovědnost, zušlechťí to naši povahu, oživí duchovní a duševní schopnosti, po-

sílu a očistí mysl a srdce. Je pozoruhodné, jak vírou v Boží moc může slabý člověk získat sílu, rozhodnost a úspěch. Jestliže někdo začíná skromně, s malými vědomostmi, ale používá všechno, co má a přitom se dál pilně vzdělává, pozná, že mu Bůh nabízí nebeské poklady. Čím více se snaží šířit světlo pravdy, tím více světla sám přijímá. Čím více se snaží z lásky k lidem vysvětlovat Boží slovo, tím jasněji mu sám porozumí. Čím více používáme své vzdělání a schopnosti, tím více se rozvinou. – COL 354 *ChS 100.3*

Každého nechte pracovat pro Boha a pro duše, nechte, aby každý ukazoval moudrost a nikdy nebyl přistižen při lenosti, čekaje na někoho, kdo by ho přiměl k práci. Ten „někdo“, kdo by mohl přimět k práci, je přetížen odpovědnostmi a ztrácíte čas čekáním na jeho pokyny. Bůh vám dá rozum k okamžitému polepšení; neboť ještě se hodí výzvy, „*Synu, jdi na vinici mou dnes, a dělej. „Dnes, uslyšeli-li byste hlas jeho, nezatvrzujte srdcí svých.*“ (Žd 3,7.8) Pán uvádí požadavek laskavým slovem „*synu*“, jak je to cituplné, jak soucitné, přece však zároveň jak naléhavé! Jeho pozvání je zároveň rozkazem. – CT 419 *ChS 100.4*

Síla k odporování zlému se nejlépe nabývá při výbojných činnostech. – AA 105 *ChS 100.5*

Každý skutek spravedlnosti, milosrdenství a dobročinnosti vyvolává v nebi hudbu. – RH Aug. 16, 1881 *ChS 100.6*

Duch Kristův je duch misijní. Nejprvnější pohnutkou obráceného srdce je přivést také jiné ke Spasiteli. – GC 70 *ChS 101.1*

Jediný způsob v milosti je se zájmem konat dílo, které nám svěčil Kristus v růstu. – RH June 7, 1887 *ChS 101.2*

Nečekej na to, že se naskytne nějaká zvláštní příležitost, ani neočekávej, že se ti dostane mimořádných schopností, dříve než začneš pracovat pro Boha. – SC 83 *ChS 101.3*

Člověk, který je požehnáním společnosti a v životě má úspěch, je ten – zda už vzdělaný nebo nevzdělaný – používá všechny svoje schopnosti k službě Boží a svých spolubližních. – Southern Watchman, April 2, 1903 *ChS 101.4*

Mnozí lidé, kterým Bůh dal schopnosti konat významnou práci, dosahují jen malých výsledků, protože se málo snaží. – COL 331 *ChS 101.5*

Nepodaří-li se ti něco devětadevadesát krát a pak bys konečně jedinému člověku pomohl za zásluhy k záchraně, vykonáš šlechetný čin pro Mistrovo dílo. – 4T 132 *ChS 101.6*

Mezi Bohem a jednotlivcem je tak jasný a plný vztah, jako by nebylo jiného člověka na světě, o kterého by pečoval a za nějž dal svého milovaného Syna. – SC 100 *ChS 101.7*

Pán vidí a rozumí a On tě použije přes všechnu tvoji mdlobu, jestliže přineseš svoji hřivnu jako posvěcený dar pro Jeho službu; neboť v činnosti a nesobecké službě slabý se stává silným a těší se z Jeho převzácné pochvaly. Pánova Radost je pramenem síly. Jestliže jsi věrný, pak pokoj, který převyšuje všechn lidský rozum, bude tvoji odměnou již v tomto životě, a i v onom budoucím vejdeš v radost svého Pána. – 8T 34 *ChS 101.8*

I málo nadaní lidí, zachovávající svá srdce v lásce Boží, mohou přivést mnoho duší ku Kristu. Harlan Page byl chudobným mechanikem obyčejných schopností a omezeného vzdělání; avšak hlavním cílem jeho bylo sledovat rozmach díla Božího. A jeho úsilí bylo korunováno významnými úspěchy. Pracoval pro spasení svých spolubližních soukromým rozhovorem a opravdovou modlitbou. Zřizoval modlitební shromáždění, organizoval nedělní školy a rozdával traktáty a jiné náboženské čtení. A na své smrtelné posteli se stínem věčnosti spočívajícím na jeho tváři mohl říci: „Vím, že všechno to je z Boží milosti, a ne skrze nějaké zásluhy kohokoliv, že jsem to učinil; domnívám se, že mám důkaz, že více než sto duší bylo obráceno k Bohu mým osobním úsilím.“ – 5T 307, 308 *ChS 101.9*

Tento svět není křesťanským nebem, ale Boží dílnou, kde se máme připravovat pro spolupráci s bezhříšnými anděly ve svatém nebi. – 2T 187 *ChS 102.1*

I ti nejskromnější a nejchudší z učedníků Ježíšových mohou být požehnáním pro druhé. Ani si možná neuvědomují, že konají něco dobrého, avšak svým bezděčným vlivem způsobí, že z nich vycházejí vlny požehnání, jež pak sílí a prohlubují se. Požehnané plody svého působení poznají třeba až v den velkého účtování. Nevědí, ani necítí, že by konali něco velkého, nežádá se od nich, aby se starali, zda jejich úsilí bude mít úspěch. Mají jen klidně postupovat vpřed a věrně konat dílo, jež jim

Bůh ve své moudrosti svěřil, a jejich život nebude zbytečný. Duchovně se budou stále víc podobat Kristu; spolupracují s Bohem už nyní a připravují se tak pro vyšší práci a nezkalenou radost v životě budoucím. – SC 83 *ChS 102.2*

Mnozí lidé se odevzdali Kristu, ale nemohou najít příležitost k tomu, aby vykonali nějaké velké dílo nebo přinesli ve službě pro Pána Ježíše velkou oběť. Měla by je povzbudit myšlenka, že nemusíme podstoupit mučednickou smrt, abychom se zaslíbili Bohu. Písmo nikde neříká, že nebeské záznamy nejvýše hodnotí misionáře, který stojí denně tváří v tvář nebezpečí a smrti. Křesťan, který se v soukromém životě chová jako křesťan, denně se podřizuje Kristu, má upřímné pohnutky a čisté úmysly, projevuje tichost, i když je provokován, vykazuje zbožnost a věrnost i v maličkostech, který i v rodinném prostředí představuje povahu Pána Ježíše, může být v Božích očích cennější než světoznámý misionář nebo mučedník. – COL 403 *ChS 102.3*

Bůh neoceňuje naši práci ani tolik podle jejího množství nebo viditelných výsledků, jako spíše na základě pohnutek, s nimiž jsme pracovali. – COL 397 *ChS 103.1*

Mistrův souhlas není dán kvůli velikosti vykonané práce, protože mnohé věci byly získány, nýbrž kvůli věrnosti, dokonce i v malých věcech. Nejsou to velké výsledky, které jsme dosáhli, nýbrž pohnutky, se kterými jsme jednali, ocení Bůh. – 2T 510, 511 *ChS 103.2*

Nepřehlížejte nepatrné věci a očekávejte velké dílo. Můžete vykonat nepatrnou práci úspěšně, avšak naprosto zklamat při snaze o velké dílo a upadnout do znechucení. Uchopte dílo kdekoliv vidíte, že má být něco vykonáno. Ať už jste bohatí nebo chudí, slavní nebo poníženi. Bůh vás vyzývá do aktivní služby. Půjde o to, vykonat co je ve vaší moci, co se vám naskytne k práci, čímž se naše hřivny a schopnosti k dílu rozhojní. Zanedbávání každodenních povinností vás zeslabuje. To je důvod, proč je tak mnoho neužitečných stromů v Boží zahradě. – 9T 129 *ChS 103.3*

Pán si přeje, abychom využívali každou hřivnu. Jestliže o to usilujeme, získáváme další hřivny. Bůh nadpřirozeným způsobem nenahrazuje nedostatek schopností, které jsme mohli získat vzděláním. Jestliže však svěřené dary využíváme, spolupracuje s námi, aby se naše schopnosti posílily a znásobily. Každou upřímnou a opravdovou obětí ve službě Ježíše Krista naše schopnosti sílí. – COL 353, 354 *ChS 103.4*

Kristovo srdce je potěšeno pohledem na ty, kteří jsou chudí v každém slova smyslu, potěšeni při pohledu na zklamané však pokorné jednotlivce, potěšeni při pohledu na trpící zdánlivě neukojeným hladem po spravedlnosti, a potěšeni i při pohledu na ty, kteří nevědí, jak začít. Vítá i tuto situaci, která by mnohé kazatele naprosto znechutila. – GW 37 *ChS 103.5*

Chceme-li pracovat pro Krista, nemusíme chodit do pohanských zemí, ani opouštět úzký kruh rodiny, máme-li zde své povinnosti. Můžeme pracovat pro Krista i v rodinném kruhu, ve sboru, mezi těmi, s nimiž se stýkáme soukromě nebo v zaměstnání. – SC 81 *ChS 103.6*

Budeme-li studovat Kristův život a učení, poskytne nám každá událost text k důležitému pohovoru. – 9T 63 *ChS 104.1*

Život na zemi jest počátkem života na nebi; Vzdělání na zemi má být zasvěcením do nebeských zásad; životní dílo zde jest výcvikem pro životní dílo tam. Čím jsme nyní ve svém charakteru a svaté službě, jest spolehlivým předobrazem toho, čím budeme potom. – Ed 307 *ChS 104.2*

T, kteří zavrhnou přednost Kristova společenství ve službě, zavrhnou jedinou průpravu, které jim uděluje způsobilost k společné účasti na jeho slávě. Zavrhnou tím průpravu, která již v tomto životě propůjčuje sílu a šlechetnost charakteru. – Ed 264 *ChS 104.3*

Ať si nikdo nemyslí, že může zde na zemi vést sobecký život, uspokojovat jen své zájmy a že nakonec vejde do nebeského království. Takoví lidé by se nemohli radovat z nesobecké lásky. Nehodí se do Božího království. Nedovedou ocenit čisté ovzduší lásky, která panuje v nebi. Neuspokojily by je zpěv a hudba andělů. Pro jejich rozum by věda o spasení zůstala záhadou. – COL 364, 365 *ChS 104.4*

Kristus nás vybízí, abychom trpělivě a vytrvale pracovali pro ty tisíce, jež hynou ve svých hříších a jsou rozptýlení po všech zemích, jako trosky lodi na opuštěném pobřeží. Všichni, kdož mají podíl v slávě Kristově, musí být účastni jeho služby a pomáhat slabým, bídným a zmalomyslným. – 9T 31 *ChS 104.5*

Z prostých lidí se mají stát pracovníci. Tím, že se budou podílet o žal svých spolubližních, jako se Spasitel podílel o zármutky lidstva, prostřednictvím víry postřehnou, že On sám s nimi spolupracuje. – 7T 272 *ChS 104.6*

Kristus čeká, že bude zpodoben v každém učedníku. Každého Bůh předurčil, aby se mu byli „připodobnění obrazu Syna jeho“ (Ř 8,29). V každém se má před světem projevit Kristova shovívavost a láska, jeho svatost, pokora, milosrdenství a pravda. – DA 827 *ChS 104.7*

Výzva položit vše na oltář služby, přichází ke každému. Na každém z nás se ovšem neřádá, aby sloužil tak, jak sloužil Elizeus, každý z nás není vybízen, aby prodal vše, co má; Bůh nás však žádá, abychom službě Boží vyhradili první místo ve svém životě, abychom nepřipustili, aby minul jediný den, aniž bychom co vykonali pro pokrok díla Božího na zemi. Bůh neočekává od každého též druh služby. Jeden může být povolán ke službě v cizí zemi, druhý může být vyzván, aby dal ze svých prostředků k podpoře díla evangelia. Bůh přijímá oběť od každého. Nutné je zasvětit život a všechny jeho zájmy. Ti, kdož se takto zasvětí, uslyší volání nebes a uposlechnou je. – PK 221 *ChS 105.1*

Světský, moudrý člověk, který uvažuje a plánuje a jehož podnik mu je neustále na mysli, měl by se snažit stát moudrým ve věčných zájmech. Kdyby tolik úsilí vynaložil na nebeský poklad, a život věčný jako o pozemský zisk, co by nemohl dokázati. – 6T 297 *ChS 105.2*

Bůh probudí lidi ze skromného postavení k zvěstování poselství přítomné pravdy. Mnohé budeme vidět spěchat sem i tam, puzeni Duchem Božím, přinášet světlo těm, kdo jsou v temnotě. Pravda je jako oheň v jejich kostech. Naplní je žhavou touhou osvětit sedící v temnostech. Mnozí, dokonce i mezi nevzdělanými, budou zvěstovat Slovo Páně. Děti budou puzeny Duchem Svatým, aby nesly poselství nebes. Duch bude vylit na ty, kteří poslechnou Jeho výzev. Zavrhnou lidské omezující pravidla a všechno opatrnické, připojí se k armádě Páně. – 7T 26, 27 *ChS 105.3*

Křesťanský život na venkově

Srdce, které přijímá slovo Boží, není jako kaluž, která vysychá, není jako děravá nádrž, v níž se neudrží její obsah. Je jako horská bystřina, napájená nevysychajícími prameny, jejíž svěží, jiskrná voda stéká ze skály na skálu a občerstvuje unavené, žíznivé a obtížené. Je jako řeka, stále proudící, která na své cestě nabývá na šíři a hloubce, až se její životodárné vody rozlijí po celé zemi. Řeka si cestou prozpěvuje a zanechává za sebou hojnost zeleně a plodů. Tráva na jejích březích má svěžejší zeleň, stromy jsou košatější, květy bohatší. Když země je holá a sežehla za letního úpalu, vyznačuje pruh zeleně tok řeky. *ChS 105.4*

Tak je to i s pravým dítkem Božím. Náboženství Kristovo se projevuje jako oživující, pronikající zásady, jako živá, působící, duchovní síla. Otevře-li se srdce nebeskému vlivu pravdy a lásky, začnou tyto zásady znovu plynout jako proud vody na poušti a způsobí, že se urodí hojnost tam, kde je dosud pusto a prázdno. – PK 233, 234 *ChS 106.1*

Křesťanská hesla

Nechceme-li, aby nad námi zvítězil satan, musíme ve svém křesťanském životě pamatovat na tři hesla: Bdi, modli se a pracuj! – 2T 283 *ChS 106.2*

Každá duše, jež se přiznává ke Kristu, zavazuje se, že bude konati vše, co jest v jejích silách, aby jako duchovní pracovník byla ve službě Kristově účinná, horlivá a práce schopná. Kristus očekává, že každý splní svou povinnost, ať toto jest heslem v řadách jeho následovníků. – 5T 460 *ChS 106.3*

Duchovní ochromení

Sil přibývá cvikem. Všichni, kdo používají Bohem jim danou schopnost, rozhojní tyto své schopnosti, aby se posvětil jeho službě. Ti, kdo v díle Božím nic neudělají, nebudou růst v milosti a známosti pravdy. Člověk, který by odmítl cvičit své údy, brzy by ztratil všechnu schopnost používat je. Tak křesťan, který nebude cvičit Bohem mu dané síly, nejen že neporoste v Kristu, nýbrž ztrácí sílu, kterou již měl; duchovně ochrne. Jen ti, kdo s láskou k Bohu a svým spolubližním snaží se po-

máhat jiným, bývají utvrzení, posílení a upevnění v pravdě. Opravdový křesťan pracuje pro Pána. Ne pudově, nýbrž ze zásady. Ne na den nebo na měsíc, nýbrž po celý život. – 5T 393 *ChS 106.4*

Bezpečný lék

Pro sklíčené je bezpečný lék – víra, modlitba, práce. Víra a práce přináší jistotu a uspokojení, jež den ze dne poroste. Pokoušejí se o vás pocity, že podlehnete úzkostným předtuchám nebo úplné sklíčenosti? Ani v nejtemnějších hodinách, kdy se vám všechno zdá odporné a odpuzující, nepodléhejte strachu. Mějte víru v Boha. Bůh ví o vaší bídě. Má všechnu moc. Jeho nekonečná láska a laskavost neochabuje. Nebojte se, že nesplní svá zaslíbení. Bůh je věčná pravda. Nikdy nezmění smlouvu, kterou má s těmi, kdož ho milují. A dá svým věrným služebníkům tolik síly, kolik ji potřebují. – PK 164, 165 *ChS 107.1*

Proti duchovní lenivosti je jen jediný lék – práce, práce pro ty, jež potřebují vaši pomoc. – 4T 236 *ChS 107.2*

Toto nařídil Kristus malomyslným, pochybujícím a sklíčeným. Ať ustaraní, kteří s nářkem chodí před Pánem, se vzchopí a pomohou někomu, kdo potřebuje pomoci. – 6T 266 *ChS 107.3*

Křesťané, kteří se ustavičně prohlubují v opravdovosti, horlivosti zápalu a lásce nikdy neodpadnou. – RH June 7, 1887 *ChS 107.4*

Lidé neochotní pomáhat v tomto nesobeckém úsilí mohou prožívat určitou duchovní nemoc, unavit se v boji, pochybovat, reptat, hřešit a litovat, dokud nakonec neztratí poslední smysl toho, v čem spočívá pravé náboženství. Znají, že se nemohou vrátit do světa a tak se drží v předměstí cíle se svojí malichernou žárlivostí, závistí, zklamáními a výčitkami. Stále vyhledávají chyby a pasou se na omylech a poklescích svých bratrů. Ve svém náboženském životě mají jen beznadějnou, nedůvěřivou a bezútěšnou zkušenost. – RH Sep. 2, 1890 *ChS 107.5*

Neospravedlnitelné výmluvy

Když Ježíš odcházel, určil každému člověku úkol a „nic nedělání“ je neomluvitelnou výmluvou. V bratrském společenství je „nic nedělání“ příčinou mnohého utrpení, protože satan zaujme mysl lenochů svými vlastními plány a zaměstná je. ... „Nic nedělání“ svědčí proti bratrům a sestrám a v církvi Kristově plodí neshodu. Ježíš praví: „*Kdo neshromažďuje se mnou rozptyluje.*“ (Mt 12,30) – RH March 13, 1888 *ChS 108.1*

Bratři a sestry, mnozí z vás se omlouvají a vymlouvají, že nejsou schopni pracovat s druhými. Ale stvořil vás Bůh tak nezpůsobilými? Nevyvolali jste tuto neschopnost svou vlastní nečinností a svým vlastním rozhodnutím neučinili jste jí trvalým stavem? Nepropůjčil vám Bůh alespoň jednu schopnost, ne pro vaše vlastní pohodlí a ukojení, ale pro něho? Jste si vědomi závazku, který na vás jakožto vyvolených služebníků spočívá, abyste s tímto vám svěřeným kapitálem moudrým a obratným použitím pro něho pracovali? Nezameškali jste příležitost, abyste použili svých schopností k tomuto účelu? Jest také pravda, že někteří nemají skutečné pochopení pro svou odpovědnost před Bohem. – 5T 457 *ChS 108.2*

Mnozí mají představu, že pro své zaměstnání nemohou už pro záchranu lidí nic vykonat a ničím přispět pro pokrok Vykupitelova díla. Praví, že nemohou dělat poloviční práci a proto se raději odvracejí od náboženských povinností a života a hrouží se do světa. Pro svoje zaměstnání zapomínají na Boha, a to se mu nelíbí. Je-li někdo tak zaneprázdněný, že je to na úkor jeho duchovního života a dokonalé svatosti v Bázni Boží, měl by si najít takové zaměstnání, aby mohl být každou chvíli s Ježíškem. – 2T 233, 234 *ChS 108.3*

Hvězdnatá koruna

Nesmíme být unaveni, ani ochabovat. Byla by to strašná ztráta, kdybychom věrnou odměnu promarnili na pohodlí, výhody, radost či tělesné záliby. Vítěze očekává dar z Božích rukou. Nikdo z nás si ho nezasluhuje, je to Jeho dar. Obdivuhodný a slavný bude tento dar, avšak pamatujme, že „jedna hvězda se liší leskem slávy od druhé“. Protože jsme však vyzváni, abychom se snažili dosáhnout dokonalosti, usilujeme v Ježíšově síle o to, aby v koruně bylo plno hvězd. „*Ale ti, kteříž jiné*

vyučují, stkví se budou jako blesk oblohy, a kteříž k spravedlnosti přivozují mnohé, jako hvězdy na věčné věky.“ – RH Oct. 25, 1881 *ChS 108.4*

Služba je zaplacená

Pán při svém příchodu důkladně prozkoumá každou hřivnu; bude požadovat úroky ze svěřené hodnoty. Svým ponížením a smrtelnou úzkostí, svým životem a prací a svojí potupnou smrtí, Kristus zaplatil za ty, kteří nosí Jeho jméno a hlásí se za jeho služebníky. – 9T 104 *ChS 109.1*

Všichni jsou hluboce zavázáni využít každou schopnost pro dílo získávání duší pro Něj. On praví: „*Nejste sami svoji, nebo koupeni jste za mzdu*“ (1 K 6,19.20), a proto oslavujte Boha životem služby, který odvrátí muže a ženy od hříchu k spravedlnosti. Koupeni jsme za cenu Kristova života – koupeni, abychom mohli vrátit Bohu, co Mu patří ve věrné službě. – 9T 104 *ChS 109.2*

Bůh mi dal poselství pro svůj lid. Musí se probudit, rozložit své stany a rozšířit své hranice. Draží bratři a sestry, byli jste vykoupeni za velikou cenu a všechno, co máte a čím jste, má být použito k slávě Boží a k dobru vašich spolubližních. Kristus zemřel na kříži, aby spasil svět od zahynutí v hříchu. Žádá vás, abyste spolupracovali v tomto díle. Máte být Jeho pomocnou rukou, opravdovým, neúnavným úsilím máte se snažit zachraňovat ztracené. Pamatujte, že vaše hříchy si vynutí kříž. – 7T 9 *ChS 109.3*

Kristovi následovníci jsou vykoupeni, aby sloužili. Pán Ježíš učí, že pravým smyslem života je služba. Kristus nám sloužil a od všech svých následovníků požaduje, aby sloužili Bohu a bližním. ... Zákon služby se stává spojovacím článkem, který nás váže s Bohem a s bližními. – COL 326 *ChS 109.4*

Jděte vpřed

Život křesťana bývá často pln nebezpečí a zdá se být těžké plnit své povinnosti. Obrazotvornost nám často maluje blížící se neštěstí, posléze poddanství a smrt. Slovo Boží nám však praví jasně: Jděte vpřed. Uposlechněme této výzvy i když naše oči nemohou proniknout temnotou. Překážky, které se nám staví v cestu, nikdy neustoupí před bázlivým a pochybujícím duchem. Kdo chce odložit poslušenství do té doby, až každá nejistota zmizí a žádné nebezpečí před nezdarem nebo porážkou již nehrozí, ten nebude již nikdy poslouchat. Víra hledí přes všechny těžkosti; uchopí se toho neviditelného, ano Všemohoucnosti a proto nemůže být zmatena. Věřit znamená uchopit se ruky Kristovy a opravdovosti v každém čase potřeby. – GW 262 *ChS 110.1*

Naše představy jsou omezené. Bůh podněcuje k stálému pokroku při šíření světla. Musíme hledat lepší cesty a způsoby přístupu k lidem. Uchem víry musíme slyšet slovo neohroženého Velitele Páně zástupů: „Jděte vpřed.“ Musíme jednat a Bůh nás nezklame. On vykoná svoje, splníme-li u víře, co splnit máme. Bratři a sestry, kteří jste už dlouhá léta v pravdě, nesplnili jste dílo, které vám Bůh svěřil. Kde je vaše láska k lidem? – HS 289 *ChS 110.2*

Kristus radostně zachraňoval lidi. To necht' je vaším úkolem a radostí. Splňte všechny povinnosti, přineste všechny oběti pro Krista a on bude vašim stálým pomocníkem. Jděte přímo za hlasem povinnosti; necht' vás neodradí nižádné zdánlivé těžkosti. Snášejte Bohem vám uložené zodpovědnosti a při nesení těchto někdy těžkých břemen se neptejte: „Proč smí můj bratr při mně nečinně stát?“ Chopte se nejbližší povinnosti a vykonajte ji důkladně a dobře, ne pro marnou chválu, ale pro Místa, protože Jemu patříte. – Southern Watchman, April 2, 1903 *ChS 110.3*

Boží lid by měl jít vpřed a postupovat k vítězství. Armády duchovního Izraele vede Někdo větší než Jozue. S námi je Původce našeho spasení, který nám nechal povzbudivý odkaz: „*Aj, já s vámi jsem po všechny dny až do skonání světa.*“ (Mt 28,20) „*Doufejtež, jáť jsem přemohl svět.*“ (J 16,33) On vás povede k bezpečnému vítězství. Co Bůh slíbí, může kdykoliv splnit. A dílo, které svěřuje svému lidu, umožní i dokonat. – 2T 122 *ChS 110.4*

Proč nejsme proniknuti Duchem Kristovým? Proč jsme tak málo pohnuti zoufalým hříchem trpícího světa? Uvědomujeme si, jakou přednost jsme dostali, že smíme přidat hvězdu do Kristovy koruny – vysvobodit duši ze řetězů, jimiž ji satan spoutal, duši zachráněnou v království Božím? Církev si musí uvědomit svůj závazek, nést evangelium přítomné pravdy všemu stvoření. Prosím vás, abyste četli třetí a čtvrtou kapitolu Zachariášovu. Jestliže pochopíme tyto kapitoly, jestliže je

přijmeme, vykoná se veliké dílo pro ty, kteří žízní a hladovějí po spravedlnosti, dílo, které pro církev znamená: „Jdi vpřed a vzhůru.“ – 6T 296 *ChS 111.1*

Většina pozemšťanů se přimkla k nepříteli. My jsme však nebyli oklamáni. Bez ohledu na zdánlivá satanova vítězství pokračuje Kristus ve svém díle v nebeské svatyni i na zemi. Slovo Boží popisuje bezbožnost a zkaženost, jež měla v posledních dnech zavládnout, a splňuje-li se toto předpovědění před našima očima, má to posílit naši víru v ono konečné vítězství království Kristova, a měli bychom proto s novým nadšením vykonávat svěřenou nám práci. – GW 26, 27 *ChS 111.2*

Dojímavá scéna

Ve vidění v noci přihodilo se něco zajímavého. Mezi krásné budovy viděla jsem padat ohromnou ohnivou kouli, která je v okamžiku zničila. Slyšela jsem, jak někdo pravil: Věděli jsme, že soudy Boží přijdou na tuto zem, ale nevěděli jsme, že přijdou tak brzy. Jiní úzkostlivým hlasem odpovídali: Vy jste to věděli? Proč jste nám to neřekli? My jsme to nevěděli! Ze všech stran slyšela jsem podobné výčitky. *ChS 111.3*

Procitla jsem ve veliké úzkosti. Když jsem opět usnula, zdálo se mi, že jsem ve velikém shromáždění. Kdosi, jenž měl velikou moc, mluvil k shromáždění, před nímž byla rozložena mapa světa. On pravil, že tato mapa znázorňuje vinici Boží, která musí být opracována. Když nad někým zazářilo nebeské světlo, měl toto světlo nechat zářit jiným. Na mnohých místech měla být zažehnuta světla. *ChS 111.4*

Byla opakována slova: „*Vy jste sůl země. Jestliže sůl zmařena bude, čím bude osolena? K něčemuž se nehodí více, než aby byla ven vyvržena a od lidí pošlapána. Vy jste světlo světa. Nemůžete město na hoře ležící skryto býti. Aniž rozsvěcují svíce a stavějí ji pod kbelec, ale na svícen; i svítí všechněm, kteříž jsou v domě. Tak svět světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.*“ (Mt 5,13-16) *ChS 112.1*

Viděla jsem vycházet paprsky světla z měst i vesnic z vysokých i nízkých míst země. Bylo uposlechnuto slov Božích a tak vznikaly pro Něho podmínky v každém městě, i v každé vesnici. Jeho pravda byla zvěstována v celém světě. – 9T 28, 29 *ChS 112.2*

10. Metody

Z domu do domu

Stejnou důležitost jakou mají veřejné přednášky, má také práce dům od domu. Ve velkých městech jsou některé třídy, k nimž se nedostaneme veřejnými přednáškami. Tyto třeba vyhledat, jako když pastýř hledá ztracenou ovci. K jejich záchraně třeba vynaložit pilné osobní úsilí. Zanedbáme-li toto osobní úsilí, ztratí se mnoho převzácných příležitostí, které při lepším využití by pomohly dílu rozhodně vpřed. – 9T 111 *ChS 113.1*

Potřebné jsou soucitné skutky jakož i soucitná slova. Kristus uváděl své poselství skutky lásky a dobročinnosti. Tito pracovníci by měli jít dům od domu, pomáhat, kde jest potřeba pomoci a kde se příležitost naskytne, vyprávět o kříži. Kristus má být jejich obsahem. Nemají setrvávat pouze na nauce; ať mluví o práci a oběti Kristově. Nechť se chopí Jeho spravedlnosti ve svém životě a zjevují Jeho čistotu. – 7T 228 *ChS 113.2*

Bůh nehledí na osoby. Použije pokorné, odevzdané křesťany i když nejsou tak důkladně vzdělání jako někteří jiní. Takoví jednotlivci by se měli zapojit do Boží služby a pracovat dům od domu. V domácnostech mohou – budou-li pokorní, zdrženliví a zbožní – vykonat pro rodiny víc než vysvěcený kazatel. – 7T 21 *ChS 113.3*

Členové našich sborů by se měli více věnovat práci dům od domu, dávat biblické hodiny a šířit literaturu. – 9T 127 *ChS 113.4*

Ti, kteří pracují dům od domu, najdou příležitost k službě v mnohém odvětví. Měli by se modlit za nemocné a vykonat vše, co mohou, aby jim ulehčili utrpení. Měli by pracovat mezi chudými a utlačenými, měli by se modlit za bezmocné, kteří nemají sílu vůle všemožně zachraňovat ty, v jejichž srdci je probuzený zájem. K mnohým se přiblížíme jen nesobeckým sebeobětavým, laskavým skutkem. Musíme jim nejdříve pomoci v jejich tělesných potřebách. Když uvidí důkaz naší nesobecké lásky, snadněji uvěří v lásku Kristovu. – 6T 83, 84 *ChS 113.5*

Ať pracovníci jdou dům od domu a otvírají lidem Písmo, šíří tisk, ať řeknou jiným o světle, které osvítilo jejich vlastní duši. – 9T 123 *ChS 114.1*

Náš Spasitel chodil dům od domu, uzdravoval nemocné, potěšoval smutné, tišil trpící a zarmouceným přinášel pokoj. Bral malé dítky do náručí a žehnal jim, zemdleným matkám dával novou naději a útěchu. S nevýmluvnou něžností a soucitem vycházel vstříc každé lidské bídě a utrpení. Nepřišel spasit sebe, ale ostatní, byl služebníkem všech. Stát se nadějí a posilněním všem, s nimiž přišel do styku, to bylo jeho pokrmem a nápojem. – GW 188 *ChS 114.2*

Předkládání pravdy dům od domu v lásce a prostotě, je práce, která se shoduje s rozkazem Pána Ježíše učedníkům, když je posílal na jejich první misijní cestu. Chvalozpěvy, prostými a vroucími modlitbami může být získána mnohá duše. Božský pomocník svou přítomností přesvědčí duše. Jeho zaslíbení zní: „Já s vámi jsem po všechny dny.“ U svědomí stálé přítomnosti takového pomocníka můžeme pracovat s vírou, nadějí a odvahou. – 9T 34 *ChS 114.3*

Je zapotřebí těch pracovníků, kteří by šli od domu k domu. Pán se dožaduje rozhodného úsilí, aby byl zvěstován na místech, kde lidé nic nevědí o biblické pravdě. V domovech je zapotřebí modliteb, zpěvu a čtení Písma. Nyní, právě nyní, je čas uposlechnout poslání: „*Učíte je zachovávat všecko, což jsem koli přikázal vám.*“ Ti, kteří konají tuto práci, musí mít pohotovou znalost Písma svatého: „*Psánoť jest.*“ – CT 540 *ChS 114.4*

Moji bratři a sestry, navštěvujte ty, kteří bydlí blízko vás, a svou účastí a přívětivostí snažte se získat jejich srdce. Snažte se pracovat tak, aby předsudky byly odstraněny a aby nevznikaly. Pamatujte na to, že všichni, kteří znají pravdu pro přítomný čas a přece své úsilí omezují na vlastní sbory a zdráhají se pracovat pro své bližní, budou se muset později zodpovídat za své nesplněné povinnosti. – 9T 34 *ChS 115.1*

Na své první cestě měli učedníci jít pouze tam, kde už byl před nimi Ježíš a kde si získal přátele. Jejich přípravy na cestu byly co nejprostší. Nebylo jim dovoleno činit nic, co odvádělo jejich

mysl od jejich velkého díla, co by vyvolávalo odpor a zavíralo jim dveře pro další práci. Neměli se odívat rouchem náboženských učitelů a neměli používat ničeho, čím by se lišili od prostých venkovanů. Neměli vcházet do synagogy a svolávat lid k veřejné bohoslužbě; měli se zaměřit k práci dům od domu. Neměli ztrácet čas zbytečnými zdvořilostmi, neměli chodit dům od domu jen kvůli zábavám. V každém domě však mohli přijmout pohostinství těch, kdož toho byli hodni, kdož je přimou tak srdečně, jako by přijímali samého Krista. Do příbytku měli vstupovat s krásným pozdravem: „*Pokoj tomuto domu.*“ (L 10,5) Takový dům bude pak požehnan jejich modlitbami, jejich chvalozpěvy a čtením Písma v kruhu rodinném. – DA 351, 352 *ChS 115.2*

Navštěvujte své sousedy jako přátelé a seznamte se s nimi. ... Ti, kteří nekonají toto dílo, kteří jednají bez zájmu, brzy ztratí svoji první lásku a začnou cenzurovat, kritizovat a odsuzovat své vlastní bratry. *ChS 115.3*

Apoštolovo úsilí se neomezovalo jen na veřejné kázání, protože k mnohým by se tak jeho slovo nedoneslo. Vynaložil mnoho času na práci dům od domu a účastnil se rozhovorů v úzkém rodinném kruhu. Navštěvoval nemocné a ztrápené, utěšoval sužované a povzbuzoval utlačované. A při všem, co mluvil a konal, velebil jméno Ježíšovo. Tak pracoval, „*v mdlobě, a v bázní, i v strachu mnohém*“ (1 K 2,3). Strachoval se totiž, aby jeho učení nevzbuzovalo dojem spíše lidského, než božského. – AA 250 *ChS 115.4*

Navštivte postupně své sousedy a usilujte o přístup k srdci, které je možno rozehrát nezištným zájmem a láskou. Přiblížte se k nim soucitně, modlete se za ně, při každé příležitosti jim pozorně poslužte a je-li možné, zasedněte si s nimi k Božímu Slovu. Bďte jako ti, jež mají za svoje bližní vydat počet a Bohem dané příležitosti využijte k službě na jeho vinici. Nepromeškejte žádnou příležitost pohovořit si se svými sousedy a všemožně jim projevit laskavost, abyste „*některé k spasení přivedli*“ (1 K 9,22). Musíme toužebně hledat ducha, který pudil apoštola Pavla, aby šel od domu k domu, aby v slzách prosil a poučoval, „*o pokání k Bohu, a o víře v Pána našeho Ježíše Krista*“ (Sk 20,21). – RH March 13, 1888 *ChS 116.1*

Pán mi představil dílo, které je třeba vykonat v našich městech. Věřící těchto měst mají pracovat na Božím díle v sousedství svých domovů. Mají pracovat klidně, pokorně a přinášet všude, kam jdou ovzduší nebes. – 9T 128 *ChS 116.2*

Jednotliví posluchači

Kristovo dílo z veliké části spočívalo v osobních rozhovorech. Byl ohleduplný i k duši jediného posluchače. Právě touto jednou duší nabyté pochopení bylo neseno tisícům. – 6T 115 *ChS 116.3*

Byl zesláblý a unavený, přesto však neváhal využít příležitosti, aby mohl promluvit s jedinou ženou, byť cizinkou, která nad to byla v nepřátelském vztahu k Izraeli a žila ve zjeveném hříchu. – DA 194 *ChS 116.4*

Spasitel nečekal, až se shromáždí zástupy lidí. Často začal rozprávět i s několika málo lidmi, kteří se kolem něho shromáždili; kolemjdoucí se však zastavovali jeden po druhém, aby si poslechli poučení, až tu byl náhle celý zástup, který s údivem a s úctou naslouchal slovům Božím z úst učitele nebesy poslaného. Ten, kdo pracuje pro Krista, si nesmí myslet, že nemůže promluvit k pouhým několika posluchačům s touž opravdovostí jako k velkému shromáždění. Je možné, že jen jediný je ochoten vyslechnout poselství; kdo však může říci, jak velký to bude mít vliv? Zdá se, a zdálo se to i učedníkům Ježíšovým, že Spasitel svým rozhovorem se samaritánkou vynaložil svůj čas pro malou věc. Ježíš však s ní rozmlouval vážněji a obšírněji než s králi, rádci nebo veleknězi. Naučení, jež dal oné ženě, nalezlo ohlas v nejdolejších končinách země. – DA 194 *ChS 116.5*

Osobní styk

Jest nutné přiblížit se k lidem osobním úsilím. Kdyby se věnovalo kázání méně času a více času přinášelo se osobní službě, bylo by vidět větší úspěchy. – MH 143 *ChS 117.1*

Pán si přeje, aby slovo milosti zaznělo v každém domově, každému člověku. Splnění Kristova úkolu do značné míry závisí na osobním úsilí. – COL 229 *ChS 117.2*

Nejvíce duší získali ti mužové a ženy, kteří si nezakládali na svých přednostech a v pokorné víře pomáhali svým bližním. Tak také sloužil Ježíš. Byl nablízku těm, které chtěl získat. – GW 194 *ChS 117.3*

Měli bychom přistupovat k jednotlivým lidem se soucitem, s jakým k nim přicházel Kristus, a snažit se vzbudit v nich zájem o otázky spasení. Srdce posluchačů jsou možná tvrdá jako udusaná cesta a snad se zdá, že je zbytečné vyprávět jim o Spasiteli. I když jimi nepohne logika, i když je důkazy nepřesvědčí, láska Kristova, projevená v osobní službě, může obměkčit kamenné srdce. Semeno pravdy má pak možnost zapustit kořeny. – COL 57 *ChS 117.4*

Snažte se osobní prací získat lidi svého okolí. Hled'te se s nimi seznámit. Kázání nedokoná dílo, které musí být vykonáno. Andělé Boží doprovázejí vás k příbytkům těch, jež jdete navštívit. V tomto díle nemůže vás nikdo zastoupit. To nemohou vykonat peníze, ať půjčené nebo darované. Kázání to také nevykonají. Tím, že navštívíte duše, s nimi mluvíte a se modlíte, prokazujete jim soucit, získáte jejich srdce. To je nejlepší způsob misijní práce, kterou můžete konat. Aby mohla být vykonána, je k tomu zapotřebí pevné, vytrvalé víry, neúnavné trpělivosti a veliké lásky k duším. – 9T 41 *ChS 117.5*

Povoláním Jana, Ondřeje a Šimona, Filipa a Natanaela byl položen základ křesťanské církve. Jan přivedl ke Kristu dva ze svých učedníků. Jeden z nich, Ondřej, vyhledal pak svého bratra a pozval ho k Spasiteli. Potom byl povolán Filip a ten šel a vyhledal Natanaela. Tyto příklady nás mají poučit o tom, jak důležité je osobní úsilí, přímé přesvědčování našich příbuzných, přátel a bližních. Jsou takoví, kteří po celý život poznávají Krista, nikdy však nevynaložili osobní úsilí, aby přivedli k Spasiteli jedinou duši. Všechnu tuto práci přenechávají kazateli. Ten může být pro své povolání výborně připraven, leč nemůže vykonat to, co Bůh svěřuje členům církve. *ChS 118.1*

Je mnoho takových, kteří potřebují službu laskavých křesťanských srdcí. Mnozí upadli do zkažky, ač mohli být zachráněni, kdyby se jim byli osobně věnovali jejich bližní, prostí muži a ženy. Mnozí čekají na to, až se k nim někdo přiblíží. Přímě v rodině, v sousedství a ve městě, v němž žijeme, je pro nás práce jako pro služebníky Kristovy. Jsme-li pravými křesťany, stane se nám tato práce potěšením. Člověk není obrácen, dokud se v něm nezrodí touha oznámit druhým, jakého vzácného přítele našel v Ježíši. Spásná a posvěcující pravda nemůže zůstat skryta v jeho srdci. – DA 141 *ChS 118.2*

Jednou z neúspěšnějších metod šíření světla, jest osobní úsilí. V domově, v domě sousedově a u postele nemocného můžeme klidně číst Písmo svaté a mluvit slovo o Ježíšovi a pravdě. Takovým způsobem můžete zasévat vzácné sítě, které vzejde a ponese ovoce. – 6T 428, 429 *ChS 118.3*

Sůl může konzervovat jen tehdy, jestliže je promíchána s látkou, do níž se přidává, pronikne jí a prostoupí. Podobně také spasitelná moc evangelia může lidi zasáhnout jen pomocí osobních styků a přátelství. Lidé nejsou spaseni kolektivně, ale jako jednotlivci. V osobním vlivu je síla. Musíme se přiblížit k těm, kterým chceme prospět. – MB 59 *ChS 119.1*

Ježíš měl každou duši za hodnu pozvání do jeho království. Získal si srdce lidí tím, že chodil mezi ně jako někdo, kdo chce jejich dobro. Vyhledával styk s nimi na veřejných ulicích i v jejich příbytcích, na lodích, v synagóze, na březích jezera i na svatební hostině. Stýkal se s nimi, když konali své každodenní zaměstnání, a projevoval zájem o jejich světské starosti. Přinášel své učení do domácností, a tak dostával rodiny v jejich vlastních domovech pod vliv své božské přítomnosti. Svou živou osobní účastí si získával srdce lidí. – DA 151 *ChS 119.2*

Jen Kristova metoda dosahuje pravého výsledku k získávání lidu. Spasitel jednal s lidmi, jako ten, který jim přeje to nejlepší. Projevoval jim účast, odpomáhal jim v jejich potřebách a získával důvěru. Pak přikazoval jim: „Následujte mne.“ – MH 143 *ChS 119.3*

Dělejme to jako Kristus. Ať byl kdekoliv, v synagoze, na cestě, ve člunu, na hostině u farizea nebo u stolu celníka, všude lidem vyprávěl o věčných hodnotách. Náměty z přírody a události každodenního života spojoval se slovy pravdy. Kristus přitahoval srdce svých posluchačů, protože léčil nemocné, utěšoval zarmoucené, bral jejich děti do náruče a žehnal jim. Když začal mluvit, upřela se na něho jejich pozornost a každé slovo je ovlivňovalo k dobrému. *ChS 119.4*

Podobně máme jednat i my. Ať jsme kdekoliv, vyhledávejme příležitosti, abychom druhým vyprávěli o Spasiteli. Budeme-li konat dobro, jak to dělal Pán Ježíš, budou se nám také otevírat srdce, jako se otevírala jemu. Ne stroze, ale s taktem, který se rodí z Boha, jim můžeme vyprávět o Pánu,

který je „*znamenitější nežli deset tisíců jiných*“ a „*přežádnostivý*“ (Pís 5,10.16). To je nejvyšší, nejušlechtlejší dílo, ve kterém můžeme využít dar řeči. Bůh nám tento dar propůjčil, abychom mluvili o Kristu jako o Spasiteli, který odpouští hřích. – COL 338, 339 *ChS 119.5*

S jeho přítomností přicházelo do domu čistší ovzduší a jeho život působil ve společnosti blahodárně jako zdravý kvas. Nevinný a neposkvrněný kráčel mezi nemyslicími, nevzdělanými a surovými, nespravedlivými a hříšnými, bezohlednými a marnotratnými, mezi nepoctivými Samaritány, pohanskými vojáky, drsnými venkovany a lůzou. Tu a tam promluvil soucitné slovo, když viděl unaveného člověka, jenž musí nést na svých bedrech těžké břímě. Sdílel s nimi jejich břemena a vyprávěl jim to, co se sám naučil od přírody, totiž o lásce, laskavosti, dobrotě a o Bohu. *ChS 120.1*

Učil, že každý je obdařen vzácnou hřívnou, která mu – jestliže ji bude správně užívat – zajistí věčné bohatství. Vymýtil ze života každou marnost a svým vlastním příkladem učil, že každý okamžik času nese v sobě věčné následky, a proto se s ním musí zacházet jako s pokladem a využívat ho k svatým účelům. Žádnou lidskou bytost nepokládal za bezcennou, nýbrž snažil se přinést spásný lék každé duši. Ať byl v jakkoliv společnosti, všude učil způsobem, který se hodil právě k danému okamžiku a k stávajícím okolnostem. Snažil se vlít do srdcí nejzatvrzelejších a nejvzněšších; dával jim ujištění, že i oni se mohou stát čistými a bezúhonnými a nabýt povahy, jakou se vyznačují dítky Boží. Často se setkával s takovými, jež měl ve své moci satan a kteří neměli sil vymanit se z jeho osidel. K takovým lidem, malomyslným, chorým, pokoušeným a padlým, promlouval Ježíš slovy, jež prozrazovala jeho největší starost a účast, slovy, jež přicházela vhod a jimž každý rozuměl. Setkával se s takovými, kteří sváděli s nepřítelem duší urputný boj. Takové povzbuzoval k vytrvalosti a ujišťoval je, že zvítězí, neboť na jejich straně jsou andělé Boží a ti jim dopomohou k vítězství. – DA 90, 91 *ChS 120.2*

Duchovní oživení a duchovní práce

Hledají-li někteří jednotlivci s celou opravdovostí Boží požehnání, začíná sbor ožívat. Jednotlivec má hlad a žízeň po Bohu, začíná prosit u víře a podle toho i dostává. S celou vážností se pouští do práce ve vědomí, že cele závisí od Pána; ostatní začínají vyhledávat podobné požehnání a srdci se zmocňuje duchovní rozvážení. Rozsáhlé dílo nebude zanedbané. V pravý čas vzniknou ještě směřující plány, avšak osobní, jednotlivé úsilí a zájem o přátele a sousedy vykoná mnohem více, než je možné si představit. Pro nedostatek takovéto práce hynou lidé, za které Kristus zemřel. *ChS 121.1*

Člověk má nedozírnou cenu; svědčí o tom Golgota. Jediný člověk získaný pro pravdu pomůže získat jiné a požehnání i spása se budou stále šířit. Svoji práci můžete získat více skutečného dobra, než učiní ta největší shromáždění, jestliže v nich chybí osobní úsilí. Spojením obou těchto činitelů při Božím požehnání je možno dosáhnout úplnější a důkladnější výsledky; zůstává-li nám však jen jedna z těchto možností, pak volme osobní přístup k lidem, který nám umožní vysvětlovat Písmo v domácnostech, osobně vyzvat členy rodiny a upřímně si s nimi pohovořit ne o věcech bezvýznamných, ale o hlavních tématech vykoupení. Nechť poznají, že vám záleží na jejich spasení. – RH March 13, 1888 *ChS 121.2*

Navštěvujte lidi

Nemáme čekat, až lidé přijdou za námi, ale máme je hledat tam, kde jsou. Slovem proneseným z kazatelny, práce teprve začala. Celé zástupy lidí by nikdy nezaslechly poselství evangelia, kdybychom jim ho nepřinesli. – COL 229 *ChS 121.3*

Příkaz hlásat evangelium je založením misie Kristova království. Učedníci měli opravdově usilovat o duše, pozvání milosti měli odevzdat všem. Neměli čekat, až lidé přijdou za nimi, měli sami jít se svým poselstvím k lidem. – AA 28 *ChS 121.4*

Pozvání

Pozvete své sousedy k vám, čtete s nimi drahou Bibli a jiné knihy, které osvětlují její pravdy, vyzvete je, aby si s vámi zazpívali a s vámi se pomodlili. V takových malých schůzkách bývá Kristus přítomen, jak předpověděl a Jeho milostí bývají srdce pohnutá. – MH 152, 153 *ChS 122.1*

V Efezu začal Apollos „svobodně mluvit v škole“. Mezi jeho posluchači byli Akvila a Priscilla; když poznali, že se mu ještě nedostalo plného světla evangelia, „*přijali ho k sobě, a dokonaleji vypravovali jemu o cestě Boží*“ (Sk 18,26). Díky jejich poučení lépe porozuměl Písmům a stal se jedním z nejschopnějších obhájců křesťanské víry. – AA 270 *ChS 122.2*

Bud'te přátelští

Chtěla bych říci všem, kteří s Kristem pracují: Podaří-li se vám získat přístup do rodiny, využijte té příležitosti. Vezměte s sebou Bibli a seznamujte je s velkými pravdami. Váš úspěch nezávisí tak na vašich znalostech a vyjadřování, jako na schopnosti nalézt cestu k jejich srdci. Tím, že jednáte přátelsky a projevujete cit k lidem, dosáhnete u nich většího porozumění než krásnými slovy. V rodinném kruhu nebo malém shromáždění je často větší předpoklad pro získání duší, správně poučených o Kristu, než tomu bývá o přednáškách k množství posluchačů ve veřejných místnostech. – GW 193 *ChS 122.3*

Příklad Krista, jenž spojoval svůj zájem se zájmy lidstva, by měli následovat všichni, kdož hlásají jeho slovo, a všichni, kdož přijali evangelium jeho milosti. Nemáme se zříkat společenského styku. Neměli bychom se stranit druhých. Abychom získali příslušníky všech společenských tříd, musíme se s nimi stýkat, kde se vyskytují. Zřídka kdy nás totiž vyhledají sami. A ne toliko z kazatelny se božská pravda dotkne lidských srdcí. Je ještě další pole působnosti, snad skrovnější, ale právě tak účinné. Takové pole je v příbytcích chudých a v palácích bohatých, za pohostinným stolem a mezi lidmi, kteří se sešli k čisté zábavě. – DA 152 *ChS 122.4*

Kristus nebyl uzavřený a farizeové byli zvlášť pohoršení tím, že ani v tom ohledu nedbal jejich přísných pravidel. Ježíš poznal, že oblast náboženství je jakoby obehnána vysokou zdí, která ji jako něco příliš svatého odděluje od všedního života. Ježíš strhl tyto přehradu. Když navazoval styky s lidmi, neptal se na jejich přesvědčení nebo k jaké skupině patří. Poskytoval pomoc každému, kdo pomoc potřeboval. Neuzavíral se do poustevny, aby tím dokázal své božství, nýbrž horlivě pracoval ve prospěch lidstva. Hlásal zásadu, že náboženství Písma nespočívá v umrtvování těla. Učil, že čisté a neposkvrněné náboženství se nemá vyznávat jen ve stanovených čas a při zvláštních příležitostech. Vždy a všude projevoval zájem o lidi a lásku k nim a šířil kolem sebe světlo radosti a zbožnosti. – DA 86 *ChS 123.1*

Přes všechny předsudky přijímal pohostinství od tohoto opovrhovaného lidu. Spal pod jejich střechou, zasedal s nimi za jejich stoly a jedl pokrmy, které připravovaly a předkládaly jejich ruce, učil na jejich ulicích a choval se k nim navýsost laskavě a zdvořile. – DA 193 *ChS 123.2*

Máme projevovat soucitný zájem

Ti, kteří za velkých těžkostí bojují a mají obstatí, mohou být osvěženi a posíleni projevem malé pozornosti, která nic nestojí. Dobrotivá slova, malé služby, vykonané v duchu skrovnosti, zahánějí mraky pokušení a pochybností, které zahalují duši. Prosté, upřímné a vroucí vyjádření křesťanského soucitu má moc otevřít srdce těch, kteří potřebují jemného doteku Ducha Kristova. – 9T 30 *ChS 123.3*

Tisíce duší možno zasáhnout nejprostším a nejskromnějším způsobem. Nejduchaplnější lidé, kteří jsou považováni za nejnadanější muže a ženy světa a jako takové ctěni, jsou často osvěženi prostými slovy, jež pocházejí ze srdce toho, kdo miluje Boha a kdo může o oné lásce tak přirozeně mluvit, jako světští lidé mluví o věcech, o nichž přemýšlí, a s nimiž se živí. Často mají dobře připravená a promyšlená slova nepatrný vliv, ale pravá, upřímná slova dítky Božího, pronesená ve vši prostotě, otvírají dveře k srdcím, která byla dlouho zavržena. – 6T 115 *ChS 124.1*

Osobní zkušenosti

Jestliže někdo přijal Krista, vypráví své zkušenosti druhým. Ukazuje, jak ho Duch svatý vedl krok za krokem, jak toužil poznat Otce a Ježíše Krista, k jakým závěrům dospěl při studiu bible, jak se modlil, jak zápasil a jak jej Kristus oslovil: „*Odpuštění jsou tobě hříchové tvoji.*“ (Mt 9,1) Bylo by nepřirozené, kdyby si někdo ponechával podobné zážitky jen pro sebe. Člověk, kterého naplnila Kristova láska, se tak chovat nemůže. Nakolik přijal od Pána pravdu, tak touží, aby z ní měli stejný

užitek ještě i další. Čím více seznamuje jiné s bohatstvím Boží milosti, tím více Kristovy milosti sám přijímá. – COL 125 *ChS 124.2*

Uved'te v činnost každou duchovní sílu. Těm, které navštěvujete, vypravujte, že konec všech věcí je blízko. Pán Ježíš Kristus otevře dveře jejich srdcí a bude na ně působit trvalým dojmem. Snažte se probudit muže i ženy z jejich duchovního spánku. Vypravujte jim, jak jste našli Pána Ježíše a jak jste se stali šťastnými od té chvíle, kdy jste začali shromažďovat zkušenosti v Jeho službě. Říkejte jim o požehnáních, jichž se vám dostává, když sedíte u nohou Pána a učíte se vzájemným úkolům z Jeho Slova. Vypravujte jim, jak život křesťanský obšťastňuje a obveseluje. Vaše vřelá, upřímná slova přesvědčí je o tom, že jste našli onu drahou perlu. Necht' vaše radostná povzbudivá slova svědčí o tom, že jste našli vznešenější cestu. To je pravá misijní práce. Bude-li správně konána, mnozí procitnou jako ze snu. – 9T 38 *ChS 124.3*

Ti, kterých Bůh používá za své služebníky, mohou být některými pokládáni za neschopné; mohou-li se však modlit a se vši prostotou svědčit o pravdě. Protože ji milují, mohou oslovit lid mocí Svatého Ducha. Předkládají-li pravdu prostě, čtou ze Slova a vyprávějí události ze zkušenosti, svatý Duch působí na mysl a povahu. Vůle je podřízena vůli Boží a pravda dosud nepochopená, proniká do srdce s lživým přesvědčením a stává se duchovní zkušeností. – 6T 444 *ChS 125.1*

Vhodné příklady

Svá poselství milosti podával Ježíš vždy tak, aby jim jeho posluchači porozuměli. „*Uměl přirodně ustálému mluvit slova*“ (Iz 50,4), neboť milost vycházela z jeho úst, aby mohl co nejpoutavěji sdělovat lidem poklady pravdy. Uměl najít přístup i k těm, kteří trpěli předsudky a dovedl je překvapit příklady, jež upoutaly jejich pozornost. Dovedl získávat lidská srdce svými obrazy. Pro své obrazy používal Ježíš věci denního života, a ačkoliv šlo o věci prosté, vždy v nich byl podivuhodně hluboký význam. Ptáci v povětří, květiny na poli, obilné sémě, pastýř a ovce – to byly předměty, jichž Kristus používal k znázornění nesmrtelné pravdy; a kdykoliv pak jeho posluchači zahlédli tyto věci v přírodě, vzpomněli si na Kristova slova. Příklady, jichž Kristus použil, připomínaly tak stále jeho učení. – DA 254 *ChS 125.2*

Apoštolé vynaložili všechno úsilí, aby poskytli těmto modloslužebníkům známost o Bohu Stvořiteli a o jeho Synu, Spasiteli lidstva. Nejprve obrátili jejich pozornost na podivuhodná díla Boží – slunce, měsíc, hvězdy, pravidelné střídání ročních období, mohutné hory se zasněženými vrcholy, majestátné stromy a jiné divy přírody, v nichž se projevuje to, co přesahuje lidské chápání. Poukazovali na tato díla Všemohoucího a vedli pohany k zamyšlení o velkém Vládci vesmíru. – AA 180 *ChS 125.3*

Praktické základy

Pavel byl výmluvný řečník. Před svým obrácením se často pokoušel zapůsobit na své posluchače svým řečnickým umem. Nyní však odložil všechny řečnické obraty. Přestal si libovat v básnických popisech a blouznivých obrazech, jež možná dokáží uspokojit smysly a ukojit představitost, avšak nedotýkají se každodenního života, a snažil se užívat prostého jazyka, aby jím posluchačům vštípl životně důležité pravdy. Vyumělkované podávání pravdy může sice způsobit citové vytržení, příliš často však pravdy takto hlásané neposkytnou pokrm, který je věřícímu třeba k povzbuzení a posílení v životním boji. Správná praktická výuka o základních zásadách křesťanství, má pomáhat okamžitým potřebám bojujících ve zkouškách, jež právě prožívají. – AA 251, 252

ChS 126.1

Držte se základní pravdy

Častokrát, když se snažíte vysvětlovat pravdy, vyvstane protivenství; jestliže však usilujete tomu protivenství odporovat rozumnými důvody, těžkosti můžete jen rozmnožit, a to si přece nemůžete dovolit. Vždy se držte té kladné stránky. Andělé Boží vás pozorují a dovedou ovlivnit ty, proti jejichž odporu nechcete použít nějaký důvod. Nelpěte na negativní stránce otázek, nýbrž shromáždíte ve své mysli pozitivní pravdy a usměrňte je usilovným studiem, opravdovou modlitbou a posvěceným srdcem. – 9T 147-8 *ChS 126.2*

Zvěstovatelé v rušných centrech

Ti, kdo vstoupili do Mistrovy služby na pokyn chvíle, mohou výhodně studovat Jeho pracovní metody. Za své pozemské služby Spasitel čerpal z příležitostí svých dlouhých cest. V Kafarnau Ježíš odpočíval na své cestě, a to město bylo známo jako „Jeho vlastní město“. Dobře se hodilo za středisko Spasitelova díla. Tím, že bylo na cestě z Damašku do Jeruzalému, Egypta a k středomoří, bylo velikou cestovní křižovatkou. Lid z mnoha zemí procházel tímto městem anebo zde odpočíval na svých dlouhých cestách. Zde Ježíš mohl potkat různé národy a vrstvy bohaté a vznešené, jakož i chudé a nízko postavené a Jeho naučení mělo se dostat do jiných zemí a mnohých domácností. Takto mělo být podníceno zkoumání prorocké zvěsti; pozornost měla být usměrněna k Spasiteli a Jeho dílo by se bylo rozšířilo do celého světa. – 9T 121 *ChS 126.3*

Ve světoznámých zdravotních ústavech a centrech turistického ruchu zaplavených mnoha tisíci hledajícími zdraví a radost, měli by být kazatelé a kolportéři, kteří by dovedli uchvátit pozornost těchto zástupů. Tito pracovníci by neměli promarnit svou příležitost k seznamování lidu s poselstvím pro tento čas a měli by pořádat shromáždění, jak se jim naskytne možnost. Pohotově by měli uchopit příležitost promluvit k lidem. Doprovázení mocí Svatého Ducha měli by seznamovat lid s poselstvím Jana Křtitele: „*Pokání činite, nebo přiblížilo se království nebeské.*“ (Mt 3,2) Slovo Boží má být zvěstováno jasně a mocně, aby ti, kdo mají uši k slyšení, mohli pravdu slyšet. Takto evangelium přítomné pravdy posvítí na cestu těm, kteří je neznají. Nemálo jich tuto pravdu přijme a přinese do svých domovů ve všech částech světa. – 9T 122 *ChS 127.1*

Knihy „Zdravotní služba“ a „Kristova podobenství“ se obzvláště hodí pro službu turistických středisek a měli bychom vykonat vše, co jen můžeme, abychom tyto knihy dali do rukou těch, kteří mají volnou chvíli a rádi čtou. – 9T 85 *ChS 127.2*

Měly by být zřízeny zdravotní restaurace a ošetrovny. Naše úsilí v tomto směru mělo by zahrnout i veliké přímořské oblasti. Jako zněl hlas Jana Křtitele na poušti „připravujte cestu Páně“, tak musí být slyšet hlas služebníků Páně ve velkých turistických a přímořských střediscích. – 7T 55, 56 *ChS 127.3*

Po dvou

Ježíš si zavolal svých dvanáct učedníků a přikázal jim, aby se vydali dva a dva do měst a vesnic. Žádný z nich nešel sám, bratr šel s bratrem, přítel s přítelem. Tak si mohli pomáhat a navzájem se povzbuzovat, spolu se radit a společně se modlit, silnější mohl podporovat slabšího. Stejně tak vyslal pak Ježíš dalších sedmdesát. Spasitel chtěl, aby se poslové evangelia takto sdružovali. Kdybychom se více řídili tímto příkladem, mělo by dílo evangelia v dnešní době mnohem větší úspěch. – DA 350 *ChS 127.4*

Zdravotně evangelizační cesty

Podle pokynů, které mi Pán občas dal, vím, že bychom měli mít pracovníky, kteří by konali misijně evangelizační cesty mezi městy a osadami. Ti, kteří konají toto dílo, budou mít bohatou žeň duší, jak vznešených, tak i prostých tříd. Cestu k tomuto dílu nejlépe připravuje úsilí věrných kolportérů. – 9T 172 *ChS 128.1*

Zdravotně misijní pracovníci

Pracovníci – zdravotní – jsou nyní velice potřební. Nemůžete si dovolit strávit roky v přípravě. Zanedlouho budou dveře, které jsou nyní pro pravdu otevřené, navždy uzamčeny. Neste poselství nyní. Nečekejte a nedovolujte nepříteli, aby se zmocnil polí, která jsou nyní otevřena. Malé skupiny by měly jít vpřed a vykonávat práci, pro kterou Kristus ustanovil své učedníky. Měli by pracovat jako evangelisté, rozšiřovat naše publikace a mluvit o pravdě s těmi, které potkají. Měli by se modlit za nemocné a posloužit jim ne jedy, nýbrž přirozenými prostředky a poučit je, jak získat zdraví a vyhnout se nemoci. – 9T 172 *ChS 128.2*

Moji bratři a sestry, zasvěťte se službě Pánu. Nenechte nevyužitou příležitost. Navštěvujte nemocné i trpící a ukažte jim, že s nimi cítíte. Je-li možné, učiňte něco, abyste jim ulehčili v jejich postavení. Tím můžete získat jejich srdce a mluvit slova pro Krista. Sama věčnost zjeví jak dalekosáhlý může být takový způsob práce. Jiné možnosti služby se otevrou těm, kteří ochotně přijímají službu jim nejbližší. – 9T 36 *ChS 128.3*

Řemeslnická výchova

Je mnoho chudých rodin, pro něž by nemohlo být vykonáno lepšího misionářského díla, nežli kdyby se jim pomohlo, aby se na venkově zařídili a byli poučeni o tom, kterak jim venkov může poskytovat živobytí. Potřeba takové pomoci neomezuje se však jen na města. Ba i na venkově se všemi jeho příležitostmi lepšího života, žije mnoho chudých ve velké bídě. Celé obce nemají žádné přípravy k nějakému odvětví výdělků a jak by mohly uchovat své zdraví. Celé rodiny žijí v chatách s nedostatečným nábytkem a oděvem, bez náradí, bez knih, bez jakéhokoliv pohodlí a bez prostředků k vzdělání. Tito lidé musí být vychováni od základů. Oni vedli neužitečný, lenošivý, nepořádný život a musejí být přivedeni ku správným návykům. – MH 192 *ChS 129.1*

Zakládání různých živností by se měla věnovat pozornost, aby chudé rodiny mohly nalézt zaměstnání. Stolař, kovář a každý, kdo rozumí nějaké užitečné práci, měl by pokládat za povinnost, použít nevědoucí a nezaměstnané a jim pomáhat. – MH 194 *ChS 129.2*

Křesťanští venkované mohou vykonat skutečně misionářské dílo, pomohou-li najít na venkově domov a poučí je jak mají obdělávat půdu, aby byla úrodnou. Učte je, jak mají užívat polní náradí, jak pěstovat různé obilí a jak zakládat ovocné sady a je opatrovat. – MH 193 *ChS 129.3*

Ženě jako muži je tu otevřeno široké pole, být nápomocen chudým. Dobrá kuchařka, hospodyně, švadlena, ošetřovatelka – pomoc těchto všech jest potřebná. Členové všech chudých domácností měly by být poučeny, jak správně vařit, jak by si mohli sami ušít a opravit svůj vlastní oděv, jak ošetřovat nemocné a jak správně pečovat o domácnost. Chlapci a dívky měli by se důkladně naučit určitému užitečnému řemeslu nebo zaměstnání. – MH 194 *ChS 129.4*

Pozvání

Lidé by mohli být v mnohém ohledu užiteční, jen kdyby chtěli pracovat. Mnozí si nepřijdou do shromáždění poslechnout zvěstovanou pravdu. Osobním jednoduchým a rozvážným pohovorem je možné jejich nohy usměrnit do Božího domu. Mohou se dát přesvědčit, jen co uslyší zvěst přítomné pravdy. Nedejte se znechutit, kdyby i odmítli vaše napomínání. Vytrvejte, dokud nebudou vaše snahy korunovány úspěchem. – RH June 10, 1880 *ChS 130.1*

Sobotní škola

Dalším pracovním úsekem pro všechny jsou dětské a mládežnické shromáždění v sobotní škole. Mladí lidé zde mohou nejúčinněji pracovat pro drahého Spasitele. Smí vést lid. Mohou vykonávat práce pro církve i svět, které rozsah se pozná až v den posledního účtování, když dobrý a věrný služebník uslyší slovo uznání: „Dobře.“ – RH June 10, 1880 *ChS 130.2*

Perem i hlasem

Perem i hlasem zvěstujte, že Ježíš žije a přimlouvá se za nás. Spolupracujte s Velkým Mistrem, následujte sebezapíravého Spasitele na jeho pozemské pouti lásky. – RH Jan. 24, 1893 *ChS 130.3*

Jedni budou pracovat na ten, jiní na onen způsob, jak je Pán bude vybízet a vést. Ale všichni vespolek musí se snažit a pokoušet vykonat něco dokonale celého. Pro Pána musí pracovat perem i hlasem. – 9T 26 *ChS 130.4*

Kristus ukřižovaný má být obsahem vašich rozhovoru, modliteb a písní; to zlomí a přesvědčí srdce. – 6T 67 *ChS 130.5*

Pero je mocí v rukou lidí, jejichž srdce celé hoří pro pravdu, majících rozumné nadšení pro Boha, udržované v rovnováze zdravým úsudkem. Pero, ponořené do pramene čisté pravdy, může vysílat paprsky světla do temných koutů země, paprsky, které se odrážejí zpět, propůjčující jim novou sílu a vydávající znásobené světlo, aby je všude rozšířili. – LS 214 Naši kazatelé by se neměli spokojit jen kázáním. Měli by učit členy církve zapojit se do toho odvětví práce (do misijní korespondence) a jít v ní vpřed; ona je totiž pro naši ediční a misijní společnost jako kolo v kole. Pohyb vnitřního kola udržuje se správné a mohutné činnosti vnější kola. Zastaví-li se to uvnitř, výsledek se projeví v ochablosti života a činnosti v ediční a misijní společnosti. – RH June 10, 1880 *ChS 130.6*

Nebud'te unaveni průbojnou misijní činností. Je to dílo, kterého se můžete všichni úspěšně zúčastnit. Chcete-li mít spojení s Bohem před napsáním odpovědí, vždy se modlitebně obraťte k Němu, abyste měli úspěch při hledání divoce rostoucích větví, které by měly být vštípeny do pravého vinného kmene a přinést ovoce k Boží slávě. Kdo se s pokorným srdcem účastní tohoto díla, bude se stále vzdělávat jako pracovník na vinici Páně. – RH June 10, 1880 *ChS 131.1*

11. Zdravotně misijní práce

Důležité dílo

Za své pozemské práce věnoval Ježíš více času léčení nemocných nežli kázání. – MH 19 *ChS 132.1*

Před skutečným reformátorem zdravotně misijní dílo otevře mnoho dveří. – 7T 62 *ChS 132.2*

Opravdová zdravotně misijní práce je praktickým uskutečněním evangelia. – 8T 168 *ChS 132.3*

Lékařská misionářská práce jest průkopnické dílo evangelia. Evangelium má býti zvěstováno slovem a lékařskou prací misionářskou. – MH 144 *ChS 132.4*

Spasitel světa věnoval více času a úsilí uzdravování nemocných než kázání. Svým apoštolům, kteří Ho měli na světě představovat nakonec radil, aby kladli ruce na nemocné, které měli uzdravovat. Když Mistr přijde, pochválí ty, kteří navštěvovali nemocné a pomáhali trpícím. – 4T 225 *ChS 132.5*

On chce, aby lékařská misie připravila cestu hlásání zachraňující přítomné pravdy a trojandělského poselství. Půjdeme-li podle tohoto plánu, pak nebude poselství ani zatemněno, ani nebude bráněno jeho pokroku. 6T 293 *ChS 132.6*

Nejprve odstraňte hmotný nedostatek trpících, pomozte jim v tělesných potřebách a utrpení, a potom máte volný přístup k srdci, kde můžete zasadit dobré semeno ctnosti a náboženství. – 4T 227 *ChS 132.7*

Nic nám nedodá tolik duchovní síly, ničím neporoste opravdovost a neprohloubí se cit tak, jako navštěvováním nemocných, službou malomyslným a pomocí trpícím, aby viděli světlo a svou víru obrátili k Ježíši. – 4T 75, 76 *ChS 132.8*

Boží příklad

Kristus, ten veliký Lékař Misionář, je naším příkladem. Je psáno, že procházel všechnu Galileu, uče v shromážděních jejích, káže evangelium království a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh lidu! Uzdravoval nemocné a zvěstoval evangelium. V Jeho službě uzdravování a zvěstování evangelia bylo úzce spojeno. Dnes také nemá být odděleno. – 9T 170, 171 *ChS 133.1*

Kristovi služebníci mají jednat podle vzoru svého Mistra. Pán Ježíš chodil z místa k místu, těšil zarmoucené a uzdravoval nemocné. Pak je seznamoval s velkými pravdami o svém království. To je úkol i jeho následovníků. – COL 233, 234 *ChS 133.2*

Kristův příklad mají následovat ti, kteří tvrdí, že jsou jeho dětmi. Ulehčujte tělesnou bídu svých spolubližních a jejich vděčnost přelomí překážky a zpřístupní vám jejich srdce. Uvažte o tom se vši opravdovostí. – 9T 127 *ChS 133.3*

Obzvláště ti, kteří jsou zdravotními misionáři, měli by projevovat duchem, slovy i povahou, že následují Ježíše Krista, ten božský Vzor zdravotně misijního úsilí. – 7T 127 *ChS 133.4*

Spolu s evangeliem

Evangelium a zdravotně misijní dílo mají jít pospolu vpřed. Evangelium má být doprovázeno zásadami pravé zdravotní reformy. Křesťanství má být vnášeno do praktického života. Nutno konat opravdové důkladné reformační úsilí. ... Lidem máme přinášet zásady zdravotní reformy a vykonat vše, co je v našich silách, abychom mužům a ženám pomohli vidět nutnost těchto zásad a jejich uplatnění. – 6T 379 *ChS 133.5*

Podle Božího plánu máme pracovat tak, jak pracovali učedníci. Uzdravování těla souvisí s evangelizačním posláním. V evangelizaci není možné rozdělovat učení a uzdravování. – MH 141 *ChS 133.6*

Zdravotně misijní dílo a zvěstování evangelia jsou dva proudy, kterými Bůh chce stále šířit svoji dobrotu. Mají být jako řeka života na zavlažování jeho církve. – Bible Echo, Aug. 12, 1901 *ChS 133.7*

Naši kazatelé, kteří získali zkušenost ve zvěstování Slova, měli by se naučit jednoduchým zásadám ošetření a pak pracovat rozumně jako zdravotně misijní evangelisté. – 9T 172 *ChS 134.1*

Kolportér při své podomní práci najde mnohé nemocné. Prakticky by měl poznat příčiny nemoci a ovládat zásady jednoduchého ošetření, aby mohl lidem zmírnit jejich utrpení. Co více, měl by se v upřímné víře modlit za nemocné a upozornit je na tohoto hlavního Lékaře. Jestliže to koná a spolupracuje s Pánem. Sloužící andělé mu otevrou lidská srdce. Jak široké pole má tu pro misijní práci věrný, posvěcený kolportér; jaké požehnání získá, jestliže svědomitě vykoná svoji práci. – Southern Watchman, Nov. 20, 1902 *ChS 134.2*

Každý pracovník evangelia by měl vědět, že šíření zásad zdravé životosprávy je součástí díla, k němuž byl ustanoven. Tato práce je velice potřebná a svět na ni čeká. MH 147 *ChS 134.3*

Pravá ruka poselství

Stále znovu jsem byla poučována v tom smyslu, že lékařská misie má mít k trojandělskému poselství tentýž vztah, jako paže a ruka k tělu. Pod vedením božské hlavy mají pospolu působit, aby připravily cestu pro Kristův příchod. Pravá paže poselství má neustále působit a pracovat, a Bůh ji bude posilovat. Ale paže nemá chtít být tělem. Rovněž tělo nemá říci paži: „Já tě nepotřebuji.“ Tělo potřebuje paži, aby mohlo zdatně pracovat. Obojí mají své určité úkoly, každé z nich bude trpět velkou ztrátou, když bude samo vykonávat své dílo. – 6T 288 *ChS 134.4*

Zdravotně misijní dílo musí být konáno. ... Dílu Božímu má být tím, čím je ruka tělu. – 8T 160 *ChS 134.5*

Boží spolupráce

Kristus cítí bolest každého trpícího. Když zlí duchové sužují člověka. Kristus pocítuje bolest. Když horečka stravuje život nemocného, cítí Kristus jeho smrtelný zápas. A je nyní právě tak ochoten uzdravit nemocného, jako když žil v lidské podobě na zemi. Kristovi služebníci jsou jeho představitelé, prostředníky, skrze něž působí jeho moc. Skrze ně chce Kristus uplatňovat svou léčivou moc. – DA 823, 824 *ChS 135.1*

Bůh chce, aby churaví, nešťastní, zlými duchy posedlí, skrze jeho služebníky jeho hlas slyšeli. Svými lidskými nástroji chce být těшитelem, jakého svět nezná. – MH 106 *ChS 135.2*

Kristus spolupracuje s lidmi, kteří se věnují zdravotně misijní práci. – 7T 51 *ChS 135.3*

Pán působil skrze ně. Kamkoliv přišli, tam byli choří uzdravováni a chudým bylo zvěstováno evangelium. – AA 106 *ChS 135.4*

Kristus již není na tomto světě osobně a neprochází našimi městy, vesnicemi a osadami, aby uzdravoval nemocné. Pověřil však nás, abychom šířili zdravotně misijní dílo, které On započal. – 9T 168 *ChS 135.5*

Práce každého sboru

Poselství zdravotní reformy máme přinášet každému sboru. – 6T 370 *ChS 135.6*

Lékařská misie by měla být částí práce každého sboru v naší zemi. – 6T 289 *ChS 135.7*

Přišli jsme do doby, kdy každý člen církve by se měl chopit zdravotně misijního díla. – 7T 62 *ChS 135.8*

Dílo zdravotní reformy je Božím prostředkem k tomu, aby bylo umenšeno utrpení ve světě a k očištění jeho církve. Poučte lid, že může být Boží pomocnou rukou, bude-li spolupracovat s Místrem při upevňování tělesného a duchovního zdraví. Tato práce nese nebeskou pečeť a otevře dveře jiným převzácným pravdám. Je místo pro všechny, kdo se chtějí na tomto úsilí podílet. – 9T 112, 113 *ChS 135.9*

Bouřlivé časy přicházejí na nás, přesto však neprojevujeme ani slovo nedůvěry anebo znechucení. Pamatujme, že zdravotní poselství přinášíme světu, kde je plno hříchem nemocných lidí. – Special Testimonies, series B, No. 8, p. 24 *ChS 136.1*

Tato služba správně vykonávaná, zachrání mnohého chudého hříšníka, jenž byl církvemi zanedbáván. Mnozí jinak věřící touží po pomoci, kterou udělit jsou křesťané povinni. Kdyby se dítky Boží vnitřně podílely na osudu svých sousedů, pak by mnozí z nich byli získáni přítomnou pravdou.

Nic nebude nebo nemůže kdy práci tak razit, jako když se lidem pomáhá tam, kde jsou. Tisíce by se mohly dnes těšit poselství, kdyby ti, kteří předstírají, že milují Boha a zachovávají jeho přikázání, pracovali jako Kristus. Vede-li lékařská misie takovým způsobem muže a ženy k záchrannému poznání Krista a jeho pravdy, pak se oplatí každý náklad na penězích a námaha; neboť to je dílo, jež nepřestane. – 6T 280 *ChS 136.2*

Náš lid by měl ukázat, že se živě zajímá o zdravotně misijní dílo. Ať se připraví pro užitečnou službu studiem knih, které byly napsány pro naše naučení v těchto odvětvích. Tyto knihy zasluhují mnohem více pozornosti a ocenění, než jim bylo napsáno pro zvláštní záměr, k poučení o zdravotních zásadách. Ti, kteří studují a uplatňují tyto zásady, budou bohatě požehnáni tělesně i duchovně. Pochopení filozofie zdraví bude ochranou před mnohým zlem, které se ustavičně rozmáhá. – 7T 63 *ChS 136.3*

Byla jsem poučena, že lékařská misie i mezi nejzchátralejšími nalezne ještě lidi, kteří přes své nestřídmé a výstřední životní návyky reagují na to, když se s nimi správně jedná. Ale oni potřebují uznání a povzbuzení. Jistota, trpělivost a vážná práce jsou nutné, aby je pozvedly. Sami se nedovedou napravit. Mohou sice slyšet Kristovo volání. Jejich uši jsou ale nevnímavé, aby pochopili jeho význam; jejich oči jsou slepé, aby viděli, že i pro ně je ještě něco dobrého. Jsou mrtví v přestoupeních a v hříších. Avšak ani oni nemají být vyloučeni ze slavnostního spasitelného poselství. Jim se má dostat pozvání: „Pojď.“ Ačkoliv se cítí nehodnými, Pán praví: „Pobídněte je, aby vstoupili.“ Nedejte na žádné omluvy. Láskou a vlídností se jich zmocněte. – 6T 279, 280 *ChS 136.4*

Mnozí, kteří se chopí tohoto odvětví díla, mají se připravit, aby mohli konat lékařské misijní dílo. Nemocným a trpícím musí být přinesena pomoc. Mnozí, jimž se prokazuje toto milosrdenství, budou poslouchat a přijímat slova života. – 9T 34 *ChS 137.1*

Kdo se připravuje pro rozumné lékařské misijní dílo? ... Každý pracovník by měl být rozumně činný. Pak v plném smyslu může představovat pravdu zjevenou v Ježíši Kristu. – 7T 70 *ChS 137.2*

Dílo Boží má jít vpřed. Lékařské misijní úsilí a výchovná práce mají spět kupředu. Jsem jista, že toto je našim velikým nedostatkem. Nemáme dost opravdových, posvěcených, rozumných a schopných pracovníků. – 9T 168, 169 *ChS 137.3*

Ať nesou živou zvěst zdravotní reformy tam, kde lidé většinou nevědí nic o těchto zásadách. – 9T 118 *ChS 137.4*

Učitelům zdravotní reformy mám říci: Jděte vpřed. Svět potřebuje každou kapku vlivu, kterou můžete přispět k zastavení přílivu mravní ubohosti. Ať ti, kdo zvěstují třetí andělské poselství věrně se přiznají k svému praporu. – 9T 113 *ChS 137.5*

Rozsáhlejší zdravotní plán

Pán dovolí, aby naše sanatoria spolupracovala s ním a bude jim pomáhat v nově založených místech. Každá nová instituce má být považována za sesterskou pomocnici ve velikém díle zvěstování třetího andělského poselství. Bůh dal našim sanatoriím zvláštní příležitost, aby se rozběhlo dílo, které bude jako kámen, plný života a narůstající, který je uveden do pohybu neviditelnou rukou. Ať tento tajemný kámen je uveden do pohybu. – 7T 59 *ChS 137.6*

Ústavy

Měli by jsme zřídit zdravotní jídelny a ošetřovny. Naše úsilí v tomto směru mělo by zahrnout i velké přímořské oblasti. Jako zněl hlas Jana Křtitele na poušti „*připravujte cestu Páně*“ (Mt 3,3), tak musí být slyšet hlas služebníků Pána ve velkých turistických a přímořských střediscích. – 7T 55, 56 *ChS 138.1*

Obdržela jsem světlo, že v mnoha městech by bylo radno zřídit vedle ošetřoven nějakou restauraci. Toto dvojí může posloužit k udržení správných zásad. V spojitosti s tímto je někdy radno mít prostorné místnosti, které poslouží za ubytovny pro nemocné. Tato zařízení poslouží sanatoriím vybudovaným na venkově. – 7T 60 *ChS 138.2*

Pán má určité poselství pro naše města a toto poselství máme zvěstovat v našich táborových shromážděních, jiným veřejným úsilím a také svými publikacemi. Kromě toho ve městech bychom měli zřizovat zdravotní restaurace a jejich prostřednictvím šířit poselství střídmosti. Měli bychom

učinit přípravy pro shromáždění v našich restauracích. Kde je to jen možné, měli bychom opatřit místnost, kde by návštěvníci mohli být pozváni k přednáškám a o zdravotních otázkách a křesťanské střidmosti, kde by obdrželi poučení o přípravě zdravotních pokrmů a dověděli se o jiných důležitých věcech. – 7T 115 *ChS 138.3*

Ty, kteří přicházejí do našich restaurací, měli bychom opatřit četbou. Jejich pozornost bychom měli obracet na naši literaturu o reformě střidmosti a výživy, a dát jim číst, to co pojednává o Kristově učení. Výdaje spojené se šířením této četby by měl nést všechen lid. Všichni, kdo přicházejí, měli by obdržet nějakou četbu. Může se stát, že mnozí ponechají takový traktát nepřečten, avšak někteří, jimž ho dáváte, mohou hledat světlo. Oni budou číst a studovat, co jim dáte a pak to dají jiným. – 7T 116 *ChS 138.4*

Byla jsem poučena, že jedním ze základních důvodů, proč zdravotní restaurace a ošetřovny měly být zřízeny uprostřed velkoměst je, aby byli prostředkem obrácení pozornosti vedoucích mužů na poselství třetího anděla. Uvědomujce si, že tyto restaurace jsou vedeny zcela jinak, než jsou vedeny obyčejné restaurace, rozumní lidé se budou ptát po důvodu těchto odlišných obchodních metod a poznají zásady, které nás vedou k službě o důležitější pokrm. Tak budou vedeni k poznání přítomného poselství. – 7T 122, 123 *ChS 139.1*

Kuchařské školy

Byla jsem poučena povzbudit zřizování kuchařských škol na všech místech, kde se koná zdravotně misijní dílo. Každý náznak vedoucí lid k reformě musí jim být vysvětlen. Má se jim dostat co možno nejvíce světla. Poučte je, aby při přípravě pokrmu usilovali o nejlepší výsledky a povzbudte je, aby řekli jiným, co se sami naučili. – GW 362, 363 *ChS 139.2*

Měli by být zřízeny kuchařské školy. Lid třeba poučit, jak má připravovat zdravý pokrm. Třeba jim poukázat na nutnost zbavit se nezdravých pokrmů. Neměli bychom však nikdy obhajovat nevyživnou stravu. Je možné mít plně hodnotnou, výživnou stravu i bez čaje, zrnkové kávy anebo masa. Snaha poučovat lid, jak si má připravovat stravu a chutný jídelní lístek, je nanejvýš důležitá. – 9T 112 *ChS 139.3*

Aktuální poselství

Naše členy církve, všechny skutečné misionáře, všechny, kteří věří trojandělskému poselství a kteří odvracejí od soboty své nohy, nemohou dost důtklivě vybízet, aby uvažovali o poselství Izaiášově 58. V této kapitole nařízené dílo dobročinnosti je práce, jejíž konání požaduje Bůh v této době od svého lidu. Jest práce, kterou sám nařídil. Nejsme ponecháni na pochybách o tom, nač se poselství vztahuje a kdy se vyplní, neboť čteme: „*A vzdělají od tebe zplození pustiny starodávni; základy od národu do pronárodu vyzdvihneš. I slouti budeš vzdělavatel zbořeniny, a napravovatel stezek k bydlení.*“ (Iz 58,12) *ChS 139.4*

Boží pomník, sobota sedmého dne, znamená jeho působení při stvoření světa, byla hříšným člověkem odstraněna. Lid Boží má konat zvláštní dílo, opravit mezeru, která vznikla v jeho zákoně; čím více se blížíme konci, tím naléhavější to je. Všichni, kteří milují Boha, nesou jeho pečeť tím, že zachovávají jeho přikázání. Oni jsou obnoviteli schůdných cest. ... Takto je pravé zdravotně misijní dílo oddělitelně spojeno se zachováváním přikázání Božích, mezi nimiž je sobota zvlášť uvedena, protože je tím velkým pomníkem stvořitelského díla Božího. Její zachovávání je spojeno s dílem obrazu Božího v člověku. Toto je služba, kterou má vykonat lid Boží v této době. Je-li tato služba správně konána, pak bude přinášet církvi hojná požehnání. – 6T 265, 266 *ChS 140.1*

12. Biblická evangelizace

Nebeská myšlenka

Studovat Slovo Boží je původu nebeského. Mnoho mužů i žen se může účastnit tohoto odvětví misijní práce. Služebníci Boží se tímto způsobem zdokonalují a stávají se mnohými nástroji v ruce Boží. Tisícům se takto otevřela cesta k Slovu Božímu a jeho poslové se seznamují s lidmi všech národů a řečí. Bible se dostala do rodin, kde jsou její svaté pravdy přijímány. Lidé jsou přivedeni k tomu, aby se sami naučili přemýšlet a uvažovat, a konečně, aby se sami rozhodli světlo přijmout nebo zamítnout. Bůh nenechá tuto cennou pro Něho vykonanou službu bez odměny, ale bude korunovat úspěchem každou námahu, vynaloženou s pokornou myslí pro Jeho jméno. – GW 192 *ChS 141.1*

Naši práci nám určil nebeský Otec. Máme vzít své Písmo a jít varovat svět. Máme být Boží pomocnou rukou při záchraně hynoucích, potrubím, jímž má protékat dennodenně Jeho láska k hynoucím. – 9T 190 *ChS 141.2*

Jasná výzva ChS 141

Mnozí budou vyzváni pracovat dům od domu a dávat biblické hodiny, modlit se s těmi, kteří mají zájem. – 9T 172 *ChS 141.3*

Mnozí pracovníci mají sehrát svou úlohu, konat práci dům od domu, a dávat biblické hodiny v rodinách. – 9T 141 *ChS 141.4*

Vzdělané ženy by se měli zapojit do biblické práce dům od domu. – 9T 120, 121 *ChS 141.5*

Kráčíme-li ve šlépějích Kristových, pak musíme přistoupit hodně blízko k těm, kteří naši pomoc potřebují. Musíme bibli pochopitelně vykládat a předvádět požadavky zákona Božího a Boží lásky. Váhajícím třeba předčítat zaslíbení, bezstarostnými zatřásti a slabo posilovat. – GW 336 *ChS 141.6*

Ve Filipově a Etiopanově zkušenosti je představeno dílo, k němuž Pán povolává svůj lid. Etiopan představuje velikou třídu potřebující misionáře, jakým byl Filip, misionáře, kteří uslyší hlas Boží a půjdou tam, kam je posílá. Na světě jsou lidé, kteří čtou Písmo, avšak nechápou jeho význam. K zvěstování Slova těmto duším jsou potřební mužové a ženy, kteří poznají Pána. – 8T 58, 59 *ChS 142.1*

Členové našich sborů by se měli více věnovat práci dům od domu, dávat biblické hodiny a šířit literaturu. – 9T 127 *ChS 142.2*

Ať pracovníci jdou dům od domu a otvírají lidem Písmo. – 9T 123 *ChS 142.3*

Na mnohých místech jsou usedlosti pilných a zámožných vesničanů, kteří dosud neslyšeli o přítomné pravdě. Na takových místech by se mělo pracovat. Členové našich sborů by se měli uchopit služby v tomto odvětví. Půjčováním nebo prodáváním knih, šířením spisů a biblickými úvahami mohli by mnoho vykonat mezi sousedy. Naplnění láskou k duším mohli by zvěstováním poselství, svou horlivostí zapůsobit na mnohé, aby byli obrácení. – 9T 35 *ChS 142.4*

Dojímavé scény

Bylo vidět, jak stovky a tisíce navštěvují rodiny a otvírají jim Boží Slovo. Srdce byla přesvědčena o moci Svatého Ducha a působil duch pravého obrácení. – 9T 126 *ChS 142.5*

Dva bibličtí pracovníci seděli v kruhu jedné rodiny a s otevřenou Biblí poukazovali na Pána Ježíše, jakožto Spasitele, odpouštějícího hříchy. Vážné modlitby byly vysílány k Bohu a působením Ducha Božího srdce byla obměkčena a přemožena. Jejich modlitby byly obcerstvující a mocné. Když bylo Boží Slovo vysvětleno, viděla jsem, jak něžné, zářivé světlo ozařovalo výroky Písma a tíše jsem pravila: „*Vyjdiž na cesty a mezi ploty a přinuť vjíti ať se naplní dům můj.*“ (L 14,33) – 9T 35 *ChS 142.6*

Je mnoho takových, kteří čtou v Písmu a nemohou porozumět jeho správnému smyslu. Na celém světě vzhlížejí muži a ženy toužebně k nebi. Modlitby, slzy a přání vycházejí z duší toužících

po světle, po milosti, po Duchu svatém. Mnozí stojí již na prahu království a čekají jen, aby byli uvedeni. – AA 109 *ChS 143.1*

Příprava na dílo

Ježíšovi následovníci nejednají podle záměru a vůle Boží, jestliže spokojeně zaostávají v nevědomosti ohledně Jeho Slova. Všichni by měli zkoumat Písmo. Kristus řekl svým učedníkům: „*Zkušujte Písma neboť vy domníváte se v nich věčný život míti a tať svědectví vydávají o mně.*“ Petr nás napomíná: „*Ale Pána Boha posvěcujte v srdcích svých. Hotovi pak buďte vždycky k vydání počtu všelikému, kdož by od vás požádal zprávy z naděje té, kteráž jest v vás, a to s tichostí a s bázní.*“ (1 Pt 3,15) – 2T 633, 634 *ChS 143.2*

Opravdu obrácení lidé musí ještě lépe rozumět Písmu, aby byli uschopněni přinášet světlo a spasení těm, kteří jsou v temnotě a hynou ve svých hříších. – 9T 121 *ChS 143.3*

Máme přinést poslední Boží varování lidem. Jaká by měla být naše vážnost při zkoumání Písma a naše horlivost při šíření světla! Ať každá duše, která přijala Boží osvícení, snaží se toto světlo šířit dál. Ať pracovníci jdou dům od domu a otvírají lidem Písmo, šíří tisk, ať řeknou jiným o světle, které osvítilo jejich vlastní duši. – GW 353 *ChS 143.4*

Vyrovnaná práce může nejlépe spět kupředu, když máme nějakou školu pro biblické pracovníky. Zatímco se konají veřejná shromáždění spojená s touto školou anebo místní misií, měli by zde být zkušení pracovníci, s hlubokým duchovním porozuměním, kteří mohou denně poučovat biblické pracovníky, a kteří se také mohou s celým srdcem zapojit do nutného veřejného úsilí. – 9T 111 *ChS 143.5*

Tajemství úspěchu

Do svých modliteb, biblických úvah a do svých kázání vložte všechnu opravdovost a horlivost, aby bylo zřejmé, že svaté pravdy, které zvěstujete jiným, jsou vám samým živou skutečností. Cokoliv konáte pro Ježíše, snažte se to činit krajně upřímně. Nikdy si nemyslete, že jste dosáhli nejvyšší bod a že už dále nemůžete vystoupit. ... Pracujte uvážlivě, abyste lidem zvěstovali pravdu poutavě. Vyberte nejzajímavější části Písma a přečtěte jim je; směřujte k jádru, snažte se upoutat pozornost a poučit je o cestách Páně. – RH July 26, 1887 *ChS 144.1*

Mnoho bylo by možno učinit, kdyby se lidem nabídla Bible v nezměněné formě. Neste proto slovo Boží ku všem dveřím, přinášejte jeho jasné výroky každému důrazně na vědomí, opakujte všem Spasitelův rozkaz: „*Ptejte se na písma.*“ (J 5,39) Napomínejte je, aby Bibli brali tak, jak jest, aby úpěnlivě prosili o osvícení shůry, a pak, když světlo svítí, radostně přijímali každý drahocenný paprsek světla a nebáli se následků. – 5T 388 *ChS 144.2*

Radostná práce

Je to radostná práce, otvírat Písmo jiným. – 9T 118 *ChS 144.3*

Vysvětlujte zvěst Písma některému jednotlivci, který je ve těm, a nebudete naříkat na unavenost a nedostatek zájmu o pravdu. Ve vašem srdci se vzbudí zájem o lidi a bude v něm mnoho radosti z důkazů víry; potom poznáte, že „kdo zavlažuje, sám bude zavlažen“. – RH March 13, 1888 *ChS 144.4*

13. Služba tištěného slova

Prvořadé dílo

Může-li být některé dílo důležitější než ostatní, pak je to šíření naší literatury, aby se lidem pomohlo při zkoumání Písma. Misijní práce šíření našich spisů v rodinách, rozhovory a modlitby s nimi i za ně, je dobré dílo. – CE 80 *ChS 145.1*

Každý adventista s. d. by se měl otázat sama sebe: „Co mohu vykonat pro zvěst třetího andělského poselství?“ Kristus přišel na svět, aby oznámil toto poselství svému sluhovi a ten ho měl přinést sborům. Je to třeba zvěstovat každému národu, pokolení, jazyku i lidu. Jak ho máme oznamovat my? Šíření naší literatury je jedním ze způsobů, jak se má poselství zvěstovat. Každý věřící by měl šířit časopisy, brožurky a knihy, obsahující poselství pro přítomný čas. Potřebujeme kolportéry všude ochotně šířící naše spisy. – Southern Watchman, Jan. 5, 1904 *ChS 145.2*

Časopisy a knihy jsou prostředky Páně, aby lidem stále držel před očima poselství pro tuto dobu. Tím, že výtisky nakladatelství osvěcují a posilují duše v pravdě, konají účinnější službu, než se může vykonat pouze slovem samým. Nemí poslové, kteří prací knižních evangelistů jsou zaneseni do domů lidí, posilují kazatelskou službu na každý způsob, neboť knihy působí na lidi stejně, jako by naslouchali posluchači kázání slova. Služba andělů doprovází knihy, jež obsahují pravdu právě tak, jako provází práci kazatelů. – 6T 315, 316 *ChS 145.3*

Kolportáž bychom neměli nechat chřadnout. Knihy, obsahující světlo přítomné pravdy, měly by se dostat převážné většině lidí. Předsedové našich sdružení a jiní zodpovědní pracovníci jsou povinni něco proto učinit. – Southern Watchman, April 25, 1905 *ChS 145.4*

Evangelizační služba našich knih a časopisů má pomoci světu poznat světlo pravdy. Naše spisy mají upozorňovat, že všemu se přibližuje konec. – CE 100 *ChS 146.1*

Bůh vyzývá svoje, aby jednali jako živí lidé a nebyli leniví, pomalí a lhostejní. Musíme lidem přinést spisy a trpělivě jim je nabízet. – Southern Watchman, April 25, 1905 *ChS 146.2*

Naše publikace rozsévají semeno evangelia a pomáhají přivádět tolik lidí ku Kristu jako kázané slovo. Celé sbory vznikly jako ovoce jejich šíření. V tomto díle může každý Kristův učedník konat svěřenou úlohu. – RH June 10, 1880 *ChS 146.3*

Jistý posel z nebe stál mezi námi a promlouval slova varování a poučení. Jasně nám vysvětlil, že evangelium o království je poselstvím, po kterém svět touží a že toto poselství, obsažené v našich publikacích jak vytištěných tak těch, které mají být vydány, mělo by se šířit mezi lidem na blízku i v dále. – 9T 67 *ChS 146.4*

Publikační činnost by měla být prostředkem rychlého rozšíření Božího světla přítomné pravdy ve světě. – 9T 69 *ChS 146.5*

Satan se zvláště snaží tiskem ničit mravy a otravovat smýšlení mladých. Šíří se nevěrecké publikace. Proč by se každý člen neměl zajímat živě o rozšíření spisů, povznášejících a zvěstujících pravdu? Tyto spisy mají být světlem světu. Lidem už často pomohly při obrácení. – RH June 10, 1880 *ChS 146.6*

Jen ospalost nám brání pochopit, jak významné dílo je možno konat šířením dobré literatury. Rozvážným používáním časopisů a knih je nyní možno průbojně šířit ve světě poselství, které Kristus dal Janovi na ostrově Patmos. – CE 101 *ChS 146.7*

Členové církve, uvědomte si důležitost šíření naší literatury a věnujte více času tomuto dílu. Přineste lidem časopisy a knihy, které budou různým způsobem kázat evangelium. Nesmíme ztrácet čas, mnozí by se měli ochotně a nezištně věnovat kolportáži, čím by pomohli zvěstovat tak potřebné varovné poselství. Když se církev pustí do určeného díla, vyjde „*krásná jako měsíc, čistá jako slunce, hrozná jako vojsko s praporce*“ (Pís 6,9). – Southern Watchman, Nov. 20, 1902 *ChS 147.1*

Světlo pravdy šíří misijní práci své jasné paprsky na světě. Tisk jest prostředek, který dostihne mnohé, k nimž není možno přijít kazateli. – 5T 388 *ChS 147.2*

Noc zkoušky je téměř u konce. Satan uplatňuje všechnu svou dovednost, neboť ví, že má krátký čas. Boží tresty přicházejí na svět, aby všichni, kdo znají pravdu skryli v útočišti Skály a viděli slávu Boží. Pravda nyní nesmí být zahalena. Musíme ji zvěstovat jasně ve spisech a brožurách a tyto musí být rozšířené, jako listí na podzim. – 9T 231 *ChS 147.3*

Potřebujeme kolportéry, kteří by přinášeli tyto tiché posly pravdy mezi lid – kolportéry, kteří cítí zodpovědnost za duše a dovedou příhodně oslovit duše, toužící po světle. Někdo snad namítne: „Nejsem kazatel, neumím kázat.“ Snad neumíš kázat, můžeš však být evangelistou a pomáhat těm, s kterými se stýkáš; můžeš být Boží pomocnou rukou, jakou byl každý z učedníků. Můžeš se tázat lidí, s kterými se setkáš, zda milují Pána Ježíše. – Southern Watchman, Nov. 20, 1902 *ChS 147.4*

Účinná pomoc vydavatelství

Adventisty s. d. si vyvolil Bůh za svůj zvláštní lid oddělený od světa. Mocným zásahem pravdy jej vytáhl z honu tohoto světa a připoutal k sobě. učinil ho svým zástupcem a povolal ho za svého poslance v posledním záchranném díle. Největší bohatství pravdy, jako kdy bylo smrtelníkům svěřeno, nejvznešenější a nejvážnější varování, jaké kdy Bůh člověku poslal, bylo svěřeno tomuto lidu, aby ho oznámil světu; a při konání tohoto díla patří naše nakladatelství mezi ty nejučinnější nástroje. – 7T 138 *ChS 147.5*

Naše vydavatelské dílo bylo budováno pod Božím vedením a pod Jeho zvláštním dohledem. – 7T 138 *ChS 148.1*

A velkou měrou skrze naše vydavatelství má být dokonáno dílo toho jiného anděla, který přichází z nebe s velikou mocí a který osvětluje zem svou slávou. – 7T 140 *ChS 148.2*

Cítím povinnost říci našim nakladatelstvím: „Pozvedněte úroveň; ještě výše ji pozvedněte. Zvěstujte třetí andělské poselství, aby jej mohli slyšet všichni. Ať je vidět, že *„tu jsou ti, kteříž ostříhají přikázání Božích a víry Ježíšovy“* (Zj 14,12). Ať naše literatura je svědeckým poselstvím celému světu.“ – 9T 61 *ChS 148.3*

Vydavatelský rozmach

Vy, kdo věříte pravdě pro tento čas, probudte se. Dnes je vaší povinností všemožně pomáhat těm, kteří ji dovedou zvěstovat. Část peněz z prodeje našich spisů měla by se použít pro usnadnění vydávání dalších spisů, jež budou otevírat slepé oči a rozorávat úhor srdce. – 9T 62 *ChS 148.4*

Před léty mi dal Pán zvláštní napomenutí, že bychom měli v různých místech Ameriky, Evropy a jiných zemích postavit budovy pro vydávání literatury obsahující světlo přítomné pravdy. Poučil mne, že bychom měli vynaložit každé úsilí, abychom vysílali do světa tištěné poselství pozvání a napomenutí. Někteří budou naší literaturou zasaženi, ke kterým jsme se nedostali jiným způsobem. Z našich knih a časopisů mají vyzařovat jasné paprsky světla a osvětlovat svět o přítomné pravdě. – 8T 87 *ChS 148.5*

Bylo mi ukázáno, že naše spisy mají být tištěny v různých řečech a poslány do každé civilizované země, ať to stojí cokoliv. Co je cena peněz v porovnání s cenou duší? Každý dolar našich prostředků by měl být posuzován jako náležející Pánu a ne nám, a jako drahocenná, Bohem nám svěřená zástava, která by neměla být promrhána za neužitečné požitky, ale měla by být pečlivě použita v práci záchrany mužů a žen před záhubou. – LS 214 *ChS 149.1*

Vytištěné slovo pravdy musí být překládáno do rozličných říčí a rozšiřováno do až končin země. – 9T 26 *ChS 149.2*

Tyto spisy měly by být předkládány do všech jazyků, neboť evangelium má být kázáno celému světu. Každému ze svých služebníků slibuje Kristus božskou schopnost, která jeho působení korunuje úspěchem. – 9T 34 *ChS 149.3*

Naše spisy by měly jít všude. Měly by se tisknout v mnoha jazycích. Takto se má poselství třetího anděla šířit skrze živého učitele. Vyznavači přítomné pravdy, bděte. – CE 101 *ChS 149.4*

Mnozí z dítek Božích musí jít na místa, kde třetí poselství andělské dosud nebylo zvěstováno. Naše knihy musí být rozšiřovány v mnoha řečech. Pokorní a věrní muži jakožto kolportéři musí s

nimi jít, a přinesou pravdu těm, kteří by jinak nikdy nebyli osvíceni. Mnozí se chopí tohoto odvětví díla, mají se připravit, aby mohli konat lékařské misijní dílo. – 9T 33, 34 *ChS 149.5*

Spisy, které obsahují zaslíbení o brzkém druhém příchodu Spasitele, měly by být rozšiřovány ve všech městech a ve všech zemích. – 9T 34 *ChS 149.6*

Bylo mi ukázáno, že v cizích zemích už zapůsobily spisy na některé mysli, aby zbořily zdi předsudků a pověry. Byli mi ukázáni mužové a ženy, kteří studovali s největším zájmem listy a několik stránek traktátů o přítomné pravdě. Četli pro ně tak předivné a nové důkazy a otvírali pak Bibli s novým a hlubokým zájmem, když jim nyní byly jasné předměty pravdy dříve temné, zvláště světlo o sobotě čtvrtého přikázání. Když prozkoumávali Písmo svaté, aby viděli, zda tomu tak je, byla jejich mysl osvícena novým světlem, poněvadž je obklopovali andělé a přesvědčovali jejich mysl o pravdách, obsažených v přečtených spisech. *ChS 149.7*

Viděla jsem, jak drželi listy a traktáty v jedné ruce a Bibli v druhé ruce, zatímco jejich tváře byly smáčeny slzami a jak se skláněli ve vážné modlitbě před Bohem, aby je uvedl ve všelikou pravdu – což On pro ně právě činil, dříve než Ho prosili. A když přijali do svých srdcí pravdu a viděli souladný řetěz pravdy, byla jim Bible novou knihou; tiskli ji s vděčnou radostí k srdci, zatímco jejich obličej vyzařovaly blaženost a svatou radost. *ChS 150.1*

Nebyli spokojeni pouze tím, že se sami radovali ze světla, nýbrž začali pracovat též pro druhé. Někteří přinesli velké oběti pro pravdu a pro pomoc bratřím, jsoucím v temnotě. Tak se připravuje cesta k vykonání velkého díla v rozšíření traktátů a listů v jiných řečech. – LS 214, 215 *ChS 150.2*

Příležitosti šíření spisů

Literatura měla být promyšleně rozšiřována ve vlaku, na cestě, na lodi brázdící moře, i poštou. – GW 353 *ChS 150.3*

V dnešní době cestovního ruchu je mnohem víc příležitostí k styku s lidmi všech tříd a mnohých národností, než v době Izraele. Tyto možnosti se tisíckrát znásobily. Bůh obdivuhodně připravil cestu. Nástroj tisku s jeho mnohonásobnými možnostmi je nám po ruce. Bible a publikace v mnoha jazycích, přinášející nám pravdu pro tento čas, jsou nám k dispozici. Možná je rychle rozvést do každé části světa. – GW 352 *ChS 150.4*

Naše spisy, pojednání a knihy měly by se šířit na všechny strany. Nechť jdeme kamkoliv, vždy mějte u sebe balík vybraných spisů, které můžete příležitostně někomu podat. Co můžete, prodejte a podle potřeby půjčujte nebo bezplatně dejte jiným. Bude to mít požehnané následky. – RH June 10, 1880 *ChS 151.1*

Bylo mně ukázáno, že nekonáme svoji povinnost v bezplatném šíření malých letáčků. Existuje mnoho upřímných duší, které by mohly být tímto prostředkem přivedeny k přijetí pravdy. ... Tato malá pojednání o čtyřech, osmi nebo šestnácti stránkách mohly by být pořízeny za babku z fondu, založeného z daru těch, jimž leží věc Boží na srdci. Když píšete některému příteli svému, můžete přiložit jeden nebo i více, aniž by se vám zvýšilo poštovné. Když se setkáte s lidmi v autobusech, na lodích nebo kdekoli jinde, když se vám zdá, že mají uši k slyšení. – 1T 551, 552 *ChS 151.2*

Získávejte předplatitele

Sestry mohou skvěle pomoci získáváním předplatitelů pro naše časopisy, čímž přinesou světlo mnohým lidem. – RH June 10, 1880 *ChS 151.3*

Šíření pravdy je nyní velmi usnadněno, ale náš lid nevyužívá nabízené přednosti. Ne v každém sboru členové cítí potřebu uplatnit svoje schopnosti při záchraně hynoucích. Neuvedomují si povinnost získávat předplatitele pro náš tisk včetně našeho zdravotního časopisu a seznamovat lid s našimi knihami a spisy. – 4T 391 *ChS 151.4*

Prodej knih

Mnozí jsou smutní a znechucení, slabí ve víře a důvěře. Měli by pomoci ještě někomu nuznějšímu, než jsou sami, a Boží moc je posilní. Měli by se zapojit do blahodárného díla prodávání našich knih. Tím pomohou jiným a získaná zkušenost jim dá jistotu, že jsou Boží pomocnou rukou.

Když budou prosit Pána o pomoc, přivede je k lidem, hledajícím světlo. Kristus bude při nich a poučí je, co mají mluvit a konat. Budou-li těšit jiné, sami budou potěšeni. – CE 40 *ChS 151.5*

Práce ve městech

V dnešních dobách je třeba vykonat velké dílo. Všude je hlad po čistém evangeliu a hladovým lidem je třeba dát chléb života. Pro tuto práci není lepší příležitosti, než jaká se nabízí posvěcenému kolportérovi. Obyvatelům našich velkoměst je třeba přinést tisíce knih, obsahujících vzácné světlo přítomné pravdy. – Southern Watchman, Nov. 20, 1902 *ChS 152.1*

Naše spisy obsahují požehnané, záchranné biblické pravdy. Mnozí by mohli pomáhat při rozšiřování našich spisů. Pán nás všechny vyzývá, abychom zachraňovali hynoucí. Satan se snaží svést i vyvolené, a právě dnes musíme pracovat bděle. Naše knihy a časopisy musí proniknout k lidem; evangelium přítomné pravdy má se bezodkladně rozšířit v našich městech. Nechopíme se svých povinností? – 9T 63 *ChS 152.2*

Zdravotní literatura

Kolportéři by měli upoutat pozornost navštívených lidí na naše zdravotní spisy a vysvětlit jim význam poučných článků v těchto časopisech, pojednávajících o tom, jak se starat o nemocné a léčit choroby. Řekněte jim, že jestliže zveřejněné rady prozkoumají a uplatní v životě, pomohou rodině ku zdraví. Vysvětlete jim, jak je důležité, aby každá rodina rozuměla umění života. Usměrněte jejich myšlenky k tomu, který stvořil obdivuhodná ústrojí těla a který ho udržuje v činnosti. Řekněte jim, že máme spolupracovat s Bohem a rozumně dbát o všechny svoje schopnosti a údy. *ChS 152.3*

Jsme nanejvýš zodpovědní, abychom se patřičně starali o tělo a poznali jeho části. Sdělte jim, že člověk zneuctívá Boha, pakliže povoluje choutkám a vášním, jestliže zneužívá tělesné ústrojí, že pracuje jen chabě a nesnadno. Řekněte jim, že knihy, které prodáváte přinášejí vzácná poučení o zdraví, a budou-li se jimi řídit, ušetří si mnoho utrpení i peněz na léky. Vysvětlete jim, že v těchto knihách jsou rady, které jim lékař v případných krátkých návštěvách nemůže poskytnout. – Southern Watchman, Nov. 20, 1902 *ChS 152.4*

Když se mladí lidé pustí do kolportáže s dychtivou touhou zachránit svoje spolubližní, budou svědky obrácení lidí. Jejich práce pomůže urychlit žeň Páně. Měli by tedy misijně pracovat, šířit přítomnou pravdu, stále prosit o větší světlo a poznání, aby lidem všelijak unaveným dovedli v pravý čas vydat svědectví. Měli by využít každou příležitost pro skutek lásky, pamatujíc, že slouží Pánu. ... Při své práci měli by vždy mít při sobě nějaké zdravotní knihy, protože zdravotní reforma je pravou rukou poselství. – Southern Watchman, Jan. 15, 1903 *ChS 153.1*

Bez rozdílu

Jsou města, kde je nemožné slyšet hlas kazatele, ty je možno si zpřístupnit jen publikacemi, knihami, časopisy a pojednáními, obsahujícími biblickou pravdu, kterou lidé potřebují. Naše literatura má všude proniknout. Pravdu je třeba rozsévat při všech vodách, protože nevíme, zda užitek přinese to, anebo ono. Ve svém mylném úsudku se můžeme domnívat, že některým lidem je nerozumné dávat literaturu a právě ti ji mohou nejochotněji přijmout. Nevíme, jak velké výsledky může přinést nepatrný spis se svědectvím přítomné pravdy. – Southern Watchman, Jan. 5, 1904 *ChS 153.2*

Zachraňme každý drobeček

Při zázraku nasycení zástupu několika chleby a rybami pokrm se rozhojnil, když ho Kristus podával přítomným. Tak to bude i při šíření naší literatury. Při rozdávání se Boží pravda nesmírně rozhojní. A jak na Kristův pokyn učedníci posbírali drobty, aby nic nezbylo, i my máme posbírat všechny zbytky literatury obsahující přítomnou pravdu. Nikdo nedocení vliv, který i vytržená stránka obsahující pravdy třetího andělského poselství může mít na srdce některého člověka hledajícího pravdu. – Southern Watchman, Jan. 5, 1904 *ChS 153.3*

Zásoby

V každém důležitém místě by měl být sklad publikací. A někdo, kdo si skutečně cení pravdy, by měl projevít snahu, aby se tyto knihy dostaly do rukou všech, kdo si přejí číst. – 1T 473 *ChS 154.1*

Andělé připravují cestu

Viděla jsem, že se všichni mají o přítomnou pravdu zajímat. Uveřejňování pravdy je Božím přikázaným plánem, jako prostředek výstrahy, posílení, napomínání nebo osvědčování všech, k nimž se dostanou tito nemluvíci poslové. Andělé Boží mají podíl na přípravě srdcí ku posvěcení zveřejňovanou pravdou, aby byla hotova pro vznešené události, které jsou před nimi. – 1T 590 *ChS 154.2*

14. Náboženská svoboda

Výstižná modlitba

David se modlil: „*Část jest, abys se přičinil, Hospodine; zrušili zákon tvůj.*“ (Ž 119,126) Tato modlitba není dnes o nic méně naléhavá. Svět opustil Boha a jeho bezzákonný stav by měl budit hrůzu v srdci a vést všechny věrné k tomu velkému Králi, aby připravil reformaci. Papežská moc pomýšlela změnit Boží zákon tím, že sobotu Hospodinovu nahradila nepravým dnem odpočinku a v celém náboženském světě se uctívá nepravý den odpočinku, zatímco skutečná sobota je znesvěcována... ChS 155.1

Poslední velký zápas sporu mezi Kristem a jeho anděly na jedné straně a satanem a jeho anděly na straně druhé bude se odehrávat pro Boží zákon a bude mít rozhodující význam pro celý svět... Lidé na zodpovědných místech budou sobotu sami nejen přehlížet a jí pohrdat, ale z posvátné kázatelny budou naléhat i na věřící, aby zachovávali první den týdne a budou se odvolávat na tradici a zvyk, aby podpořili toto jen lidské ustanovení. Poukázají na neštěstí na zemi, na moři, na vichřice, záplavy, zemětřesení a ohně – jako na soudy naznačující Boží hněv, protože neděle není posvátně zachována. Těchto neštěstí bude stále přibývat, jedno za druhým, a ti, co znevažují Boží zákon budou poukazovat na jednotlivce zachovávající sobotu čtvrtého přikázání jako na lidi přivolávající na svět hněv. Tato lež je satanův svod na oklamání neopatrných. – Southern Watchman, June 28, 1904 ChS 155.2

Přicházející události

Náš lid byl považován za příliš bezvýznamný, aby stál za povšimnutí; přijde však změna. V křesťanském světě je nyní hnutí, které nezbytně přivede do popředí lid, zachovávající přikázání. Boží pravda je neustále podvrácena teoriemi a falešnými naukami o původu člověka. Formují se hnutí na zotročení svědomí těch, kdo chtějí být věrni Bohu. Zákonodárné moci budou proti Božímu lidu, každá duše bude zkoušena. Ó, kéž bychom ve vlastním zájmu jako lid byli moudří, a slovem i příkladem vštěpovali moudrost. – 5T 546 ChS 155.3

Lidé budou zdůrazňovat a přísně uplatňovat zákony, které jsou v přímém rozporu se Zákonem Božím. Při svém horlivém uplatňování svých zákonů, odvrátí se od jasného: „*Takto praví Hospodin.*“ Tím, že povýší nesprávný den odpočinku, budou se snažit nutit lidi k zneuctění Zákona Božího, který je projevem Jeho charakteru. I když si služebníci Boží nebudou vědomi viny, přece budou vydáni, aby byli poníženi a pronásledováni těmi, které podněcuje satan, plni závisti a náboženské nesnášenlivosti. – 9T 229 ChS 156.1

Náboženské mocnosti, které podle svého vyznání jsou spojeny s nebem a předstírají, že mají povahu Beránkovu, svým jednáním projevují, že mají srdce draka a že jsou podněcováni a ovládáni satanem. Blíží se doba, kdy Boží lid pocítí pronásledování proto, že zachovává sedmý den. ... Boží lid však má stát pevně na Jeho straně. Pán jim bude pomáhat a zjeví, že On je Bohem bohů. – 9T 229, 230 ChS 156.2

Následovníci Ježíšovi zakusili všechny urážky, výčitky a krutosti, jež umí satan vzbudit v lidských srdcích. A prorocťví se znovu podivuhodně projevují, neboť lidské srdce má k zákonu Božímu stále nepřátelský vztah a nepodřizuje se jeho přikázáním. Svět není dnes ve větším souladu s Kristovými zásadami, než byl za dnů apoštolů. Též nenávisť, která vedla k volání „*Ukřižuj, ukřižuj ho!*“, táž nenávisť, která vedla k pronásledování učedníků, se stále projevuje v neposlušných. Týž duch, který v temném středověku posílal muže a ženy do vězení, do vyhnanství a na smrt, který vymýšlel vybrané způsoby mučení inkvizice, který zosnoval a uskutečnil krveprolití o svatém Bartoloměji a který zapálil ohně ve Smithfieldu, působí stále zhoubně v neobrozených srdcích. Dějiny pravdy jsou vždy dějinami boje mezi pravdou a lží. Hlásání evangelia v tomto světě vždy naráželo na odpor a bylo spojeno s nebezpečím, újmami a utrpením. – AA 84, 85 ChS 156.3

Církev ostatků se dostane do veliké zkoušky a úzkosti. Ti, kdo zachovávají přikázání Boží a mají víru Ježíšovu, pocítí hněv draka a jeho zástupu. Satan pokládá svět za své poddanství, on získal nadvládu nad odpadlými církvemi. Je zde však malá společnost, která odporuje jeho vládě. Kdyby je mohl vyhladit ze země, jeho vítězství bylo by úplné. Jako kdysi podněcoval pohanské národy, aby zničily Izrael, tak v blízké budoucnosti podnítí bezbožné mocnosti země, aby vyhubily lid Boží. Každý bude nucen poslouchat lidská nařízení a přestupovat Boží zákon. Ti, kdo budou věrní Bohu a svým povinnostem, budou zrazováni i „*od bratří, od příbuzných i od přátel*“ (L 21,16). – 9T 231

ChS 157.1

Není daleká doba, kdy na každou duši přijdou zkoušky. Bude na nás vynucováno zachovávání falešné soboty. Nastane boj mezi přikázáními Božími a přikázáními vydanými člověkem. Ti, kdož se krok za krokem podvolují světským požadavkům a přizpůsobují se světským zvyklostem, se raději podvolí nátlaku, než aby se vystavili posměchu, urážkám, hrozbě uvěznění nebo zabití. V té době bude zlato odděleno od škváry. ... Mnohá hvězda, kterou obdivujeme pro její skvělost, zhasne. Ti, kdož mají na sobě ozdoby svatyně, ale nejsou oděni Kristovou spravedlností, zjeví se pak v hanbě své nahoty. – PK 188

ChS 157.2

Hájíme-li zákon Boží, jemuž lidské zákony odnímají mysl, máme před sebou neustálý boj a jsme v nebezpečí, že budeme uvězněni, nebo zbaveni majetku a dokonce i života. – 5T 712

ChS 157.3

Rychle se blíží čas, kdy obhájci pravdy ze své zkušenosti poznají, co to znamená být účastníkem Kristových utrpení. Odvěký utlačovatel vidí, že má jen krátký čas a že brzy ovládat člověka přestane a bude zbaven moci; proto podněcuje každou nepravost u těch, jež hynou. Pověra a blud pošlapou pravdu, právo a spravedlnost. Rozmáhá se každá moc, která odporuje pravdě. – SW Oct. 31, 1905

ChS 157.4

Dílo, jež církev nevykonala v době pokoje a blahobytu, bude muset vykonat ve strašné zkoušce za poměrů nejnepríznivějších a nejvíce zbavujících odvahy. Přizpůsobení světu utlumilo a zadrželo varovné poselství; potom bude poselství rozšířeno za nejzuřivějšího odporu nepřátel víry. V té době třída povrchních, kteří se nedají poučit, jejichž vlivem se postup díla neustále zpomaloval, zřeknou se víry a postaví se na stranu zapřísáhlých nepřátel Kristových, k nimž odedávna vnitřně náleželi. Tito odpadlíci budou pak nejrozhročenějším nepřátelství činit vše, co jest v jejich moci, aby své dřívější bratry utiskovali a pomlouvali s vyvolávali nevoli proti nim. Tento den jest bezprostředně před námi. Členové církve budou jednotlivě podrobeni zkoušce. Ocitnou se v takových poměrech, které je donutí, aby vydávali svědectví o pravdě. Mnozí budou mluvit před shromážděním rady nebo před soudními dvory, snad odkázáni toliko sami na sebe. Opomenuli zajistit si zkušenost, která by jim mohla pomoci v této tísní; nyní jsou vnitřně trápeni výčitkami svědomí, protože promarnili a zameškali příznivou příležitost. – 5T 463

ChS 158.1

Protestantský svět dneška vidí v malé skupině světitelů soboty Mardochea u brány. Jejich charakter a chování dávají najevo úctu před zákonem Božím a jsou neustálou výčitkou takovým, kteří setřásli Boží bázeň a pošlapali jeho sobotu. Nevítaný vetřelec musí být nějakým způsobem odstraněn z cesty. – 5T 450

ChS 158.2

Satan by chtěl vzbudit nevoli proti skromné menšině, která svědomitě odmítá přijmout populární zvyky a ústní podání tradice. Mužové vysoké hodnosti a jména budou spolupracovat a nezákonnými a ničemnými a budou se radit proti lidu Božímu. Bohatství, duch a vzdělání, se spojí, aby lid Boží zahrnuli pohrdáním. Vladaři, duchovní vůdcové a členové církve spojenými silami spiknou se proti Božímu lidu. Slovem a písmem, vyhrůzkami, hanou a posměchem budou se pokoušet zničit jejich víru. Falešnými představami a zlostnými provoláními budou podněcovat vášně masy. Protože nemohou předložit žádné „tak praví Písmo“ proti zastáncům biblické soboty, budou se chýpat násilí, aby vyrovnali tento nedostatek. Aby si zajistili popularitu a přízeň, zákonodárci povolí žádosti o nedělní zákon. ... Na tomto bojišti odehrává se poslední veliký zápas mezi pravdou a bludem. – 5T 450, 451

ChS 158.3

Význam pronásledování

Když pro pronásledování museli odejít ze země, vydali se do ciziny plni misionářské horlivosti. Uvědomovali si odpovědnost svého poslání. Věděli, že mají ve svých rukou chléb života pro

prahnoucí svět a láska Kristova je pudila, aby lámali tento chléb všem, kdož byli potřební. – AA 106 *ChS 159.1*

Bůh chce, aby zkušební kámen pravdy dostal se na veřejnost, aby i tupení, jež nastalo, bylo předmětem šetření a výkladu. Myšlení lidí se musí dostat do pohybu. Každá sporná otázka, každá námitka a každá pomluva bude v Boží ruce předmětem podnícení ke zkoumání a vyburcování myslí, jež by jinak dřímaly. – 5T 453 *ChS 159.2*

Proč pronásledování ustalo

Apoštol Pavel praví, že „*všickni, kteříž chtějí pobožně živi býti v Kristu Ježíši, protivensství míti budou*“ (2 Tm 3,12). Proč se tedy zdá, že pronásledování ve velké míře ustalo? Jediné odůvodnění pro to je, že církev se přizpůsobuje světu a jeho měřítkům tak, že nevyvolává jeho odpor. Náboženství, jež je vážné v naší době, nemá tak čistý a svatý ráz, jímž se vyznačovala křesťanská víra za dnů Krista a jeho apoštolů. Jen proto, že zavládl duch ustupování hříchu, jen proto, že velké pravdy slova Božího přijímány jsou lhostejně a protože je v církvi málo skutečné zbožnosti, je křesťanství ve světě zdánlivě tak oblíbené. Obnovme víru a sílu rané církve – a oživne duch pronásledování a ohně znovu vzplanou. – GC 48 *ChS 159.3*

Trojnásobného spojení půjde pronásledování

Satan používá dvou lží, aby oklamal lid, lži o nesmrtelnosti duše a lži o svatosti neděle. První lež vytváří půdu pro vznik spiritismu, druhá vytváří pouto souhlasu s Římem. Protestanti Spojených států budou prvními, kteří vztáhnou ruku přes propast, aby uchopili ruku spiritismu; podají ruku přes propast, aby si jí potřásli s římskou mocí a pod vlivem tohoto trojnásobného spojení půjde tato země ve šlépějích Říma a pošlape právo na svědomí. – GC 588 *ChS 160.1*

Posledním aktem dramatu

Nahrazení Božího Zákona zákony lidskými, vyvýšenost neděle pouhou lidskou autoritou místo biblické soboty je posledním aktem tohoto dramatu. Když se tato náhrada stane všeobecnou, Bůh sám se zjeví. Povstane ve svém majestátu, aby mocně zatřásl zemí. Vyjde ze svého místa, aby potrestal obyvatele světa pro jejich nepravost a zem odhalí svoji krev a nebude více přikrývat své zabité. – 7T 141 *ChS 160.2*

Když USA tak daleko opustí směrnice své ústavy, že vydají nedělní zákon, pak tím protestantismus podává ruku papežství; to neznámá nic jiného, nežli že se vydává tyranství, jež dlouho hroucně čekalo jen na to, aby mohlo uskutečnit svou násilnou vládu. – 5T 712 *ChS 160.3*

Opatřením, jež pod urážkou zákona Božího zjednává platnost papežskému nařízení, americký národ odvrátí se docela od spravedlnosti. Když pak protestantismus napřáhne ruku svou přes rozsedlinu, aby uchopil ruku římské moci, když nad propastí obejmě ruce spiritismu, když vlivem tohoto trojího spojení USA zavrhnou každou zásadu své ústavy, jakožto protestantské a republikánské vlády a učiní opatření ku hlásání papežských nepravd a bludů, tehdy můžeme vědět, že přišel čas pro neobyčejné působení satanovo a konec jest blízko. – 5T 451 *ChS 160.4*

Není daleko doba, kdy jako kdysi učedníci budeme donuceni hledat útočiště na pustých a osamělých místech. Jako pro křesťany v Judsku obležení Jeruzaléma římským vojskem bylo signálem k útěku, tak pro nás bude výstrahou, když USA přisvojí si moc zákonitě vynucovat svěcení papežské soboty. Pak bude čas, abychom opustili velká města a byli připraveni opustit také menší města, abychom v ústraní a odloučenosti hor hledali domov. – 5T 464, 465 *ChS 161.1*

Mnozí jsou zaslepení

I mezi těmi, kteří podporují hnutí pro nucené svěcení neděle, jsou lidé, jejichž oči jsou zavřeny před následky tohoto úsilí. Oni nevidí, že bojují přímo proti náboženské svobodě. Mnozí lidé nikdy nepoznali, že bible požaduje svěcení soboty a že odůvodnění, na němž spočívá zavedení neděle, jest falešné. – 5T 711 *ChS 161.2*

Zodpovědnosti a povinnosti Božího lidu

Korouhev pravdy a náboženské svobody, kterou zdvihli zakladatelé evangelijní církve a kterou vysoko třímali svědkové Boží v následujících staletích, byla v tomto posledním boji vtisknuta do našich rukou. Odpovědnost za tento dar spočívá na těch, jež Bůh požehnal poznáním svého slova. Toto slovo máme přijímat jako nejvyšší moc. Máme uznávat lidskou vládu jako zařízení z božského ustanovení, máme učit, že poslouchat je v mezích její zákonné působnosti je svatou povinností. Jestliže však její požadavky jsou v rozporu s požadavky Božími, pak musíme uposlechnout Boha spíše než lidi. Slovo Boží musí být uznáváno nad všemi lidskými zákony. „*Tak praví Pán*“ musí stát před „tak praví církev“ nebo „tak praví stát“. Koruna Kristova musí být vyzdvížena nad koruny pozemských vládců. – AA 68, 69 *ChS 161.3*

My, jako lid, ještě jsme nevykonali dílo, jež nám Bůh uložil. Ještě nejsme připraveni na vypořádání, k němuž budeme pobízeni vynucováním svěcení neděle. Když poznáme znamení blížícího se nebezpečí, jest naší povinností vzmužit se k ráznému jednání. Nikdo nesmí nečinně vyčkávat na pohromu a těšit se vírou, že toto dílo musí pokračovat, protože proroctví to předpovědělo a že Pán bude chránit svůj lid. Nekonáme vůli Boží, když tu sedíme s klidnou myslí a nepodnikáme nic, abychom zajistili svobodu svědomí. Vážné a naléhavé modlitby mají být vysílány vzhůru k nebi, aby tato pohroma byla zadržena, než bychom mohli ukončit dílo, jež bylo tak dlouho zanedbáváno. Modleme se z největší vážností o to, a potom v souladu s našimi modlitbami jdeme po práci. – 5T 713, 714 *ChS 162.1*

Je naší povinností, konat vše, co jest v naší moci, abychom odvrátili hrozící nebezpečí. Měli bychom usilovat o oslabení předsudku, abychom stáli před lidmi v pravém světle. Měli bychom jim ukázat, oč skutečně jde a takto nejúčinněji protestovat proti opatřením, jež mají omezovat svobodu svědomí. – 5T 452 *ChS 162.2*

Poněvadž Bůh nám dal poznání ležících před námi nebezpečí a my v jeho očích chceme obstát, jak bychom potom mohli opomenout vykonat vše, co jest v naší moci, přinést toto poznání jiným? Můžeme se s tím smířit, abychom nevarovali a přenechali tomuto soudu lidi? – 5T 712 *ChS 162.3*

Když Nacionální reformní hnutí začalo podporovat opatření k omezení náboženské svobody, naši vedoucí mužové měli chápat situaci; měli vážně usilovat, aby těmto snahám čelili. Není v Božím plánu, aby někdo zadržoval jeho lidu světlo – totiž přítomnou pravdu, které je potřeba pro tuto dobu. Ne všichni naši kazatelé, kteří kážou o poselství třetího anděla, skutečně chápou, co toto poselství oznamuje. Mnozí přikládali Národnímu reformnímu hnutí tak nepatrný význam, že nepovažovali za nutné, aby mu věnovali mnoho pozornosti; mínili dokonce, že kdyby tak přece činili, vynaložili by čas na otázky, jež nemají nic společného s třetím andělským poselstvím. Kéž Pán odpustí našim bratřím, že skutečné poselství pro naši dobu takovým způsobem tak falešně vykládali. – 5T 715 *ChS 162.4*

Již před mnoha lety jsme s tím počítali, že v USA bude vydán zákon o neděli; a nyní, když toto hnutí stalo se skutečností, tážeme se: Splní náš lid zde svou povinnost? Můžeme k tomu přispět, abychom vysoko třímali korouhev a odpovědnost svěřit takovým mužům, kteří si cení náboženská práva a náboženskou svobodu? Rychle se přibližuje čas, kdy místo člověka, pocítí útisk. Máme snad zneuctít Boha svým mlčením, když jeho svatá přikázání jsou pošlapávána? Zatímco protestantismus svým jednáním činí Římu vždy více ústupků, chceme se probudit, abychom pochopili situaci; poznávejte pravý stav nastávajícího boje. Strážní mají nyní pozvednout své hlasy a hlásat poselství, jež představuje přítomnou pravdu pro naši dobu. Ukažme lidem, na kterém místě prorockých dějin stojíme. Usilujme, abychom vyburcovali svět, aby poznal cenu náboženské svobody, aby se směl těšit tak dlouho. – 5T 716 *ChS 163.1*

Lid naší země se musí probudit, aby mohl odolávat postupu tohoto nejnebezpečnějšího nepřítele občanské a náboženské svobody. – 4SP 382 *ChS 163.2*

Máme sedět se založenýma rukama v této kritické době a nic nekonat? ... Necht' nám Pán pomůže procitnout ze smrtelného spánku, který nás celá léta ovládal. – RH Dec. 18, 1888 *ChS 163.3*

Rozvážné jednání

Odpírání nedělním zákonům pouze posílí náboženské horlivce, usilující prosadit tyto zájmy, v jejich pronásledování. Nedávejte jim žádnou příležitost, aby vás nazývali přestupníky zákona. Jestliže budou držet na uzdě lidi, kteří se nebojí ani Boha, ani člověka, jejich brzdění zanedlouho přestane být pro ně zajímavým a oni uvidí, že to není důsledné ani účelné přísně trvat na svěcení neděle. S Bibli v ruce pokračujte ve své misijní práci a nepřítel pozná, že tím jen poškodil své dílo. Když člověk uzná, že je moudřejší, klidně se zdržet práce, která někoho pohoršuje a koná přitom dílo svrchovaně důležité, tím ještě nepřijímá znamení šelmy. – 9T 232 *ChS 163.4*

Věnujeme-li neděli misijní práci, bereme tím z ruky hůl jakýmkoliv horlivcům, kteří by se radovali, kdyby mohli pokořit adventisty s. d. Až budou vidět, že se v neděli zaměstnáváme navštěvováním lidí a vysvětlujeme jim Písmo, poznají, že je zbytečné chtít překážet našemu dílu vydáváním nedělních zákonů. – 9T 232-3 *ChS 164.1*

Nedělní čas lze využít k práci v rozličných odvětvích díla, čímž může být mnoho vykonáno pro Pána. V ten den se mohou pořádat shromáždění v přírodě a na venkově. Můžeme také konat v rodinách misijní práci. Ti, kdož píší, mohou tento den použít k psaní svých článků. Kde je to jen možné, měli by se v neděli konat pobožnosti. Tato shromáždění měla by být obzvláště zajímavá. Zpívejte povzbudivé písně a s mocí a jistotou mluvte o Spasitelově lásce. Můžete také mluvit o střidmosti a pravé křesťanské zkušenosti. – 9T 233 *ChS 164.2*

Učitelé našich škol, by měli neděli také věnovat misijní práci. Bylo mi ukázáno, že takto by mohli zmařit záměry nepřitele. Učitelé by měli vzít své žáky s sebou a konat shromáždění pro ty, kdo neznají pravdu. Tak by získali mnohem víc, než kterýmkoliv jiným způsobem. – 9T *ChS 164.3*

Vítězství pravdy

Pochybovači mohou brát požadavky zákona Božího na lehkou váhu, mohou se jim posmívat a odmítat je. Duch světskosti může mnohé nakazit, může i některé ovládnout; věc Boží pak udrží své postavení jen vynaložením velkého úsilí a stálou obětí, nakonec však pravda slavně zvítězí. – PK 186 *ChS 164.4*

Až bude končit dílo Boží na zemi, bude korouhev zákona Božího opět vyzdvižena. I kdyby převládlo falešné náboženství a rozmohla se nepravost, i kdyby láska mnohých vychladla a kříž z Golgoty upadl v zapomenutí, i kdyby tma jako příkrov smrti přikryla zemi a lid se vši silou obrátil proti pravdě, kdyby byl osnován jeden úklad za druhým, aby byl vyhuben lid Boží, vzbudí Bůh Eliášův hodině největšího nebezpečí lidské nástroje, jež ponesou poselství a nebudou umlčeny. V lidnatých městech světa a tam, kde lidé nejvíce mluví proti Nejvyššímu, zazní kárající hlas. Neohroženě budou muži, ustanovení Bohem, zjevně odsuzovat jednotu církve se světem. Opravdově budou vyzývat muže a ženy, aby přestali zachovávat ustanovení, jež vymyslel člověk, a vrátili se k zachovávaní pravé soboty. – PK 186, 187 *ChS 165.1*

Světlo v temnotě

Mezi obyvateli země, roztroušení po celém světě, jsou takoví, kteří nepadají před Bálem na kolena. Jako hvězdy na nebi, které se objevují jen v noci, zazáří tito věrní, až tma přikryje zemi a temnota zahálí národy. V pohanské Africe, v katolických zemích Evropy a Jižní Ameriky, v Číně, v Indii, na mořských ostrovech a ve všech temných koutech země má Bůh připraveny šiky vyvolených, kteří zazáří v temnotě a odpadlému světu jasně zjeví proměňující sílu poslušnosti zákona Božího. Již dnes se takoví objevují v každém národě a mluví každým jazykem; a v hodině nejhlubšího odpadnutí, až satan vynaloží největší úsilí, aby „*všechněm, malým i velikým, bohatým i chudým, svobodným i v službu podrobeným*“, přijali pod trestem smrti znamení, že zachovávají falešný den odpočinku, tehdy tito věrní „*bez úhony, a upřímní synové Boží, bez obvinění*“ zazáří „*jak světla na světě*“ (Zj 13,16; Fp 2,15). Čím temnější bude noc, tím jasněji budou zářit. – PK 188, 189 *ChS 165.2*

V bouři pronásledování, které nás postihne, uslyší pravé ovce hlas pravého Pastýře. Sebezapíravé úsilí se vynaloží na záchranu hynoucích a mnozí, jež odešli od stáda, vrátí se půjdou za velkým Pastýřem. – Australian Signs of the Times, dodatek, Jan. 26, 1903 *ChS 166.1*

Boží ochrana

Ačkoliv však boj zuří neustále, nikdo není ponechán, aby bojoval sám. Andělé pomáhají těm, kdož krácejí pokorně před Bohem, a ochraňují je. Náš Pán nikdy nezklame toho, kdo v něho věří. Když se dítky Boží uchýlí k Bohu, aby je ochránil před zlým, pozvedne Bůh v soucitu a lásce korouhev proti nepříteli. Nedotýkej se jich, praví, neboť jsou moji. Vyryl jsem je na dlaních svých rukou. – PK 571 *ChS 166.2*

Nebo je velice nablízku těm, kdož trpí pro spravedlivou věc. Kristovy zájmy jsou shodné se zájmy jeho věrného lidu; Kristus trpí spolu se svými svatými, a kdo se dotýká jeho vyvolených, dotýká se Krista. Moc, která je nablízku, aby vysvobodila od tělesné újmy anebo od tísně, je také nablízku, aby spasila před větším zlem, a umožnila služebníku Božímu, aby si zachoval svou poctivost za všech okolností a božskou milostí zvítězil. – PK 545 *ChS 166.3*

Někdy se může zdát, že Hospodin zapomíná na nebezpečí, jež hrozí jeho církvi, a na křivdy, jež jí způsobují její nepřátelé. Bůh však nezapomíná. Nic na tomto světě není srdci Božímu dražší než jeho církev. Není jeho vůlí, aby světskost zkazila její pověst. Neopustí svůj lid, aby byl přemožen satanovým pokušením. Potrestá ty, kdož je zkreslují, bude však milostivý ke všem, kdož se upřímně kají. – PK 590 *ChS 166.4*

15. Dožínky

Nesnadný problém

Po celá léta se nám vtírala nesnadná otázka: Kde vzít dostatek prostředků na podporu misí, které nám Pán otvírá? Četli jsme jasné příkazy evangelia a misie jak domácí tak zahraniční kladly své požadavky. Náznaky by skutečná zjevení Boží prozřetelnosti nám jednotně prikazují urychleně vynaložit úsilí, a udělat to, co je nutné udělat. – 9T 114 *ChS 167.1*

Úspěšný plán

Jedním z nových způsobů práce mezi nevěřícími jsou dožínky ve prospěch misí. V některých posledních letech byla tato práce na mnohých místech úspěšná; mnozí získali požehnání a zvětšil se příliv prostředků do misijní pokladny. Když se cizí lidé obeznámili s pokrokem třetího andělského poselství v pohanských zemích, začali se o ně zajímat a ne jeden chtěl vědět více o pravdě, která tak mocně proměňuje srdce a životy. Mužové a ženy všech tříd byli osloveni a Boží jméno bylo oslaveno. – Manuscript, June 5, 1914 *ChS 167.2*

Někteří mohou pochybovat o tom, zda se patří přijímat dary od nevěřících. Necht' se jen ptají sami sebe: „Kdo je skutečně vlastníkem našeho světa? Komu náleží domy, pole, poklady zlata a stříbra?“ Bohatství světa patří Bohu a On dal svůj majetek do rukou všech lidí, poslušných i neposlušných. Kdykoliv může zapůsobit na srdce nevěřících a modloslužebných lidí, aby z hojných zdrojů podpořili jeho dílo a On to učiní, jen co si církev rozvážně zpřístupní tyto lidi a upozorní je na to, co přednostně smí konat. Kdyby církev správně upozornila zámožné a vlivné lidi na potřeby díla Páně, mohli by tito mnoho vykonat pro rozšíření přítomné pravdy. Boží lid nemusel tratit tolik přednostních možností, kdyby se nebyl zřekl určité pomoci od světa. – Southern Watchman, March 15, 1904 *ChS 167.3*

Pán dosud působí na srdce králů a vládců v zájmu svého lidu. Jeho služebníci mají přijmout pomoc, kterou z jeho podnětu jsou lidé ochotni poskytnout pro pokrok Jeho díla. Tito dárcové mohou novým způsobem pomoci šířit světlo v mnohých temných zemích. Tito lidé nemusí mít na srdci nijak zvlášť Boží dílo, nemusí věřit v Krista a znát Jeho slovo, ale jejich dary nemusí být proto odmítnuty. – Southern Watchman, March 15, 1904 *ChS 168.1*

Pán svěřil svoje bohatství nevěřícím i věřícím lidem; všichni Mu mohou vrátit, co mu patří, aby se pro padlý svět mohlo konat potřebné dílo. Dokud jsme na světě a dokud Duch Boží probouzí lidi, dotud máme přízeň přijímat a projevovat ji. Světu máme přinášet v Písmu zjevené pravdy a od světa máme přijímat, co nám z Božího podnětu na Jeho dílo dává. – Southern Watchman, March 15, 1904 *ChS 168.2*

I když dnes celý svět se svým bohatstvím i hodnotami ovládají nevěřící lidé, přece patří Bohu. „*Hospodinova jest země, a plnost její.*“ (Ž 24,1) „*Mé je stříbro a mé je zlato, praví Hospodin zastupů.*“ (Ag 2,9) „*Nebo má jest všecka zvěř lesní, i hovada na tisíci horách. Já znám všecko ptactvo po horách, a zvěř polní před sebou mám. Zlačním-li, nic tobě o to nedím; nebo můj jest okršlek zemský i plnost jeho.*“ (Ž 50,10-12) Kéž by si křesťané stále více uvědomovali, že mají přednost i povinnost těšit se ze správných zásad a že smí použít každou nebem jim poskytnutou pomoc pro rozmach Božího království na zemi. – Southern Watchman, March 15, 1904 *ChS 168.3*

Napomenutí pracovníkům

Všem, kteří chtějí misijně pracovat s obžinkovými časopisy chci připomenout: Buďte pilní v práci; nechejte se vést Duchem Svatým. Jděte denně vpřed ve svém křesťanském životě. Zvlášť schopní lidé by se měli snažit misijně pracovat mezi nevěřícími z vyšších i nižších společenských vrstev. Pilně vyhledávejte hynoucí. Myslete na to, jak toužebně chce Kristus přivést do svého stáda zbloudilé. Myslete na lidi jako šafáři, kteří musí vydat počet. Ve své sborové a misijní práci v blíz-

kém okolí svítíte tak jasně a určitě, že na soudu nikdo nepovstane a neřekne: „Proč jsi mi o této pravdě neřekl? Proč jsi se o mně nepostaral?“ Budme pilní při šíření literatury, která byla pečlivě připravena pro jinověrce. Využijme každou příležitost na upoutání pozornosti nevěřících. Podejme literaturu každému, kdo je ochotný ji přijmout. Posvěťme se zvěstování poselství: „*Připravujte cestu Páně, přímou učíte na pustině stezku Boha našeho.*“ (Iz 40,3) – Manuscript, June 5, 1914 *ChS 169.1*

Základ úspěchu

Při jakékoliv metodě šíření přítomné pravdy a obdivuhodných zkušeností souvisejících s pokrokem díla, předně se sami cele posvěťme Tomu, jehož jméno chceme vyvýšit. Vážně se též modleme za lidi, které chceme navštívit, a živou vírou je jednotlivě přivádějme do Boží přítomnosti. Pán zná myšlenky i záměry člověka, a ví, jak snadno nás může formovat! Jak oheň Jeho Ducha může obměkčit i kamenné srdce! Jak může člověka naplnit láskou a něhou! Jak nám může dát dary svého Svatého Ducha a uzpůsobit nás pro záchranu lidí! – Manuscript, June 5, 1914 *ChS 169.2*

Boží dílo by mohlo získat mnohem větší podporu, než přijímá, kdybychom k lidem přistupovali rozvážně, kdybychom je obeznámili s tímto dílem a dali jim příležitost vykonat to, k čemu je přednostně pro jeho rozmach nabádáme. Budeme-li si jako Boží služebníci počínat rozvážně a opatrně, dobrá ruka Boží požehná naše úsilí. – Southern Watchman, March 15, 1904 *ChS 170.1*

Kdyby si všichni Boží pracovníci uvědomili, jak mnoho závisí od jejich věrnosti a moudré rozvahy, byla by jejich námaha odměněna větším úspěchem. Nesmělost a váhavost nám často brání získat to, co si od vrchnosti smíme právem žádat. Bůh nám pomůže, jestliže sami ochotně učiníme, co můžeme a máme. – Southern Watchman, March 15, 1904 *ChS 170.2*

Domácí a zahraniční misie

Dílo vnitřní misie půjde mnohem rychleji kupředu v každém směru, když se tu projeví duch štědrější, sebezapíravější a sebeobětavější v prospěch zahraničních misí; neboť rozmach díla doma závisí velkou měrou v Boží milosti na zpětném vlivu evangelijního úsilí, konaného v dalekých zemích. Jedině aktivním úsilím o příliv nutných prostředků pro dílo Boží uvádíme své duše do styku s Pramenem vší moci. – 6T 27 *ChS 170.3*

Jistý Američan, opravdový křesťan v rozhovoru se svým spolupracovníkem poznamenal, že sám pracuje pro Krista 24 hodin denně. Řekl: V celém svém zaměstnání snažím se představit svého Mistra. A když mám příležitost, snažím se získat jiné pro Něho. Celý den pracuji pro Krista. A v noci, když spím, mám muže, který pracuje pro mne v Číně. Na vysvětlenou dodal: „Ve svém mládí jsem se rozhodl jít jako misionář k pohanům. Avšak při smrti svého otce jsem musel převzít podnik, abych mohl uživit rodinu. Dnes místo sebe podporuji misionáře. V jednom městě, v jisté provincii v Číně pracuje můj zástupce. A tak i když spím, svým zástupcem stále pracuji pro Krista.“ *ChS 170.4*

Nemáme takové adventisty s. d., kteří by chtěli konat podobně? Místo aby vydržovali kazatele v díle, ve svorech, které již poznají pravdu, měli by členové sborů říci těmto pracovníkům: „Jděte, pracujte pro záchranu v temnotě hynoucích duší. My sami se postaráme o pokrok díla ve sboru. Budeme se shromažďovat a zůstáváním v Kristu budeme duchovně růst. Budeme pracovat pro záchranu duší kolem sebe a vysílat své modlitby a dary na podporu pracovníků v potřebnějších a nutnějších polích.“ – 6T 29, 30 *ChS 171.1*

Chvályhodný příklad

Ubohá vdova, která dala dva haléře do Pánovy pokladny, ani si neuvědomila, co udělala. Její sebeobětavý příklad znovu a znovu působil na tisíce srdcí v každé zemi, každého věku. Přinesl do Boží pokladny dary od vysokých i nízkých, bohatých i chudých. To pomohlo udržovat misie, zřizovat nemocnice, sytit hladové, odívat nahé, uzdravovat nemocné a kázat evangelium chudým. Celé zástupy byly požehnány jejím nesobeckým činem. – 6T 310 *ChS 171.2*

Naučení z Nehemiášova života

V minulých letech jsem doporučovala informovat přátele a sousedy o naší misijní práci a jejím pokroku a poukazovala jsem na příklad Nehemiáše. Nyní bych chtěla znova upozornit naše bratry a sestry, aby opětovně studovali zkušenost tohoto muže modlitby, víry a zdravého úsudku, který směřle žádal svého přítele, krále Artaxerxa o pomoc při výstavbě Božího díla. – Manuscript, June 5, 1914 *ChS 171.3*

Prostředky od zámožných. – Mužové modlitby by měli být muži činu. Lidé připravení a ochotní najdou způsoby a možnosti práce. Nehemiáš se nedal spoutat nejistotou. Prostředky, které neměl žádat od těch, jež je měli. – Southern Watchmen, March 15, 1904 *ChS 171.4*

Odvaha k dílu pochází z Boží moci. – Nehemiáš a Artaxerxes si stáli tváří v tvář – první byl služebníkem utlačovaného národa, druhý byl vládcem velké světové říše. Rozdíl jejich postavení však přesahoval nedostižným rozdílem jejich mravní úrovně. Nehemiáš přijal rozvážně Krále Králů: „Nechť se chopí mojí pevnosti a učiní se mnou pokoj, ano, nechť učiní se mnou pokoj.“ Za mnohé týdny vysílal tutéž tichou modlitbu, aby ho Bůh vyslyšel. A nyní v odvaze při pomyslení na to, že má Všemohoucího a Vševědoucího Přitele, který ho zastane, tento Boží muž oznámil králi svoji touhu, aby ho totiž na čas uvolnil z vládní služby a dal mu souhlas budovat na rozsáhlém prostoru Jeruzaléma a znovu tu postavit silné, obranné velkoměsto. Tato žádost velmi mnoho znamenala pro židovské město a národ. Nehemiáš napsal: „*I dal mi král vedle štědré ruky Boha mého ke mně.*“ (Ne 2,8) – Southern Watchman, March 8, 1904 *ChS 172.1*

Ústřední povolení. – Protože král příznivě přijal Nehemiášovu žádost, žádal Boží muž směle takovou pomoc, jakou potřeboval na splnění svých plánů. Pro důstojnost a autoritu svého poslání jako i pro ochranu na cestě opatřil si vojenský doprovod. Dostal královské listy pro vládcu provincií za Eufратem, kudy musel projít do Judstva a dostal i list pro správce královského lesa na libanonských vrších, který měl opatřit dřevo potřebné pro zdivo Jeruzaléma a Nehemiášem navrhnuté stavby. Aby ho nikdo nemohl obvinít, že snad překročil pravomoc svého poslání, opatřil si Nehemiáš jasné a podrobné povolení. – Southern Watchman, March 15, 1904 *ChS 172.2*

Na základě královských listin pro vládcu provincií, kterými procházel, byl Nehemiáš důstojně přijat a dostal pohotovou pomoc. Nižádný nepřítel se neodvážil překážet mu, tomuto chráněnci perského krále, s kterým ohleduplně jednali i provinční vládcové. Nehemiášova cesta byla bezpečná a úspěšná. – Southern Watchman, March 22, 1904 *ChS 172.3*

Překážky. – Avšak jeho příchod do Jeruzaléma s vojenským doprovodem nasvědčujícím, že přišel s určitým důležitým posláním, vyvolal žárlivost a nenávist nepřátel Izraele. Pohanské kmeny, usazené blízko Jeruzaléma zprvu podněcovali své nepřátelství vůči Židům všemožnými urážkami a nešlechtnostmi. V této zlomyslnosti zvláště vynikli někteří vůdcové těchto kmenů, jako byl Sanballat Choronský, Tobías Ammonitský a Gesem Arabský, kteří nyní žárlivě pozorovali Nehemiášovy činy, všemožně chtěli mařit jeho plány a překážet mu v díle. – Southern Watchman, March 22, 1904 *ChS 173.1*

Usilovali o rozkol mezi pracovníky podněcováním pochybností a nedůvěry v úspěch. Zesměšňovali námahu stavitelů, celé podujetí zlehčovali a předpovídali mu neblahý pád. ... Stavitelé hradeb brzy naráželi na nejprudší odpor. Byli nuceni ustavičně bdít pro úklady zarytých protivníků. Nepřátelští vyzvědači se snažili podlomit jejich odvahu šířením falešných zpráv; pod různými záminkami činili zapřísahání, jen aby Nehemiáše dostali do svých osidel; Mnozí nevěrní Židé pohotově podporovali tyto zrádné činy. ... Nepřátelští vyzvědači pod záminkou přátelství se mísili mezi stavitele, navrhovali změny v plánu, různým způsobem odvraceli pozornost pracovníků, vyvolali zmatek a nedorozumění, budili nedůvěru a podezření. – Southern Watchman, April 12, 1904 *ChS 173.2*

Dnešní překážky jsou podobné. – V dějinách dnešního lidu se opakuje Nehemiášova zkušenost. Pracovníci v Božím díle se přesvědčí, že bez nenávisti ze strany nepřátel to nepůjde. I když je k dílu povolal Bůh a on jejich práci schvaluje, přece neuniknou potupě a výsměchu. Budou je pomlouvat jako blouznivce, nespolehlivé, rozvratníky a pokrytce – co všechno vyhovuje záměrům jejich nepřátel. Pro zábavu bezbožných budou zesměšňovány i ty nejsvětější věci. Duševní omezenost provázená zlomyslným výsměchem, závistí, nenávistí stačí pobavit lehkovážného posměvače. Takovíto sebevědomí posměvači se předstihují ve vtipech a jeden druhého podněcují v bohorouhavém

díle. Lidská přirozenost skutečně těžce snáší pohrdání a výsměch, ale všichni věrní svědkové Boží to musí snášet. K satanově taktice patří takto odvracet lidi od díla, které jim uložil Pán. – Southern Watchman, April 12, 1904 *ChS 173.3*

Soustředění ochablých sil. – Nehemiáš dokončil stavbu hradeb tajně a potichu. Privil: „*Ale knížata nic nevěděli, kam jsem jezdil, a co jsem činil; nebo jsem Židům, ani kněžím, ani přednějším, ani knížatům, ani jiným úředníkům až do té chvíle neoznámil*“ (Ne 2,16). V tomto namáhavém díle nechtěl poutat pozornost ani přátel, ani nepřátel, aby nevznikl nějaký rozruch a nešířily se zprávy, které by dílo mohly překazit anebo zpomalit. Ostatek noci strávil Nehemiáš na modlitbě; ráno bylo třeba vynaložit velké úsilí, aby procitli a sjednotili se zmalomyslnění a rozdělení spoluobčané. – Southern Watchman, March 22, 1904 *ChS 174.1*

I když Nehemiáš měl královské pověření vyžadující spolupráci při znovuvýstavbě městských zdí, přece nechtěl spoléhat jen na donucovací moc. Chtěl dříve získat důvěru a pochopení lidu, neboť věděl, že pro úspěch tohoto velkého díla, které se rozhodl konat, je nejdůležitější jednotu rukou a srdcí. *ChS 174.2*

Když ráno svolal lid, předložil mu také důkazy, které měly probudit jejich spící síly a sjednotit jejich rozptýlené spoluobčany. ... A když jim všechno důkladně vysvětlil a osvědčil, že má podporu perského krále a Boha Izraelských, položil jim přímou otázku, zda využijí této příznivé příležitosti a půjdou s ním budovat zdi. Tato výzva zasáhla přímo jejich srdce; projev Boží přízně vůči nim zahnal jejich ustrašenost. S novou odvahou jednohlasně volali: „Vstaneme a vystavíme.“ – Southern Watchman, March 29, 1904 *ChS 174.3*

Posvátná síla a vznešená naděje Nehemiášova přešla na lid. Když pocítil tohoto ducha, povznesli se na čas k mravní úrovni svého vůdce. Každý se stal Nehemiášem svého druhu a každý posilňoval a povzbuzoval svého bratra v práci. – Southern Watchman, March 29, 1904 *ChS 175.1*

Izraelští kněží mezi prvními. – Mezi prvními, které zasáhl duch Nehemiášovy horlivosti a opravdovosti byli izraelští kněží. Svým vlivným postavením, které zastávali, mohli tito lidé mnoho učinit, aby dílo překazili nebo urychlili. Jejich pohotová spolupráce na samém počátku značně přispěla jeho úspěchu. Tak by to mělo být v každém svatém podujetí. Ti, jež zastávají vlivné a zodpovědné postavení v církvi, měli by být v popředí díla Božího. Jsou-li oni pomalí, jiní se vůbec nepohnou. Ale „jejich horlivost podnítí mnohé“. Bude-li jejich světlo jasně svítit, tisíce pochodní se od něho zapálí. – Southern Watchman, April 5, 1904 *ChS 175.2*

Nehemiáš jako organizátor. – Lid byl všeobecně povzbuzený vlasteneckou jednomyslností a radostnou spoluprací. Schopní a vlivní lidé zorganizovali různé vrstvy obyvatel do skupin a každý vedoucí odpovídal za výstavbu určité části zdi. To se líbilo Bohu i andělům, když viděli celé skupiny spolupracující družně – na zbořených zdech Jeruzaléma od časného rána až do „východu hvězd“. – Southern Watchman, April 5, 1904 *ChS 175.3*

Projev skutečného vůdcovství. – Nehemiášova horlivost a síla nyní neochabovala, když práce skutečně započala. Nezaložil si ruce s pocitem, že to těžké břemeno na něm už nyní nespočívá. S neúnavnou ostražitostí stále dohlížel na dílo, usměrňoval dělníky, všiml si každé překážky a staral se o všechny potřeby. Jeho vliv bylo stále cítit po celé délce tohoto pětikilometrového zdiva. Výstižnými slovy podněcoval k nadšení bázlivé, pochválil pilné a povzbuzoval pomalé. Orlím okem stále pozoroval pohyby nepřátel, kteří se v dálce občas scházeli a pod přísahou se snažili odvracet pozornost dělníků a překážet jim v díle. *ChS 175.4*

Zatímco se oko každého pracovníka často obracelo k Nehemiášovi, aby neunikl ani nejmenší pokyn, oko a srdce tohoto vůdce se utíkalo k Bohu, k tomu velkému Strážci velkého díla, k tomu, který vložil do srdce svého služebníka starost o výstavbu. Čím více v jeho srdci sílila víra a odvaha, tím směleji Nehemiáš volá a ozvěna jeho slov zachvívá srdce dělníků po celé stavbě: „Bůh nebeský vám požehná!“ – Southern Watchman, April 5, 1904 *ChS 176.1*

Nehemiáš a jeho společníci neuhnuli před těžkostmi a neutíkali před tísnivou úlohou. Nepřevlékali se ani ve dne ani v noci, a ani před krátkým spánkem neodkládali zbraně. „*Pročež i já, i bratři moji, i služebníci moji, i strážní, kteříž chodí za mnou, nebudeme svláčet oděvu svého. Žádný ho nesloží, leč u vody.*“ (Ne 4,23) – Southern Watchman, April 26, 1904 *ChS 176.2*

V každém náboženském hnutí bývá i odpor. – Zatímco většina izraelských knížat čestně plnila svoji povinnost, několik Tekoitských knížat „nepodklonili šije své k dílu pána svého“ (Ne 3,5). Zatímco věrní stavitelé mají v Boží knize čestný záznam, památka těchto lenivých služebníků je poskvrněna hanbou a zaznamenána jako výstraha pro všechna budoucí pokolení. ChS 176.3

V každém náboženském hnutí jsou lidé, kteří sice nemohou popřít, že jde o dílo Boží, ale nejsou ochotni podpořit ho a pomoci mu vpřed. Když však jde o jejich sobecké zájmy, často jsou těmi nejprůbojnějšími a nejenergičtějšími pracovníky. Je dobře připomenout, že v Boží knize nebeských záznamů jsou zapsány všechny naše pohnutky a skutky – tato kniha na nic nezapomíná a nemýlí se; podle ní budeme souzeni. Tam bude věrně zaznamenána každá zanedbaná příležitost sloužit Bohu a každý sebemenší skutek víry a lásky zůstane tu na věčnou památku. – Southern Watchman, April 5, 1904 ChS 176.4

Výzva k dnešním Nehemiášům

Dnešní církev potřebuje Nehemiáše; nejde o ty, kteří se dovedou jen modlit a kázat, ale i lidi, kterých modlitby a kázání jsou podepřeny pevným a neodkladným záměrem. Příklad tohoto židovského vlastence při uskutečňování svých plánů by měli následovat všichni kazatelé a vedoucí. Svoje plány by měli předložit církvi tak, aby získali zájem a podporu svých členů. Lid by měl rozumět těmto plánům a měl by spolupracovat; potom bude mít osobní zájem o jejich zdar. Úspěch, který korunoval Nehemiášovy snahy ukazuje, co může dosáhnout modlitba, víra, rozvážná a odvážná činnost. Živá víra podnítl odvážný čin. Duch vedoucího se velkou měrou projeví mezi lidem. Jestliže vedoucí představitelé, kteří vyznávají, že věří slavným, důležitým a v dnešní době zkušebním pravdám, neprojeví nižádnou horlivost, aby připravili lid pro Boží den, pak musíme očekávat, že církev bude nedbalá, lenivá a pohodlná. – Southern Watchman, March 29, 1904 ChS 177.1

16. Hnutí církevního rozmachu

Boží plán

Není to Boží vůle, aby Jeho lid utvářel veliké osady. Kristovi učedníci jsou Jeho zástupci na zemi a Bůh chce, aby se rozešli po celé zemi do měst a do vesnic, jako světla uprostřed tohoto temného světa. – 8T 244 *ChS 178.1*

Utvářet osady anebo stahovat se z různých míst, kde je jen málo duchovní síly a vlivu, a soustřeďovat mnohé věřící na jedno místo, znamená ubírat světlo tam, kde ho Bůh nechal svítit. – 2T 633 *ChS 178.2*

Kdyby Kristova církev plnila úkol, který jí Pán svěřil, uskutečnila by se slova Písma: „*Lid bydlící v temnotách uvidí veliké světlo; světlo vzejde těm, kdo seděli v krajině smrti.*“ (Mt 4,16) Členové církve by neměli vytvářet nějaké uzavřené společenství, vyhýbat se odpovědnosti a nesení kříže, ale měli by jít do všech krajů, nechat ze sebe vyzařovat Kristovo světlo, pracovat jako On pro záchranu lidí. „*Evangelium království*“ by se rychle rozšířilo po celém světě. – MB 42 *ChS 178.3*

Bratři a sestry, proč se zdržujete při sborech? Přemýšlejte o podobenství o ztracené ovci a chodte jako praví pastýři hledat ztraceného, který je na poušti hříchu. Zachraňujte hynoucí. – RH Dec. 12, 1893 *ChS 178.4*

Členové našich sborů mohou vykonat dílo k jakému se dosud nevzchopili. Nikdo by se neměl stěhovat na nové místo jenom pro světské výhody. Kde se však skýtá možnost obživy, měly by se tam usadit jedna, nebo dvě rodiny v pravdě pevně zakotvené, aby tam konaly misijní dílo. Musí však mít velkou lásku k duším a pokládat si za svoji povinnost pracovat pro ně a přemýšlet, jak je přivést k pravdě. Mohou rozšiřovat naše spisy; ve svých příbytcích mohou mít shromáždění, seznámat se se svými sousedy a zvat je do svých shromáždění. Tak mohou své světlo nechat svítit v dobrých skutcích. – 8T 245 *ChS 178.5*

Bratři a sestry, kteří chtějí změnit svoje bydliště, kteří mají na zřeteli Boží slova a uvědomují si, že na nich spočívá osobní zodpovědnost za blaho a záchranu duší, za které Kristus neváhal obětovat svůj předražený život, měli by se přestěhovat do měst a dědin, kde je jen málo světla, anebo kde ho vůbec není, a kde mohou sloužit a svoji práci a zkušenostmi být k požehnání. Potřebujeme misionáře, kteří půjdou do měst a vesnic a vztyčí korouhev pravdy, aby Bůh měl všude své svědky, aby světlo pravdy proniklo, kde dosud nezasvítlo a její prapor nezavlál, kde jí dosud neznají. – 2T 115 *ChS 179.1*

Nic tak neprobudí sebeobětavou horlivost a tolik nerozšíří a neupevní charakter, jako zaměstnání pro jiné. Mnozí křesťané vyznáváním, vyhledávají-li styk s církví, myslí jen na sebe a chtějí požívatí obecné ochrany a duchovní péče. Stanou se členy velkých prospívajících sborů a spokojí se tím, že pro jiné málo konají. Takto olupují sami sebe o nejdražší požehnání. Mnozí by měli velký úspěch, kdyby obětovali svůj příjemný vztah k sboru plný nevinnosti, nebo klidu. Měli by jít tam, kde by jejich sil bylo použito v křesťanské práci, pak by se učili nésti zodpovědnost. – MH 151 *ChS 179.2*

V Americe je třeba navštívit tisíce měst, kde prapor pravdy dosud nezavlál a kam její zvěst dosud nepronikla. Do těchto polí by měli vstoupit tisíce dosud nábožensky lenivých a proto jen chabě k nebi putujících lidí, kteří vzbuzují pochybnost, zda vůbec jsou křesťany. Potřebují živé spojení s Ježíšem Kristem. Pak bude o nich možno říci: „Jste Boží spolupracovníci.“ Mnohým bych ráda řekla: Čekáte asi, že vás někdo zavede do vinice a přinutí vás pracovat, anebo že vinici dovede k vám, abyste se nemuseli nijak namáhat, budete marně čekat. kam se jen podíváte, uvidíte zralé obilí, připravené ke žni; najdete práci blízko i daleko. Kolika však Kristus řekne na soud: „*Dobrý a věrný služebník*“? Myslím na to, co asi cítí andělé, když vidí blízký konec a pozorují ty, kteří tvrdí, že znají Boha a Ježíše Krista, kterého poslal, jak se tisknou k sobě, jak se shromažďují a jak jsou nespokojeni, jak si vždy pohotově nemohou poslechnout kázání, která by oblažovala jejich duši a povzbuzovala sbor, když sami doslova nic nečiní. ... Jak jejich hmotné a výdělkové výhledy nejsou

příliš uspokojivé při odchodu do míst, kde pravda nebyla dosud zvěstována, anebo kde světlo jen slabě bliká, má je to snad odradit od díla, které Ježíš ochotně konal, aby je zachránil? – GCB 1893, p. 131 *ChS 179.3*

Vidíme velkou potřebu služby hlásání evangelia nejen v cizích zemích, ale i v blízkém okolí. Všude okolo jsou města a vesnice, kde se nic nekoná pro spásu duší. Proč by se rodiny, které znají přítomnou pravdu nemohly usadit v těchto městech a vesnicích a nemohli rozvinout Kristův prapor skromně pracovat ne vlastním, ale božím způsobem, aby světlo osvítilo ty, jež ho neznají? *ChS 180.1*

Když se církev skutečně zmocní duch tohoto poselství, potom členové budou všemožně pomáhat při záchraně lidí, za které Kristus zemřel. Půjdou do nových polí. Mnozí nevysvěcení pracovníci s pomocí Páně navštíví sbory a budou podepírat odumírající ostatky. Laičtí členové půjdou do větších či menších míst a do zdánlivě opuštěných osad se světlem, které z Božího pověření mají přinést jiným. Potkají lidi všelijak pochybné avšak jedinou otázkou bude: Chtějí se smířit s Kristem? Přijmou Jeho Ducha, aby jejich vliv, slovo, i příklad svědčil o ušlechtilém Původci pravdy a spravedlnosti? *ChS 180.2*

Tam, kde pravda není ještě známa, mohou ochotní bratři a sestry pronajmout vhodnou místnost a shromáždit všechny zájemce. Potom je mohou poučovat o pravdě. Nemusí kázat, ale s Písmem v ruce mohou dovolit, aby sám Bůh promluvil ze svého Slova. Je-li přítomných jen málo, stačí bez okázalosti či vzrušení říci: „*Takto praví Hospodin*“, k tomu přechíst a stručně vysvětlit jasnou pravdu evangelia, společně si zazpívat a pomodlit se. – RH Sep. 29, 1891 *ChS 181.1*

Skvělý příklad Abraháma

Nebyla to lehká zkouška, která byla Abrahámovi uložena, a nebyla to malá oběť, jež byla na něm žádána. Byla tu silná pouta, jež ho pojila s jeho zemí, s příbuznými a s domovem. Abrahám však nezaváhal v uposlechnutí výzvy. Nekladl otázky o zemi zaslíbené, zda je tam úrodná půda a zdravé podnebí, zda nová země je krásná na pohled a zda uživí člověka. Bůh promluvil a jeho služebník musel uposlechnout. Nejšťastnějším místem na zemi mu bylo místo, které mu určil Bůh. *ChS 181.2*

Tak jako Abrahám jsou mnozí zkoušeni i dnes. Neslyší hlasu Božího zaznívajícího přímo z nebes. Bůh promlouvá k nim zaznamenanými poučkami svého slova a řízením své prozřetelnosti. Mohou být vyzváni, aby se zřekli svého místa, které slibuje bohatství a slávu, aby se vzdali výhodných a výnosných styků, aby odešli od svých příbuzných a nastoupili cestu, která se zdá cestou sebezapření, těžkostí a obětí. Bůh má pro ně poslání; avšak život v pohodlí a vliv příbuzných a přátel by brzdil rozvoj právě těch vlastností, jež jsou potřebné pro splnění poslání. Bůh je proto odvo-lává z prostředí, na které působí lidské vlivy a lidská pomoc, a vede je k tomu, aby cítili potřebu jeho pomoci a záviseli toliko na něm, aby se jim mohl zjevit. *ChS 181.3*

Kdo je ochoten zřici se na pokyn Prozřetelnosti svých vlastních plánů, jež úspěšně plní, a vzdát se rodinných svazků? Kdo přijme nové povinnosti a vstoupí na neprobádané pole, konaje dílo Boží ochotně a neohroženě a pro věc Kristovu své ztráty za vítězství? Kdo tak učiní, má víru Abrahámovu a bude s ním účasten „*převelmi veliké věčné slávy brímě*“ (2 K 4,17) a nimž „*nejsou rovna utrpení nyníjší*“ (Ř 8,18). – PP 126, 127 *ChS 181.4*

Co tu děláš?

Na neochabující činnosti těch, kdož jsou věrní a oddaní, závisí mnoho, a proto se satan všemožně snaží převrátit úmysl Boží, prováděný poslušnými. Způsobuje, že mnozí zapomínají na své vysoké a svaté poslání a uspokojují se radostmi tohoto života. Svádí je, aby složili ruce v klín nebo se pro větší světské výhody vzdali míst, kde by mohli prospět dobru. Jiné zase přemlouvá, aby přehli před povinnostmi, narazí-li na protivenství nebo pronásledování. Na všechny takové však nebe pohlíží s láskou a soucitem. Každému dítěti Božímu, jehož hlas se nepříteli duší podařilo umlčet, je určena otázka: „Co tu děláš?“ Prikázal jsem ti jít do celého světa a hlásat evangelium, aby lid byl připraven na den Páně. Proč jsi zde? Kdo tě sem poslal? – PK 171, 172 *ChS 182.1*

Otázka „co tu děláš?“ je určena nejen jednotlivcům, ale i rodinám. V mnoha sborech jsou rodiny, dobře zasvěcené do pravd slova Božího, jež by mohly rozšířit okruh svého vlivu, kdyby šly na místa, jež potřebují pomoci, kterou mohou poskytnout. – PK 172 *ChS 182.2*

Výzva křesťanským rodinám

Je nutné, aby se tu a tam usadili misionářské rodiny. Zemědělci, obchodníci, zedníci a takoví, kteří jsou zruční v různých živnostech, uměních, měli by jít na zanedbaná pole, aby zlepšili pozemky, zakládali obchody, stavěli pro sebe prosté domy a pomáhaly svým sousedům. – MH 194 *ChS 182.3*

Bůh vybízí křesťanské rodiny, aby šli do míst, která jsou dosud v temnotě a bludu a moudře i vytrvale pracovali pro svého Mistra. K uposlechnutí této výzvy je zapotřebí sebezapření. Zatím co mnozí čekají, až každá překážka z jejich cesty bude odklizená, zmírají duše bez naděje a bez Boha na světě. Mnozí, velmi mnozí pro světský zisk anebo pro získání vědeckých znalostí, odvažují se do krajín postižených nákazou a tam snášejí těžkosti a nedostatky; kde však jsou ti, kteří by byli ochotni učinit totéž, aby jiným mohli vyprávět o Spasiteli? Kde jsou muži a ženy, kteří by chtěli jít do území, jež potřebují evangelium, aby těm, kdož jsou v temnotě mohli svědčit o Spasiteli? – 9T 33 *ChS 182.4*

Celé rodiny by se mohly postavit do služby misie, chopit se osobní práce, pilnými rukama a čilým duchem pracovat pro Mistra a vynalézat stále nové způsoby, aby jejich práce byla úspěšná. – 9T 40 *ChS 183.1*

Kdyby se rodiny usadily na temných místech země, na místech, kde lid je pohroužen do duchovní tmy a pomohly by šířit světlo Kristova života, mohlo by se vykonat veliké dílo. Svědění by měli započít klidným, nenápadným způsobem, bez nároků na konferenční fondy, dokud zájem nebude tak rozsáhlý, že ho sami bez kazatelské pomoci nemohou zvládnout. – 6T 442 *ChS 183.2*

Potřeba moudrých školkařů

Připravujte pracovníky, kteří by šli na cesty a mezi ploty. Potřebujeme moudré školkaře, kteří budou přesazovat stromy na různá místa a budou pečovat o jejich růst. Pozitivní povinností Božího lidu je jít do dalekých zemí. Ať jsou zapojeny všechny síly k vyčištění nového pole, vybudování nových vlivných středisek, kde se otevrou možnosti. Shromáždíte pracovníky s pravou misijní horlivostí a umožněte jim šířit světlo a známost v dáli i na blízku. Ať nesou živou zvěst zdravotní reformy tam, kde lidé většinou nevědí nic o těchto zásadách. – 9T 118 *ChS 183.3*

Mnozí členové našich velkých sborů ve skutečnosti nečiní nic. Mohli by vykonat dobré dílo, kdyby nezůstávali všichni na jednom místě, ale raději šli tam, kam pravda dosud nevnikla. Stromům, které jsou příliš blízko sebe, se nedaří. Zahradník je musí rozsazovat, aby měly více místa k vzrůstu a nezakrňely nebo neonemocněly. Totéž pravidlo možno dobře použít na naše velké sbory. Mnozí členové odumírají duchovně, jelikož takového pravidla není dbáno. Slábnou a stávají se neschopnými. Kdyby byli přesazeni, zesílili by a ožili. – 8T 244 *ChS 183.4*

Jistota výsledku

Kdyby se naši členové chtěli vzchopit a začali konat, co je jim možné a podnikli boj na vlastní útraty tím, že by každý usiloval vykonat co nejvíce, aby získal duše pro Pána Ježíše, viděli bychom, jak mnozí by opouštěli řady satanovy a shromáždili by se pod Kristův prapor. Kdyby náš lid chtěl jednat podle světla, které je dáno v těchto několika slovech naučení, pak bychom jistě uzřeli spasení Boží. Nastalo by předivné probuzení. hříšníci by se obraceli a mnohé duše by se připojili k církvi. – 8T 246 *ChS 184.1*

Členové naší církve by měli mít hluboký zájem o misijní úsilí doma i v cizích misijních polích. Obdrží veliké požehnání, budou-li se obětavě starat o to, aby se rozšířila pravda na novém území. Peníze vydané na toto dílo přinesou hojný užitek. Nově obrácení, radující se ze světla přijatého z Božího Slova, také přispějí ze svých prostředků k rozšíření světla pravdy jiným. – 9T 49 *ChS 184.2*

Tam, kde podmínky jsou tak pochybné a znechucující, že mnoho pracovníků odmítá v nich pracovat, nejobdivuhodnější změny k lepšímu mohou nastat sebeobětavým úsilím laických členů. Tito pokorní pracovníci učiní mnoho, neboť pracují trpělivě, vytrvale, nespolehaje na lidskou moc, nýbrž na Boha, který je posiluje. Rozsah dobra, které tito pracovníci splní na tomto světě, nebude nikdy znám. – 7T 22, 23 *ChS 184.3*

Naučení z pádu starého Izraele

Když Izraelští vstoupili do Kanánu, nesplnili Boží záměr, aby ovládli celou zemi. Po částečném vítězství se usadili a těšili se z ovoce svého vítězství. Ve své nedůvěře a lásce k pohodlí, shromažďovali se v částech již dobytých, místo aby šli osazovat nová území. Takto započalo odvrácení se od Boha. Svým nezájmem o provedení Jeho záměru mu bránili naplnit jim zaslíbená požehnání. Nekoná dnešní církev totéž? Křesťanští vyznavači, mající před sebou celý svět, potřebující evangelia, shromažďují se tam, kde se mohou sami těšit z předností evangelia. Necítí potřebu jít do nových území a nést poselství o spasení do dalekých krajů. Odmítají naplnit poslání: *„Jdouce po všem světě, kaďte evangelium všemu stvoření.“* (Mk 16,15) Jsou méně odpovědní než židovská církev? – 8T 119 *ChS 184.4*

17. Křesťanská pomocná služba

Dle Božího plánu

Mnozí si myslí, že by to byla pro ně velká výsada, kdyby mohli vidět místa, kde žil Kristus na zemi, kdyby mohli chodit po cestách, po nichž chodil on, kdyby mohli spatřit jezero, u něhož tak rád učil, a pahorky a údolí, na nichž tak často spočinul jeho zrak. Nemusíme však chodit do Nazaretu, do Kafarnau nebo do Betanie, abychom mohli kráčet po stopách Ježíšových. Jeho stopy najdeme u lůžka nemocného, v nuzných chatrčích, v rušných ulicích velkoměsta a všude, kde lidským srdcím je třeba útěchy. Budeme-li konat to, co konal na zemi Ježíš, půjdeme v jeho šlépějích. – DA 640 ChS 186.1

Ježíš pomáhal ulehčovat každé utrpení, s nímž se setkal. Měl málo peněz, jež by mohl rozdávat, často si však sám odepřel pokrm, aby pomohl těm, kdož byli potřebnější než on. Jeho bratři brzy poznali, že Ježíš svým vlivem napravuje to, co oni způsobili. Ježíš byl tak útlocitný, jako žádný z nich. Ani takovými nechtěli být. S chudými a poníženými jednali příkře; takové pak Ježíš vyhledával a povzbuzoval je. Těm, kteří byli v bídě, nabídl číši studené vody a skromně jim vložil do rukou svůj vlastní pokrm. Když zmírnil jejich utrpení, učil je pravdám; a pravdy ve spojení s jeho milosrdnými skutky vstoupily se jim v paměť. – DA 87 ChS 186.2

Oznámení

Následovníci Kristovi mají pracovat tak, jako pracoval on. Máme sytit hladové, odívat nahé, utěšovat trpící a postižené. Máme sloužit zoufalým, vdechovat naději zoufalým. Pak i nám se splní zaslíbení: „*Předcházejí tě zajisté bude spravedlnost tvá, a sláva Hospodinova zběře tě.*“ (Iz 58,8). – DA 350 ChS 186.3

Ti, kteří se pustili do křesťanské pomocné služby, konali to, co žádá Pán, a On přijal jejich úsilí. To, co bylo v tomto směru uděláno, je to, s čím by každý adventista s. d. měl srdečně souhlasit, podpořit a sám se toho vážně chopit. Zanedbávání této práce, která je jim na dosah, odmítáním těchto břemen církev ztrácí velmi mnoho. Kdyby se církev náležitě pustila do této práce, její členové by byly prostředníky záchrany mnohých duší. – 6T 295 ChS 187.1

Všechny Boží dary mají použít k prospěchu lidstva, k pomoci trpícím a potřebným. Všichni máme sytit hladové, oblékat nahé, pečovat o vdovy a sirotky, pomáhat lidem trpícím a utiskovaným. Bůh si nikdy nepřál, aby na světě panovala bída. Nechtěl, aby jeden člověk měl nadbytek přepychových věcí, zatímco děti druhého žadoní o chléb. Lidé mají použít k prospěchu druhých všechny prostředky, které nutně nepotřebují k životu. Ježíš řekl: „Prodávejte statky své, a dávejte almužnu“, buďte „štědří, dobročinní.“ „Ale když činíš hody, povolej chudých, chromých, kulhavých, slepých.“ „Rozdávati svazky bezbožnosti“, „roztrhnouti snopky obtěžující“, „potřebné propustiti svobodné“, „všelijaké jho abyste roztrhli“, „abys lámal lačnému chléb svůj“, „chudé vypověděné abys uvedl do domu.“ „Viděl-li bys nahého ... jej přioděl.“ „A lačnému duši svou.“ „Jdouce po všem světě, kažte evangelium všemu stvoření.“ Tak znějí příkazy Pána. Dělá to většina vyznavačů křesťanství? – COL 370, 371 ChS 187.2

Bůh od nás žádá, abychom přinášeli ovoce dobrých skutků; přivítává slova, dobročinnost, láskyplný ohled k chudobným, bídným a trpícím. Když vaše srdce soucítí se srdcem lidí znechucených a zarmoucených, když ruka rozdává nuzným, když odíváte nahé a do svého příbytku a srdce přijímáte cizince, andělé jsou blízko a v nebi se ozývá patřičná struna. Každý čin spravedlnosti, milosrdenství a dobročinnosti rozehrává nebeskou melodii. Otec ze svého trůnu pozoruje ty, jež konají tyto skutky milosrdenství a počítá je za svoje nejvzácnější poklady. „*Ti budou, praví Hospodin zástupů, v den, kterýž já učiním, mám klínou.*“ (Mal 3,17) Každý skutek milosrdenství nuzným a trpícím, jakoby jste vykonali Ježíši. Když pomáháte chudobným, soucítíte s trpícími a utlačovanými a přátelsky přijímáte sirotka, dostáváte se do užšího vztahu s Ježíšem. – 2T 25 ChS 187.3

Pomoc potřebným, utiskovaným trpícím a bezmocným je práce, kterou by měl každý sbor dávno konat. Máme projevovat něžný soucit Samaritána, když se staráme o tělesnou bídu, nasycujeme hladové, přijímáme k sobě chudé, kteří byli vykázáni ze svých bytů a každý den bereme od boha milost a posilu, která nás činí schopnými proniknout do hloubek lidské bídy a pomáhat těm, kteří si sami pomoci nemohou. Když toto činíme, máme příznivé příležitosti velebit Krista, toho ukřižovaného. – 6T 276 *ChS 188.1*

Mnozí by chtěli rádi vědět, proč jejich modlitby jsou tak neživé, jejich víra tak slabá a vratká, jejich křesťanské zkušenosti tak temné a neurčité. Zdali se nepostíme a „nevedeme těžký život před Hospodinem zástupů“? V 58. kapitole Izaiáše Kristus ukázal, jak se toto může změnit. ... (Verš 6.7). Toto nařídil Kristus malomyslným, pochybujícím a sklíčeným. Ať ustaraní, kteří s nářkem chodí před Pánem, se vzchopí a pomohou, kdo potřebuje pomoci. – 6T 266 *ChS 188.2*

Boží velikost a sláva se projevuje v tom, že pomáhá lidem, kteří klesli do hříchu a těší zarmoucené. Jestliže Spasitel přebývá v lidských srdcích, projevuje se stejným způsobem. Náboženství Ježíše Krista přináší požehnání všude, kde působí. Všude, kde se šíří jeho vliv, se šíří také Boží světlo. – COL 386 *ChS 188.3*

Vdova ze Sarepty se rozdělila s Eliášem o poslední sousto a za odměnu byl zachován její život a život jejího syna. A všem, kdož v čase zkoušek a nouze poskytují pomoc druhým, ještě potřebnějším, slibuje Bůh velké požehnání. Bůh se nemění. Jeho moc není menší dnes, než byla za dnů Eliášových. – PK 131, 132 *ChS 188.4*

Kristova láska, která projevuje se nesobeckou službou, má větší účinek na obrácení zločince, nežli meč nebo soudní dvůr, jež jsou nutné, aby pachatelé naháněli strach před zákonem. Avšak láskyplný misionář zmůže více. Pokáráním se srdce často zatvrdí, avšak láskou Kristovou roztaje. – MH 106 *ChS 189.1*

Je třeba pamatovat

Ve všem našem počínání měli bychom stále myslet na zkušenosti, obsažené v jiných kapitolách, které jsou našim smrtelným očím uzavřeny. Na stránkách vzpomínek nacházíme smutné události, které jsou pečlivě střeženy před zvědavými zraky. Tam zaznamenány jsou dlouhé, tvrdé boje s obtížnými poměry, třeba nesnáze v rodině, jež den co den oslabují odvahu, důvěřivost a víru. Duše, které musí v přemíře zápasit v životním boji, mohou být posíleny a povzbuzeny malými pozornostmi, k nimž netřeba než láskyplného úsilí. Pro takové jest pevný a ochotný stisk ruky věrným přítelem o to cennější, nežli zlato nebo stříbro. Přátelská slova jsou vítaná jako andělský úsměv. *ChS 189.2*

Jest velmi mnoho těch, kteří zápasí s nouzí, musí těžce pracovat za nepatrnou mzdu a přece jen jsou sto, to nejnutnější si opatřit. Práce a útlak bez naděje na lepší poměry velmi stěžují jejich břímě. Přidá-li se k tomu bolest a nemoc, pak jest břemeno nesnesitelné; zkormoucení a utišení nevědí, na koho mají se obrátit o pomoc. Ukažte jim svou účast v jejich zkouškách zármutku a malomyslnosti. Tu otvírá se vám cesta, která jim pomáhat. Mluvte s nimi o příslibech Božích, modlete se s nimi a za ně, vlévejte jim naději. – MH 158 *ChS 189.3*

Pro mnohé je život strastiplným zápasem; cítí své nedostatky, jsou nešťastní, nevěří. Myslí si, že nedostali nic, za co by měli být vděční. Laskavá slova, soucitný pohled a výraz uznání jsou pro mnohého takto zápasícího a opuštěného jako číše osvěžující vody žíznícímu. Soucitné slovo, projev laskavosti ulehčí břemeno, které těžce doléhá na znavená bedra. Každé slovo nebo čin nezištné lásky je výrazem Kristovy lásky ke ztracenému lidstvu. – MB 23, 40 *ChS 189.4*

Podejte pomocnou ruku

Největším zlem je hřích, a od nás se očekává, že s hříšníky budeme mít soucit a že jim pomůžeme. Ke každému však nemůžeme přistupovat stejným způsobem. Mnozí zastírají hlad svého nitra. Takovým lidem velmi pomůže milé slovo nebo laskavá pozornost. Jiní ovšem vůbec nevědí, že něco potřebují. Neuvědomují si strašnou vlastní ubohost. Mnozí lidé propadli hříchu natolik, že vůbec nechápou Boží pravdy, nepodobají se Bohu a nevědí, že by mohli být spasení. Nevěří bohu a nedůvěřují lidem. Mnohé z nich můžeme ovlivnit jen nesobeckým a laskavým jednáním. Nejdříve

se musíme postarat o jejich tělesné potřeby, nasytit je, slušně obléknout a dát je do pořádku. když uvidí projevy naší nesobecké lásky, snáze uvěří lásce Pána Ježíše. *ChS 190.1*

Mnozí lidé chybují a stydí se za svou nerozvážnost. Stále přemýšlejí o svých chybách a omylech, dostávají se až na pokraj zoufalství. Ani takové lidi nesmíme přehlížet. Musí-li někdo plavat proti proudu, sráží ho proud celou svou silou zpět. Podejte takovému člověku pomocnou ruku, podobně jako Pán Ježíš podal ruku tonoucímu Petrovi. Mluvte s ním povzbudivě. Dodejte mu důvěry a vzbuzujte v něm lásku. *ChS 190.2*

Ó, nepronášejte slov, jež působí hlubokou bolest, zaveďte ku soucitnému Spasiteli hříchem znavenou duši, jež neví, kde najít vykoupení. uchopte ji za ruku, narovnejte ji, promluvte k ní slova odvahy a naděje. Učiňte, ať chopí se ruky Spasitelovy. – MH 168 *ChS 190.3*

Pohostinnost je křesťanská povinnost

Naši úlohou na světě je žít pro blaho jiných, byť jim na požehnání a pohostinném chování se vůči lidem, kteří skutečně potřebují naši péči a přívětivost naší společnosti a domácnosti měla být na úkor našeho pohodlí. Někteří se vyhýbají této nevyhnutelné službě. Někdo to však musí činit a protože bratři a sestry všeobecně neradi projevují pohostinnost a nejsou ochotni plnit tyto křesťanské povinnosti, je málo těch, jež mají ochotné srdce a radostně berou na sebe břemena trpících a obtížených. – 2T 645 *ChS 191.1*

Na přívětivost k hostům nezapomínejte; „*skrze ni zajisté někteří, nevědouc, anděly za hostě přijímali*“ (Žd 13,2). Tato slova neztratila postupem času nic ze své síly. Náš nebeský otec stále ještě vytváří svým dítkám na jejich cestě příležitosti, jež v sobě skrývají požehnání; a ti, kdož těchto příležitostí využívají, dožívají se velké radosti. – PK 132 *ChS 191.2*

Zkoušky

Bůh nás zkouší v každodenních událostech života. V maličkostech se ukáže, co je v srdci. Malá pozornost, mnohé nepatrné příhody a obyčejná zdvořilost vytvářejí životní štěstí. Zanedbávání přívětivých povzbudivých, láskyplných slov a dobrých příležitostí v každodenním životě utváří souhrn životního neštěstí. Nakonec se ukáže, že sebezapření pro blaho a štěstí našich bližních tvoří velkou část záznamů v nebi. – 2T 133 *ChS 191.3*

Viděla jsem, že podle Boží prozřetelnosti dostaly se vdovy a sirotky, slepí, hluchí, chromí a jinak trpící do úzkého křesťanského vztahu s Boží církví. Tu se má osvědčit Boží lid a ukázat svůj pravý charakter. Boží andělé pozorují naše chování k lidem potřebujícím náš soucit, lásku a nezištnou pomoc. Je to Boží zkouška našeho charakteru. Máme-li pravé biblické náboženství, pak si uvědomíme, že v osobě bratrů a sester jsme Kristu dlužni lásku; my však nemůžeme udělat nic méně, než za jeho nesmírnou lásku vůči nim hříšným, nezasluhujícím si jeho milosti, musíme projevit svou vděčnost tím, že se budeme upřímně a s nesobeckou láskou zajímat o naše méně šťastné bratry a sestry. – 3T 311 *ChS 191.4*

Výstižné podobenství

Dvěma velkými zásadami Božího zákona jsou svrchovaná láska vůči Bohu a nesobecká láska k našim bližním. Na těchto dvou zásadách závisí, anebo z nich vyrůstají, první čtyři i zbývajících šest přikázání. Podobenství o člověku, který šel z Jeruzaléma do Jericha a upadl mezi lotry, byl oloupen, zbit a polomrtvý opuštěn. Kristus vysvětlil zákoníkovi, kdo je jeho bližní. Kněz i Levita viděli utrpení tohoto člověka, ale neslitovali se nad ním. Vyhnuli se mu a přešli na druhou stranu. Šel tudy i Samaritán, a když viděl cizincovo utrpení, neptal se, zda mu jde o člověka příbuzného nebo jsou-li z jednoho národa a stejného vyznání, ale pomohl trpícímu, protože pomoc potřeboval. Pomohl mu jak nejlépe uměl. Vyložil ho na své hovádko a zavedl do hospody a na vlastní útraty se postaral o jeho ošetření. *ChS 192.1*

Kristus řekl, že tento Samaritán byl bližním člověku, který upadl mezi lotry. Levita a kněz představovali vyznavače, lhostejné k těm, kteří potřebují soucit a pomoc. Tato vrstva i přes své po-

stavení ve sboru přestupuje příkázání. Samaritán představuje skutečné pomocníky Kristovy, kteří ho následují v ušlechtilých činech. *ChS 192.2*

Ty, kdo se slitovávají nad nešťastnými, nevidoucími, chromými, trpícími, vdovami, sirotky a nuznými, Kristus představuje jako zachovávatele příkázání a dědice věčného života. ... Kristus pokládá všechny skutky milosrdenství, pomoci a uvážlivé ohleduplnosti vůči nešťastným, nevidoucím, chromým, nemocným vdovám a sirotám jako kdyby se to projevilo vůči němu. Tyto skutky jsou napsány v nebeských záznamech a budou odměněny. V nebeské knize bude však i záznam proti těm, kteří vůči postiženým projevili lhostejnost kněze a levity, a také proti lidem, kteří těžili z neštěstí jiných a stěžujících jim utrpení pro vlastní sobecký zisk. Bůh odplatí každý nespravedlivý čin a každý projev tupé lhostejnosti a nepozornosti vůči trpícím mezi námi. Každý bude nakonec odměněn podle svých skutků. – 3T 511-513 *ChS 192.3*

18. Stanové shromáždění jako pomoc v křesťanské službě

Důležitost

Stanové shromáždění je jedno z nejdůležitějších pracovních možností v našem díle. Je to jedna z neúčinnějších metod obracení pozornosti lidu a zpřístupnění evangelia všem lidem. – 6T 31 ChS 194.1

Při svém díle jsme byli na rozpacích, jak prorazit přehrady světáctví a předsudků a lidem přinést převzácnou pravdu, tak dalekosáhlého významu pro ně. Pán nás poučil, že stanové shromáždění je jedním z nejdůležitějších způsobů k provedení tohoto díla. – 6T 31, 32 ChS 194.2

Cíl

Co je cílem shromáždění? Informovat snad Pána a modlitbou ho poučovat o všem, co víme? Scházíme se spolu, abychom jeden druhého povzbuzovali výměnou myšlenek a citů, abychom načerpali síly, světlo a odvahu z poznání své naděje a tužeb, a abychom upřímnými, vroucími modlitbami víry získali občerstvující moc a moc z Pramene naší síly. – 2T 578 ChS 194.3

Naše stanová shromáždění mají další cíl. ... Mají šířit duchovní život mezi našim lidem. ... Bůh svěřil do našich rukou nejsvětější dílo a my se musíme společně scházet, abychom přijali poučení a byli uzpůsobeni vykonat toto dílo. Musíme pochopit, jaký díl osobně připadá na nás při budování díla Božího na zemi, při obhajování Božího svatého zákona a vyvýšení Spasitele: „*Aj, Béránek Boží, kterýž snímá hřích světa.*“ (J 1,29) Potřebujeme se scházet a přijmout Boží dotek, abychom pochopili i své dílo doma. – 6T 32, 33 ChS 194.4

Náležitě vedeno, stanové shromáždění je školou, kde se kazatelé, starší sboru a diakoni mohou naučit důkladněji pracovat pro Mistra. Mělo by být školou, kde by se členům sborů starším i mladým poskytla příležitost důkladněji poznat cestu Páně. Mělo by být místo, kde věřící mohou obdržet vzdělání, které jim pomůže úspěšně pomáhat jiným. – 6T 49 ChS 195.1

Při našich stanových shromážděních v minulých letech Boží služebníci zužitkovali mnoho převzácných příležitostí k poučení našeho lidu o praktických metodách zvěstování spásných pravd třetího andělského poselství svým přátelům a známým. Mnozí se naučili způsobu samostatné misijní práce ve svých obcích. Mnozí se vrátili z těchto výročních shromáždění s předsevzetím pracovat s větší horlivostí a moudřeji než dosud. Jistě by se to Bohu líbilo, jestliže mnohem více z těchto praktických rad obdrželi naši členové, kteří se zúčastnili našich stanových shromáždění, než se jim dostalo v minulých letech. Naši pracovníci a vedoucí bratři a sestry v každé konferenci měli by pamatovat, že jedním z cílů našich výročních shromáždění je, aby se všichni obeznámili s praktickými metodami osobního misijního díla. – 9T 81 ChS 195.2

V některých našich konferencích vedoucí váhali použít tyto praktické doškolovací metody. Někteří mají přirozený sklon spíše kázat než vyučovat. Avšak při takových příležitostech, jako jsou naše výroční stanová shromáždění, nikdy nesmíme ztratit ze zřetele příležitost poučovat věřící jak mohou konat praktické misijní dílo tam, kde bydlí. – 9T 82 ChS 195.3

Názorný výklad misijních metod

V táborovém shromáždění se všichni mohou naučit úspěšně pracovat ve svých domácích sborech. – 6T 49 ChS 195.4

Při některých našich stanových shromážděních měli být zorganizovány mocné skupiny pracovníků, kteří by vyšli do měst a předměstí rozšiřovat literaturu a zvat lid do shromáždění. Takovým způsobem by stovky lidí byly opatřeny jako pravidelní návštěvníci v čase druhé poloviny shromáždění, kteří by jinak mohlo být pokládáno za bezvýznamné. – 6T 36 ChS 195.5

Pak můžeme jít na konferenci, nejen abychom přijímali, nýbrž abychom sdělovali. Kdo se stal účasten odpouštějící lásky Kristovy a byl osvícen Duchem Božím a ku pravdě obrácen, bude cítit, že pro toto vzácné požehnání stal se dlužníkem všech, s nimiž přichází do styku. Je-li někdo

pokorného srdce, pak ho Pán použije a jeho prostřednictvím dosáhne duší, k jejichž srdcím i vysvěcení kazatelé jen těžko mohli najít přístup. On bude pod vlivem Ducha Božího mluvit slova, jež zjevují zachraňující milost Kristovu. – 6T 43 *ChS 196.1*

Pracujeme-li podle Božího plánu, jsme „spolupracovníky Božími“. Ať je jakékoliv naše postavení – jsme-li předsedy konference, nebo kazatelé, učitelé, studenti, laickými členy – před Pánem neseme odpovědnost za nejlepší využití našich příležitostí k poučení těch, kteří potřebují přítomnou pravdu. Jednou z hlavních pomůcek, které Pán určil k našemu užitku, jsou vytištěné knihy a časopisy. V našich školách, sanatoriích, sborech a obzvláště při našich výročních stanových shromážděních musíme se naučit jak moudře využít tuto převážnou pomůcku. S trpělivou usilovností musí naši vybraní pracovníci poučovat náš lid jak má přistupovat k nevěřícím laskavě a přesvědčivě a jak jim odevzdat literaturu, v níž je pravda pro tuto dobu zvěstována jasně a mocně. – 9T 86, 87 *ChS 196.2*

Dílo našich stanových shromáždění by nemělo být konáno podle lidských nápadů, nýbrž po způsobu Kristově. Členové církve se měli zapojit do práce. – 9T 120 *ChS 196.3*

Stanové shromáždění před koncem času

Bylo mi ukázáno, že naše stanová shromáždění mají posílit zájem a úspěch. Viděla jsem, že čím víc se blížíme ke konci, v těchto shromážděních bude méně kázání a více biblické uvažování. Budou zde malé skupinky, po celém tábořišti s Bibli v rukou, pod vedením různých jednotlivců při volném studiu Písma. – 6T 87 *ChS 196.4*

Neúčast se nevyplácí

Pořádání našich shromáždění stanových a jejich údržba vyžaduje velké náklady. Při těchto velikých shromážděních neúnavně pracují Boží služebníci, obhajující nepopulární pravdy, aby ubohým, padlým hříšníkům přinesli poselství milosti ukřižovaného Vykupitele. Zanedbávat tato poselství, anebo se k nim chovat lhostejně, znamená zlehčovat Boží milost a Jeho varovný hlas. Svou nepřítomností ses duchovně velice ochudil, připravil ses o moc, kterou jsi tam nasloucháním Boží zvěsti a obecenstvem s věřícími mohl získat. – 4T 115 *ChS 197.1*

Není lehké být rodinou důstojně reprezentující Ježíše a v nevěřícím prostředí zachovávat Boží zákon. Je třeba být živým listem, který poznají a čtou všichni. Na tom spočívá veliká zodpovědnost. Chcete-li žít ve světle, musíte jít tam, kde světlo svítí. Bratr K by si měl pokládat za svatou povinnost navštívit se svou rodinou výroční shromáždění lidí, kteří milují pravdu. Posílilo by je to a připravilo na zkoušky a plnění povinností. Není dobře, aby ztráceli příležitost k obecenství spoluvěřících; nezájmem totiž pravda ztrácí svou naléhavost a přestává svým posvěcujícím vlivem osvětlovat a oživovat jejich srdce. Tím jejich duchovní život ochabuje. Nepovzbuzuje je kazatelovo živé slovo. Stále se vtírají světské myšlenky a touhy a přehlušují duchovní zájmy. – 6T 106 *ChS 197.2*

Tato výroční shromáždění by měli podle možnosti navštěvovat všichni členové. Měli by cítit, že to Bůh od nich žádá. Jestliže nevyužívají přednosti, které jim pro duchovní vzrůst v Něm a Jeho milosti poskytuje, budou stále více slábnout a méně toužit posvětit vše Bohu. *ChS 197.3*

Pojďte bratři a sestry do těchto svatých shromáždění, abyste našli Ježíše. On přijde na tuto hostinu. Bude přítomen a učiní pro vás to, co nejvíce potřebujete. Svoje pole nemůžete pokládat za větší hodnotu, než jsou svrchované zájmy duše. I kdyby všechny vaše poklady měly jakoukoliv cenu, nevyváží ten vzácný pokoj a naději, které budou nekonečným ziskem, který je hoden toho, abyste obětovali všechno, co máte a vynaložit všechnu námahu a utrpení života. Neochvějně, jasně vědomí věčných hodnot a srdce ochotné všechno podřídit Kristu je požehnáním, které má větší cenu, než všechny zábavy a sláva tohoto světa. – 2T 575, 576 *ChS 198.1*

19. Domáci a zahraniční pole

Dílo je stejně důležité

Probud'te se, probud'te se moji bratři a sestry a vstupte do amerických polí, které nikdy nebyly opracovány. Když jste dali něco pro cizí misijní pole, nedomnívejte se, že vaše povinnost je tím splněna. V cizích polích musí být vykonáno určité dílo, avšak i v Americe nutno ještě mnoho důležitého vykonat. Ve městech Ameriky žijí lidé téměř ze všech národů. Tyto potřebují světlo, které Bůh dal své církvi. – 8T 36 *ChS 199.1*

Při plánování šíření varovné zvěsti mezi obyvateli různých národů v dalekých zemích, je třeba mnoho vykonat pro cizince, kteří přistáli na březích naší země. Lidé v naší blízkosti jsou právě tak vzácní jako lidé v Číně. Boží lid má věrně pracovat v dalekých zemích, jak je mu to umožněno Boží prozřetelností; přesto má splnit i svoji povinnost vůči cizincům různých národností v městech, městečkách i blízkém okolí. – RH July 25, 1918 *ChS 199.2*

V New Yorku, Chicagu a jiných přelidněných velkoměstech je mnoho cizinců, zástupců různých národů, a skoro nikdo u nich neslyšel varovné poselství. Adventisté s. d. jsou velmi nadšeni – nepravím, že příliš nadšeni – pro práci v cizích zemích, ale Pán chce, aby patřičnou horlivost projeвили i v okolních městech. Boží lid si musí počínat rozvážně. Je třeba poslat posvěcené a nadané lidi. Různé skupiny pracovníků se mají spojit, a všemožně varovat lid. – RH July 25, 1918 *ChS 199.3*

Nebeská příležitost

V naší vlastní zemi jsou tisíce lidí ze všech národů a jazyků, jež nejsou poučeni o pravdě; žijí v pověrách a neznají Písmo, ani Jeho svaté učení. Přivedla je sem Boží ruka, aby se dostali pod vliv, osvěčující vliv pravdy zjevené v jeho slově a aby se stali účastníky jeho spásné víry. – RH March 1, 1887 *ChS 200.1*

Bůh nám ve své prozřetelnosti přivedl lidi přede dveře, ba přímo do náruče, aby mohli poznat pravdu a připravili se na práci, kterou sami nemůžeme vykonat při šíření světla mezi lidmi jiných jazyků. – RH July 25, 1918 *ChS 200.2*

Mnozí z těchto cizinců jsou zde z Boží prozřetelnosti, aby měli příležitost poznat přítomnou pravdu a byli připraveni na službu zvěstování doma, jako nositelé vzácného světla, zářícího přímo od Božího trůnu. – PUR April 21, 1910 *ChS 200.3*

Boží dílo v odlehlých krajích by velmi získalo, kdyby se pomohlo cizincům žijícím v městech naší vlasti. Někteří zprostřed nich by po přijetí pravdy mohli úspěšně pracovat mezi svými soukmenovci u nás anebo jinde. Mnozí se mohou vrátit tam, odkud přišli, v naději, že pro pravdu získají svoje. Mohli by vyhledat své příbuzné a sousedy a obeznámit je s třetím andělským poselstvím. – RH July 25, 1918 *ChS 200.4*

Nedbalost

V našem společenství byla velká nedbalost a přímo strašná nedůvěra, co nám zabraňovalo konat dílo, o které jsme se z Božího příkazu měli zajímat, aby světlo zářilo i příslušníkům jiných národů. – LS 213 *ChS 200.5*

Bylo mi ukázáno, že jsme jako lid prospali a zanedbali jsme šíření světla mezi příslušníky jiných národů. – LS 212 *ChS 200.6*

Nedržíme krok s možnostmi, které nám Bůh dává. Ježíš a andělé pracují. Dílo jde vpřed, zatímco my sami stojíme a zaostáváme. Kdybychom využili Bohem nám poskytnuté příležitosti, velmi rychle bychom vystihli každou možnost a každou příležitost abychom se nejlépe zužitkovali, aby se světlo mohlo šířit a svítit ostatním národům. – LS 212, 213 *ChS 201.1*

Posilněte ruce pracovníků

Pán by měl radost, kdyby jeho lid lépe šířil přítomnou pravdu mezi cizinci v naší zemi než v minulosti. Posilněme ruce br. Olsena a jeho spolupracovníků. (Bratr O. A. Olsen byl tehdy tajemníkem oddělení zahraničních misí při Generální konferenci) a jeho spolupracovníků. Nedovolme, aby bojovali sami a jen za nepatrnou odměnu konali tak rozsáhlé dílo. – RH July 25, 1918

ChS 201.2

Bratr Olsen nám též vyprávěl o povzbudivých začátcích mezi Italy, Srby, Rumuny, Rusy a různými jinými národy. Těšíme se s ním ze všeho, co se dosud vykonalo, a přece nás v srdci zbolelo vědomí, že pro nedostatek prostředků jsme nemohli podniknout mnohé z toho, co se mohlo vykonat. Doufáme, že zvláštní sbírka... ve všech domácích sborech pomůže našim bratrům, starajícím se o toto odvětví, aby v našich velkoměstech mohli vykonat více. Tak je možno získat mnohé pro naše řady, z kterých by se mohl vychovat ne jeden pracovník, zvěstující poselství svým soukmenovcům v naší zemi, anebo v ostatním světě. – RH July 25, 1918 *ChS 201.3*

20. Přístup k majetným a vlivným

Nezanedbávat je

Stejně dílo je třeba konat i ve prospěch lidí bohatých. Musíme je upozorňovat, že mají odpovědnost za dary, které jim Bůh svěřil. Musíme jim připomínat, že se budou zodpovídat před soudem živých i mrtvých. I pro tuto skupinu lidí musíme pracovat s láskou a v bázni Boží. Velmi často spoléhají na svůj majetek a neuvědomují si nebezpečí. Jejich mysl je nutno upoutat k věčným hodnotám. – COL 230 *ChS 202.1*

Jen výjimečně osobně oslovujeme a hovoříme o spasení s lidmi, kteří pro své vzdělání, bohatství nebo povolání zaujímají vysoká postavení. Mnoho křesťanských pracovníků se obává k nim přiblížit, ale není to správné. Jistě nezůstaneme nečinně opodál, když bude tonout člověk, protože je to právní, obchodník nebo soudce. Kdybychom viděli, jak se někdo má zřítit do propasti, určitě bychom ho zadrželi bez ohledu na jeho povolání nebo postavení. Podobně nemáme váhat upozorňovat na nebezpečí věčné smrti. Nikoho bychom neměli pominout proto, že se zjevně zabývá jen světskými věcmi. – COL 230, 231 *ChS 202.2*

Měli bychom všemožně pamatovat i na lidi v zodpovědném postavení; a měli bychom je pozvat na svatební hostinu. – Southern Watchman, March 15, 1904 *ChS 202.3*

Pán chce, aby lidé obdaření prostředky, byli obráceni a pomáhali nést zvěst jiným. On chce, aby ti, kteří mohou pomoci v tomto díle reformy a nápravy poznali převzácné světlo pravdy a byli proměněni a dovedeni k tomu, aby použili jim svěřené prostředky k Jeho službě. On chce, aby tyto prostředky, které jim svěřil, investovali do dobročinné služby při otvírání cesty evangelia všem třídám v blízkosti i dále. – 9T 144 *ChS 202.4*

K vysoce postaveným lidem se máme přiblížit s opravdovým zájmem a bratrskou úctou. Boží pozvání má být nejprve tlumočeno; podnikatelům, lidem v odpovědných postaveních, lidem nadaným tvůrčími schopnostmi, vědcům, vynikajícím osobnostem a náboženským představitelům, kteří dosud nebyli upozorněni na zvláštní poselství pro naši dobu. I oni musí být seznámeni s Božím pozváním. – COL 230 *ChS 203.1*

Bylo chybou, že se nikdo nepokoušel kněze a vyšší kruhy seznámit s pravdou. Lidem, kteří nejsou naší víry, se všeobecně příliš vyhýbáme. Zajisté neměli bychom s nimi pěstovat žádné společenství, abychom se utvářeli jako oni; ale všude jsou upřímní lidé, o které bychom měli obezřetně, taktně a s porozuměním a laskavým srdcem usilovat. Měli bychom věnovat prostředky, aby se muži a ženy vzdělávali pro práci v těchto vyšších kruzích u nás a v jiných zemích. – 5T 580, 581 *ChS 203.2*

Zvláštní příprava pracovníků

Mnozí jsou zvláště způsobilí pracovat s vyššími třídami. Takoví by si měli vyprositi od Boha moudrost, aby pochopili, jak možno získat takové lidi, jak se učíní nejen náhodná známost s nimi, ale jak osobním úsilím a živou vírou lze budít v nich poznávání potřeb duše a jak třeba ukázat jim pravdu, která je v Ježíšovi. – MH 213 *ChS 203.3*

Takoví, kteří pracují ve vyšších třídách, měli by mít pravou důstojnost a myslet na to, že andělé jsou jejich průvodci. Pokladnice jejich srdce a ducha měla by být naplněna: „*Neboť jest psáno.*“ – MH 215 *ChS 203.4*

Aby získal příslušníky vyšších tříd, musí mít pracovník Boží silnou víru. Okolnosti ho mohou odrazovat, avšak i v nejtemnější hodině přichází světlo shůry. – AA 242 *ChS 203.5*

Bůh hledá opravdové, skromné pracovníky, kteří by mohli přinést evangelium příslušníkům vyšších tříd. – AA 140 *ChS 203.6*

Výsledky jsou nebezpečné

Je možno konat divy v obrácení, divy, jaké se ještě nestaly. I největší muži této země se nevy-mykají moci Boha konajícího divy. Až se ti, kdož pracují s Bohem, chopí příležitosti a budou své povinnosti plnit důsledně a věrně, pak Bůh obrátí muže, kteří zastávají odpovědná místa, muže vzdělané a vlivné. Mocí Ducha svatého přijmou pak mnozí božské zásady. Obrácení k pravdě stanou se v rukách Božích nástroji k šíření světla. Ponesou zvláštní břímě za další příslušníky své třídy. Zasvětit dílu Páně čas i peníze a církvi se tak dostane nové posily. – AA 140 *ChS 204.1*

Kolik vysoce postavených lidí je ve svém nitru neuspokojených marností života. Touží po do-sud nepoznaném pokoji. I v nejvyšších společenských kruzích touží lidé po spasení. Mnozí by vděčně přijali pomoc, kdyby se k nim Kristovi služebníci osobně přiblížili se srdcem naplněným láskou Pána Ježíše. – COL 231 *ChS 204.2*

Mnozí velcí učenci a státníci, nejznamenitější mužové světa se v těchto posledních dnech od-vracejí od světla, protože svět svou vědou Boha nepoznává. Služebníci Boží však mají využít každé příležitosti, aby těmto mužům sdělili pravdu. Někteří z nich pak uznají svou nevědomost o věcech Božích a usednou jako pokorní učedníci k nohám Ježíše, velikého Učitele. – AA 241, 242 *ChS 204.3*

Majetní lidé biblických dob

Tento muž z Etiopie zastával vysoké postavení a měl velký vliv. Bůh viděl, že kdyby byl obrá-cen, šířil by mezi dalšími světlo, jehož se mu dostalo a svým velkým vlivem by prospěl evangeliu. Andělé Boží navštěvovali tohoto hledače pravdy, který byl přitahován ke Spasiteli. Pomocí Ducha svatého způsobil Pán, že se setkal s tím, kdo ho může přivést ke světlu. – AA 107 *ChS 204.4*

Když se nyní Židé pokusili zničit mladou církev, vystoupil Nikodém na její obranu. Už nebyl opatrnícký a váhavý jako dříve, nyní posiloval učedníky ve víře a užil svého jmění, aby pomohl církvi v Jeruzalémě a podpořil dílo evangelia. Ti, kdož ho dříve měli v úctě a vážnosti, se mu nyní vysmívali a pronásledovali ho. Nikodém zchudl na pozemských statcích, avšak v obraně své víry se tím nedal zviklat. – AA 105 *ChS 205.1*

21. Domov jako misijně výchovné středisko

Nejdůležitější

Domov jest dítěti první školou a zde měl by být položen základ k životu služby. – MH 400 *ChS*

206.1

Předně by jsi měl usilovat o to, abys byl misionářem doma. – 4T 138 *ChS 206.2*

Obnova a povznesení lidstva začíná v domově. Dílo rodičů je základem všeho ostatního. ... Blahobyt společnosti, úspěch církve, prospěch národa závisí na vlivu domova. – MH 349 *ChS 206.3*

Čím dokonaleji proniká domovem duch opravdové služby, tím dokonaleji bude se rozvíjet život dětí. Ve službě a obětování pro dobro jiných naučí se hledat radost. – MH 401 *ChS 206.4*

Rodič ať nezapomíná na to veliké misijní pole, které mají před sebou ve svém vlastním domově. Ve svých dětech svěří Bůh každé matce posvátný úkol. Bůh praví: „Vezmi tohoto syna a tuto dceru a vychovej ji pro mne. Vypěstuj v nich osobitou povahu tesanou ku podobnosti paláce, aby mohli na věky zářit ve dvoranách Páně.“ Světlo a sláva od trůnu Božího ozařuje věrnou matku, když se snaží své děti vychovávat tak, aby mohly odpírat zlému. – 9T 37 *ChS 206.5*

Naše práce pro Krista má začínat doma v rodině. ... Není důležitějšího misijního pole, nežli toto. Poučením a příkladem mají rodiče své děti poučovat, jak se máme přičiňovat o neobrácené. Děti mají být vychovány tak, aby měly soucit se starými a zarmoucenými a snažit se zmírňovat utrpení chudých a bídých. Měly by se učit vykonávat pilně misijní práci. Od nejútlejšího dětství můžeme jim vštěpovat sebezapírání, obětavost ku blahu jiných a ku pokroku díla Kristova, aby byli pomocníky Božími. I když se učí konat pro své bližní cennou misijní práci, přece musí se nejdříve učit starat se o členy rodiny, kteří mají přirozený nárok na jejich služby lásky. – 6T 429 *ChS 206.6*

Musíme uspořádat svoji domácnost a snažit se získat zájem každého člena rodiny o misijní práci. Musíme zapojovat soucitné snahy svých dětí do vážného úsilí o záchranu hynoucích, aby vždy činili jen to nejlepší a aby všude představovaly Krista. – RH July 4, 1893 *ChS 207.1*

Záznam anděla

Přijmou-li ženatí muži práci a přenechají-li doma svým ženám péči o děti, pak koná žena a matka právě tak velkou a právě tak důležitou práci jako manžel a otec. I když je otec v misijním poli, je matka misionářem doma; její starosti, nesnáze a břemena často daleko přesahují obtíže mužovy a otcovy. Ona zde stojí před vážnou a důležitou úlohou; utvářet mysl a povahu svých dětí, vychovávat je v užitečné lidi v tomto životě a vzdělávat je pro budoucí, věčný život. Venku v misijním poli může manžel sklízet čest od lidí, kdežto matka doma se lopotí, aniž se jí dostane nějakého pozemského uznání za její práci. Ale když to své nejlepší koná pro rodinu a usiluje, aby utvářela povahu svých dětí podle nebeského vzoru, pak andělé zapíší její jméno do nebeských knih, jako jednoho z největších misionářů světa. Bůh pohlíží na věci ne tak jako člověk se svým omezeným zrakem. – 5T 594 *ChS 207.2*

Pomocná služba dětí

Každý může něco dělat. Někteří se snaží omlouvat se a říkají: „Mé domácí povinnosti, děti si vyžadují všechnen čas i prostředky.“ Rodiče, vaše děti by měly být vaši pomocnou rukou a zmocnit vaši sílu a schopnost pracovat pro Mistra. Děti jsou mladšími členy Boží rodiny. Měli bychom je vést, aby se posvětili Bohu, jemuž patří právem stvoření i vykoupení. Měli bychom je učit, že všechny jejich tělesné, rozumové a duševní síly patří Jemu. Měli bychom je vychovávat k nápo-
mocné službě v různých odvětvích nesobecké služby. Nedovolte svým dětem, aby kdy byly překážkou. Děti by se měly dělit o vaše duchovní jakož i tělesná břemena. Tím, že pomáhají jiným, rozmnožují své vlastní štěstí a užitečnost. – 7T 63 *ChS 207.3*

Dalekosáhlý vliv domova

Spořádaná křesťanská domácnost je silným důkazem, který mluví ve prospěch životnosti křesťanského náboženství, důkazem, jež nevěřící nemohou vyvrátit. Každý může vidět, že takové rodinné prostředí má vliv na děti a že Bůh Abrahamův je s nimi. Kdyby domovy křesťanských duchovních měly pravý náboženský ráz, působily by mohutným vlivem ve prospěch dobra. Byly by vskutku „světlem světa“. – PP 144 *ChS 208.1*

Misie otcovského domu působí na jeho vlastní členy i navenek. Křesťanský domov by měl být vzorem, který znázorňuje přednosti pravých životních zásad. Taková představa bude na světě mocí k dobrému. Vliv správného domova je mnohem působivější na lidská srdce a lidský život, nežli jakékoliv kázání. Mládež vyjde z takového domova, sděluje osvojené poučení jiným. Ušlechtilé životní zásady zavádějí se do jiných rodin a povznášející vliv všeobecně působí. – MH 352 *ChS 208.2*

Nejpádňším důkazem moci křesťanství je uspořádaná a ukázněná rodina. Je nejlepším svědkem pravdy, protože v rodině se osvědčuje její praktický vliv na srdce. – 4T 304 *ChS 208.3*

Bůh si přeje, aby rodiny na zemi byly obrazem nebeské rodiny. Křesťanské domovy, které jsou založeny a uvedeny ve shodě s plánem Božím, slouží nejúčinněji ku vytvoření křesťanského charakteru a pokroku jeho díla. – 6T 430 *ChS 208.4*

Okruh našeho vlivu se může úzkým zdát, naše schopnosti nepatrné, příležitosti malé, naše znalosti omezené, naskytají se nám však podivuhodné možnosti, využijeme-li věrně příležitosti v našem vlastním domově. Chceme-li otevřít svá srdce a svůj domov božským zásadám života, nechť od nás proudí všemi směry životní síly. Z našeho domova budou vycházet tvůrčí proudy, které přináší život, krásu a plodnost tam, kde nyní je jen vyprahlost a suchopár. – MH 355 *ChS 209.1*

Prapor domova

Viděla jsem, že satan vztyčuje svůj prapor v domácnosti těch, jež se pokládají za Bohem vyvolení; kdo však žije ve světle, měl by rozeznat černý prapor nepřítele od praporu skropeného krví Krista. – 4T 200 *ChS 209.2*

Důležitost rodinného oltáře

Vy, kteří vyznáváte, že milujete Boha, berte Ježíše kamkoliv jdete; a jako starodávni patriarchové postavte oltář Hospodinu kdekoliv se utáboříte. V tomto směru je nutná reformace – reformace do hloubky a do šíře. – 5T 320, 321 *ChS 209.3*

Satan všemožně usiluje, aby odvedl lidi od Boha, a má úspěch, když život víry se utápí v obchodních starostech, když jsou myšlenky tak zaujaty obchodem, že lidé nemají více času, aby četli v Bibli, aby pěstovali tichou modlitbu a ráno a večer přinášeli oběť díky. – 5T 426 *ChS 209.4*

Rodinná pobožnost má být příjemná a zajímavá. – 5T 335 *ChS 209.5*

Učte děti, aby nezapomínaly na hodiny modlitby. Mějte je k tomu, aby vstávaly tak, že by se mohly účastnit rodinné pobožnosti. – 5T 424 *ChS 209.6*

Náboženský život má být pro děti přitažlivý a ne odpuzující. Rodinná pobožnost by měla být nejradostnější chvílí dne. Úsek Písma má být jasný a jednoduchý; děti se mají připojit ke zpěvu a modlitby mají být stručné a výstižné. – Southern Watchman, June 13, 1905 *ChS 210.1*

Při jídle a při rodinné pobožnosti jsou hosté uvítáni. Modlitba zapůsobí na ty, kteří jsou pochoštění, návštěva může i duše zachránit od smrti. To všechno chce Pán odplatit a praví: „Odplatím vám.“ – 6T 347 *ChS 210.2*

Děti mají být učeny respektovat a vážit si hodiny modlitby. Před odchodem do zaměstnání by měla být celá rodina svolána a otec, anebo v otcově nepřítomnosti matka, by měli snažně prosit Boha, aby po celý den byl s nimi. Přicházejte v pokoře se srdcem plným něžnosti a s porozuměním pro pokušení a nebezpečí, která jsou před vámi i před vašimi dětmi; vírou je upněte k oltáři a vyprošujte si pro ně péči Hospodinovu. Sloužící andělé budou ochraňovat děti, které jsou takto doporučovány Bohu. Je povinností křesťanských rodičů, aby vstávající a lehající, upřímnou modlitbou a vytrvalou vírou budovali ochranný val kolem svých dětí. Měli by je trpělivě poučovat, laskavě a neúnavně jim svědčit jak žít, aby se líbily Bohu. – 1T 397, 398 *ChS 210.3*

Abrahám, „přítel Boží“, je pro nás vzácným příkladem. Svůj život strávil na modlitbách. Kdekoliv rozbil svůj stan, zřídil blízko něho oltář a svolával k němu všechny ze svého tábora k ranní a večerní oběti. Když strhl svůj stan, oltář ponechal. V dalších letech pak Abrahám učil mnohé potulné Kananejské, a kdykoliv pak kdo z nich přišel k takovému oltáři, věděl, kdo tu byl před ním. A když rozbil svůj stan, opravil oltář a vzýval živého Boha. – PP 128 *ChS 210.4*

22. Modlitební a misijní shromáždění

Tajemství působivé modlitby

Stavba království Božího je nevěrností lidí zdržována a popřípadě jejich věrností urychlena. Nedostatkem spolupráce mezi lidmi a Bohem je bráněno dílu. Lidé se mohou modlit: „*Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.*“ Opomenou-li však tuto modlitbu ve svém životě proměnit ve skutek, pak jejich prosby zůstanou bezvýsledné. – 6T 438 *ChS 211.1*

Pod Božím dohledem

Celé nebe pozoruje obyvatele země. Andělé i Pán hledí na ty, jež se pokládají za křesťany a zvažují jejich zbožnost. – Australasian Signs of the Times, June 22, 1903 *ChS 211.2*

Shromáždění má být zajímavé

Misijní shromáždění by mělo být příležitostí na poučení lidu, jak konat misijní práci. – Appeal to Our Churches, 11 *ChS 211.3*

Naše modlitební a společné shromáždění mělo by být příležitostí zvláštní pomoci a povzbuzení. Každý se má vynasnažit, aby tato shromáždění byla krajně zajímavá a užitečná. Nejlépe se to daří, když máme dennodenně nové duchovní zkušenosti a ve shromáždění neváháme svědčit o Boží lásce. Jestliže si do srdce nepřipustíte žádnou tmou anebo nevěrou, pak se to neprojeví ani ve vašich shromážděních. – Southern Watchman, March 7, 1905 *ChS 211.4*

Naše shromáždění musíme učinit zajímavým. Má se tam pocítovat nebeské ovzduší. Není třeba dlouhých, suchých přednášek, ani žádných formálních modliteb, jen aby ušel čas. Každý se má přesně přidržet svého úkolu a když vykonal svou povinnost, má se shromáždění ukončit. Tím se udrží pozornost až do konce. To znamená přinést Bohu příjemnou službu. Bohoslužba má být zajímavá a přitažlivá a nemá se zvrhnout jen v pouhou formalitu. Musíme žít pro Krista každou minutu, hodinu co hodinu, den co den. Tehdy bude on přebývat v nás a když se sejdeme, jeho láska naplní naše srdce a vytryskne jako pramen na poušti, který všechny občerstvuje, takže i u těch, kteří již hynou, probudí se touha pít vodu života. – 5T 609 *ChS 211.5*

Nedomnívejte se, že získáte mládež, když je vezmete na misijní přednášky s únavně dlouhým kázáním. Uvažujte, jak byste je mohli podnítit pro misijní činnost. Měli by vám týdně referovat o tom, jaké zkušenosti učinili v práci pro Spasitele, a jaký byl jejich úspěch. Budou-li takové zprávy přednášeny na misijním shromáždění, nebude nudné, ani jednotvárné, ale pestré a upoutá zájem posluchačů. – GW 210, 211 *ChS 212.1*

Zakládá-li se víra úplně na Kristu, pak pravda potěšuje srdce a bohoslužby nejsou nezajímavé a nudné. Vaše sborové hodiny, nyní ještě bez moci a ducha, budou oživeny Duchem svatým. Učiníte denně mnoho zkušeností, jestliže křesťanství, jež vyznáváte, stane se skutkem. – 6T 437 *ChS 212.2*

Svědectví osobní zkušenosti ChS 212

Jako Kristovi následovníci bychom měli používat taková slova, která by druhým pomáhala a povzbuzovala je v křesťanském životě. Mnohem více máme mluvit o svých vzácných zkušenostech s Pánem. Vyprávějme o Božím milosrdenství a laskavosti, o nezměrné hloubce Spasitelovy lásky. Naše slova mají vyjadřovat chválu a díky Bohu. – COL 338 *ChS 212.3*

Církev potřebuje svěží, živou zkušenost členů, kteří mají trvalé obcenstvo s Bohem. Suché, neživé svědectví a modlitby bez projevu Krista, jsou pro lid bezcenné. Kdyby každý, kdo tvrdí, že je dítkem Božím, byl naplněn vírou a světlem života, jak obdivuhodné svědectví by to bylo pro ty, kteří přišli slyšet pravdu! A jak mnoho duší by mohlo být získáno pro Krista! – 6T 64 *ChS 212.4*

Naše vyznání, že jsme mu věrní, jest prostředek Bohem daný ke zjevování křesťanství světu. Jeho milost máme uznávat tak, jak od pradávna byla svatými muži hlášána, největšího účinku dosáhne svědectví našeho vlastního prožití, naší vlastní zkušenosti. Jestliže dáváme najevo působení

moci Boží v nás, svědčíme Bohu. Život každé bytosti liší se od života jiných a také zkušenosti jedněch rozeznávají se podstatně od zkušeností druhých. Bůh chce, aby naše díky Bohu se stupňovaly a byly znakem naší vlastní osobnosti. Jsou-li tato vřelá vyznání ku chvále a velebnosti Jeho milosti, podepřena křesťanským životem, mají nepopíratelnou moc, která působí ke spáse duší. – MH 100 *ChS 213.1*

Chválit a děkovat

Chválit Boha upřímně z celého srdce je právě tak důležité, jako se modlit. Máme ukázat světu i všem nebeským bytostem, jak si vážíme podivuhodné Boží lásky k hříšnému člověku, a že očekáváme stále větší a větší požehnání z Boží nekonečné plnosti. ... Po zvláštním vylití Ducha svatého vzroste i naše užitečnost ve službě pro Pána, jestliže budeme vyprávět o Boží lásce a o jeho úžasných činech. Takové projevy ruší satanův vliv. Vyhání sklon k reptání a stěžování a pokušitel ztrácí půdu. Zároveň zušlechťují ty povahové vlastnosti, které připravují obyvatele země pro pobyt v nebeském domově. Takové svědectví ovlivní jiné. Nenajdeme účinnější prostředek, jak získávat lidi pro Krista. – COL 299, 300 *ChS 213.2*

Bůh chce, abychom hovořili o jeho dobrotě a moci. Naše chvála a vděčnost oslavuje Boha. Pán nechal napsat: „*Kdož obětuje oběť chvály, ten mě uctí.*“ (Ž 50,23) Když lid Izraele putoval pouští, velebil Boha svatými písněmi. Zhudebnili Boží nařízení a zaslíbení a zpívali je během svého putování. Když se pak v Kanánu shromažďovali ke svátkům, vždy znovu si připomínali úžasné Boží činy a vděčně chválili Hospodinovo jméno. Bůh si přál, aby život jeho lidu byl životem vděčnosti. – COL 298, 299 *ChS 213.3*

Nebezpečná taktika

Někteří z obavy, že přijdou o zisk, zanedbávají modlitbu a společné shromáždění k Boží poctě, aby mohli více času věnovat poli či zaměstnání. Skutky dokazují, který svět je jim přednější. Obětují náboženské příležitosti, tak podstatně důležité pro jejich duchovní pokrok za zemské věci tohoto světa a nesnaží se poznat vůli Boží. Nebudují křesťanský charakter a nerostou k Boží míře. Dávají přednost časným světským zájmům a olupují Boha o čas, který by měli věnovat jeho službě. Pán pamatuje na takové lidi a místo požehnání budou žít zlořečenství. – 2T 654 *ChS 214.1*

Potěšující zaslíbení

Bůh bude pamatovat na ty, kteří se spolu scházeli a mysleli na Jeho jméno a zachrání je od toho velkého ohně. Budou mu jeho vzácné velké drahokamy. – 4T 107 *ChS 214.2*

23. Různá odvětví misijní práce

Ohleduplnost k nevidoucím

Andělé přichází sloužit nevidoucím dítkám Božím. Střeží jejich kroky a chrání je před tisícími nebezpečími, která jsou jim v cestě. – 3T 516 *ChS 215.1*

Pán nevyslyší modlitbu svých následovníků, dokud... zanedbávají nevidomé a nemocné. – 3T 518 *ChS 215.2*

Takoví, kteří by v církvi chtěli křivdit nevidoucím, nutno volat k odpovědnosti, neboť Bůh nás povolal za strážné slepých, trpících, vdov a sirot. Kámen úrazu, o němž se zmiňuje Boží slovo, neznamená nějaký balvan v cestě nevidoucího člověka, aby klopýtl, ale znamená mnohem víc. Znamená takové jednání, které může nějakým způsobem poškodit nevidomého bratra, být proti jeho zájmu a bránit mu v úspěchu. – 3T 519 *ChS 215.3*

Nevidoucí člověk má nevýhody, s nimiž se pro ztrátu zraku všude střetává, v němž se při pohledu na nevidoucího člověka, hledajícího si cestu ve světě tmy, neprobouzí lítost a soucit, je skutečně tvrdé a obměkčit ho může jen Boží milost. – 3T 521 *ChS 215.4*

Starost o sirotky

Dokud smrt nebude pohlcena ve vítězství, bude se třeba stále starat o sirotky, které ještě mnoho a různě vytrpí, nepomůže-li jim slitování a laskavost našich členů. Pán nás vybízí: „Chudé vypověděné abys uvedl do domu.“ Křesťanství musí nahradit otce a matky těchto opuštěných bytostí. Bůh nezapomene na soucit k vdovám a sirotkům, projevený v modlitbách a skutcích, a všechno bude odměněno. – RH June 27, 1893 *ChS 215.5*

Pomáháte-li chudým, soucítíte-li s trpícími a utlačovanými a přátelsky přijímáte sirotky, dostáváte se do užšího vztahu s Ježíšem. – 2T 25 *ChS 216.1*

Jsou sirotky, o které je třeba se starat; ale mnozí se k tomu neodvážejí, protože si to vyžaduje více práce, než jsou ochotni vykonat, a protože by jim potom zůstalo málo času na vlastní sobecké zájmy. Když však král bude soudit tyto neochotné, nemilosrdné a sobecké duše, tehdy poznají, že nebe patří jen těm, jež pracovali a zapírali sebe pro Krista. Žádná odměna nečeká ty, kteří viděli, ale příliš milovali jen sebe. Strašný trest Krále, hrozící těm po levici v tomto případě není trestem za nějaké velké zločiny. Nejsou trestáni za to, co vykonali, ale za to, co nevykonali. Neučinili totiž to, co jim nebe přikázalo učinit. Žili jen samolibě spokojenosti, a proto i jejich odplata bude odplatou samolibých. – RH Aug. 16, 1881 *ChS 216.2*

Kristus pověřil své následovníky, aby pečovali o sirotky. V mnoha zemích jsou sirotci zanedbáváni. Možná, že vypadají drsně, zanedbaně a na první pohled zcela odpudivě, přesto však patří Bohu. Pán je vykoupil za velikou cenu a v jeho očích jsou právě tak drahocenní jako my. Patří do velké Boží rodiny a křesťané jsou za ně zodpovědní jako Boží správcové. „*Krve jeho z ruky tvé vyhledám.*“ (Ez 3,18) – COL 386, 387 *ChS 216.3*

Pán vyzývá každého člena církve, aby konal svoji povinnost vůči těmto sirotkům. Nečiňte to však z pouhé povinnosti, ale proto, že je milujete a že Ježíš zemřel, aby je zachránil. Kristus je vykoupil a oni potřebují vaši péči; on očekává, že je budete milovat, jako on miloval vás, když jste ještě bloudili ve svých hříších. – RH June 27, 1893 *ChS 216.4*

Pán nevyslyší modlitbu svých následovníků, dokud zanedbávají mezi sebou sirotu, lidi opuštěné, chromé, nevidomé a nemocné. – 3T 518 *ChS 217.1*

Kdo chce sloužit Mistru a starat se o tyto opuštěné děti a mládež, kde jim chce příznivějším postavením dopomoci k šlechetnějšímu charakteru dítek Božích, ten má co činit. Mnohé neslibné děti potřebují něžnou výchovu; někteří z nich by museli vyrůstat v nevědomosti a sklouzly by do neřestných a zločinných společností, kdyby nepřišly do vhodnějšího prostředí a kdyby něžnou křesťanskou péčí nebyly zachráněny pro Krista. ... Tato služba jiným si vyžaduje námahu, sebezapření a obět'; co je však tato naše obět', kterou smíme přinést v porovnání s nesmírně velkým

Barevná rasa

V této zemi je veliké neopracované pole. Tisíce a tisíce barevných obyvatelů očekávají pozornost a soucit každého opravdového a v Kristu prakticky věřícího člověka. Tito lidé nežijí v cizí zemi a neklanějí se dřevěným a kamenným modlám. Žijí mezi námi a Pán znovu a znovu svědectvím Svatého Ducha obrací naši pozornost k nim a upozorňoval nás, že zde jsou lidé zanedbáni. Toto rozsáhlé pole leží před námi neopracované a volá po světle, které nám Pán svěřil. – 8T 205 *ChS 217.3*

Přehrady mezi bílými a černými byly zbořeny. Hradby předsudků padnou samy, jak padly zdi Jericha, jestliže křesťané budou poslouchat Boží slovo, které jim přikazuje svrchovanou lásku vůči Stvořiteli a nestrannou lásku k spolubližním. ... Nechť každý sbor, jehož členové tvrdí, že věří přítomné pravdě, dbá o tuto zanedbanou, potlačovanou rasy, která v důsledku otroctví byla zbavena přednosti samostatně myslet a rozhodovat. – RH Dec. 17, 1895 *ChS 217.4*

Pusťme se do práce a pomozme obyvatelům Jihu. Nespokojme se obyčejným diváctvem a holými rezolucemi, které nikdy nikam nevedou, ale vykonejme něco z celého srdce Pánu, abychom zmírnili bídu našich barevných bratří. – RH Feb. 4, 1896 *ChS 218.1*

Jméno černého člověka je napsáno v Knize života vedle jména bílého člověka. Všichni jsou jedno v Kristu. Rod, postavení, národnost anebo barva nemohou lidi povýšit anebo ponížít. Charakter činí člověka. Jestliže člověk červené pleti anebo Číňan či Afričan poslušně u víře odevzdá svoje srdce Bohu, Ježíš ho miluje nezmenšenou láskou bez ohledu na jeho barvu. Nazývá ho svým milovaným bratrem. – The Southern Work, p. 8, written March 20, 1891 *ChS 218.2*

Přichází den, kdy by i králové a vznešení lidé rádi zaměnili místo třeba s nejnižší postaveným Afričanem, který přijal naději evangelia. – The Southern Work, p. 8, written March 20, 1891 *ChS 218.3*

O příslušníky africké rasy, které je možno získat pro jeho službu, se Bůh stará právě tak, jak o Izrael. Od svých následovníků žádá mnohem více, než mu odvedli misijní prací mezi různými vrstvami na Jihu a obzvláště mezi barevnými obyvateli. Nejsme snad více povinni vykonat pro barevný lid, než pro ty, jež mají větší přednosti? Kdo zotročoval tyto lidi? Kdo je držel v nevědomosti? Kdo je zodpovědný za nízkou úroveň některé rasy, za její zlovyky a způsoby? Zda nejsou jim bílí lidé dlužníky? Nemělo by se po tak mnohém zlu napáchaném na nich učinit všechno pro jejich povznesení? Je jim třeba přinést pravdu. Mají být právě tak zachráněni jako my. – The Southern Work, pp. 11, 12, March 20, 1891 *ChS 218.4*

Střídmost

Mezi všemi těmi, kteří se počítají k přátelům střídmosti, měli by adventisté s. d. stát v první řadě. – GW 384 *ChS 218.5*

V otázce střídmosti zaujměte stanovisko bez váhání; buďte skálopevní. – GW 394 *ChS 219.1*

V otázce střídmosti máme více práce, než jen konání veřejných přednášek. Naše zásady musejí být předkládány v brožurách a časopisech. Musíme použít každého prostředku, abychom náš lid probudili k jeho povinnosti, aby vešli ve styk s těmi, kteří pravdu neznají. Úspěch dosažený v misijním díle se rovná našim sebeobětavým námahám. Bůh sám ví, kolik jsme mohli uskutečnit, kdybychom se jako lid byli před ním pokořili a pravdu o střídmosti jasně a veřejně zvěštovali. – GW 385 *ChS 219.2*

Střídmost má dostat rozhodnou podporu ze strany Božího lidu. Nestřídmost se snaží zvítězit; povolování vlastním choutkám se rozmáhá a publikace o zdravotní reformě jsou velmi potřebné. Literatura týkající se tohoto bodu je pomocnou rukou evangelia. Vede lid k Písmu a k snaze lépe pochopit pravdu. Je třeba vydat jasný varovný hlas proti velikému zlu nestřídmosti; a aby se tak mohlo stát, každý světitel soboty by měl studovat a uskutečňovat napomenutí obsažené v našich zdravotních časopisech a knihách. A měli by vykonat víc než to: měli by vynaložit všechnu snahu, aby tyto časopisy rozšířili mezi své bližní. – Southern Wathman, Nov. 20, 1902 *ChS 219.3*

Přijměte je ku slibu, zdrženlivosti a prostě je, aby peníze, které jindy vydávali za víno, tabák, nebo jiné požitky, obrátili k lepšímu – pomoci chudým, nemocným, na výchovu dětí a mládeže, ku zlepšení světa. – MH 211 *ChS 219.4*

Důležitost trvalé pomoci

Výsledkem zvěstování pravdy ve velkých shromážděních je probuzení zájmu o zkoumání Písma, a je obzvláště důležité, aby tento zájem sledovalo také naše osobní úsilí. Ti, kteří touží prozkoumat pravdu, musí být poučeni a povzbuzeni k pilnému zkoumání Božího Slova. Někdo jim musí pomoci postavit bezpečný základ. Jak je důležité v této kritické době jejich náboženská zkušenost, aby jim moudře usměrnění bibličtí pracovníci přišli pomoci otvírat zrak pro porozumění zvěstovaných pokladů Božího Slova. – 9T 111 *ChS 219.5*

Zlatá příležitost je pryč. Po získaných dojmech nic nenásledovalo. Bylo by lépe neprobouzet žádný zájem, poněvadž když lidé jednou přehlušili přesvědčení, nový zájem se probouzí opravdu jen velmi těžce. – 2T 118 *ChS 220.1*

Hospodaření s prostředky

Všemi svými prostředky musíme se snažit, abychom splnili úmysly Toho, jenž je počátek i konec veškerého úsilí křesťana. – 9T 49 *ChS 220.2*

Peníze mají velkou cenu, neboť mohou vykonat mnoho dobrého. V rukou Božích dětí se stávají potravou pro hladovějící, nápojem pro žíznící a oděvem pro nahé. Mohou se stát prostředníkem pomoci utlačovaným a nemocným. Sami o sobě ovšem peníze nemají větší cenu než písek. Pravou hodnotu získávají pouze tehdy, když je používáme k uspokojování životních potřeb; pro blaho druhých nebo pro pokrok Kristova díla. – COL 351 *ChS 220.3*

Bůh sám je původcem plánu pro pokrok svého díla a On opatřil svůj lid hojnými prostředky, takže, když vyzývá k obětavosti, lid může odpovědět slovy: „Pane, tvá hřivna získala další hřivny.“ – 9T 58 *ChS 220.4*

Nikdo si nemůže vzít do Božího království peníze, nebude jich tak ostatně ani třeba. Nebeské knihy ovšem zaznamenávají úsilí o záchranu hynoucích. Lidé, kteří sobecky využívají Boží dary pro sebe, nepomáhají potřebným bližním a nečiní nic pro rozvoj Božího díla ve světě, zneuctívají svého Stvořitele. U jejich jmen je v nebeských knihách napsáno: okrádají Boha. – COL 266 *ChS 220.5*

Jakou cenu mají nyní peníze v porovnání s hodnotou lidí? Každou korunu svého příjmu bychom měli pokládat za vlastnictví Páně a ne naše; jde o převzácný poklad Boží, který nemáme promarnit za zbytečnosti, ale pečlivě použít v díle Božím při záchraně mužů a žen od zahynutí. – LS 214 *ChS 220.6*

Není snad misijní dílo, které je třeba na světě konat, dost důležité, abychom mu věnovali všechen vliv a podporu? Zda se nezapřeme a nezřekneme každé výstřednosti, abychom své dary mohli vložit do Boží pokladnice, aby se pravda dostala i do jiných zemí a aby se dařila i vnitřní misie? Nebude s tím nebe ochotně souhlasit? Závěrečné dílo Boží nepodporovaly odkazy dědictví a nešířilo se pomocí světského vlivu. Vydržoval ho duch obětavosti a sebezapíravých darů. Bůh nás přednostně povolal za spoluúčastníky Kristových utrpení na zemi a zabezpečil nám přístup k dědictví na nové zemi. – RH Dec. 2, 1890 *ChS 221.1*

Bylo mi ukázáno, že zaznamenávající anděl věrně zapisuje každou Bohu posvěcenou a do pokladnice vloženou oběť i její použití. Boží oko pozoruje každý haléř věnovaný tomuto dílu jako i ochotu nebo neochotu dárce. Na pohnutky vedoucí k daru se též nezapomíná. Ti sebeobětaví, posvěcení jednotlivci, jež Pánu podle Jeho požadavků vracejí to, co je Jeho, budou odměněni podle svých skutků. I kdyby se takto posvěcené prostředky nepoužily nejspřímněji a nesplnily by dárce sledovaný cíl – slávu Boží a spásu lidí – ti, co přinesli oběť z celého srdce a s upřímným záměrem oslavit Boha, neztratí svoji odměnu. – 2T 518, 519 *ChS 221.2*

Každá příležitost pomoci nuznému bratrovi nebo dílu Božímu při šíření pravdy, je perlou, kterou můžeš předem poslat a bezpečně si odložit v nebeské bance. Bůh tě zkouší a prověřuje. Štědře tě obdarovával a nyní pozoruje, k čemu toho použiješ; pomůžeš-li nuzným a uvědomíš-li si cenu

hynoucích lidí a použiješ-li věrně svěřené prostředky co můžeš. Každá správně využitá příležitost rozhojňuje tvůj nebeský poklad. – 3T 249, 250 *ChS 221.3*

Nebeské záznamy

Andělé věrně zaznamenávají každý lidský skutek. – 1T 198 *ChS 222.1*

Každý čin lásky, každé přívětivé slovo, každá modlitba za trpící a zklíčené, přichází před věčný trůn a je zapsána v nehynoucích nebeských záznamech. – 5T 133 *ChS 222.2*

Nebesům se podává zpráva o každém našem úspěšném úsilí o rozptýlení tmy a o šíření známosti Krista. Když je takový skutek oznamován Otci, radují se všichni nebešťané. – AA 154 *ChS 222.3*

Andělé jsou pověřeni, aby byli našimi pomocníky. Vznášejí se mezi nebem a zemí a zaznamenávají všechny lidské činy. – Southern Watchman, April 2, 1903 *ChS 222.4*

Je dobré ... připomenout si knihy vedené v nebi – ony knihy, v nichž není omylů ani opomenutí a podle nichž budou souzeni. V nich je zaznamenána každá nevyužitá příležitost, v níž mohli vykonat službu pro Boha; je v nich však také zapsán na věčnou paměť každý skutek víry a lásky. – PK 639 *ChS 222.5*

24. Předpoklady úspěšné křesťanské služby

Zdatnost

Lhostejnost a nečinnost nepatří do zbožnosti. Když si představíme, že pracujeme pro Pána, budeme mít vyšší představu o svatosti duchovní služby, než jsme měli kdykoliv předtím. Toto vědomí zapojí život, bdělost a vytrvalé úsilí do splnění každé povinnosti. – 9T 150 *ChS 223.1*

Tato doba vyžaduje větší zdatnosti a hlubšího posvěcení. Tato věc mi tak velice leží na srdci, že volám k bohu: „Vzbud’ a vyšli posly, kteří jsou si vědomi své odpovědnosti, posly, v jejichž srdci je ukřižované vlastní ‚já‘, jež je příčinou všeho hříchu.“ – 9T 27 *ChS 223.2*

Dílo svěřené učedníkům bude vyžadovat velkých schopností, neboť proti nim stojí hluboký a silný příval zla. – AA 31 *ChS 223.3*

Vzdělávání řeči

Pravá kultura slova a využití jeho moci se uplatňuje v každém sboru křesťanské činnosti. ... Navykněme si mluvit příjemným hlasem, používat čistý a přesný jazyk, laskavá a zdvořilá slova. – COL 336 *ChS 223.4*

Každý kazatel a učitel by měl mít na mysli, že tlumočí lidem poselství o věčných hodnotách. Pravda, kterou hlásají, je bude soudit ve velký den konečného účtování. Způsob jejich přednesu ovlivní mnohé, zda přijmou nebo opovrhnou poselstvím. Přednášejme proto poselství tak, aby mu lidé rozuměli a aby zasáhlo jejich srdce. Zvěstujme je pomalu, zřetelně a se vši vážností, jak to vyžaduje význam poselství. – COL 336 *ChS 223.5*

Když se pokusíte přivést jiné do kruhu Jeho lásky, necht’ čistota vaší řeči, nezištnost vašich služeb a laskavost vašeho jednání svědčí o moci Jeho milosti. Dejte světu o Něm tak čistou a jasnou představu. – MH 156 *ChS 224.1*

Bůh povolal každého křesťana, aby seznamoval druhé s nevyčerpatelnými poklady Ježíše Krista. Každý věřící by proto měl usilovat o zušlechtnění řeči. Měl by přednášet takovým způsobem, aby lidé rádi naslouchali zvěsti Božího slova. Bůh nechce mít drsné a hrubé nástroje. Nepřeje si, aby člověk snižoval a znehodnocoval nebeský vliv, který jeho prostřednictvím měl působit na jiné. – COL 336 *ChS 224.2*

Budou vychováni k trpělivosti, vlídnosti a ochotě pomáhat. Budou projevovat pravou křesťanskou zdvořilost a myslit na to, že Kristus, nemůže schvalovat drsná a nevlídná slova nebo city, jejich slova budou čistá. Sílu řeči budou pociťovat jako vzácný dar, jenž jim byl propůjčen k tomu, aby konali vysoké a svaté dílo. – GW 97 *ChS 224.3*

Duševní kultura

Jako lid potřebujeme duševní kulturu a musíme o ni usilovat, jestliže chceme čelit požadavkům doby. – 4T 414 *ChS 224.4*

Do Božího díla se nemůžeme pustit bez rozmyšlení a očekávat úspěch. Pán potřebuje lidi přemýšlivé a uvážlivé. Ježíš touží po opravdových spolupracovnících a ne po nerozvážných lidech. – 4T 67 *ChS 224.5*

Někteří potřebují cvikem ukáznit svou mysl. Měli by ji nutit k přemýšlení. Tím, že za ně někdo myslí, řeší jejich těžkosti a oni sami nechtějí namáhat svoji mysl, tím jen otupují paměť, prozíravost a soudnost. Každý člověk se musí duševně vzdělávat. – 2T 188 *ChS 224.6*

Bůh si nepřeje, abychom se spokojili s línou, neukázněnou myslí, plytkými myšlenkami a neukázněnou pamětí. – CT 506 *ChS 224.7*

Boží mužové musí pilně studovat a s celou vážností získávat poznání a nepromarnit ani hodinu. Vytrvalým úsilím mohou získat skoro každý stupeň vyššího vzdělání, a to jako křesťané, mocí a vlivem obdaření lidé. – 4T 411 *ChS 225.1*

Musíme však využít každý okamžik. ... Čas strávený cestováním ... čekání na jídlo nebo na lidi, kteří přicházejí pozdě na ujednané schůzky. Jestliže s sebou nosíme nějakou knihu, můžeme tyto drobné úlomky času využít ke čtení, studiu nebo přemýšlení, na což bychom jinak neměli čas. – COL 343, 344 *ChS 225.2*

Jasný cíl, vytrvalá píle a pečlivé využívání času umožňují získat vzdělání a duševní kázeň. Připravují lidi, aby mohli zastávat vlivná a užitečná povolání. – COL 344 *ChS 225.3*

Lidé na zodpovědných místech by se měli ustavičně zdokonalovat. Neměli by ustrnout na nějaké staré zkušenosti a myslet si, že nemusí dále odborně pracovat. I když je člověk po příchodu na svět nejpřevrácenější, přesto všechno je schopen ustavičně se rozvíjet. Osvítit jej může věda, zušlechtit ctnost a může rozvíjet své duševní a mravní síly až dosáhne dokonalou inteligenci. Nemůžeme ani pomyslet, co by z lidí mohlo být a jak velké úkoly by mohli splnit, kdyby přijali světlo pravdy, které osvěcuje lidského ducha, a kdyby v jejich srdcích vládla Boží láska. – 4T 93 *ChS 225.4*

Všichni, kdo chtějí spolupracovat s Bohem, musí toužit po dokonalosti těla i ducha. Pravá výchova je příprava tělesných, duševních a duchovních schopností ke konání všech povinností. Je to rozvoj tělesných, duševních a duchovních sil pro službu. To je výchova, jejíž důsledky sahají až do věčnosti. – COL 330 *ChS 225.5*

Řemeslníci, právníci, obchodníci, lidé každého povolání a zaměstnání se usilovně vzdělávají, aby se ve svém oboru stali odborníky. Měli by být Kristovi následovníci méně vzdělaní? Neměli by si snad v Jeho službě všimnout věcí a prostředků, kterých by mohli úspěšně využít? Úsilí o získání věčného života přesahuje všechny lidské úvahy. Aby bylo možné vést duše k Ježíši, je zapotřebí poznat lidskou přirozenost a studovat lidskou mysl. Je třeba mnoho starostlivého přemýšlení a vroucích modliteb, abychom poznali způsob, jak lidem přiblížit pravdu. – 4T 67 *ChS 225.6*

Křesťanská důstojnost a slušnost

Nedostatek pravé důstojnosti a křesťanské jemnosti mezi světiteli soboty je proti nám jako lidu a znehodnocuje vyznávanou pravdu. Výchovu myslí a způsobů je možno vést k dokonalosti. Jestliže vyznavači pravdy nyní nevyužívají svoje přednosti a příležitosti, aby rostli k plné postavě mužů a žen v Kristu Ježíši, nezvelebí dílo pravdy a Kristu neučiní čest. – 4T 558, 559 *ChS 226.1*

Důstojnost díla se všemožně snažte chránit spořádaným životem a zbožným obcováním. nemějte obavu, že korouhev zdviháte příliš vysoko. ... Pěstujte zdvořilost, jemnost, křesťanskou ochotu sloužit. Chraňte se unáhleností a nepatřičné otevřenosti. Tyto zvláštnosti nepokládejte za ctnosti, poněvadž Pán na ně tak nehledí. Dbejte o to, abyste nikoho zbytečně neurazili. – RH Nov. 25, 1890 *ChS 226.2*

Je krajně potřebné, aby ti, jež znají vůli Boží, naučili se úspěšně pracovat v Jeho díle. Měli by to být lidé zdvořilí, chápaví, bez vnějšího lesku, uhlazení a strojenosti světských lidí, přitom však jemní a přirozeně zdvořilí; to je vůle nebe, kterou má mít každý křesťan, je-li účastníkem Božské přirozenosti. – 4T 358 *ChS 226.3*

Máme nejslavnější pravdu a naději, jako svět kdy dostal a nejlepší víru; chceme ji lidem zvěstovat v její vznešenosti. Nesmíme se tvářit jako bychom svět prosili o odpuštění, že se odvažujeme této vzácné svaté pravdě věřit, chceme však pokorně chodit s Pánem a chovat se jako děti Nejvyššího, a když jsme jen slabými nástroji, máme jednat ve vědomí, že jde o nejzajímavější a nejdůležitější zájmy, které nedostižně převyšují všechno časné a přízemní. – RH July 26, 1887 *ChS 226.4*

Ti, kteří pracují na záchraně duší, potřebují posvěcení, opravdovost, moudrost, pilnost, energii a takt. Takovéto vlastnosti nikoho neponíží, ale co víc, bude tak tím více šířit vliv dobra. – GW 111 *ChS 227.1*

Pracovat by měli ti, jež jsou ochotni přijmout ten nejlepší způsob přístupu k jednotlivcům a rodinám. Jejich oděv má být čistý a bez fintivosti; svým vystupováním by neměli nikoho odrazovat. Velmi nám chybí pravá slušnost. Měli by ji pěstovat všichni misijní pracovníci. – 4T 391, 392 *ChS 227.2*

Opravdovost

V životě těch, kteří mají zvěstovat tak svaté a slavné poselství jako my, nesmí být jenom zdání. Svět pozoruje adventisty s. d., protože zná něco z jejich věrouky a z jejich vysoké úrovně, když však vidí, že nežijí podle svého vyznání, ukazuje na ně s pohrdáním. – 9T 23 *ChS 227.3*

Lidé mohou mít skvělé dary, jedinečné schopnosti, skvělou přípravu; avšak jediný nedostatek anebo oblíbený hřích může pro charakter znamenat to, čím je pro člun červy provrtaná deska – neštěstí a plnou zkázu! – 4T 90 *ChS 227.4*

Pavlovo obcování bylo v nebesích, jejichž ovzduší ho obklopovalo, a všichni, kteří s ním přišli do spojení, cítili vliv jeho obcování s Kristem. Skutečnost, že osobně prožíval zvěstovanou pravdu, dávala jeho kázáním přesvědčující moc. A zde je moc pravdy. Onen nehledaný a neuvědomělý vliv svatého obcování jest tím nejčastěji nejpřesvědčivějším kázáním, které může být promluveno ve prospěch křesťanství. Nepodložené důkazy vedou často k odporování, ale zbožný příklad je mocí, které není možno neustále odporovat. – GW 59 *ChS 227.5*

Pravá povaha se nevytváří zvenčí, aby ji pak člověk jen převzal; pravá povaha vyzařuje zvnitřku. Chceme-li jiné přivést na cestu spravedlnosti, musejí být zásady spravedlnosti vryty v našem srdci. Naše vyznání víry může hlásat teorii náboženství, avšak slovo pravdy šíří naše praktická zbožnost. Důsledný život, svaté obcování, neochvějná poctivost, čínorodý, laskavý duch, zbožný příklad – to jsou prostředky, jimiž se světu dostává světlo. – DA 307 *ChS 228.1*

Modlitby, napomínání a řeči mohou být jen laciným a nezralým ovocem, ale plody dobrých skutků, péče o nuzné, sirotky a vdovy jsou pravým ovocem, které přirozeně roste na dobrém stromě. – 2T 24 *ChS 228.2*

Ráznost

Pán Bůh všeobecně nečiní zázraky, aby se pravda rozšířila. Jestliže rolník neobdělá půdu, Bůh nijakým zázrakem neodvrací jisté následky. Jedná podle slavných zásad, které nám zjevil, a my máme rozvážně plánovat a použít prostředky, kterými Bůh všechno dovede k jistým výsledkům. Kdo nevynaloží všechnu snahu a stále čeká jen na podněty Ducha Svatého, zahyne v temnotě. V Božím díle nemůžete stále jen sedět a nic nedělat. – Southern Watchman, Dec. 1, 1903 *ChS 228.3*

Mnozí, kteří se staví do misijní služby, jsou slabí, bez síly, bez energie, snadno pozbývají odvahy, chybí jim ráznost. Nevlastní oněch charakterových rysů, které půjčují sílu k výkonu ducha a energie, které dávají nadšení. Kdo chce dosáhnout úspěchu, musí být smělý a nadějný. Měly by se pěstovat nejen trpné, ale i činné ctnosti. – GW 290 *ChS 228.4*

Pán potřebuje pracovníky, kteří budou průbojně šířit vítězství Kristova kříže. – RH May 6, 1890 *ChS 228.5*

Poselství nemůžeme hlásat nudně a bezduše, ale jasně, důrazně a průbojně. – 6T 16 *ChS 229.1*

Toto poselství nemusí zvěstovat žádní zvláštní řečníci. Pravdu je třeba zvěstovat s krajní vážností. Potřebujeme muže činu, muže, kteří budou usilovat s celou vážností, s neochvějnou průbojností o čistotu církve a zvěstování varovného poselství světu. – 5T 187 *ChS 229.2*

Bůh nemůže využít pro své dílo líné lidi; potřebuje přemýšlivé, laskavé, milující, opravdové pracovníky. – 4T 411 *ChS 229.3*

Odhodlanost

Muži ve službě Boží musí být v získávání duší živí a rozhodní. Pamatujme, že lidé zahynou, když my, jako nástroj Boží nepracujeme s rozhodností, která neodnímá odvahu ani neselže. – 6T 418 *ChS 229.4*

jaká velká úloha je na nás přenesena. Konejme ji pečlivě a rozhodně. Naším životem chceme ukázat, co pravda z nás učinila. – 6T 418 *ChS 229.5*

Horlivost

Potřebný je opravdový křesťanský zápal, horlivost, která se projeví v činnosti. ... Tak, jak je nemožné zastavit spád vody niagarských vodopádů, tak nic neuhasí zápal člověka, který vyznává Krista. – 2T 233 *ChS 229.6*

Každý, kdo přijímá Krista za svého osobního Spasitele, bude toužit po tom, aby sloužil Bohu. Když pochopí, co Bůh pro něho udělal, pak naplní se jeho srdce nekonečnou láskou a zbožnou vděčností. Vynasnaží se, aby dokázal svou vděčnost tím, že věnuje své schopnosti službě Boží. Touží po tom, aby ukázal svou lásku ke Kristu a jeho vykoupenému vlastnictví. Dychtí po práci, námaze a oběti. – MH 502 *ChS 229.7*

Je v ní široké pole působnosti pro takové Marty, jež jsou horlivé v čínorodé náboženské práci. Nejprve však necht' usednou s Marií u nohou Ježíšových. Necht' píle, ochota a čínorodost je posvěcena milostí Kristovou; pak bude život nepřemožitelnou silou dobra. – DA 525 *ChS 230.1*

Ve jménu Páně s neúnavnou vytrvalostí a neochvějnou horlivostí, kterou Kristus nesl do svého usilování, máme rozšiřovat dílo Páně. – 9T 25 *ChS 230.2*

Musíme přestat s jednotvárností v naší duševní práci. Plníme sice nějakou úlohu na tomto světě, neukazujeme ale dostatečnou činnost a horlivost. Kdybychom byli rozniceni opravdovějším chtěním, byli by lidé přesvědčeni o pravdě našeho poselství. Bezduchost a jednotvárnost naší služby pro Pána mnohé duše s hlubokým pojetím života odpuzuje; ony postrádají opravdovou a svatou horlivost. – 6T 417 *ChS 230.3*

Trpělivost

Chceš-li být Ježíšovým spolupracovníkem, pak musíš mít velkou trpělivost k těm, jimž chceš pomoci, nesmíš pohrdat jednoduchou prací, ale hled' na požehnané výsledky. Neodpovídají-li lidé, s nimiž pracuješ, tvé představě, často si říkáš: „Co mi po nich, nestojí za spasení.“ Co kdyby Kristus jednal podobně s ubohými vyvrheli? Zemřel proto, aby zachránil ubohé hříšníky a pracuješ-li týmž duchem a týmž způsobem, jaký ti ukazuje příklad Toho, jehož následuješ a přenecháš-li následky, pak v tomto životě nikdy nevystihneš množství dobra, které jsi vykonal. – 4T 132 *ChS 230.4*

Nezištně, láskyplně a trpělivě pracujte pro všechny, s nimiž přijdete do styku. Neprojevujte netrpělivost. Nepromluvte slova nepřívětivého. Lásku Kristovu nechte přebývat ve svých srdcích a zákon přívětivosti necht' ovládá vaše rty. – 9T 41 *ChS 230.5*

Správné společenské chování

Ti, kdož se cele odevzdají Bohu, projeví ve své práci rozvážnost, ducha modlitby, posvěcení a budou jednat taktně. – ST May 29, 1893 *ChS 230.6*

Má-li někdo takt, pilnost a nadšení, bude mít úspěch v časném zaměstnání. A tytéž kvality posvěceny dílu Božím budou dvojnásob užitečné, neboť Boží moc umocní lidské úsilí. Nejlepší plány, ať už v časných nebo duchovních. – 5T 276 *ChS 231.1*

V díle záchrany duší je třeba velikého taktu a moudrosti. Spasitel nikdy nepotlačil pravdu, ale vždy ji zdůraznil, a to v lásce. Ve své rozmluvě s druhými projevil ten nejvyšší takt a vždy byl laskavý, ohleduplný. Nikdy nebyl hrubý. Nikdy zbytečně nepromluvil přísné slovo nadarmo, nezarmoutil žádnou citlivou duši. Neprovoval lidskou slabost. Nebojácně poukazoval na pokrytectví, nevěru a nepravost, ale slzy bylo cítit v jeho hlase, který vznášel těžká obvinění. Pravdu nikdy nepodával krutě, ale vždy projevoval hlubokou něžnost k lidem. Každá duše pro něj byla drahá. Choval se božsky důstojně a přece se skláněl v soucitu a s ohledem ke každému členu Boží rodiny. V každém viděl toho, kterého přišel zachránit. – GW 117 (DA 353) *ChS 231.2*

Když některé přenáhlené, vznětlivé a přece upřímné duše dostanou nějakou biblickou hodinu a snaží se ji podat jiným, činí to tak ostře, takže pravda, kterou jim chceme přinést, se jim stane odpornou. „*Nebo synové tohoto světa opatrnější jsou než synové světla ve svém pokolení.*“ (L 16,8) Obchodníci a politici studují zásady společenského chování. Služnost má z nich učinit lidi, kteří by byli co nejpřitažlivější. Snaží se o to, aby měli co největší vliv na ty, s kterými přicházejí do styku.

Všechny své vědomosti a schopnosti využívají co nejúčinněji, aby dosáhli svého cíle. – 4T 68 ChS 231.3

Toto poselství musí být zvěstováno. A i když musí být zvěstováno, měli bychom se varovat utiskovat, odsuzovat ani útočit na ty, kteří nemají takové světlo, jako my. Neměli bychom překračovat své hranice a neútočit ostře proti katolíkům. Mezi katolíky jsou mnozí velice svědomití křesťané a cele chodí v světle, které jim svítí. Bůh má i pro ně poselství záchrany. – 9T 243 ChS 231.4

Vytrvalost

Poctivý křesťan pracuje pro Pána ne z popudu, ale ze zásady; ne pro jeden den nebo měsíc, ale během celého svého života. – CT 518 ChS 232.1

Spasitel byl neúnavný pracovník. Svou práci neměřil dle hodin. Svůj čas, své srdce, svou sílu věnoval práci pro blaho lidstva. Celé dny zasvětil práci a celé noci strávil na modlitbě, aby mohl pohotově čelit zákeřnému nepříteli ve všem jeho podvodném působení a posilnit se pro své dílo povznést a napravit lidstvo. Kdo miluje Boha, neměří svou práci osmihodinovou pracovní dobou. Pracuje každou hodinu a nikdy není bez práce. Jen co se naskytne příležitost, již koná dobro. Všude, na každém místě, vždy nachází příležitost pracovat pro Pána. Šíří příjemnou vůni kamkoliv jde. – 9T 45 ChS 232.2

Ten, kdo nějakým lehkovážným činem vystaví věc Boží pohaně, nebo oslabí ruce svých spolupracovníků, poznamená svou povahu skvrnou, kterou nelze snadno smýt, a staví tím vážnou překážku na cestu své budoucí použitelnosti. – PK 659 ChS 232.3

„Vezměte na sebe mé jho.“ praví Ježíš. Jho je nástrojem služby. Dobytek dostává jho pro práci a jho je tu nutné, aby dobytek mohl pracovat výkonněji. Tímto obrazem nás Kristus učí, že jsme povoláni do služby až do konce života. Máme vzít na sebe jeho jho, abychom s ním směli spolupracovat. – DA 329 ChS 232.4

Soucit a družnost

V každém odvětví Božího díla jsou potřební mužové a ženy, kteří soucítí s trpícím lidstvem; takový soucit je však vzácný. – RH May 6, 1890 ChS 232.5

Je nám zapotřebí více křesťanské účasti, nejen pro ty, kdož se nám zdají být bez chyby, nýbrž účasti pro chudé, trpící, bojující duše, které jsou často chybami ukvapeni, které hřeší a opět činí pokání a jsou pokoušeny a zmalomyslněny. Měli bychom jít ke svým bližním, rozníceni tímhle soucitem, k jejich slabostem, jaký pociťuje náš milosrdný nejvyšší kněz. – GW 141 (MH 164) ChS 232.6

Jako lid ztrácíme mnohé pro nedostatek soucitu a družnosti mezi sebou navzájem. Kdo praví, že nemusí být na nikom závislý a uzavírá se sám do sebe, nevyplní místo, které mu určil Bůh. Jsou Božími dítky; máme-li být šťastní, budeme závislí jeden na druhém. Máme určité povinnosti vůči bohu i lidem. V tomto životě musíme všichni zaujmout své postavení. Jen náležité pěstování společenských vztahů naší přirozenosti, nás uvádí do soucitného poměru k našim bratrům a poskytuje nám štěstí v našem úsilí být požehnáním jiným. – 4T 71, 72 ChS 233.1

Spasitel byl hostem na slavnosti u jednoho farizea. Přijímal pozvání bohatých stejně jako chudých a podle svého zvyku využil každé příležitosti ke zvěstování pravdy. – COL 219 ChS 233.2

Jednoduchost

Když Kristus pravil učedníkům: Vyjděte v mém jménu a shromáždíte v církvi všechny, kdož věří, řekl jim tím jasně, jak je nutné zůstat prostým. Čím méně okázalosti a přepychu, tím větší bude jejich vliv na konání dobra. Učedníci měli mluvit právě tak prostě, jak mluvil Kristus. Měli vštěpovat v mysl svých posluchačů to, co je učil Kristus. – AA 28, 29 ChS 233.3

Tisíce lidí můžeme zasáhnout nejjednodušším a nejprostším způsobem. I největší intelektuálové, lidé, které svět považuje za nejnadanější muže a ženy, mohou být zasaženi prostými slovy člověka, který miluje Boha a o jeho lásce umí hovořit tak přirozeně, jak mluví běžný člověk o svých zájmech. Slova pečlivě připravená a naučená mají často jen nepatrný účinek. Ale čestný a pravdivý

projev Božích dítek, přirozeně jednoduchý, má moc otevřít srdce, která byla dlouho uzavřena Kristu a jeho lásce. – COL 232 *ChS 233.4*

Víra

Boží spolupracovníci musí mít víru v Boha. Bůh nepohrdá jejich úsilím. On zná jejich dílo. Úlohou nebeských bytostí je spolupracovat s těmi, kteří slouží Pánu. Jestliže si myslíme, že Bůh nesplní svoje zaslíbení a nezajímá se o své služebníky, zneuctíváme svého Stvořitele. – Southern Watchman, Aug. 2, 1904 *ChS 233.5*

Služebníci Boží potřebují pevnou víru. I když se staví vše proti, přesto je zde světlo, které prozařuje i těmi nejtemnějšími hodinami. Síla těch, kteří u víře svého Boha a Jemu slouží, bude každodenně obnovena. – GW 262 *ChS 234.1*

V pravé víře se skrývá životní optimismus, pevnost v zásadách a vytrvalost v předsevzetích, které neoslabí čas ani těžkosti. – COL 147 *ChS 234.2*

Život křesťana je často plný nebezpečí a mnohdy se zdá těžké splnit povinnost. Představitost kreslí hrozící zkázu a otroctví nebo smrt. Hlas Boží říká jasně „Jdi vpřed!“ Měli bychom uposlechnout tohoto příkazu, i když náš zrak nemůže prohlédnout tmou a i když pocítujeme přitom mrazení. Překážky, které brzdí náš postup. nezmizí, budeme-li váhat a pochybovat. Ti, kdož se zdráhají uposlechnout, dokud nezmizí poslední zdání nejistoty a dokud trvá nebezpečí nezdaru nebo porážky, neuposlechnou vůbec. Nevíra našeptává: „Vyčkejme, až budou odstraněny překážky a až uvidíme jasně svou cestu,“ víra však nutí k odvážnému pochodu vpřed, dává naději a jistotu. – PP 290 *ChS 234.3*

Odvaha

Nutno vykonat veliké dílo; a pustit se do rozsáhlejších plánů; zvěst se musí šířit a probouzet národy. Lidé se slabou a kolísavou vírou nejsou těmi jednotlivci, kteří mají šířit dílo v této významné, kritické chvíli. Potřebujeme odvahu hrdinů a víru mučedníků. – 5T 187 *ChS 234.4*

Když se vírou chopíme Jeho síly, Pán změní, obdivuhodně změní i ten nejbeznadějnější a nejtemnější výhled. On to učiní pro slávu jména svého. Bůh vyzývá své věrné, ty kdo mu důvěřují, aby k odvaze povzbuzovali nedůvěrné a beznadějné. Kež nám Pán pomůže nápomocně jeden při druhém stát a zkusit Ho živou vírou. – 8T 12 *ChS 234.5*

Naděje a odvaha je nejpodstatnější složkou dokonalé služby Bohu. Jsou plody víry. Malomyslnost je hříšná a bezdůvodná. – PK 164 *ChS 235.1*

Musí však býti odhodlaní, činorodí a vytrvalí. A postaví-li se jim v cestu velké i zdánlivě nepřekonatelé překážky, musí za přispění jeho milosti zpět nadále vpřed. Místo aby nad těžkostmi hořekovali, mají je právě přemáhat. Nic je nesmí uvést do pochybnosti; ve své lásce všechno snášejí, všemu věří, ve vše doufají. Kristus je spojil zlatou páskou své bezpříkladné lásky s trůnem Božím. Chce, aby je provázely vlivy vesmíru, jež vycházejí z pramene vši síly. Z těchto nejvyšších vlivů, plyne moc odporu proti zlu, moc, kterou ani země, ani smrt, ani peklo nezdolají, moc, jež jim dopomůže, aby přemáhali a vítězili jako vítězil sám Kristus. – GW 39 *ChS 235.2*

Posvěcení

Pravá svatost je plná odevzdanost Boží službě. To je podmínka pravého křesťanského života. Kristus požaduje bezvýhradnou odevzdanost, dokonalou službu. Žádá celé srdce, mysl a sílu. Nemůžeme pěstovat sobectví, kdo žije jen pro sebe, není křesťan. – COL 48, 49 *ChS 235.3*

První věcí, které se musí naučit každý, kdo se chce stát spolupracovníkem Božím, je naučit se nespolehat na sebe; tehdy je připraven přijmout povahu Kristovu. To nelze získat výchovou ani v nejlepších školách. Tuto moudrost je možno získat toliko od božského učitele. – DA 249, 250 *ChS 235.4*

Není rozhodujícím důkazem, že člověk je křesťanem, protože za určitých mimořádných okolností projevuje duchovní zanícení. Svatost není zanícení; svatost je naprostá oddanost vůli Boží, což znamená žít podle každého slova, které vychází z úst Božích, činit vůli našeho nebeského

Otce, důvěřovat Bohu ve zkouškách, v dobách zlých právě tak, jako v dobách dobrých, kráčet ve víře, spoléhat na Boha s naprostou důvěrou a odpočívat v jeho lásce. – AA 51 *ChS 235.5*

Celým srdcem

Dítky Boží mají se vyznačovat tím, že Bohu slouží plně a celým srdcem, nepřijímají žádné cti pro sebe a stále pamatují, že nanejvýš slavnostní smlouvou zavázali se Pánu – a jenom Pánu sloužit. – 9T 17 *ChS 236.1*

Nyní ob stojí jen mužové a ženy celého srdce a cele rozhodní. Kristus opětovně proséval své následovníky, až najednou jich zůstalo pouze jedenáct a několik věrných žen, kteří položili základ křesťanské církve. Jsou takoví, kteří zůstávají pozadu, když jde o nošení odpovědnosti. Když však celá církev je v plném žáru, pak se rozhorlí, zpívají a jásají, a jsou uchváteni; strážte se jich. Když pomine nadšení pouze několik věrných Kálefů půjde kupředu a osvědčí neochvějné zásady. Toto je sůl, která má svoji slavnou chuť. Teprve tehdy, když dílo je v těžkostech ve sboru se osvědčí praví pomocníci. Tito nebudou mluvit o sobě, hledat své. – 5T 130 *ChS 236.2*

Ve službě Boží neuspěje nikdo, kdo se dílu neodevzdá celým srdcem a kdo poznání Krista nedá před všechny ostatní věci. Ten, kdo má nějaké výhrady, nemůže být kristovým učedníkem, tím méně jeho spolupracovníkem. – DA 273 *ChS 236.3*

On se nesmí svazovat spekulacemi aneb se zaplétat do obchodních podniků s nevěřícími, neboť by tím trpělo dílo od Boha mu svěřené. – 9T 19 *ChS 236.4*

Spasitel nechce žádnou rozdělenou službu. Služebník Boží musí se denně učit, zcela svému Pánu se oddat. – GW 113 *ChS 236.5*

Věrnost

Pán si oškliví lhostejnost a nevěru ve svém díle, projevené v rozhodné chvíli. Celý vesmír s nevýslovným zájmem sleduje závěrečné výjevy velkého sporu mezi dobrem a zlem. Lid Boží se blíží k hranicím věčného světa; co může být pro něj důležitější, než zůstat věrný Bohu nebeskému? Ve všech dobách měl Bůh mravní hrdiny a má je i nyní, takové, kteří jako Josef a Eliáš a Daniel se nestydí přihlásit se k lidu Božímu. Zvláštní požehnání Boží provází práci těchto činorodých mužů, mužů, kteří se nedají svést od přímé cesty povinnosti, ale kteří s božskou rozhodností kladou otázku: „*Kdo jest Hospodinův?*“ (Ex 32,26), mužů, kteří se nespokojí jen tím, že kladou otázku, ale kteří vyžadují, aby ti, kdož se rozhodli ztotožnit se s lidem božím, šli dále vpřed a jednoznačně zjevovali svou věrnost Králi králů a Pánu pánů. Takoví mužové podřizují svou vůli a své záměry zákonu Božímu. Pro lásku k Bohu jim nezáleží na vlastním životě. Jejich dílem je čerpat světlo ze Slova a vyzařovat je světu jasnými, přímými paprsky. Věrnost Bohu je jejich heslem. – PK 148 *ChS 236.6*

Pohotovost

Každý křesťan si má navyknout na pořádek, důkladnost a přesnost. Nemůžeme omlouvat pomalou a nepořádnou práci, ať se jedná o cokoli. Jestliže někdo stále pracuje a nikdy nedosahuje výsledků, znamená to, že pracuje bez vnitřního zaujetí. Kdo pracuje pomalu a neúčinně, měl by si uvědomit, že tyto chyby musí napravit. Potřebuje se naučit, jak užitečně rozvrhnout čas, aby dosáhl co nejlepších výsledků. Vhodným přístupem a správnou metodou vykonají někteří lidé za pět hodin tolik práce, kolik jiní za deset. Jiní mají poměrně málo práce, ale neustále pracují, protože si neumějí rozvrhnout čas. Pomalostí a otálením si přidělávají práci tam, kde je jí málo. Opravdovým úsilím mohou překonat tyto nesprávné návyky. Musíme cílevědomě pracovat. Máme uvážít, kolik času potřebujeme pro daný úkol, a pak vynaložme veškeré úsilí, abychom práci dokončili ve stanovené době. Pěstováním vůle rozvíjíme i zručnost. – COL 344 *ChS 237.1*

Kristova služba vyžaduje pohotovou poslušnost. – Southern Watchman, Aug. 9, 1904 *ChS 237.2*

Pán si přeje, aby v Jeho služebnících působil duch, který si pohotově uvědomuje cenu duší, pohotově postřehne povinnost, které je třeba vykonat a neprodleně odpoví na požadavky, které Pán na ně klade. – 9T 123 *ChS 238.1*

Píle a horlivost při plnění povinností Bohem určených je důležitou součástí pravého náboženství. Lidé by se měli chápat příležitostí jako nástrojů Božích, jimiž plní vůli Boží. Rychlé a rozhodné jednání v pravý okamžik přináší slavná vítězství. – PK 676 *ChS 238.2*

Zachovejme vysokou úroveň

Mnozí, kteří jsou schopní velkých skutků, vykonají málo proto, jelikož se málo snaží. Ti, sice krácejí životem jako by neměli žádného velkého cíle, pro který žijí, žádného velkého stanoviska, které by chtěli dosíci. Příčina toho je, nepatrné ocenění, které přikládají sami sobě. Kristus zaplatil za nás nekonečnou cenu a přeje si, abychom se hodnotili v poměru k této ceně. – GW 291 *ChS 238.3*

Po celý svůj život na zemi neustal Ježíš usilovně pracovat. Očekával mnoho, a proto mnoho zkoušel. – DA 72 *ChS 238.4*

Všichni, kteří pracují ve službách Božích, potřebují vyšších a hlubších, větších zkušeností, než jak mnozí učinili doposud. Mnozí, kteří jsou již členy velké Boží rodiny, nevědí, co znamená dívat se na jasnost Kristovu a být proměňováni od jasnosti. Mnozí mají pouhou představu o dokonalosti Kristově a jejich srdce jsou povznesena radostí. Touží po větším a hlubším poznání spasitelné lásky; kéž by tací, každou tužbu své duše předkládali Bohu. – GW 274 *ChS 238.5*

Naším kazatelům, lékařům, učitelům a všem, kteří pracují v některém odvětví Mistrova díla, mám přinést určité poselství. Pán vás vyzývá, abyste vystoupili výš a dosáhli světější úroveň. Musíte mít zkušenost mnohem hlubší, na níž jste dosud ani nepomysleli. Mnozí, kteří jsou již členy Boží rodiny veliké, vědí málo o tom, co znamená patřit na Jeho slávu a být měněn od slávy k slávě. Mnozí z vás mají slabou představu o Kristově jedinečnosti, a vaše duše se chvěje radostí. Toužíte po plnějším, hlubším poznání Spasitelovy lásky. Nejste spokojeni. Avšak nezoufejte. Věnujte Ježíši ty nejlepší a nejsvětější city svého srdce. Uchovejte si každý paprsek světla. Povzbudte každou touhu po Bohu. Pěstujte duchovní smýšlení a svaté obcenstvo, zahlédli jste pouze první paprsky červánků Jeho vlivu. Čím více budete poznávat Pána, zjistíte, že Jeho vycházení je připraveno jako jitřenka. „*Ale spravedlivých jako světlo jasné, kteréž rozmáhá se, a svítí až do pravého dne.*“ (Př 4,18). Tím, že jsme činili pokání ze svých hříchů, vyznali je a našli odpuštění, máme pokračovat v poznání Krista, dokud se nám nerozední plnost evangelia víry. – 8T 318 *ChS 238.6*

Opatrnost a prozíravost

Když Nehemiáš prosil Boha o pomoc, nesložil ruce v domnění, že se už o nic nemusí starat a že už nemá žádnou zodpovědnost za plán obnovy Jeruzaléma. S obdivuhodnou opatrností a prozíravostí i dále činil všechny potřebné úkony, aby zabezpečil úspěch tohoto podujetí. Vše se vyznačovalo krajní opatrností. – Southern Watchman, March 15, 1904 *ChS 239.1*

Příklad tohoto svatého muže (Nehemiáše) měl by být poučením pro celý Boží lid, aby se věřící nejen modlili u víře, ale i pilně a věrně pracovali. S kolika těžkostmi se setkáváme, jak často překážíme, když nám Prozřetelnost chce pomoci, protože si myslíme, že opatrnost prozíravost a vytrvalost se pokládá za něco, co má jen málo společného s náboženstvím. To je velký omyl. Jsme povinni pěstovat a použít každou schopnost, abychom byli lepšími spolupracovníky Božími. Pozorně připravené a dobře uvážené plány jsou právě tak důležité pro úspěch svatého podujetí dnes jako za Nehemiáše. – Southern Watchman, March 15, 1904 *ChS 239.2*

Jak čelit znechucení

Boží služebníci musí být připraveni na různá znechucení. Bude je pokoušet hněv, opovržení a krutost nepřátel, ale i lenivost, nedůslednost a vlažnost, zrádnost přátel a pomocníků. ... Ba někdy i ti, jež zdánlivě touží, aby dílo Boží prospívalo, budou unavovat ruce jeho služebníků nasloucháním, donášením a zpola i uvěřením urážek, vychloubačných řečí a hrozeb nepřátel. ... Uprostřed velkého znechucení Nehemiáš našel útočiště v Bohu a tu je i naše obrana. Vzpomínka na to, co pro nás vykonal Hospodin, se osvědčí jako pomoc v každém nebezpečí. „*Ten, kterýž ani vlastnímu Synu svému neodpustil, ale za nás za všechny vydal jej, i kterakž by tedy nám s ním všech věcí nedal?*“ A „*když Bůh je s námi, kdo proti nám?*“ Necht' jsou úklady satanovy a Jeho pomocníků jakkoliv skry-

té, Bůh je může odhalit a zmařit všechny jejich záměry. – Southern Watchman, April 19, 1904 *ChS 239.3*

Ti, kdož stojí v předních řadách velkého boje a jsou povzbuzováni Duchem svatým k vykonání zvláštního díla, často pocítí ochablost, když tlak pomine. Malomyslnost dokáže otřást i nejpevnější vírou a oslabit i nejsilnější vůli. Avšak Bůh to chápe, a nepřestává milovat své služebníky a mít s nimi soucit. Zná pohnutky a niterná hnutí. Trpělivě čekat a věřit, i když se všechno zdá chmurné – tomu se musí naučit vůdcové v díle Božím. Nebesa je neopustí ve chvíli protivenství. Nic není zdánlivě bezmocnější, ve skutečnosti však nepřemožitelnější, než duše, jež cítí svou nicotnost a pevně spoléhá na Boha. – PK 174, 175 *ChS 240.1*

Pán vyzývá neochvějné a nenáladové bojovníky, jež přijmou dílo se všemi jeho těžkostmi. Chce, abychom všichni měli za vzor Krista. – RH July 17, 1894 *ChS 240.2*

Ti, kteří dnes učí nevítaným pravdám, se nemají dát odradit, když se někdy setkají s nepřívětivým přijetím, a to i u těch, kdož se vydávají za křesťany; vždyť s takovým přijetím se setkal i Pavel a jeho spolupracovníci u lidí, mezi nimiž pracovali. Poslové kříže se musejí obrnit bdělostí a modlitbou, musejí kráčet vpřed ve víře a s odvahou a pracovat vždy ve jménu Ježíšově. – AA 230 *ChS 240.3*

Něžnost

Duch, který zůstává laskavým, i když ho dráždí, působí účinněji ve prospěch pravdy než každý důkaz jakkoliv přesvědčivý. – DA 353 *ChS 241.1*

Jako rosa a jemný deštěk na žíznivé rostliny, tak ať padají přátelská slova k lidem, které se snažíte vyvést z bludu. Plánem Božím je nejprve obměkčit srdce. Pravdu máme oznamovat s láskou a důvěřovat Pánu, aby ji propůjčil sílu ku přetvoření života. Duch svatý bude působit na slova, kterými se k duši s láskou promlouvá. – MH 157 *ChS 241.2*

Laskavé a zdvořilé chování může zachránit bloudící a „přikrýt množství hříchů“. Obraz Krista ve tvé povaze zapůsobí přetvářejícím vlivem na všechny, s nimiž přijdeš do styku. Dovol Spasiteli, aby se mohl v tobě denně projevovat a dokazovat na stvořitelskou moc svého slova – mírný, přesvědčující a mocný vliv, který v lidech vytváří krásu povahy našeho Pána a Boha. – MB 185 *ChS 241.3*

Nestrannost

Pokud žil mezi lidmi, sdílel náš Spasitel osud chudých. Sám na sobě poznal jejich starosti a těžkosti, a proto mohl všechny prosté pracující lidi utěšovat a povzbuzovat. Ti, kdož správně pochopili poučení, které nám poskytuje jeho život, nebudou mít nikdy pocit, že by se musel dělat rozdíl mezi třídami, že by bohatí měli být vyvyšováni nad chudé. – DA 73 *ChS 241.4*

Když se odvracíš od lidí, kteří se ti nezdají být zajímaví a naděšní, uvědom si, že zanedbáváš ty, které Kristus hledá. Možná, že tvůj soucit potřebují nejvíce právě tehdy, když se od nich odvracíš. V každém bohoslužebném shromáždění jsou lidé, kteří touží po vnitřním odpočinku a pokoji. Zdánlivě žijí bezstarostně, a přece nejsou vůči vlivu Ducha svatého neteční. Mnohé z nich je možno získat pro Krista. – COL 191 *ChS 241.5*

Pozvání evangelia nelze zužovat a předkládat je toliko těm málo vyvoleným, o nichž předpokládáme, že nám tím prokáží čest, přijmou-li je. Poselství je určeno všem. Kdekoliv jsou srdce otevřená k přijetí pravdy, Kristus je ochotně poučí. – DA 194 *ChS 242.1*

Čestnost – věrnost – pilnost

Chceme-li někomu svěřit určitou odpovědnost, pak nám nesmí záležet na jeho výřečnosti nebo bohatství, nýbrž na jeho čestnosti, věrnosti a pilnosti; nechť už tedy čehokoliv dosáhl, bez těchto vlastností nemůže vůbec zastávat žádné důvěryhodné postavení. – 4T 413 *ChS 242.2*

Nezištnost

Kristovo dílo má být našim vzorem. On ustavičně chodil a konal dobro. Ať už to bylo v chrámu nebo v synagogách, na ulicích nebo ve městech, tržišti nebo v dílně, u moře a mezi pahorky, vž-

dy zvěstoval evangelium a uzdravoval nemocné. Jeho život byl životem nesobecké služby a nám má být učením. Jeho něžná soucitná láska je výčitkou našemu sobectví a bezcitnosti. – 9T 31 *ChS 242.3*

Pohnutka, která nás pudí pracovat pro Boha, by měla být prosta jakékoliv sobeckosti. Nezištná oddanost a duch sebeobětavosti vždy byly a vždy budou hlavním předpokladem služby, jež je pro Boha přijatelná. Náš Pán a Mistr stanoví, aby ani jediné vlákénko sobectví se nevpletlo do díla Božího. Do svých snah máme vkládat ohleduplnost a obratnost, přesnost a moudrost, již Bůh dokonalosti vyžaduje od stavitelů pozemského svatostánku; při vši své práci nesmíme zapomínat na to, že největší nadání a nejskvělejší služby jsou Bohu libé jen tehdy, položíme-li na oltář sami sebe jako živou oběť. – PK 65 *ChS 242.4*

Ze všech lidí na zemi by reformátoři měli být lidmi nejnezištnějšími, nejlaskavějšími a nejzdrovilejšími. V jejich životě by se měla projevit pravá dobrota a nezištnost. – MH 157 *ChS 242.5*

Konec starostí

Neposvěcení pracovníci mohou dílu jen škodit. Nad neblahými následky si můžete i poplakat, ale neupadněte do ustaranosti. Požehnaný Mistr svrchovaně bdí nad svým dílem od počátku do konce. Chce jen to, aby jeho pracovníci vyčkali jeho příkazy a poslechli jeho rady. Svým láskyplným srdcem se stará o všechno – o naše sbory, misie, sobotní školy a ústavy. Proč upadat do ustaranosti? Dychtivou touhu vidět církev jako jasné a zářivé světlo podle Božího záměru je třeba vyvážit úplnou důvěrou v Boha. – RH Nov. 14, 1893 *ChS 243.1*

Pěstujte klidnou povahu, svěťte zachování své duše Bohu jako věrnému Stvořiteli. On zachová, co bylo svěřeno Jeho důvěřivé péči. On nemá zálibu v tom, když Jeho oltář skrápějí naše slzy a nářky. Spokojte se s oslavováním Pána, nevidíte-li další duši obrácenou. Dílo Boží však půjde vpřed, budete-li sami spět kupředu a nebudete-li se snažit všechno upravit podle svých představ. Ať Boží pokoj ovládá vaše srdce, a buďte vděční. Dovolte Pánu pracovat. Nepřekázejte Mu. On bude pracovat, dovolíte-li Mu to. – 9T 136 *ChS 243.2*

Nebeské pověření

Bůh může použít každého člověka tou měrou, jakou může svým Duchem obydlet chrám jeho duše. On přijímá jen takové dílo, které vyznačuje Jeho obraz. Pověřovací listinou Jeho následovníků před světem je nesmazatelný charakter Jeho nesmrtelných zásad. – 7T 144 *ChS 243.3*

Kristovo jméno mělo být jejich heslem, jejich odznakem, jejich jednotící páskou, váhou pro jejich jednání a zdrojem jejich úspěchů. Nic nebude uznáváno v Kristově království, co nenese jeho jméno a nápis. – AA 28 *ChS 243.4*

Strážcové

Buďte věrnými strážci, abyste zvěstovali ctnosti Toho, který vás povolal ze tmy v předivné světlo své. – RH Jan. 24, 1891 *ChS 243.5*

Služebníci Boží by měli být přesní a pečliví v plnění příkazů, vždy pohotově rychle zasáhnout, jakmile jim prozřetelnost Boží naznačí cestu. Otálejí-li, poskytují tím satanovi čas, aby je mohl porazit. – PP 423 *ChS 244.1*

Lid, zachovávající Jeho přikázání, má být ustavičně pohotový k Službě. – 8T 247 *ChS 244.2*

Ti, jež skutečně představují Krista, pracují pro dobro jiných. Těší se z domácího i zahraničního rozmachu díla Božího. Je možné je vidět, slyšet a jejich vliv je možné pocítit v modlitebním shromáždění. Budou se snažit zastoupit místo kazatele, jehož úlohou nebyli pověřeni. Neusilují o žádné prvenství ani o souhlas konat velké dílo, ale podle potřeby činí menší či větší službu pokorně, tiše a věrně, protože Kristus pro ně tolik vykonal. – RH Sep. 6, 1881 *ChS 244.3*

Statečnost a věrnost

V současné době potřebuje církev řady pracovníků, kteří právě jako Pavel se vychovali k užitečné práci, kteří mají hluboké zážitky ve věcech Božích a kteří jsou naplnění opravdovostí a hor-

livostí. Je zapotřebí mužů posvěcených a obětavých mužů, kteří se nelekají potíží a odpovědnosti, mužů statečných a věrných, mužů, v jejichž srdcích je Kristus „nadějí na slávu“ a kteří ústy, jichž se dotkl svatý oheň, budou „kázat slovo“. Pro nedostatek takových pracovníků věc Boží upadá a zhoubné bludy jako smrtelný jed rozleptávají mravy a maří naděje velké části lidstva. – AA 507 *ChS 244.4*

Útokem uprostřed protivenství, nebezpečí, ztrát a lidského utrpení, dílo záchrany duší má jít vpřed. Když v určitém boji jeden útočící oddíl byl silou zástupů nepřítele donucen k ústupu, praporečnický, který byl v prvních řadách, setrval na svém místě. Kapitán na něj volal, aby prapor donesl zpět, ale praporečnický odpověděl: „Dovedte vojsko k praporu!“ Toto je dílo náležející každému věrnému praporečnicku, totiž přivést lid k praporu. Pán žádá služby celého srdce. Všichni víme, že mnozí vyznavači křesťanství hřeší tím, že v době nedostatku odvahy a síly sami se nepřidrží praporu a nepovzbuzují k tomu ty, kteří jsou s nimi. – 9T 45, 46 *ChS 244.5*

Bůh nemůže potřebovat muže, kteří v době nebezpečí, kdy je třeba síly, odvahy a vlivu všech, se bojí zaujmout postoj za spravedlivou věc. Volá muže, kteří budou věrně bojovat proti zlu, proti knížatstvům a mocnostem, proti vládům temnosti tohoto světa, proti duchovním mocnostem zla na výsostech. Takovým Bůh řekne: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný.*“ – PK 142 *ChS 245.1*

Bůh vyžaduje muže, jako byl Eliáš, Nátan a Jan Křtitel, muže, kteří ponesou věrně jeho poselství bez ohledu na následky, muže, kteří statečně hlásají pravdu, i když za to obětují vše, co mají. – PK 142 *ChS 245.2*

Pastýřská starostlivost

Když pastýř zjistí, že mu jedna ovce chybí, nepohlédne bezstarostně na stádo, které je v bezpečí a neřekne: „Mám devadesát devět ovcí, hledat tu jednu, to by mě stálo příliš mnoho námahy. Až se sama vrátí, otevřu jí dveře a vpustím ji dovnitř.“ Ne. Jakmile pastýř zjistí, že se jedna ovce ztratila, zmocní se ho obavy a úzkost. Znovu přepočítává ovce ve stádu. Když nabude jistoty, že jedna ovce schází, nemůže ani spát. Zanechá devadesát devět ovcí v ohradě a jde hledat ztracenou. Čím tmavší a bouřlivější je noc, čím je cesta nebezpečnější, tím větší má pastýř obavy, tím usilovněji hledá zbloudilou ovci. Aby ji našel, namáhá se do krajnosti. *ChS 245.3*

Jakou úlevu pocítí, když v dálce zaslechne její slabý hlas. Jde za hlasem, slézá příkré stráně, odvažuje se přiblížit až k okraji propasti, i když dává v sázku vlastní život. Slábnoucí hlas mu naznačuje, že ovce už sotva žije. Jeho úsilí je však nakonec korunováno úspěchem. Nalezl ztracenou ovci. Nevytýká jí, že mu přidala tolik starosti a námahy. Nežene ji zpět bičem, nesnaží se ji ani vést zpátky. S radostí bere chvějící se ovečku na ramena. Jestliže je zraněna, uchopí ji do náruče a přitiskne k sobě. Má radost, že jeho hledání nebylo marné, nese ji zpět do stáda. – COL 187, 188 *ChS 245.4*

Pokora

Když Pán povolává lidi k službě, neptá se zda jsou vzdělaní, nebo bohatí na světské statky. Jde mu spíše o to, zda „chodí tak pokorně, že je mohu poučit o své cestě? Mohu svařit jejich rtům slova? Představí mne?“ – 7T 144 *ChS 246.1*

Když se snažíme pomáhat chudým, opovrhovaným a opuštěným, nesmíme pro ně pracovat tak, že se chováme pyšně a na chudých projevujeme svou důstojnost a převahu, neboť tak ničeho nedocílíme. Musíme se skutečně obrátit a učit se od Toho ... – 6T 277 *ChS 246.2*

To, co učiní z našich sborů statečné a úspěšné sbory, není ruch, nýbrž tichá pokorná práce; ne okázalost a vychloubačnost, nýbrž tiché a vytrvalé modlitební úsilí. – 5T 130 *ChS 246.3*

Pokoření, které nám způsobuje porážka, je pro nás často pravým požehnáním, neboť nám ukáže, že jsme neschopni konat vůli Boží bez Boží pomoci. – PP 633 *ChS 246.4*

Dary prostého zemědělce jsou zapotřebí v misijní práci dům od domu a mohou zde vykonat mnohem víc, než skvělé talenty. – 9T 37, 38 *ChS 246.5*

Celé nebe se zajímá o dílo Božích služebníků ve světě prosících ve jménu Ježíše Nazaretského. Bratři a sestry, to je veliký úkol; každodenně bychom se měli před Bohem kořit a pohrdat vlastní moudrostí. Toto dílo nutno konat se vším záplem. Neprosíme Boha o pokoru, neboť vezme-li nás

Bůh do své ruky, otesává nás ta, že nám to nebývá příjemné. Každodenně bychom se však měli pokořovat sami pod mocnou ruku Boží. Měli bychom pracovat na svém spasení s bázní a s třesením. Bůh působí v nás chtění i skutečné činění podle dobré libé vůle své, my máme být jeho spolupracovníky, když on pracuje skrze nás. – RH July 12, 1887 *ChS 246.6*

Měli bychom se snažit vejít těsnou branou. Tato brána se však nepohybuje volně. Nepropustí pochybné charaktery. O věčný život musíme usilovat nyní, a to s vážností úměrnou sledované ceně. Brány ráje nám neotevrou peníze, pozemky či postavení, ale charakter podobný Kristu. Korunu nesmrtelnosti nám nezíská důstojnost či rozumové výkony. Tento dar dostanou jen tiší a pokorní jednotlivci, jež cele spoléhají na Boha. – Southern Watchman, April 16, 1903 *ChS 247.1*

Vrátíte-li se ze své misijní práce, potom nechvalte sebe, nýbrž vyvyšujte Ježíše; pozvedněte kříž z Golgoty. – 5T 596 *ChS 247.2*

Slávu předchází pokora. Na vysoké místo mezi lidmi volí nebesa takového pracovníka, který – jako Jan Křtitel zaujímá nízké postavení před Bohem. Nejlepším pracovníkem v díle Božím je učedník, který se nejvíce podobá dítěti. Nebeské bytosti mohou spolupracovat s tím, kdo usiluje ne o vlastní vyvýšení, nýbrž o spásu duší. – DA 436 *ChS 247.3*

Střídmost

Kéž by každé dítě Boží si uvědomilo potřebu střídmosti v jídle, oděvu i v práci, aby se mohlo vykonat to nejlepší dílo pro Pána. Když pracovníka tísní starost a neodkladnost práce a když je duševně i tělesně vyčerpán, měl by práci přerušit a na chvíli si odpočinout, ne pro vlastní uspokojení, ale pro lepší přípravu na budoucí povinnosti. Bdělý nepřítel je nám stále v patách a sleduje každou naši slabost, aby se mu podařilo svést nás do zlého. Když je mysl přepracovaná a tělo vysíleno, lehce může nad Božím dítkem zvítězit, doléhat na něj těmi nejprudšími pokušeními a připravit mu pád. Boží pracovník by měl uvážlivě hospodařit se svými silami; když jej přemáhá ná-maha, kterou musí zdolat, měl by přerušit práci, odpočinout si, a utéci se k Ježíši. – RH Nov. 14, 1893 *ChS 247.4*

Jestliže zneužíváme své tělesné síly, zkracujeme dobu, kdy bychom mohli být užiteční pro Boha. Zmenšujeme schopnost konat práci, kterou nám Bůh svěřil. Jestliže dovolíme, aby nás ovládly zlozvyky, jestliže chodíme pozdě spát a uspokojujeme chuť na úkor zdraví, oslabujeme své tělo. Jestliže zanedbáváme tělesný pohyb a cvičení a přepínáme mysl i tělo prací, narušujeme vyváženost nervové soustavy. Lidé, kteří si zkracují život a zbavují se schopnosti pracovat ve službách Božích, protože nedbají přírodních zákonů, okrádají o službu Boha i své bližní. Svým jednáním zkrátí dobu, ve které mohli sloužit druhým, konat dílo, které jim Bůh ve světě určil. Připravili se také o možnost vykonat svou práci v krátké době. Pán Bůh nás bude brát k odpovědnosti, jestliže svými škodlivými návyky připravujeme svět o dobro, které jsme mohli vykonat. – COL 346, 347 *ChS 248.1*

Náš Bůh je vždy milosrdný, plný slitování a moudrý ve všech svých nárocích. Nežádá, abychom si svým nesprávným jednáním ohrozili zdraví a oslabili duševní schopnosti. Nechce, abychom pracovali pod tlakem a napětím do úplného vyčerpání a nervového vysílení. Pán nám dal rozum a očekává, že ho uplatníme a budeme jednat podle zákonů života, které nám vštěpil, abychom si poslušností vůči ním udrželi vyrovnanou tělesnou soustavu. Den za dnem míjí a každý z nich přináší své povinnosti, ale zítřejší práce se nemá přenášet na dnešek. Boží pracovníci by si měli uvědomit svatost jeho charakteru a na zítřejší práci by se měli připravit rozvázným využitím dnešních sil. – RH Nov. 7, 1893 *ChS 248.2*

Odpocinek a přemýšlení

Ježíšovy učedníky bylo třeba poučit, jak mají pracovat a jak odpočívat. I dnes je třeba, aby Boží vyvolení pracovníci slyšeli Kristův pokyn a odešli si stranou odpočinout. Pro neznalost této rady zbytečně se utratilo mnoho vzácných životů. ... I když je žeň velká a dělníků málo, obětováním zdraví a života se nic nezíská. ... Je mnoho vysílených a unavených pracovníků, jež s pocitem hlubokého zármutku hledí na množství práce a uvědomují si, jak málo mohou sami vykonat. Spaluje je

touha mít více tělesných sil, aby mohli více vykonat, ale právě takovým Ježíš praví: „*Podíte vy sami obzvláště na pusté místo, a odpočiňte maličko.*“ – RH Nov. 7, 1893 *ChS 249.1*

Křesťanský život není jen samá činnost a stále přemýšlení. Křesťané musí vážně pracovat pro záchranu hynoucích, avšak musí si najít čas i pro uvažování a modlitbu a studium Slova Božího. není možno žít ve stálé pracovní tísní a napětí, poněvadž tím se zanedbává osobní zbožnost a ochromují se tělesné i duševní schopnosti. – RH Nov. 7, 1893 *ChS 249.2*

Všichni, kdo jsou vychováváni Bohem, potřebují strávit hodinu v tichu a klidu, aby mohli rozmlouvat se svým srdcem, přírodou a Bohem. Mají totiž žít životem, který není v souladu se světem, s jeho zvyky a obyčeji. K tomu potřebují získat osobní zkušenost v poznávání Boží vůle. Musíme sami slyšet Boha, jak promlouvá k našemu srdci. Když zmlknou všechny ostatní hlasy a my v na- prostém klidu čekáme před Bohem, vnitřní pokoj nám umožní lépe slyšet Boží hlas. Bůh nás pobízí: „*Dost už! Uznejte, že já jsem Bůh.*“ (Ž 46,11) To je účinná příprava pro každou práci pro Boha. Ten, kdo se takto osvěží, bude obklopen ovzduším světla a pokoje i uprostřed spěchajících davů a v proudu nejintenzivnější činnosti. Dostane se mu nového povzbuzení. Jeho tělesná i duchovní síla vzroste. Jeho život bude vydávat vůni a bude zjevovat božskou moc, která pronikne do lidských srdcí. – MH 58 *ChS 249.3*

25. Duch svatý

Zaslíbení

Nám dnes zrovna tak jako prvním učedníkům patří zaslíbení Ducha. Bůh i dnes obdaří muže i ženy mocí z výsosti, jak obdařil ty, kteří o letnicích slyšeli slovo spasení. I v této chvíli Jeho duch a milost jsou pro všechny, kdo je potřebují a uvěří Jeho slovu. – 8T 20 *ChS 250.1*

Zaslíbení Ducha svatého není určeno jen lidem určitého věku nebo určité rasy. Kristus prohlásil, že Božský vliv jeho Ducha bude působit na jeho následovníky až do konce. Od oněch památných letnic až po současnou dobu je utěšitel posílán ke všem, kdož se plně oddali Pánu a jeho službě. – AA 49 *ChS 250.2*

Bůh chce osvěžit svůj lid darem Ducha svatého, a znovu jej pokřtít ve své lásce. V církvi nemusí být nedostatek Ducha svatého. Po Kristově nanebevstoupení Duch svatý sestoupil na čekající, modlíci se a věřící učedníky tak plně a mocně, že zasáhl každé srdce. V budoucnu má být země osvěcena Boží slávou. Kdo je posvěcený pravdou, má na světě šířit Boží vliv. Země má být obklopena ovzduším milosti. Duch svatý má působit na srdce; z Božího má vzít a zjevit lidem. – Southern Watchman, Sep. 5, 1905 *ChS 250.3*

Je pravda, že v době poslední, až se dílo Boží na zemi přiblíží svému závěru, bude opravdové úsilí vynaložené posvěcenými věřícími pod vedením Ducha svatého provázeno zvláštními známkami božské přízně. Podobnostvím raného a pozdního deště, jenž ve východních zemích padá v době setí a v době žní, předpověděli židovští proroci, že církvi Boží se dostane duchovní milosti v mimořádné míře. Vylití Ducha za dnů apoštolů bylo začátkem raného deště a slavný byl jeho účinek. Až do konce času bude Duch přebývat v pravé církvi. – AA 54, 55 *ChS 250.4*

Vylití Ducha v době apoštolské bylo tím „jarním deštěm“, a slavné byly jeho výsledky. Avšak pozdní déšť bude mnohem hojnější. Jaké zaslíbení bylo dáno těm, kdo budou mít v těchto posledních dnech? – „*Navraťte se k ohradě, ó věžňové v naději postavení. A tak v ten den, jakžt' oznamuji, dvojnásobně nahradím tobě.*“ „*Žádejte od Hospodina deště v čas příhodný, i způsobí Hospodin pršku, a dá vám déšť hojný, a každému bylinu na poli.*“ (Za 9,12; 10,1) – 8T 21 *ChS 251.1*

Boží ochota

Pán dává Ducha svatého ochotněji těm, kdož mu slouží, tak jako rodiče mají poskytovat vše dobré svým dětem. – AA 50 *ChS 251.2*

Vždy a všude při všech strastech a v každém utrpení, když vyhlídky jsou temné a budoucnost nejistá, když se cítíme bezmocní a opuštěni, bude k nám vyslán Utěšitel jako odpověď na modlitbu víry. Okolnosti nás mohou odloučit od všech našich pozemských přátel, žádná okolnost a žádná vzdálenost nás však nemůže odloučit od nebeského Utěšitele. Ať jsme kdekoliv, ať přijdeme kamkoliv, je stále při našem boku, aby nás podporoval, povzbuzoval, posiloval a potěšoval. – DA 669, 670 *ChS 251.3*

Když se hlasatelé evangelia ráno co ráno sklánějí před Pánem a obnovují svůj slavnostní slib zasvěcení, posílá jim Bůh svého Ducha svatého s jeho oživující a posvěcující mocí, aby mohli působit na díle Božím. Když jdou za svými každodenními povinnostmi, mají jistotu, že neviditelná moc Ducha svatého jim pomáhá, aby mohli být „Božími spolupracovníky“. – AA 56 *ChS 251.4*

Žijeme v době moci Ducha svatého. Tato moc se chce rozšířit skrze lidi a tak rozhojnit svůj vliv na světě. – Southern Watchman, Nov. 3, 1903 *ChS 251.5*

Podmínky přijetí

Svatý Duch zmocní všechny, kteří prosí o chléb života, aby ho odevzdali svým bližním. – 6T 90 *ChS 252.1*

Budeme-li ze srdce jedno s Kristem a uvedeme-li svůj život do souladu s Jeho dílem, pak Duch, který sestoupil o Letnicích na učedníky, přijde také na nás. – 8T 246 *ChS 252.2*

V nezměrném pokladu Ducha svatého jsou obsaženy zdroje nebes. Bůh nijak neomezuje působení své milosti na lidi. – COL 419 *ChS 252.3*

Duch svatý čeká, že o něj budeme žádat a že ho přijmeme. – COL 121 *ChS 252.4*

Jestliže toto je prostředek, jímž přijímáme sílu, proč tedy nelačníme a neprahneme po daru Ducha? Proč o něm nehovoříme, proč se za něj nemodlíme, proč o něm nekážeme? – AA 50 *ChS 252.5*

Jestliže zaslíbení se nevyplňuje tak, jak by mělo, je to proto, že si lidé zaslíbení neváží tak, jak by měli. – AA 50 *ChS 252.6*

O každodenní křest Ducha by se měl každý obracet k Bohu svou modlitbou. Křesťané ve sdruženích by se měli scházet a prosit o zvláštní pomoc, o nebeské osvětlení, aby se dozvěděli, jak postupovat a jednat moudře. Zejména by se měli modlit, aby Bůh pokřtil své vyvolené vyslance do misijních polí hojnou měrou svého Ducha. – AA 50, 51 *ChS 252.7*

Křesťané by měli odložit všechny různice a odevzdat se Bohu pro záchranu ztracených. Měli by žádat u víře slíbené zaslíbení, a ono přijde. – 8T 21 *ChS 252.8*

Učedníci neprosili o požehnání pro sebe. Tížilo je břemeno zodpovědnosti za lidi. Evangelium mělo pronikat do končin země a oni žádali Kristem zaslíbený dar moci. Tehdy sestoupil Duch svatý a za jediný den se obrátily tisíce. – Southern Watchman, Aug. 1, 1908 *ChS 252.9*

Kristus zaslíbil dát Ducha svatého své církvi a jeho zaslíbení patří nám právě tak jako prvním učedníkům. Jako všechna ostatní zaslíbení je i toto za splnění určitých podmínek dáváno. Jsou mnozí, kteří věří v zaslíbení Páně; mluví o Kristu a Duchu svatém, avšak nepřinášejí jim to žádný užitek. Nedovolují totiž, aby jejich duše byla řízena a ovládána božskými silami. Ducha svatého nemůžeme využívat. Duch je tu, aby využil nás. Skrze Ducha působí Bůh ve svém lidu „*vůli i čin pro dobré rozhodnutí*“ (Fp 2,13). Mnozí se však tomu nechťejí podvolit. Chtějí řídit sami sebe. Proto nepřijímají nebeský dar. Jedině těm, kdož pokorně očekávají Boha, kdož čekají na jeho vedení a milost, je dán Duch. Moc Boží očekává, že o něho budou žádat a že se pak budou podle něho řídit. Toto zaslíbené požehnání, požadované ve víře s sebou přináší všechna ostatní požehnání. Dostává se nám ho z bohatství milosti Kristovy a Kristus je rád dopřeje každému tolik, kolik snese. – DA 172 *ChS 253.1*

Veliké vylití Ducha svatého, který osvěcuje celou zemi slávou Boží nepřijde, dokud nebudeme mít duchovně osvětlené věřící, kteří ze zkušenosti znají, co znamená spolupracovat s Pánem. Když se celým srdcem posvětíme Kristově službě. Bůh to uzná bezmezným vylitím svého Ducha; to však nebude dříve, dokud velká většina církve nebude s Pánem spolupracovat. – RH July 21, 1896 *ChS 253.2*

Předpoklad úspěchu

To, že Duch provází pracovníky Boží, dodává zvěstování pravdy takovou moc, jíž mu nemůže dát všechna čest a sláva světa. – AA 51 *ChS 253.3*

Bůh od nás nežadá, abychom svěřenou úlohu konali vlastní silou. Pošle svoji pomoc, která stačí na všechny případy a které se nevyrovnají žádné lidské zdroje. Pán nám posílá pomoc Ducha svatého v každé tísni a tím posiluje naši naději a jistotu, osvěcuje naši mysl a očišťuje naše srdce. – Southern Watchman, Aug. 1, 1905 *ChS 253.4*

Po vylití Ducha svatého naplnila učedníky láska ke Kristu a k těm, za něž zemřel, že srdce lidí se změkčovala pod vlivem jejich slov a modliteb. Mluvili v moci Ducha a touto mocí byly obráceny tisíce lidí. – AA 22 *ChS 254.1*

Kdo se zřiká vlastního sobectví, kdo ve svém srdci dává místo Duchu svatému a celý život posvěcuje Bohu, může být bezmezně užitečný. – Southern Watchman, Aug. 1, 1905 *ChS 254.2*

Jaké byly výsledky vylití Ducha svatého o letnicích? – Radostná zvěst o zmrtvýchvstalém Spasiteli šířila se do všech končin tehdy známého světa. ... Za jejich působení přistoupili k církvi vyvolení mužové, kteří se přijetím Slova života cele zasvětili zvěstování naděje, která naplňovala jejich srdce pokojem a radostí. Stovky (křesťanů) šířily poselství: „*Přiblížilo se království nebeské.*“ Nižádná hrozba je nemohla zastavit ani zastrašit. Hovořil k nim sám Pán; kamkoliv šli, nemocní byli uzdravováni a evangelium se zvěštovalo chudým. Bůh může vykonat velké dílo, jestliže se lidé dávají vést jeho Duchem. – Southern Watchman, Aug. 1, 1905 *ChS 254.3*

Duch svatý je duchem duchovního života v člověku. Udělení Ducha je udělením života Kristova. Kdo jej přijímá, nabývá Kristových vlastností. Toliko ti, kdo jsou takto poučeni od Boha, jediné ti v nichž působí Duch a v jejichž životě se projevuje život Kristův, mohou být Kristovými zástupci a sloužit v církvi. – DA 805 *ChS 254.4*

Brzy se budou dít zvláštní a rychlé změny, a lid Boží, vyzbrojený Duchem svatým, má se s nebeskou moudrostí potkat s bídami této doby a pokud je to možno, má čelit zhoubnému vývoji světa. Nesplí-li sbor, ale následovníci Kristovi bdí a modlí se, pak mají dostatek světla, aby pochopili hnutí nepřítelů a mohli je správně odhadnout. – 6T 436 *ChS 254.5*

Nedocené zaslíbení

Kristus prohlásil, že božské působení Ducha má doprovázet Jeho učedníky až do konce. Avšak toto zaslíbení není oceněno, jak by mělo být; a proto nevidíme jeho splnění, jak bychom ho mohli vidět. O zaslíbení Ducha se málo přemýšlí a následek toho je, jak se dá očekávat – duchovní sucho, duchovní temnota, duchovní neúspěch a smrt. Pozornost upoutává malicherné věci a božská moc, která je potřebná pro růst a rozmach církve, a která by s sebou přinesla všechna jiná požehnání, schází, ačkoliv je nabízena v neomezené míře. – 8T 21 *ChS 255.1*

Někteří čekají nečinně

Naproti tomu jsou lidé, kteří, místo aby moudře užívali současných možností, čekají nečinně, až přijde nějaký zvláštní okamžik duchovního hnutí, který značně posílí jejich schopnost osvětlovat drahé. Zanedbávají současné povinnosti a výsady a nechávají své světlo hořet matně, a přitom čekají na okamžik, kdy bez jakéhokoliv vlastního přičinění budou obdařeni zvláštním požehnáním, které je promění a vybaví schopnostmi pro službu. – AA 54 *ChS 255.2*

Kristův zástupce

Duch svatý je zástupcem Krista, nemá lidský zjev a je na něm nezávislý. Kristus, obtížený svou lidskou schránkou, nemohl být osobně na každém místě. Proto bylo v zájmu učedníků, že odejde k Otci a pošle Ducha, aby byl jeho nástupcem na zemi. Nikdo se pak nebude těšit výhodě, že se může osobně setkat s Kristem. Prostřednictvím Ducha bude Spasitel přístupný všem. V tomto smyslu bude všem bližší, než kdyby nebyl vstoupil na nebesa. – DA 669 *ChS 255.3*

Duch svatý pracuje od počátku

Od počátku působí Bůh svým Duchem svatým skrze lidské nástroje, aby uskutečnili svůj záměr s padlým lidstvem. To se projevilo v životech patriarchů. Také církvi na poušti, v době Mojžíšově, dal Bůh „*Ducha svatého dobrého k vyučování jich*“ (Neh 9,20). A za dob apoštolů vykonal Bůh mocné věci pro svou církev skrze nástroje Ducha svatého. Táž síla, která pomáhala patriarchům, která dala Kálefovi a Jozuemu víru a odvahu a která přinesla dílu apoštolské církve úspěch, pomáhá věrným dítkám Božím v každé době. Byla to moc Ducha svatého, která v dobách temna pomohla valdenským připravit cestu k reformaci. A byla to táž moc, která přinesla zdar snahám ušlechtilých mužů a žen, kteří razili cestu k založení misí a k přeložení Bible do jazyků a nářečí všech národů. – AA 53 *ChS 256.1*

26. Jistota úspěchu

Boží záruka

Bůh bude konat dílo, jestliže mu poskytneme nástroje. – 9T 107 *ChS 257.1*

Bůh přijme bezvýhradnou službu a nedostatky sám odstraní. – MH 150 *ChS 257.2*

Každý skutek spravedlnosti zůstane na věčnou památku, i když si člověk neuvědomuje, že koná něco pozoruhodného. – 2T 683 *ChS 257.3*

Jestli opravdu posvěcení jste, Bůh prostřednictvím vás přivede k pravdě jiné, které může použít jako nádobu k udělení světla mnohým, kteří se potácejí v temnotě. – 7T 63 *ChS 257.4*

Pravda brzy slavně zvítězí a všichni, kteří se nyní snaží spolupracovat s Bohem, budou s Ním vítězit. – 9T 135 *ChS 257.5*

Každému, kdo se rozhoduje pro službu Boží, je bezvýhradně dána moc k dosažení nesmírných výsledků. – 7T 30 *ChS 257.6*

Když pracujeme usilovně pro záchranu duší, Bůh popřeje zdar každému našemu úsilí. – 9T 86 *ChS 257.7*

Ve svém velikém plánu má Pán místo pro každého. Dary, jichž není zapotřebí, nejsou udíleny. Dejme tomu, že někdo má nepatrnou hřivnu. Bůh s ní počítá a tato jediná hřivna věrně použitá splní právě ten úkol, který ji určil Bůh. – 9T 37 *ChS 257.8*

Nejpokornější pracovník ve spojení s Kristem může rozeznít struny, jejichž tóny proniknou až ku koncům země a rozezvučí věčnost. – MH 159 *ChS 257.9*

Skutečný úspěch v kterémkoliv oboru práce není výsledkem náhody nebo osudu. Je výsledkem prozíratelnosti Boží, odměnou za víru, rozvahu, ctnost a vytrvalost. Výborné duševní schopnosti a vysoká mravní úroveň nejsou hrou náhody. Bůh poskytuje příležitost; úspěch závisí na tom, jak ji člověk využije. – PK 486 *ChS 257.10*

Ti, jež jsou rozhodnutí vstoupit do díla, zda už doma nebo v cizině, mají jít vpřed ve jménu Páně. Očekávají-li od Boha milost a sílu, budou mít úspěch. Zprvu může být jejich dílo nepatrné, ale poslechnou-li rady Páně, zmohutní. Bůh žije. On bude pomáhat nezištnému, sebeobětavému pracovníku, necht' by to byl kdokoliv a kdekoliv. – Southern Watchman, April 9, 1903 *ChS 258.1*

Spolupráce s nebeskými pomocníky

Je nám třeba, abychom lépe než dosud porozuměli poslání andělů. Bylo by dobře mít na paměti, že s každým věrným dítkem Božím spolupracují nebeské bytosti. Neviditelné armády světla a moci jsou při pokorných a ponížených, kteří věří v zaslíbení Boží a doufají v ně. Cherubíni a serafíni a andělé vynikající silou stojí při pravici Boží, „*všichni služební duchové, kteříž posílání bývají k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení*“ (Žd 1,14). – AA 154 *ChS 258.2*

Pamatujte, že Pán Ježíš je Mistrem. On zalévá zaseté símě. On dává slova zasahující srdce. – 9T 41 *ChS 258.3*

Sami se cele zasvěťte dílu Božímu. On je vaší silou, On bude vám po pravici a pomáhat vám v uskutečňování Jeho milostiplných úmyslů. – 9T 41 *ChS 258.4*

Nebeské bytosti spolupracují s každým člověkem, jenž pevnou vírou usiluje o dokonalost povahy, která se projeví bohu libým jednáním. Každému, kdo o ni bojuje, Kristus říká: Jsem po tvé pravici, abych ti pomáhal. – COL 332 *ChS 258.5*

Když vůle člověka spolupracuje s Boží vůlí, stává se nepřemožitelnou. Všechno, co od nás Pán Bůh požaduje, můžeme splnit v jeho síle. Všechny Boží příkazy zároveň obsahují sílu k jejich vykonání. – COL 333 *ChS 258.6*

V díle záchrany hynoucích máte doprovod andělů. Tisíce tisíců a desetkrát tisíc krát sto tisíců andělů chce spolupracovat s členy našich sborů při šíření světla, které Bůh tak štědře udílí, aby lid byl připraven na Kristův příchod. – 9T 129 *ChS 259.1*

V tomto díle chtějí spolupracovat také všichni nebeští andělé. Všechny zdroje nebes jsou k dispozici zachráncům ztracených. Andělé nám pomáhají oslovit i nejlhostejnější a nejzatvrzejší hříšníky. Když se někdo z nich vrátí k Bohu, celé nebe se raduje. Cherubíni a serafíni oslavují Boha a Beránka za jejich milost a laskavou trpělivost, kterou prokazují lidem na zemi. – COL 197 *ChS 259.2*

Ten, jenž povolal rybáře z Galileje, povolává stále lidi do své služby. A je právě tak ochoten projevit svou moc skrze nás, jako ji projevil skrze první učedníky. Jakkoliv jsme nedokonalí a hříšní, Hospodin nám předkládá nabídku, abychom se stali jeho společníky a učedníky Kristovými. Hospodin nás zve, abychom přišli a přijali božské pokyny, tak abychom ve spojení s Kristem mohli konat dílo Boží. – DA 297 *ChS 259.3*

Domníváte se, že Kristus si necení životy těch, kdo žijí cele pro Něho? Nemyslíte, že navštěvuje ty, kteří, jako milovaný učedník Jan, procházejí pro Něho těžkými a tvrdými zkouškami? On má své věrné jedince a má obecnství s nimi, povzbuzuje je a posiluje. Bůh posílá své mocné anděly, aby sloužili Jeho pracovníkům, zvěstujícím pravdu těm, kdo ji neznají. – 8T 17 *ChS 259.4*

Celé nebe jest v činnosti. Andělé Boží čekají, že budou spolupracovat s těmi, kteří vymýšlejí plány, jako mohou lidé, za které Kristus zemřel, slyšet radostné poselství vykoupení. Andělé, vyslaní ke službě tam, kteří mají zdědit blaženost, praví ke každému pravému svatému: Zde je práce pro tebe. „*Jděte, a postavte se, mluvte lidu... všechna slova života tohoto.*“ (Sk 5,20) Uposlechnou-li oslovení lidé této výzvy, připraví jim Pán cestu a daruje jim potřebné prostředky. – 6T 434 *ChS 259.5*

V takové době, v jaké dnes žijeme, mělo by každé dítě Boží účinně přispívat k pomoci druhým. Když ti, kdož chápou pravdu bible, budou vyhledávat muže a ženy toužící po světle, budou je provázet andělé Boží. A kde jsou přítomní andělé, nemusí se nikdo bát postupovat vpřed. Výsledkem věrného úsilí posvěcených pracovníků bude odvrácení mnohých od modlářství k uctívání živého Boha. Mnozí se přestanou klanět ustanovením, jež vymyslel člověk, a bez bázně zaujmou své místo na straně Boží a jeho zákona. – PK 171 *ChS 260.1*

Knížata a mocnosti nebeské sledují boj, který vedou služebníci Boží za okolností, které by je mohly odradit. Když se však křesťané, shromáždění pod korouhví svého Vykupitele, pozvednou k opravdovému boji za víru, dosáhnou nových vítězství a získají nové pocty. Všichni nebeští andělé jsou pohotovi, aby posloužili pokornému, věřícímu lidu Božimu; a když armáda pracovníků Páně zde dole zapěje své chvalozpěvy, připojí se k ní sbor na nebesích, aby spolu vzdali chválu Bohu a jeho Synu. – AA 154 *ChS 260.2*

Není lidské moci, která by dílu zaručila úspěch; dokonalost mu zaručuje jen pomoc nebeských bytostí, která pomáhá lidem. Pavel může nasadit, Apollo může zalévat, ale jen Bůh dává vzrůst. Člověk nemůže činit to, co patří Bohu. Člověk může jen spolupracovat s nebeskými bytostmi, jednoduše a pokorně vykonat to nejlepší ve vědomí, že hlavním pomocníkem je Bůh. I kdyby pracovníci zemřeli, práce nepřestane, ale bude pokračovat k svému dovršení. – RH Nov. 14, 1893 *ChS 260.3*

Křesťan má v Hospodinu vždy silného pomocníka. Nevíme možná, jakým způsobem nám Hospodin pomáhá, ale víme, že nikdy nezklame ty, kteří mu důvěřují. Kdyby si křesťané uvědomili, jak často je Hospodin vede tak, aby na nich nepřítel nedokonal svůj záměr, pak by netápali a nenaříkali. Jejich víra by zakotvila v Bohu a žádná zkouška by jimi nemohla pohnout. Uznali by Boha za svou moudrost a sílu a Bůh by mohl vykonat, co chce skrze ně vykonat. – PK 576 *ChS 260.4*

Všichni, kteří se rozhodují pro tuto službu, stávají se pomocnou rukou Boží. Jsou spolupracovníky andělů, ba spíše nástroji, jimiž andělé dovršují své poslání. Andělé mluví jejich hlasem a pracují jejich rukama. Lidští dělníci tak spolupracují s nebeskými bytostmi a těší se dobrodiní jejich výchovy a zkušenosti. – Ed 271 *ChS 261.1*

Kristus vyzývá každého člověka, aby si oblékl Jeho spravedlnost a začal pracovat. Praví: „Jsem ti po pravici, abych ti pomáhal.“ Řekněte Pánu o všech svých zkouškách a zmatcích. Nikdy nezradí vaši důvěru. Kristu není nic tak vzácné, jako jeho vykoupení vlastnictví, jeho církve, pracovníci, šířící semeno pravdy. ... Myslete na Ježíše, není ve své svatyni sám; je v zástupu tisíců a statisíců andělů, čekajících na jeho povel. A on je posílá na pomoc tomu nejslabšímu svatému, který doufá v Boha. Vznešeným i prostým, bohatým i chudobným zaručuje stejnou pomoc. – Southern Watchman, Nov. 7, 1905 *ChS 261.2*

Nemyslíme na nezdar

Kristovi dělníci nemají ve své práci připustit myšlenku na neúspěch, natož o něm dokonce mluvit. Pán Ježíš jest naší dostatečnou silou ve všech věcech; Jeho Duch nás obživí. Položíme-li se od jeho náruče, abychom se stali pravými nositeli světla, pak naše prostředky ke konání dobra budou nevyčerpatelné. Smíme čerpat neomezenou milost z jeho Božské plnosti. – GW 19 *ChS 261.3*

Jestliže se plně odevzdáme Bohu a budeme se při své práci řídit jeho pokyny, Pán převezme odpovědnost za výsledky. Bůh nechce, abychom pochybovali o úspěchu svého upřímného úsilí. Nemáme připustit myšlenku, že bychom se mohli dočkat nezdaru. Smíme spolupracovat s Pánem, který nezná neúspěch. – COL 363 *ChS 261.4*

Bohu působí zklamání, když jeho lid projevuje nadměrnou skromnost. Přeje si, aby jeho vyvolení dědici přikládali sobě cenu úměrnou ceně, kterou za ně dal. Bůh je chtěl mít, jinak by nebyl poslal svého Syna, aby je vykoupil tak velkou obětí. Má pro ně úkol a je potěšen, obrazení-li se k němu i s největšími prosbami, aby směli oslavit jeho jméno. Smějí očekávat velké věci, mají-li víru v jeho zaslíbení. – DA 688 *ChS 262.1*

Úměrný úspěch

Když Bůh připraví cestu k vykonání určitého díla a zajistí jeho úspěch, musí vyvolený nástroj učinit vše, co je v jeho silách, aby dosáhl kýženého výsledku. Podle toho, s jakým nadšením a s jakou vytrvalostí se dílo koná, takový bude i úspěch. – PK 263 *ChS 262.2*

Hlavní pohnutka v úspěšné službě

Malý a v lidských očích sebenepatrnější čin vykonaný z čisté lásky, má velkou cenu, neboť Bůh hledí více na to, s jakou láskou kdo pracuje, než na to, kdo kolik vykoná. – 2T 135 *ChS 262.3*

Deset skutečně obrácených, ochotných, nezištných pracovníků učiní v misijním poli více, než sto jiných, kteří jen lnou na formách, dodržují zaběhnuté návyky a pracují bez hluboké lásky k lidem. – 4T 602 *ChS 262.4*

Ani naše dosavadní schopnosti, ani ty, kterým se můžeme naučit, nám nezaručí úspěch. Bůh nám je však nabízí. Měli bychom méně spoléhat na své lidské schopnosti a daleko více důvěřovat tomu, co pro každého věřícího může vykonat Bůh. On chce, abychom se ho vírou chopili a očekávali od něj velké věci. Chce, abychom chápali pozemské záležitosti i duchovní skutečnosti. Bůh si přeje rozvíjet náš rozum, chápavost i zručnost. Jestliže využíváme své schopnosti a žádáme Boha o moudrost, získáme ji. – COL 146 *ChS 262.5*

Olej milosti dodává lidem odvalu a probouzí pohnutky, aby každodenně mohli konat dílo, které jim vymezuje Bůh. Pět nerozvázných panen mělo lampy (znali pravdu Písma), avšak chyběla jim Kristova milost. Denně vykonávali určité obřady a vnější povinnosti, ale jejich služba byla bez života a bez Kristovy spravedlnosti. Slunce spravedlnosti nezářilo v jejich srdci a myslí a oni neměly lásku pravdy, která životu i charakteru dává Kristův obraz i podpis. Olej milosti nebyl smíšený s jejich snahou. Jejich náboženství bylo plevou a bez živého zrna. Lnuli na věroučných formách, ale ve svém křesťanském životě byli zklamáni a plní samospravedlnosti; v Kristově škole se nenaučili tomu, co jim v praktickém životě mohlo posloužit k moudrosti a ke spáse. – RH March 27, 1894 *ChS 263.1*

Dílo Boží má pokračovat ke svému vyvrcholení spolupráce božských a lidských pomocníků. Soběstační lidé mohou být v Božím díle formálně činní, jestliže se však nemodlí, jejich aktivita nemá cenu. Kdyby se mohli podívat do kadidla anděla, který stojí u zlatého oltáře před duhovým trůnem, viděli by, že naše prosby a úsilí musí být umocněno Ježíšovými zásluhami, jinak že jsou bezcenné jako Kainova oběť. Kdybychom mohli vidět všechnu lidskou činnost z Božího hlediska, zjistili bychom, že jen dílo konané za mnohých modliteb, posvěcené zásluhami Krista snese Zkoušku soudu. Při oné velké přehlídce potom uvidíte rozdíl mezi tím, kdo slouží Bohu a tím, kdo Mu neslouží. – RH July 4, 1893 *ChS 263.2*

Dnes nevystačíme se zákonickým náboženstvím. Můžeme vyplnit všechny formy pobožnosti a přece být bez oživujícího vlivu Ducha svatého, jako pahorky Gelboe bez rosy a deště. My všichni

potřebujeme duchovní osvěžení. Rovněž potřebujeme jasné paprsky slunce spravedlnosti, aby obměkčily a přemohly naše srdce. Pevní jako skála máme trvat na zásadách. Jde o to, abychom zásadám Bible učili a svatým životem je podpírali. – 6T 417, 418 *ChS 263.3*

Úspěch nezáleží ani tak mnoho na nadání, jako spíše na činorodosti a ochotě. Není to vynikající nadání, které nám dává schopnost vykonávat svěřenou nám službu, nýbrž svědomité plnění každodenních povinností a uspokojení, jež s sebou přináší, a nestrojený, upřímný zájem o blaho druhých. I v nejskromnější povinnosti se projeví pravá výtečnost. I nejvšednější úkoly, vykonané věrně a s láskou, jsou krásné v očích Božích. – PK 219 *ChS 264.1*

Dokonalá povaha, silná a krásná, vzniká plněním jednotlivých povinností. A náš život by se měl vyznačovat věrností, jak v našich největších skutečích, tak i v těch nejmenších. Naši životní cestu uhladí poctivost i v maličkostech a drobné skutky věrnosti a laskavosti. A až naše pozemské dílo skončí, shledáme, že každá z drobných povinností, kterou jsme věrně splnili, přispěla svým nesmazatelným dílem k dobrému. – PP 574 *ChS 264.2*

Nechte výsledky na Boha

Dobré semeno leží třeba nějakou dobu bez povšimnutí v chladném, sobeckém srdci a zdá se, že nezapustilo kořeny. Ale později, když se Boží Duch dotkne člověka svým dechem, začne skryté semeno klíčit a nakonec přinese plody k Boží slávě. Nevíme, co z naší práce přinese užitek, zda to, či ono. Tuto otázku nemáme řešit, máme pracovat a výsledky přenechat Bohu. „*Hned z jitra rozsívej símě své, a u večer nedávej odpočínutí ruce své.*“ Bůh ve velké smlouvě s lidstvem prohlašuje, že „*dokavadž země trvati bude, setí a žeň... nepřestanou*“. Hospodář obdělává půdu a zasévá semeno s důvěrou v toto zaslíbení. Duchovní semeno máme zasévat se stejnou důvěrou. Máme věřit Božímu ujištění: „*Tak bude slovo mé, kteréž vyjde z úst mých. Nenavráť se ke mně prázdné, ale učiní to, což mi se líbí, a prospěšně to vykoná, k čemuž je posílám.*“ „*Sem i tam chodící lid s pláčem rozsívá drahé símě, ale potom přijda, s plesáním snášeti bude snopy své.*“ (Kaz 11,6; Gn 8,22; Iz 55,11; Ž 126,6) – COL 65 *ChS 264.3*

27. Odměna a služba

Vrcholná odplata

Sloužit Bohu není marná věc. Těm, jež obětují svůj život jeho službě, kyne vrcholná odměna. – 4T 107 *ChS 266.1*

A každou oběť, která bude přinesena v jeho službě, odmění podle „*nepřevyšené bohatství milosti své*“ (Ef 2,7). – DA 249 *ChS 266.2*

Naši odměnou za spolupráci s Kristem na tomto světě bude ještě větší uschopnění ke spolupráci s ním na nové zemi. – COL 361 *ChS 266.3*

Základ ohodnocení

Hodnota služby pro pána se měří spíše duchem, ve kterém byla konána, než časem, který si práce vyžádala. – 9T 74 *ChS 266.4*

Jejich úspěch při pokroku v duchovním životě závisí od toho, jak zúrokovali propůjčené hřivny. Jejich budoucí odměna bude úměrná četnosti a opravdovosti, s jakou slouží Mistru. – RH March 1, 1887 *ChS 266.5*

Máme konat velké Boží dílo. Největší odměnu obdrží na nové zemi ti, kdo mu tedy věrně a ochotně slouží. – COL 330 *ChS 266.6*

Dělníci, kteří přišli na vinici v pět hodin odpoledne, byli rádi, že dostali příležitost k práci. Byli vděční tomu, kdo je přijal, a když jim po skončení práce vyplatil hospodář mzdu, jako kdyby pracovali celý den, byli velice překvapeni. Uvědomovali si, že si takovou mzdu nezaslouží. Dobrota jejich zaměstnavatele je naplnila radostí. Nikdy nezapomněli na laskavost majitele vinice ani na velkodušnou odměnu, kterou dostali. *ChS 266.7*

Něco podobného prožije i hříšník, který si uvědomuje svou nehodnost a nastoupí na Boží vinici až v pět hodin. Zdá se mu, že pracoval tak krátce, že si nezaslouží odměnu. Má radost, že ho Bůh vůbec přijal. Pracuje v pokoře a s důvěrou, je vděčný za to, že mu Pán umožnil pracovat společně s ním. Takový postoj Bůh rád pocítí. – COL 397, 398 *ChS 267.1*

Odměna je zaručena

Ten, který určil „každému jeho dílo“ podle schopností, nikdy nezapomene odměnit věrně splněný úkol. Každý skutek věrnosti a víry bude korunován zvláštní Boží přízní a oceněním. Každému pracovníkovi zní zaslíbení: „*Sem i tam chodící lid s pláčem rozsvívá drahé símě, ale potom přijde, s plesáním snášeti bude snopy své.*“ – 5T 395 *ChS 267.2*

I když je naše služba sebekratší a naše dílo sebeskromnější, následujeme-li Krista s vírou, nebudeme zklamáni odměnou. Co nemohou získat ani největší a nejmoudřejší, to může obdržet nejslabší a nejskromnější člověk. Zlatá brána nebes se neotvírá lidem, kteří se vyvyšují. Pyšní tam nemají přístup. Její věčné průčelí se však dokořán otevře před slabým dotekem pokorné víry malého dítěte. Lidé, kteří pracovali pro Boha v prostotě víry a lásky, obdrží požehnanou odměnu. – COL 404 *ChS 267.3*

Hlavy těch, kteří vykonávají tuto práci, budou sice korunovány utrpením, obdrží ale také svou odměnu. – 6T 348 *ChS 267.4*

Každému Božímu pracovníkovi by to mělo být podnětem a povzbuzením. V tomto životě se naše dílo pro Pána často zdá být bezvýznamné. Naše úsilí konat dobro může být opravdové, vytrvalé a přece snad nebudeme vidět žádné výsledky. Úsilí se nám může zdát ztraceno. Spasitel nás však ujišťuje, že naše práce je zaznamenána v nebesích a budeme odměněni. – 6T 305 *ChS 267.5*

Každý čin, každý skutek spravedlnosti milosrdenství a dobročinnosti vyvolává v nebi hudbu. Otec hledí z trůnu a člověka takových skutků počítá mezi svoje nejvzácnější klenoty. „*Tit' budou, praví Hospodin zástupů, v den, kterýž já učiním, mým klínodem.*“ (Mal 3,17) Každý skutek milosr-

denství chudým anebo trpícím se pokládá za čin vykonaný Ježíšovi. Kdokoliv pomáhá chudému, soucítí s trpícím, pomáhá utlačovaným a přijímá sirotka, dostává se do užšího společenství s Ježíšem. – RH Aug. 16, 1881 *ChS 268.1*

Kristus pokládá všechny skutky milosrdenství, dobročinnosti, pomoci a uvážlivé ohleduplnosti vůči nešťastným, nevidoucím, chromým, nemocným, vdovám a sirotám jako kdyby se to projevilo vůči němu. Tyto skutky jsou zapsány v nebeských záznamech a budou odměněny. – 3T 512, 513 *ChS 268.2*

Spravedlivá odměna

Pán je dobrý. Je milosrdný a lítostivý. Zná každé svoje dítě. Ví, co každý z nás činí. Ví, jak má koho ocenit. Zda neodložíš seznam svých úctyhodných činů spolu se seznamem svých trestuhodných skutků a nespoleheš na Bohu, aby o všem rozhodl sám? Koruna slávy tě nemine, jestliže vykonáš dílo, které ti určil Pán. – Southern Watchman, May 14, 1903 *ChS 268.3*

Pán chce, abychom mu důvěřovali a neptali se, jak velkou odměnu dostaneme. Když v srdci přebývá Kristus, nemyslíme předně na zisk. Odměna není pohnutkou, která nás vede k práci. – COL 398 *ChS 268.4*

Kristus shromáždí své z chatrčí, úkrytů, vězeňských cel, hor a pouští i jeskyní ve skalách. Prošli nouzí, bolestmi a utrpením. Milióny lidí umíraly v pohaně, protože odmítly přijmout satanovy požadavky. Soudy odsuzovaly věřící jako nejtěžší zločince. Blíží se však den, kdy „*sám Bůh soudce jest*“. On zruší pozemské rozsudky. „*Pohanění lidu svého odejme*.“ Každý z nich dostane bílé roucho a „*nazovou syny své lidem svatým, vykoupenými Hospodinovými*“ (Ž 50,6; Iz 25,8; Zj 6,11; Iz 62,12). – COL 179, 180 *ChS 268.5*

Přítomná odměna

Štěstí – Všichni, kteří svůj život posvětil službě Kristově, vědí, co je pravá blaženost. Jejich zájmy a modlitby daleko přesahují vlastní já. Snaží se pomáhat jiným, vzrůstají sami. Budou seznámení s nejrozsáhlejšími plány a nejnadanějšími podnikáními a proto, že se sami postavili do proudu nebeského světla a požehnání, nemohou jinak, než růst. Dostane se jim moudrosti z nebe a vždy více budou jedno s Kristem ve všech Jeho úmyslech. Nemají příležitost k duchovnímu ustání. – 9T 42 *ChS 269.1*

Sbor, který se úspěšně zapojuje do práce, je šťastný. Lidé, kteří soucitně a s láskou hledají bloudící a snaží se je přivést ke stádu toho velkého Pastýře, konají požehnané dílo. Jaká to úchvatná myšlenka, že takováto záchrana jednoho hříšníka působí v nebi větší radost než devadesát devět spravedlivých. – 2T 22 *ChS 269.2*

Nic není otroctvím pro toho, kdo se podřizuje vůli Boží. „Pracovat jako pro Pána“, to je myšlenka, která zušlechťuje každou práci, kterou mu Bůh dává. – 9T 150 *ChS 269.3*

Křesťanský pracovník nezná žádné otroctví v práci, kterou mu určilo nebe. Při pohledu na lidi vysvobozené z otroctví hříchu vstupuje do „radosti Pána svého“ a tato radost je mu odměnou za všechna sebezapírání. – Southern Watchman, April 2, 1903 *ChS 269.4*

Stát se pracovníkem, trpělivě, vytrvale konat dobro při stálém sebezapření, je slavné dílo, ze kterého je v nebi radost. – 2T 24 *ChS 269.5*

Kristus se těší, když beznadějný materiál, ty, které satan ponížil a s nimiž pracoval, učiní předmětem své milosti. ... Svě dítky činí svými nástroji při uskutečňování tohoto díla a v jeho úspěchu, by i v tomto životě nacházeli vzácnou odměnu. – 6T 308, 309 *ChS 269.6*

Požehnání – Každé úsilí, které vynaložíme pro Krista, přináší požehnání i nám. – COL 354 *ChS 270.1*

Každá povinnost a každá oběť, splněná v Ježíšově jménu, přináší hojnou odplatu. Už v samotném skutku povinnosti Bůh vyslovuje a dává své požehnání. – 4T 145 *ChS 270.2*

Na tomto světě bychom měli žít pro získávání duší pro Spasitele. Škodíme-li jiným, škodíme i sobě. Obšťastňujeme-li druhé, sami budeme mít radost, protože vliv každého dobrého skutku nechává ozvěnu v našem vlastním srdci. – 4T 72 *ChS 270.3*

Každý paprsek světla, k němuž jsme dopomohli jiným, osvíti i naše vlastní srdce. Každé laskavé a soucitné slovo, jimž jsme potěšili jiné, každý čin, pomáhající utlačeným a každý dar, který zmírňuje utrpení spolubližných, přinesený k oslavě Boží, přinese dobrodinci požehnání. Kdo takto pracuje, poslouchá zákon nebe a přijme Boží uznání. – 4T 56 *ChS 270.4*

A i když ta konečná odplata bude dána při Kristově příchodu, upřímná služba pro Pána přináší odplatu i v tomto životě. Překážky, protivenství a trpké, srdcervoucí znechucení, s tím vším se tu pracovník setká. Snad neuvidí ovoce své námahy, přesto všechno nachází ve své práci požehnanou odměnu. Všichni, kteří se odevzdají Bohu v nesobecké službě pro lidstvo, spolupracují s Pánem vlády. Tato myšlenka oslavuje všechnu námahu, otužuje vůli, rozechvívá ducha, nechť se děje, co chce (za všech okolností). – 6T 305, 306 *ChS 270.5*

Zdraví – Dobročinná služba je skvělým lékem proti chorobě. Ti, jež chtějí pracovat, mají prosit Boha a on slíbil, že je vyslyší. I v době sucha budou mít hojnost a budou jako zahrada zavlažená, kde nebude nikdy nedostatek vody. – 2T 29 *ChS 270.6*

V obecenství s Bohem, Kristem a svatými anděly, jsou obklopeni nebeským ovzduším, atmosférou, která přináší zdraví tělu, zdatnost mysli a radost duši. – 6T 306 *ChS 271.1*

Radost z dobročinné služby zapaluje city, které probíhají nervovou soustavou, podněcují krevní oběh a dodávají duševní i tělesné zdraví. – 4T 56 *ChS 271.2*

Síla – Kdyby se někdo, třeba i silný člověk stále vyhýbal práci, zeslábné. Sbor, anebo ti, jež nechtějí pomáhat jiným, se uzavírají jen do sebe, brzy duchovně zeslábnou. Jen práce udržuje zdatného člověka při síle. Církvi Kristově dodá sílu duchovní práce, námaha a splnění povinností. – 2T 22 *ChS 271.3*

Pokoj – V službě jiným je možné zažít ono radostné uspokojení, vnitřní pokoj, která je dostatečnou odměnou. Jestliže nás vznešená a šlechetná touha pudí k dobročinné službě, potom ve věrném splnění těch mnohonásobných životních povinností najdeme pravé štěstí. To převyšuje každou pozemskou odplatu, protože každé věrné, nezištné splnění povinností andělé natrvalo zapisují jako záznam života. – 2T 132 *ChS 271.4*

Budoucí odměna

Věčný život – Opravdovou a rozvážnou snahou pomáhat tam, kde si to potřeba vyžaduje, pravý křesťan zjevuje svou lásku k Bohu a spolubližným. Při této službě může obětovati život; ale když přijde Kristus a shromáždí si klenoty, najde ho. – 9T 56 *ChS 271.5*

Vítající domov – Stůj na prahu věčnosti a slyš laskavé uvítání, které platí těm, kteří v tomto životě byli spolupracovníky Kristovými, kteří si to pokládají za úspěch a čest, když pro něho trpěli. ... Vykoupení tam pozdraví ty, kteří jim ukázali cestu k vyvýšenému Spasiteli. Spojí se, aby pozdravili Toho, který zemřel, aby lidské bytosti mohly mít život, který se měří s životem Božím. Zápas je dobojován. Všechny strasti a všechny spory skončily. Písně vítězství plní celé nebe, když vykoupení stojí kolem trůnu Božího. Všichni začínají radostný zpěv: „Hoden, hoden jest ten Beránek, zabítý“ a vykoupil nás pro Boha. – MH 506, 507 *ChS 271.6*

Ukáže-li zpráva, že se jejich život vyznamenával láskou, sebezapíráním a dobročinností, potom dostane se jim požehnaného ujištění a Kristus řekne: „*To dobře.*“ „*Podťež požehnaní Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.*“ – 3T 525 *ChS 272.1*

Nebeské prostředí – Církev jest nyní církví bojující. My jsme teď stavěni proti světu, který leží v temnotě, oddán skoro úplně modlářství. Ale přijde den, kdy se zápas dobojuje a získá vítězství. Vůle Boží má se stát zde na zemi, tak jako se stává na nebi. Zástupy zachráněných nebudou znát jiného zákona, nežli zákona nebes. Všichni budou šťastnou sjednocenou rodinou, oděnou rouchem chvály a důků – šatem spravedlnosti Kristovy. Celá příroda bude ve svém půvabu přinášet Bohu daň obdivu a chvály. Svět bude ponořen do nebeského světla. Světlo měsíční bude jako světlo sluneční a světlo sluneční bude sedmkrát jasnější, nežli je nyní. Léta budou plynouti v blaženosti. Nad touto nádhernou scénou budou prozpěvovat jitřenky, dítky Boží budou jásat, když Bůh a Kristus se sjednotí ve zvěstování: „*Již nebude více hříchu ani smrti.*“ – MH 505, 506 *ChS 272.2*

Radost – Odplatou Kristových pracovníků je vstup do Jeho radosti. Radost, kterou Kristus sám očekává s horoucí touhou je vyjádřena v Jeho prosbě k svému Otci: „*Otče, kteráž jsi mi dal, chciť, kdež jsem já, aby i oni byli se mnou.*“ – 6T 309 ChS 272.3

I v našem pozemském životě zde, třebaš byl obklopen hříchem, skýtá služba největší radost a nejvyšší vzdělání. A v budoucím životě, který bude prost pout hříšného, stane se služba opět největší radostí a nejvyšším vzděláním; – svědčice, budeme se vždy znovu učit o „*bohatství slavného tajemství, ...jež jest Kristus ve vás, ta naděje slávy*“ (Ko 1,27). – Ed 309 ChS 272.4

Budou mít podíl na utrpení Ježíše Krista a budou se také podílet na budoucí slávě. Jsou s ním spojeni v jeho práci, sdílejí s ním utrpení a budou s ním proto sdílet také jeho radost. – MB 12 ChS 273.1

Úroda – Každá pobídka Ducha svatého vedoucí lidi k dobrotě Boží, je zaznamenána v nebeských knihách a v den Hospodinův každý, kdo sloužil jako nástroj působení Ducha svatého, bude moci spatřit, co v životě vykonal. – 6T 310 ChS 273.2

Když se vykoupení postaví před Pánem, budou tam také převzácné duše, které jsou tam pro věrné, trpělivé úsilí vynaložené pro ně přímluvné prosby a opravdové přesvědčování, aby se utekli do pevnosti. Takovým způsobem ti, kteří spolupracovali na tomto světě s Bohem, obdrží svoji odměnu. – 8T 196, 197 ChS 273.3

Jaká radost potom bude, když tito vykoupení potkají a pozdraví ty, kteří je nesli na svém srdci! Jaké dostiučinění budou pocítovat ti, kteří nežili, aby se líbili sobě, ale aby byli k požehnání nešťastným, kteří tak málo požehnání přijímali! Ti na sobě spatří naplněné zaslíbení: „*A blahoslavený budeš. Neboť nemají, odkud by odplatili tobě, ale budeš odplaceno při vzkříšení spravedlivých.*“ (L 14,14) – GW 519 ChS 273.4

V nebi uvidíme ony mladé lidi, kterým jsme pomáhali, které jsme k nám zvali a které jsme zachránili v pokušení. Uvidíme na jejich tvářích odlesk Božské slávy. – 6T 348 ChS 273.5

Jaká to čest, smět spolupracovat s Kristem a nebeskými anděly! Jakou jinou práci je možné s tím srovnat! Každý spasený člověk vrací Bohu úrok lásky, který se odráží od člověka zachráněného i od pomocníka při jeho záchraně. – 2T 232 ChS 273.6

Vykoupení setkají se s těmi, jejichž zřetel obrátil na vyvýšeného Spasitele a poznají je. Jaký ohlašující rozhovor budou potom mít s každou z těchto duší! Potom bude slyšet slova: „Byl jsem hříšníkem, bez Boha a bez naděje na světě, a tys přišel ke mně a obrátil moji pozornost na toho vzácného Spasitele, jako na moji jedinou naději. Uvěřil jsem také v Něho. Litoval jsem svých hříchů a potom jsem mohl přebývat ve společnosti svatých v nebeských místech v Kristu Ježíši.“ Jiný opět řekne: „Byl jsem kdysi pohanem v pohanských zemích. Tys opustil své přátele i svůj domov a přišel jsi, abys mne naučil, jak bych našel Pána Ježíše a věřil v Něho, jako v jediného pravého boha. Zničil jsem své bůžky, a klaněl se Bohu a nyní Jej mohu vidět tváří v tvář. Jsem zachráněn na věky zachráněn, abych na věky spatřoval Toho, jehož miluji. Tehdy jsem Ho pouze viděl okem víry; nyní však Jej vidím tak, jaký jest. nyní mohou svoji vděčnost, za Jeho zachraňující milost vyjádřit také Tomu, který mne miloval a obmyl mne od mých hříchů ve své krvi.“ – GW 518 ChS 274.1

A jiní budou svoji vděčnost projevovat těm, kteří sytili lačné a odívali nahé. „Když zoufalství jímali moji duši, v poutech nevěry, poslal Pán tebe ke mně“, budou svědčit jeho rty, „aby mi přinesl slova naděje a útěchy. Tys mi přinesl pokrm pro mé tělo a potom jsi otevřel Slovo Boží a přivedl jsi mne k poznání mých potřeb duše. Nakládal jsi se mnou jako s bratrem. Měl jsi se mnou soucit v mých bolestech a pozdvihl jsi mou ztrápenou a zraněnou duši, takže jsem mohl uchopiti ruku Pána Ježíše, kterou ke mně vztáhl, aby mne zachránil. Trpělivě jsi vyučoval mne, nevědomého, že mám v nebi Otce, který o mne pečuje. Předčítal jsi mi vzácná zaslíbení Slova Božího, a vštěpoval jsi mi víru, že On mne zachrání. Když jsem o tom přemýšlel, jakou obět' pro mne přinesl Kristus, bylo mé srdce obměkčeno a zlomeno. Začal jsem zde, jsem zachráněn, na věky záchraně, abych žil v jeho přítomnosti a velebil Toho, který za mne dal svůj život.“ – GW 518-9 ChS 274.2

Odměněná trpělivost

Jakkoliv se nám čekání na příchod našeho Vysvoboditele zdá být dlouhé, jestliže sehnuti utrpením a unavení námahou netrpělivě vyhlížíme vyvrcholení své služby, abychom čestně směli

odejít z boje, připomeňme si – přičemž necht' zmlkne každé slovo reptání – že Bůh nás tu na zemi vystavuje bouřím a bojům, aby se zdokonalil náš křesťanský charakter, abychom lépe poznali Boha, našeho otce a Krista, našeho Staršího bratra a abychom pomáhali při záchraně mnohých duší, pro Krista, abychom s radostným srdcem směli slyšet slova: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný, ... Vejdíš v radost pána svého.*“ – RH Oct. 25, 1881 *ChS 274.3*

Křesťanský bojovníku, buď trpělivý. Ještě chvíli a Ten, který má přijít, přijde. Noc dlouhého čekání, bdění a vzdychání zanedlouho pomine. Brzy přijde odplata; svitne věčný den. nyní není čas na spaní, není ani času na neplodnou lítost. Kdo nyní dříme, promarní vzácnou příležitost konat dobro. Máme požehnanou přednost, že smíme sbírat snopy při slavné žni; a každá zachráněná duše bude další hvězdou v koruně Pána Ježíše, našeho chvályhodného Vykupitele. Kdo by chtěl skládat zbraň, když zanedlouho může dosáhnout nová vítězství a získat další trofeje pro věčnost? – RH Oct 25, 1881 *ChS 275.1*